

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) 2016/429 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 9. marca 2016

**o prenosljivih boleznih živali in o spremembi ter razveljavitvi določenih aktov na področju
zdravja živali („Pravila o zdravju živali“)**

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 43(2), člena 114 ter člena 168(4)(b) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po predložitvi osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Posledice prenosljivih bolezni živali in potrebnih ukrepov za obvladovanje teh bolezni so lahko za posamezne živali, živalske populacije, skrbnike živali in gospodarstvo uničujoče.
- (2) Nedavne izkušnje so pokazale, da imajo lahko prenosljive bolezni živali prav tako velik učinek na javno zdravje in varnost hrane.
- (3) Poleg tega je mogoče opaziti medsebojne neželene učinke v zvezi z biotsko raznovrstnostjo, podnebnimi spremembami in drugimi okoljskimi vidiki. Podnebne spremembe lahko vplivajo na pojav novih bolezni, večjo razširjenost obstoječih bolezni ter geografsko porazdelitev povzročiteljev bolezni in vektorjev, vključno s tistimi, ki vplivajo na prostoživeče živali.
- (4) Za zagotavljanje visokih standardov zdravja živali in javnega zdravja v Uniji in racionalnega razvoja kmetijskega sektorja in sektorja akvakulture ter za povečanje produktivnosti bi bilo treba pravila za zdravje živali določiti na ravni Unije. Ta pravila so med drugim potrebna tudi zato, da prispevajo k dokončni vzpostavitvi notranjega trga in preprečevanju širjenja infekcijskih bolezni. Kolikor je mogoče, bi morala navedena pravila zagotoviti tudi ohranitev sedanjega zdravstvenega statusa živali v Uniji in podporo posledičnemu izboljšanju tega statusa.

⁽¹⁾ UL C 170, 5.6.2014, str. 104.⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 15. aprila 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in stališče Sveta v prvi obravnavi z dne 14. decembra 2015.

- (5) Sedanjo zakonodajo Unije na področju zdravja živali sestavlja skupina med seboj povezanih temeljnih aktov, ki določajo pravila za zdravje živali, ki se uporabljajo za trgovanje znotraj Unije, vstop živali in proizvodov v Unijo, izkoreninjenje bolezni, veterinarski nadzor, prijavljanje bolezni in finančno podporo v zvezi z različnimi živalskimi vrstami, vendar pa manjka splošni pravni okvir, ki določa usklajena načela v celotnem sektorju.
- (6) Finančna pravila v zvezi s podporo ciljem na področju zdravja živali so določena v Uredbi (EU) št. 652/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ in niso del te uredbe. Poleg tega bi bilo treba za urejanje uradnega nadzora na področju zdravja živali uporabljati pravila o uradnem nadzoru ukrepov na področju zdravja živali, določena v Uredbi (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ ter v direktivah Sveta 89/662/EGS ⁽³⁾, 90/425/EGS ⁽⁴⁾, 91/496/EGS ⁽⁵⁾ in 97/78/ES ⁽⁶⁾.
- (7) Ta uredba ne vsebuje določb, ki urejajo dobrobit živali. Kljub vsemu sta zdravje in dobrobit živali povezana: boljše zdravje živali spodbuja boljšo dobrobit živali in obratno. Pri izvajanju ukrepov za preprečevanje in obvladovanje bolezni v skladu s to uredbo bi bilo treba upoštevati njihov učinek na dobrobit živali v smislu člena 13 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), da se zadevnim živalim prihrani vsakršna bolečina, vznemirjenje ali trpljenje, ki se jim je mogoče izogniti. Zakonodajo o dobrobiti živali, kot sta uredba Sveta (ES) št. 1/2005 ⁽⁷⁾ in (ES) št. 1099/2009 ⁽⁸⁾, bi bilo treba nujno še naprej uporabljati in ustrezno izvajati. Pravila iz te uredbe ne bi smela podvajati pravil iz navedne zakonodaje ali se z njimi prekrivati.
- (8) Namen sporočila Komisije z dne 19. septembra 2007 o novi Strategiji Evropske unije za zdravje živali (2007–2013), glede na katero je „Bolje preprečiti kot zdraviti“, je spodbuditi zdravje živali z večjim poudarkom na preventivnih ukrepih, spremljanju in obvladovanju bolezni ter raziskavah, da bi se zmanjšalo pojavljanje bolezni živali in čim bolj zmanjšal učinek izbruhov, kadar se pojavijo. V strategiji se predlaga sprejetje enotnega in poenostavljenega zakonodajnega okvira za zdravje živali, s prizadevanji za približevanje mednarodnim standardom ob zagotavljanju trdne zavezanosti visokim standardom za zdravje živali.
- (9) Cilj te uredbe je izpolniti zaveze in vizije, določene v tej strategiji za zdravje živali, vključno z načelom „eno zdravje“, ter okrepiti pravni okvir za skupno politiko Unije na področju zdravja živali z enotnim, poenostavljenim in prilagodljivim zakonodajnim okvirom za zdravje živali.
- (10) Pri živalih se lahko pojavijo številne infekcijske ali neinfekcijske bolezni. Mnoge bolezni se bodisi lahko zdravijo bodisi vplivajo le na posamezne živali ali se ne širijo na druge živali ali ljudi. Po drugi strani imajo lahko prenosljive bolezni širše posledice za zdravje živali ali javno zdravje, vplivi pa so opazni na ravni populacije. Pravila za zdravje živali iz te uredbe bi bilo treba omejiti le na te zadnje bolezni.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 652/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o določbah za upravljanje odhodkov v zvezi s prehransko verigo, zdravjem in dobrobitjo živali ter v zvezi z zdravjem rastlin in rastlinskim razmnoževalnim materialom, spremembi direktiv Sveta 98/56/ES, 2000/29/ES in 2008/90/ES, uredb (ES) št. 178/2002, (ES) št. 882/2004 in (ES) št. 396/2005 Evropskega parlamenta in Sveta, Direktive 2009/128/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi sklepov Sveta 66/399/EGS in 76/894/EGS ter Odločbe Sveta 2009/470/ES (UL L 189, 27.6.2014, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o izvajanju uradnega nadzora, da se zagotovi preverjanje skladnosti z zakonodajo o krmi in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali (UL L 165, 30.4.2004, str. 1).

⁽³⁾ Direktiva Sveta 89/662/EGS z dne 11. decembra 1989 o veterinarskih pregledih v trgovini znotraj Skupnosti glede na vzpostavitev notranjega trga (UL L 395, 30.12.1989, str. 13).

⁽⁴⁾ Direktiva Sveta 90/425/EGS z dne 26. junija 1990 o veterinarskih in zootehničnih pregledih, ki se zaradi vzpostavitve notranjega trga izvajajo v trgovini znotraj Skupnosti z nekaterimi živimi živalmi in proizvodi (UL L 224, 18.8.1990, str. 29).

⁽⁵⁾ Direktiva Sveta 91/496/EGS z dne 15. julija 1991 o določitvi načel o organizaciji veterinarskih pregledov živali, ki vstopajo v Skupnost iz tretjih držav, in o spremembi direktiv 89/662/EGS, 90/425/EGS ter 90/675/EGS (UL L 268, 24.9.1991, str. 56).

⁽⁶⁾ Direktiva Sveta 97/78/ES z dne 18. decembra 1997 o določitvi načel, ki urejajo organizacijo veterinarskih pregledov proizvodov, ki vstopajo v Skupnost iz tretjih držav (UL L 24, 30.1.1998, str. 9).

⁽⁷⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1/2005 z dne 22. decembra 2004 o zaščiti živali med prevozom in postopki, povezanimi z njim, in o spremembi Direktiv 64/432/EGS in 93/119/ES ter Uredbe (ES) 1255/97 (UL L 3, 5.1.2005, str. 1).

⁽⁸⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1099/2009 z dne 24. septembra 2009 o zaščiti živali pri usmrtnosti (UL L 303, 18.11.2009, str. 1).

- (11) Pri določanju teh pravil za zdravje živali je bistveno upoštevati povezave med zdravjem živali in javnim zdravjem, okoljem, varnostjo hrane in krme, dobrobitjo živali, prehransko varnostjo ter gospodarskimi, socialnimi in kulturnimi vidiki.
- (12) Sporazum o uporabi sanitarnih in fitosanitarnih ukrepov, katerega pogodbenica je Unija, ureja uporabo ukrepov, potrebnih za zaščito človeškega, živalskega ali rastlinskega življenja ali zdravja, zato da ne pride do samovoljne ali neutemeljene diskriminacije med članicami Svetovne trgovinske organizacije (STO). Če mednarodni standardi obstajajo, jih je treba uporabiti kot podlago za ukrepe Unije. Kljub temu pa imajo stranke Sporazuma o uporabi sanitarnih in fitosanitarnih ukrepov pravico, da določijo svoje lastne ustrezne standarde, pod pogojem, da ti temeljijo na znanstvenih dokazih.
- (13) Glede zdravja živali se Sporazum o uporabi sanitarnih in fitosanitarnih ukrepov sklicuje na standarde Svetovne organizacije za zdravje živali (OIE) v zvezi s pogoji glede zdravja živali v mednarodni trgovini. Da bi se zmanjšala tveganja za motnje v trgovanju, bi morali biti ukrepi Unije za zdravje živali usmerjeni v zagotovitev ustrezne ravni približevanja standardom OIE.
- (14) V posebnih okoliščinah, kadar obstaja veliko tveganje za zdravje živali ali javno zdravje, vendar še vedno ostaja znanstvena negotovost, člen 5(7) Sporazuma o uporabi sanitarnih in fitosanitarnih ukrepov, ki je bil za Unijo razložen v Sporočilu Komisije z dne 2. februarja 2000 o previdnostnem načelu, pogodbenicam tega sporazuma omogoča, da sprejmejo začasne ukrepe na podlagi ustreznih razpoložljivih informacij. V takšnih okoliščinah mora zadevna pogodbenica pridobiti dodatne informacije, potrebne za objektivnejšo oceno tveganja ter v razumnem času ustrezno preučiti ukrep.
- (15) Ocena tveganja, na podlagi katere se sprejmejo ukrepi v skladu s to uredbo, bi morala temeljiti na razpoložljivih znanstvenih dokazih in biti neodvisno, objektivno in pregledno izvedena. Ustrezno bi bilo treba upoštevati tudi mnenja Evropske agencije za varnost hrane (EFSA), ustanovljene s členom 22(1) Uredbe (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
- (16) V Uredbi (ES) št. 1069/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ so določena pravila v zvezi z javnim zdravjem in zdravjem živali za določene živalske stranske proizvode in pridobljene proizvode, da se preprečijo in čim bolj zmanjšajo tveganja za javno zdravje in zdravje živali zaradi teh proizvodov ter zlasti da se zagotovi varnost prehranske in krmne verige. Da bi se izognili morebitnemu prekrivanju zakonodaje Unije, bi se ta uredba morala uporabljati le za tiste živalske stranske proizvode in pridobljene proizvode, za katere v Uredbi (ES) št. 1069/2009 niso določena posebna pravila in pri katerih obstaja tveganje za zdravje živali. Uredba (ES) št. 1069/2009 na primer ne ureja ravnanja z živalskimi stranskimi proizvodi in pridobljenimi proizvodi v okviru ukrepov za obvladovanje bolezni, zato so ta področja ustrezno zajeta v tej uredbi.
- (17) Poleg tega so posebna pravila o prenosljivih boleznih živali, vključno z boleznimi, ki se prenašajo na ljudi (v nadaljnjem besedilu: zoonoze), že določena v Uredbi Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 999/2001 ⁽³⁾, Direktivi 2003/99/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾, ter Uredbi (ES) št. 2160/2003 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾, posebna pravila o nalezljivih boleznih pri ljudeh pa so določena v Sklepu št. 1082/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁶⁾. Navedeni akti bi morali še naprej veljati po sprejetju te uredbe. Da bi se izognili morebitnemu prekrivanju zakonodaje Unije, bi se morala ta uredba uporabljati le za zoonoze, pri katerih

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane (UL L 31, 1.2.2002, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 1069/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o določitvi zdravstvenih pravil za živalske stranske proizvode in pridobljene proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi, ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1774/2002 (Uredba o živalskih stranskih proizvodih) (UL L 300, 14.11.2009, str. 1).

⁽³⁾ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 999/2001 z dne 22. maja 2001 o določitvi predpisov za preprečevanje, nadzor in izkoreninjenje nekaterih transmisivnih spongiformnih encefalopatij (UL L 147, 31.5.2001, str. 1).

⁽⁴⁾ Direktiva 2003/99/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. novembra 2003 o spremljanju zoonoz in povzročiteljev zoonoz, ki spreminja Odločbo Sveta 90/424/EGS in razveljavlja Direktivo Sveta 92/117/EGS (UL L 325, 12.12.2003, str. 31).

⁽⁵⁾ Uredba (ES) št. 2160/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. novembra 2003 o nadzoru salmonele in drugih opredeljenih povzročiteljev zoonoz, ki se prenašajo z živali (UL L 325, 12.12.2003, str. 1).

⁽⁶⁾ Sklep št. 1082/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2013 o resnih čezmejnih nevarnostih za zdravje in o razveljavitvi Odločbe št. 2119/98/ES (UL L 293, 5.11.2013, str. 1).

posebna pravila še niso opredeljena v navedenih drugih aktih Unije. Poleg tega se ta uredba uporablja brez poseganja v pravila, določena v drugih zakonodajnih aktih Unije, na primer s področja veterinarske medicine in dobrobiti živali.

- (18) Bolezni, ki se pojavljajo pri živalih, ki jih goji človek, imajo lahko hude posledice za kmetijski sektor in sektor akvakulture, javno zdravje, okolje in biotsko raznovrstnost. Vendar, ker take živali goji človek, je ukrepe za preprečevanje in obvladovanje bolezni pogosto lažje izvajati za te živali kot za divje živali.
- (19) Kljub vsemu lahko imajo bolezni, ki se pojavljajo v populacijah divjih živali, škodljiv učinek na kmetijski sektor in sektor akvakulture, javno zdravje, okolje in biotsko raznovrstnost. Zato je primerno, da bi področje uporabe te uredbe v takšnih primerih zajemalo divje živali kot morebitne žrtve teh bolezni in kot njihove vektorje. Za namene te uredbe izraz „divje živali“ zajema vse živali, ki jih ne goji človek, vključno s potepuški in divjimi živalmi, tudi če gre za vrste, ki so običajno udomačene.
- (20) Bolezni živali se ne prenašajo le z neposrednim stikom med živalmi ali med živalmi in ljudmi. Širše se prenašajo tudi prek vodnih in zračnih sistemov, vektorji, kot so insekti, ali semenom, jajčnimi celicami in zarodki, ki se uporabljajo pri umetnem osemenjevanju, darovanju jajčnih celic ali presajanju zarodkov. Povzročitelji bolezni so lahko prisotni tudi v živilih in drugih proizvodih živalskega izvora, kot so usnje, krzno, perje, rogovi in vsak drug material, pridobljen iz telesa živali. Povzročitelji bolezni se lahko širijo tudi z drugimi predmeti, kot so prevozna sredstva, oprema, krma in seno ter slama. Zato morajo učinkovita pravila za zdravje živali zajemati vse načine okužbe in ves vključen material.
- (21) Bolezni živali imajo lahko škodljive učinke na porazdelitev živalskih vrst v divjini, kar vpliva na biotsko raznovrstnost. Mikroorganizme, ki povzročajo take bolezni živali, je zato mogoče šteti za invazivne tujerodne vrste v okviru Konvencije Združenih narodov o biološki raznovrstnosti. Ukrepi, določeni v tej uredbi, upoštevajo tudi biotsko raznovrstnost, zato bi ta uredba morala zajemati živalske vrste in povzročitelje bolezni, vključno s tistimi, ki so opredeljeni kot invazivne živalske vrste in so udeležene pri prenosu bolezni iz te uredbe, ali so zanje dovzetne.
- (22) V zakonodaji Unije, sprejeti pred to uredbo, so za zdravje kopenskih in vodnih živali določena ločena pravila. V Direktivi Sveta 2006/88/ES ⁽¹⁾ so določena posebna pravila za vodne živali. Vendar se v večini primerov glavna načela za ustrezno ureditev zdravja živali in ustrezno živinorejo uporabljajo za obe skupini živalskih vrst. V skladu s tem bi morala ta uredba zajemati kopenske in vodne živali, ta pravila za zdravje živali pa bi morala po potrebi uskladiti. Za določene vidike, zlasti registracijo in odobritev obratov in sledljivost ter premike živali znotraj Unije, se v tej uredbi vseeno upošteva v preteklosti sprejet pristop, s katerim so bili določeni različni sklopi pravil za zdravje kopenskih in vodnih živali zaradi njihovega različnega življenjskega okolja in v skladu s tem različne zahteve za varovanje zdravja.
- (23) Zakonodaja Unije, sprejeta pred to uredbo, zlasti Direktiva Sveta 92/65/EGS ⁽²⁾, določa tudi temeljna pravila za zdravje drugih živalskih vrst, ki jih ne urejajo drugi akti Unije, kot so na primer plazilci, dvoživke, morski sesalci in druge živali, ki niso vodne ali kopenske živali, kot so opredeljene v tej uredbi. Navadno takšne vrste ne predstavljajo velikega zdravstvenega tveganja za ljudi ali druge živali, zato se po možnosti uporablja le nekaj pravil za zdravje živali. Da bi se izognili nepotrebnim upravnim bremenom in stroškom, bi bilo treba v tej uredbi upoštevati v preteklosti sprejet pristop, tj. določiti pravni okvir, ki omogoča določitev podrobnih pravil za zdravje živali glede premikov takšnih živali in njihovih proizvodov, če je to potrebno zaradi tveganj, povezanih s tem.
- (24) Ljudje pogosto skrbijo za določene živali kot hišne živali v svojih gospodinjstvih, da jim delajo družbo. Skrb za takšne hišne živali v izključno zasebne namene, vključno s okrasnimi vodnimi živalmi v gospodinjstvih, tako v zaprtih prostorih kot na prostem, na splošno pomeni manjše zdravstveno tveganje v primerjavi z drugimi načini

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2006/88/ES z dne 24. oktobra 2006 o zahtevah za zdravstveno varstvo živali in proizvodov iz ribogojstva ter o preprečevanju in nadzoru nekaterih bolezni pri vodnih živalih (UL L 328, 24.11.2006, str. 14).

⁽²⁾ Direktiva Sveta 92/65/EGS z dne 13. julija 1992 o zahtevah zdravstvenega varstva živali za trgovino in za uvoz v Skupnost živali, semena, jajčnih celic in zarodkov, za katere ne veljajo zahteve zdravstvenega varstva živali, določene v posebnih pravilih Skupnosti iz Priloge A(I) k Direktivi 90/425/EGS (UL L 268, 14.9.1992, str. 54).

gojenja ali premiki večjega števila živali, kot je pogosto v kmetijstvu, akvakulturi in zavetiščih za živali ter med prevozom živali na splošno. Zato ni primerno, da bi se splošne zahteve glede registracije, vodenja evidenc in premikov znotraj Unije uporabljale za takšne hišne živali, saj bi to pomenilo neupravičeno upravno breme in stroške. Zahteve glede registracije in vodenja evidenc se zato ne bi smele uporabljati za skrbnike hišnih živali. Poleg tega bi bilo treba uporabljati posebna pravila za netrgovske premike hišnih živali znotraj Unije.

- (25) Nekatero opredeljeno skupino živali, za katere so v tej uredbi določena posebna pravila glede zdravja živali, je treba zaradi velikega obsega zadevne skupine v prilogi navesti kot vrste. To velja za skupino sesalcev s parklji in kopiti, ki so razvrščeni kot kopitarji. Seznam takih živali bo morda treba v prihodnje spremeniti zaradi spremenjene taksonomije. Da bi se upoštevale te spremembe, bi bilo zato treba na Komisijo v skladu s členom 290 PDEU prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v zvezi s seznamom kopitarjev iz Priloge III k tej uredbi.
- (26) Vseh prenosljivih boleznih živali ni mogoče oziroma ni treba preprečevati in obvladovati z regulativnimi ukrepi, na primer, če je bolezen preveč razširjena, če diagnostična orodja niso na voljo ali če lahko zasebni sektor sam sprejme ukrepe za obvladovanje bolezni. Regulativni ukrepi za preprečevanje in obvladovanje prenosljivih boleznih živali imajo lahko velike gospodarske posledice za zadevne sektorje in lahko ovirajo trgovanje. Zato je bistveno, da se takšni ukrepi uporabijo le, če so sorazmerni in potrebni, na primer, če bolezen predstavlja znatno tveganje za zdravje živali ali javno zdravje oziroma obstaja sum za to.
- (27) Poleg tega bi bilo treba ukrepe za preprečevanje in obvladovanje bolezni prilagoditi po meri za vsako prenosljivo bolezen živali, da se upoštevajo njen edinstveni epidemiološki profil, njene posledice in njena porazdelitev znotraj Unije. Pravila za preprečevanje in obvladovanje, ki se uporabljajo za vsako bolezen, bi zato morala biti prilagojena posamezni bolezni.
- (28) Pri prenosljivih boleznih živali je bolezensko stanje običajno povezano s kliničnimi ali patološkimi znaki okužbe. Vendar bi morala biti v tej uredbi, katere cilj je obvladovanje širjenja določenih prenosljivih boleznih živali in njihovo izkoreninjenje, opredelitev bolezni širša, da se vključijo drugi prenašalci povzročitelja bolezni.
- (29) Nekatero prenosljivo bolezen živali se ne prenašajo zlahka na druge živali ali ljudi in zato ne povzročajo gospodarske škode oziroma ne škodujejo biotski raznovrstnosti v širšem obsegu. Tako ne predstavljajo resne grožnje za zdravje živali ali javno zdravje v Uniji in se jih zato lahko po želji obravnava s pravili na nacionalni ravni.
- (30) Pri prenosljivih boleznih živali, za katere ne veljajo ukrepi na ravni Unije, vendar imajo določen gospodarski pomen za zasebni sektor na lokalni ravni, bi moral zasebni sektor s pomočjo pristojnih organov držav članic sprejeti ukrepe za preprečevanje ali obvladovanje takšnih bolezni, na primer s samourejevalnimi ukrepi ali pripravo kodeksov ravnanja.
- (31) V nasprotju s prenosljivimi boleznimi živali, opisanimi v uvodnih izjavah 29 in 30, pa se lahko zelo prenosljive bolezni živali zlahka razširijo prek meja in lahko, če gre poleg tega še za zoonozo, vplivajo na javno zdravje in varnost hrane. Zato bi morala ta uredba zajemati tudi zelo prenosljive bolezni živali in zoonoze.
- (32) Protimikrobna odpornost, ki se razume kot sposobnost mikroorganizmov za preživetje ali rast v prisotnosti koncentracije protimikrobne snovi, ki je običajno zadostna, da zavre rast ali ubije mikroorganizme iste vrste, se povečuje. V ukrepu št. 5, za katerega se zavzema v Sporočilu Komisije z dne 15. novembra 2011 Evropskemu parlamentu in Svetu z naslovom „Aksijski načrt proti naraščajoči nevarnosti protimikrobne odpornosti“, se poudarja preventivna vloga te uredbe in posledično pričakovano zmanjšanje uporabe antibiotikov pri živalih. Odpornost mikroorganizmov na protimikrobna zdravila, na katere so se prej odzivali, otežuje zdravljenje infekcijskih bolezni pri ljudeh in živalih ter tako lahko pomeni nevarnost za zdravje ljudi ali živali. Posledično bi bilo treba mikroorganizme, ki so razvili protimikrobno odpornost, obravnavati kot prenosljive bolezni in jih zato zajeti v področje uporabe te uredbe. To bo omogočilo ukrepanje proti organizmom s protimikrobno odpornostjo, kadar bo to ustrezno in potrebno.

- (33) Zlasti zaradi sprememb vzorcev trgovanja, okolja, podnebja, živinoreje in načinov kmetovanja, pa tudi zaradi družbenih sprememb, lahko pride do novih nevarnosti, povezanih z določenimi boleznimi ali vrstami. Znanstveni napredek lahko prinese tudi nova znanja in večjo ozaveščenost glede obstoječih bolezni. Poleg tega lahko bolezni in vrste, ki so danes pomembne, v prihodnje postanejo manj pomembne. Zato bi moralo biti področje uporabe te uredbe široko, opredeljena pravila pa bi se morala osredotočiti na bolezni, ki so za javnost zelo pomembne. OIE je s podporo Evropske komisije pripravila študijo „Seznam prednostnih bolezni živali, vključno z boleznimi, ki se prenašajo na ljudi, in njihovo razvrščanje“, ter orodje za izvajanje te študije, katerega cilj je razvoj sistema določanja prednostnega vrstnega reda bolezni in njihovega razvrščanja. To orodje je primer sistematičnega pristopa k zbiranju in ocenjevanju informacij o boleznih živali.
- (34) Določiti je treba usklajen seznam prenosljivih bolezni živali (v nadaljnjem besedilu: bolezni s seznama), ki predstavljajo tveganje za zdravje živali ali javno zdravje v Uniji, najsi bo v celotni Uniji ali le v njenih posameznih delih. Pet bolezni, ki so že identificirane v tej uredbi, bi bilo treba dopolniti s seznamom bolezni, določenim v prilogi. Komisija bi morala to prilogo pregledovati in spreminjati v skladu z nizom meril. Na Komisijo bi bilo zato v skladu s členom 290 PDEU treba prenesti pooblastila za sprejemanje aktov za spreminjanje priloge.
- (35) V prihodnje se lahko pojavijo bolezni, ki lahko pomenijo resna tveganja za javno zdravje ali zdravje živali ter močno vplivajo na zdravje, gospodarstvo ali okolje. Na Komisijo bi bilo treba prenesti izvedbena pooblastila za določitev ukrepov za preprečevanje in obvladovanje takih porajajočih se bolezni, da bi lahko sprejela ustrezne ukrepe za obravnavo morebitnih negativnih posledic navedenih bolezni, tudi če niso v celoti ocenjene v luči njihove morebitne uvrstitve na seznam. Takšni ukrepi ne posegajo v ukrepe v nujnih primerih in bi se lahko še naprej uporabljali za porajajoče se bolezni, dokler odločitev o njihovi uvrstitvi na seznam ni sprejeta.
- (36) Bolezni s seznama bo treba obravnavati drugače. Pri nekaterih zelo nalezljivih boleznih, ki trenutno niso prisotne v Uniji, so potrebni strogi ukrepi, da se te izkoreninijo takoj, ko se pojavijo. V primerih, ko takšne bolezni niso takoj izkoreninjene in postanejo endemične, je potreben dolgoročen obvezni program izkoreninjenja. Pri drugih boleznih, ki so lahko že prisotne v nekaterih delih Unije, je potrebno obvezno ali neobvezno izkoreninjenje. V teh primerih je primerno omejiti premike živali in proizvodov, denimo prepovedati premike na prizadeta območja in z njih ali zgolj testirati zadevne živali in proizvode pred odpremo. V drugih primerih bi morda bilo primerno le izvesti program spremljanja porazdelitve zadevne bolezni, brez nadaljnjih ukrepov.
- (37) Določiti bi bilo treba merila za zagotovitev, da se pri določanju prenosljivih bolezni živali, ki bi jih bilo treba uvrstiti na seznam za namene te uredbe, upoštevajo vsi ustrezni vidiki.
- (38) Pravila iz te uredbe za preprečevanje in obvladovanje določene prenosljive bolezni živali bi bilo treba uporabljati za živalske vrste, ki lahko prenašajo zadevno bolezen zaradi dovzetnosti zanjo ali kot vektorji. Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe je treba določiti usklajen seznam vrst, za katere je treba ukrepe za posamezne bolezni s seznama uporabljati na ravni Unije (v nadaljnjem besedilu: vrste s seznama), zato bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za pripravo takšnega seznama.
- (39) Postopek kategorizacije bi moral temeljiti na vnaprej določenih merilih, kot so profil zadevne bolezni s seznama, stopnja njenega vpliva na zdravje živali in javno zdravje, dobrobit živali in gospodarstvo Unije, tveganje za njeno širjenje ter razpoložljivost ukrepov za preprečevanje in obvladovanje bolezni v zvezi s to boleznijo s seznama. Na Komisijo bi bilo treba prenesti izvedbena pooblastila za določitev, katera pravila bodo veljala za katere bolezni s seznama.
- (40) Takšna pravila bi se morala uporabljati za bolezni s seznama, ki se običajno ne pojavljajo v Uniji in za katere je treba ob ugotovitvi nujno sprejeti takojšnje ukrepe za izkoreninjenje, kot je na primer klasična prašičja kuga, za bolezni s seznama, ki jih je treba nadzirati v vseh državah članicah s ciljem njihovega izkoreninjenja v celotni Uniji, kamor bi lahko spadale bolezni, kot je bruceloza, za bolezni s seznama, ki zadevajo nekatere države članice in za katere so potrebni ukrepi za preprečevanje njihovega širjenja v dele Unije, ki so uradno prosti bolezni ali kjer se za zadevno bolezen s seznama izvajajo programi izkoreninjenja, kamor bi lahko spadale bolezni, kot je

infekciozni bovini rinotraheitis, za bolezni s seznama, za katere so potrebni ukrepi za preprečevanje njihovega širjenja zaradi njihovega vnosa v Unijo ali premikov med državami članicami, kamor bi lahko spadale bolezni, kot je infekciozna anemija kopitarjev, ter za bolezni s seznama, za katere je potrebno spremljanje znotraj Unije, kamor bi lahko spadale bolezni, kot je vranični prisad.

- (41) Spremeni se lahko profil bolezni neke bolezni, pa tudi z njo povezana tveganja in druge okoliščine. Za takšne primere bi morale biti v izvedbenih pooblastilih, prenesenih na Komisijo, vključeno tudi pooblastilo za spremembo kategorije, v katero spada določena bolezen s seznama, in posledično ukrepov, ki zanj veljajo.
- (42) Izvajalci dejavnosti, ki se ukvarjajo z živalmi, lahko najbolje opazujejo in zagotavljajo zdravje živali in spremljajo ustreznost proizvodov, za katere so odgovorni. Zato bi morali imeti glavno odgovornost pri izvajanju ukrepov za preprečevanje in obvladovanje širjenja bolezni med živalmi in spremljanje ustreznosti proizvodov, za katere so odgovorni.
- (43) Biološka zaščita je eden od ključnih orodij za preprečevanje bolezni, ki so na voljo izvajalcem dejavnosti in drugim, ki se ukvarjajo z živalmi, da se prepreči vnos prenosljivih bolezni živali v živalsko populacijo ter njihov razvoj in širjenje iz nje in znotraj nje. Vloga biološke zaščite je prav tako priznana v oceni učinka za sprejetje te uredbe, v kateri so morebitni učinki posebej ocenjeni. Sprejeti ukrepi za biološko zaščito bi morali biti dovolj prožni, prilagojeni vrsti proizvodnje in zadevni vrsti ali kategoriji živali ter bi morali upoštevati lokalne razmere in tehnični razvoj. Na Komisijo bi bilo treba prenesti izvedbena pooblastila za določitev minimalnih zahtev, potrebnih za zagotovitev enotne uporabe ukrepov za biološko zaščito v državah članicah. Kljub temu bi morale vedno ostati v pristojnosti izvajalcev dejavnosti, držav članic ali Komisije, da oblikujejo svoje lastne smernice za dobro prakso in tako spodbujajo preprečevanje prenosljivih bolezni na podlagi višjih standardov biološke zaščite. Za biološko zaščito so sicer lahko potrebne določene začetne naložbe, vendar bi morale biti manj bolezni živali pozitivna spodbuda za izvajalce dejavnosti.
- (44) Biocidni proizvodi, kot so razkužila za veterinarsko higieno ali s področja živil in krme, insekticidi, repelenti ali rodenticidi, imajo pomembno vlogo v strategijah za biološko zaščito na kmetijah ter pri prevozu živali. Zato bi jih bilo treba obravnavati kot del biološke zaščite.
- (45) Znanje o zdravju živali, vključno s simptomi bolezni, posledicami bolezni in možnimi načini preprečevanja, med katere spadajo tudi biološka zaščita, zdravljenje in obvladovanje bolezni, je pogoj za učinkovito skrb za zdravje živali in je bistvenega pomena za zagotavljanje ugodnega ugotavljanja bolezni živali. Izvajalci dejavnosti in osebe v stiku z živalmi bi zato morali pridobiti takšno znanje, kot ga potrebujejo. To znanje lahko pridobijo na različne načine, na primer s formalnim izobraževanjem, pa tudi prek sistema kmetijskega svetovanja v kmetijskem sektorju ali prek neformalnega usposabljanja, h kateremu bi lahko nacionalne kmetijske organizacije in kmetijske organizacije Unije ter druge organizacije pomembno prispevale.
- (46) Veterinarji in strokovnjaki za zdravje vodnih živali imajo ključno vlogo pri vseh vidikih skrbi za zdravje živali, splošna pravila glede njihovih nalog in odgovornosti pa bi bilo treba določiti v tej uredbi.
- (47) Veterinarji imajo izobrazbo in poklicne kvalifikacije, ki potrjujejo, da so pridobili znanje, spretnosti in kompetence, potrebne med drugim za diagnosticiranje bolezni in zdravljenje živali. Poleg tega v nekaterih državah članicah iz zgodovinskih razlogov ali zaradi pomanjkanja veterinarjev, ki se ukvarjajo z boleznimi vodnih živali, obstaja poklic strokovnjaka za zdravje vodnih živali. Ti strokovnjaki običajno niso veterinarji, vendar se ukvarjajo z veterinarsko medicino vodnih živali. Ta uredba bi zato morala upoštevati odločitev držav članic, v katerih je ta poklic priznan. V teh primerih bi morali imeti strokovnjaki za zdravje vodnih živali na svojem specifičnem področju dela iste odgovornosti in obveznosti kot veterinarji. Ta pristop je v skladu s Kodeksom zdravstvenega varstva vodnih živali OIE.
- (48) Države članice, zlasti njihovi pristojni organi, odgovorni za zdravje živali, so ene od ključnih akterjev na področju preprečevanja in obvladovanja prenosljivih bolezni živali. Organ, pristojen za zdravje živali, ima z izdajo

zdravstvenih spričeval za živali pomembno vlogo pri ukrepih za spremljanje, izkoreninjenje in obvladovanje bolezni, načrtih ukrepov in izboljšanju ozaveščenosti o boleznih, pri lažšanju premikov živali in pri mednarodni trgovini. Države članice so pri opravljanju svojih nalog v skladu s to uredbo odvisne od dostopa do zadostnih finančnih sredstev, infrastrukture in kadrovskih virov na svojem celotnem ozemlju, vključno z laboratorijsko zmogljivostjo ter znanstvenim in drugim ustreznim strokovnim znanjem.

- (49) Pristojni organi zaradi omejenih virov ne morejo vedno opravljati vseh dejavnosti, ki se v tej uredbi od njih zahtevajo. Zato je treba zagotoviti pravno podlago za prenos izvajanja nekaterih dejavnosti na veterinarje, ki niso uradni veterinarji. Iz istega razloga bi moralo biti državam članicam dovoljeno, da pooblastijo fizične ali pravne osebe za opravljanje določenih dejavnosti pod določenimi pogoji.
- (50) Za zagotovitev določitve potrebnih pogojev za splošno uporabo ukrepov za preprečevanje in obvladovanje bolezni v Uniji, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi s prenosom izvajanja tistih dejavnosti, ki jih lahko pristojni organi prenesejo na veterinarje, ki niso uradni veterinarji.
- (51) Optimalno skrb za zdravje živali je mogoče doseči le v sodelovanju s skrbniki živali, izvajalci dejavnosti, veterinarji, strokovnjaki za zdravje živali, drugimi deležniki in trgovskimi partnerji. Za zagotovitev njihove podpore je treba določiti postopke odločanja ter uporabo ukrepov, predvidenih v tej uredbi, na jasen, pregleden in vključujoč način.
- (52) Pristojni organ bi moral poleg tega ustrezno ukrepati z namenom obveščanja javnosti, zlasti kadar obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da lahko živali ali proizvodi pomenijo tveganje za zdravje živali ali javno zdravje, ali kadar je primer v javnem interesu. V teh primerih lahko zadevne živali ali proizvodi izvirajo iz Unije ali vanjo vstopijo iz držav zunaj nje. Proizvode lahko v Unijo vnašajo tudi osebe, ki vanjo potujejo iz držav zunaj nje, s svojo osebno prtljago. Zato bi bilo treba državljanse seznanjati tudi s tveganji, povezanimi s takšnimi primeri.
- (53) Za preprečitev uhajanja povzročiteljev bolezni iz laboratorijev, inštitutov in drugih objektov za ravnanje s povzročitelji bolezni, je bistveno, da ti sprejmejo ustrezne ukrepe za biološko zaščito, biološko varnost in biološko zadrževanje. V tej uredbi bi zato morali biti določeni varnostni ukrepi, ki jih je treba upoštevati med ravnanjem s povzročitelji bolezni, cepivi in drugimi biološkimi proizvodi ali prevozom takih povzročiteljev bolezni, cepiv in drugih bioloških proizvodov. Obveznosti, naložene v zvezi s tem, bi morale veljati tudi za vsako pravno ali fizično osebo, ki je vključena v takšno dejavnost. Za zagotovitev upoštevanja varnostnih standardov pri ravnanju z zelo nalezljivimi povzročitelji bolezni, cepivi in drugimi biološkimi proizvodi bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi z varnostnimi ukrepi v teh laboratorijih, inštitutih in objektih ter pri premikih povzročiteljev bolezni.
- (54) Zgodnje ugotavljanje in jasna veriga prijavljanja bolezni in poročanja o njih sta ključna za učinkovito obvladovanje bolezni. Za učinkovito in hitro odzivanje bi morale države članice zagotoviti, da se vsak sum ali potrditiv izbruha določenih bolezni s seznama takoj prijavi pristojnemu organu.
- (55) Veterinarji so ključni akterji pri preiskovanju bolezni ter vezni člen med izvajalci dejavnosti in pristojnim organom. Zato bi jim morali zadevni izvajalci dejavnosti prijaviti primere povečane umrljivosti, druge resne bolezenske zaplete ali znatno zmanjšanje stopenj proizvodnje zaradi nepojasnjenih vzrokov.
- (56) Za zagotovitev uspešnega in učinkovitega obveščanja, pa tudi za pojasnitev različnih okoliščin, glede povečane umrljivosti ter drugih znakov hudih bolezni bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi z merili za določanje, kdaj nastopijo ustrezne okoliščine za obveščanje, in po potrebi za določitev pravili za nadaljnje preiskave.
- (57) Za določene bolezni s seznama je bistveno, da država članica Komisiji in ostalim državam članicam takoj prijavi izbruh na njenem ozemlju. Takšno obveščanje bo sosednjim ali drugim prizadetim državam članicam omogočilo, da sprejmejo previdnostne ukrepe, kadar je primerno.

- (58) Po drugi strani pa za nekatere bolezni takojšnja prijava in ukrepi niso potrebni. V teh primerih je zbiranje informacij in poročanje v zvezi s pojavom teh bolezni bistveno za nadziranje stanja bolezni in po potrebi sprejetje ukrepov za preprečevanje in obvladovanje bolezni. Zahteva po poročanju se lahko nanaša tudi na bolezni, ki jih je treba prijaviti na ravni celotne Unije, vendar pa so potrebne dodatne informacije za izvedbo učinkovitih ukrepov za preprečevanje in obvladovanje bolezni. Za zagotovitev, da se pravilne informacije in podatki, potrebni za preprečevanje širjenja ali za obvladovanje vsake posamezne bolezni, zberejo v ustreznem časovnem roku, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejeme akte v zvezi z zadevami, o katerih je treba poročati.
- (59) Glavni namen prijavljanja bolezni in poročanja o njih je ustvariti zanesljive, pregledne in dostopne epidemiološke podatke. Na ravni Unije bi bilo treba za bolezni s seznama vzpostaviti računalniško podprt interaktivni informacijski sistem za učinkovito zbiranje in upravljanje s podatki o spremljanju, po potrebi pa tudi za porajajoče se bolezni ali patogene s protimikrobno odpornostjo. S tem sistemom bi morali spodbujati optimalno razpoložljivost podatkov, lažjo izmenjavo podatkov in zmanjšanje upravnega bremena za pristojne organe držav članic, tako da bi združili prijavljanje bolezni in poročanje o njih na ravni Unije in na mednarodni ravni v en sam postopek preko podatkovne zbirke OIE. Prav tako bi bilo treba zagotoviti doslednost pri izmenjavi informacij v skladu z Direktivo 2003/99/ES.
- (60) Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje pravil Unije o prijavljanju bolezni in poročanju o njih bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za pripravo seznama bolezni, za katere veljajo pravila Unije o prijavljanju in poročanju, kot so določena v tej uredbi, in določitev potrebnih postopkov, oblik ter izmenjave podatkov in informacij v zvezi s prijavljanjem bolezni in poročanjem o njih.
- (61) Spremljanje je ključni element politike obvladovanja bolezni. Z njim bi se moralo zagotoviti zgodnje ugotavljanje prenosljivih bolezni živali in njihovo učinkovito prijavljanje, kar bi zadevnemu sektorju in pristojnemu organu po možnosti omogočilo pravočasno izvajanje ukrepov za preprečevanje in obvladovanje bolezni ter omogočilo njeno izkoreninjenje. Poleg tega bi se s spremljanjem morale zagotoviti informacije o zdravstvenem statusu živali v vsaki državi članici in v Uniji, s katerimi bi se utemeljila izdaja spričeval glede statusa prost bolezni in olajšalo trgovanje s tretjimi državami.
- (62) Izvajalci dejavnosti redno opazujejo svoje živali in lahko najlažje opazijo povečano umrljivost ali druge simptome hude bolezni. Izvajalci dejavnosti so zato temelj vsakega spremljanja in bistveni za spremljanje, ki ga izvaja pristojni organ.
- (63) Za zagotovitev tesnega sodelovanja in izmenjave informacij med izvajalci dejavnosti in veterinarji ali strokovnjaki za zdravje vodnih živali in za dopolnitev spremljanja, ki ga izvajajo izvajalci dejavnosti, bi morali veterinarji obiskovati obrate glede na vrsto zadevne proizvodnje in druge ustrezne dejavnike. Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje veterinarskih obiskov bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za določitev minimalnih zahtev.
- (64) Bistvenega pomena je, da ima pristojni organ vzpostavljen sistem spremljanja za bolezni s seznama, ki jih je treba spremljati. To bi moralo veljati tudi za porajajoče se bolezni, pri katerih bi bilo treba oceniti morebitna tveganja za zdravje v zvezi z zadevno boleznijo in zbrati epidemiološke podatke za to oceno. Za zagotovitev najboljših porabe virov bi bilo treba informacije kar najučinkoviteje in najuspešneje zbrati, jih izmenjevati in uporabljati.
- (65) Metodologijo, pogostost in intenzivnost spremljanja bi bilo treba prilagoditi vsaki posamezni bolezni ter upoštevati poseben namen spremljanja, zdravstveni status živali na zadevnem območju in kakršno koli dodatno spremljanje, ki ga izvajajo izvajalci dejavnosti. Primerni ukrepi epidemiološkega spremljanja bi lahko segali od preprostega obveščanja in poročanja o pojavu ali sumu pojava bolezni s seznama ali porajajoče se bolezni ali drugih anomalijah, kot so povečana umrljivost in drugi znaki bolezni, do posebnih in celostnih programov spremljanja, ki bi običajno vključevali postopke dodatnega vzorčenja in testiranja.
- (66) Odvisno od epidemiološkega profila bolezni in zadevnih dejavnikov tveganja bo morda treba vzpostaviti poseben program spremljanja, ki bo vključeval opredeljene in strukturirane dejavnosti. V takih primerih je ustrezno, da države članice pripravijo ciljno usmerjene programe spremljanja. Kadar so takšni programi pomembni za Unijo kot celoto, bi bilo treba določiti pravila za njihovo usklajeno izvajanje.

- (67) Takšni programi bi morali biti skladni s cilji Unije in zato usklajevani na ravni Unije. V ta namen bi jih bilo treba predložiti Komisiji. Poleg tega bi morale države članice, ki izvajajo te posebne programe spremljanja, Komisiji redno poročati o njihovih rezultatih. Da se zagotovijo enotni pogoji za izvedbo programov spremljanja, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za pripravo seznama bolezni, za katere je treba izvajati programe spremljanja, ter za določitev usklajenih postopkov, oblik, podatkov, izmenjave informacij in meril, ki se bodo uporabili za oceno programov spremljanja.
- (68) Pogosto bo treba zagotoviti podrobnosti o ustrezni obliki spremljanja za različne bolezni, od bolezni, pri kateri se spremljanje lahko omeji na dejavnosti, kot sta poročanje in prijavljanje, do bolezni, pri katerih je treba po vsej Uniji uvesti poseben poglobljen program spremljanja. Zato bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi z obliko spremljanja, merili za ugotovitev relevantnosti bolezni, za katero je treba izvajati program spremljanja, pomemben za Unijo in za uradno potrditev izbruha bolezni, opredeljitvijo primerov zadevnih bolezni in zahtevami za programe spremljanja v zvezi z njihovo vsebino, informacijami, ki jih je treba vključiti v take programe, in obdobjem njihove uporabe.
- (69) Od držav članic, ki niso proste ali za katere ni znano, ali so proste bolezni s seznama ali ne, in za katere veljajo ukrepi za izkoreninjenje, kot so določeni v tej uredbi, bi bilo treba zahtevati, da vzpostavijo obvezne programe izkoreninjenja za izkoreninjenje teh bolezni, kadar je izkoreninjenje v Uniji obvezno.
- (70) Po drugi strani obstajajo nekatere bolezni, ki sicer zadevajo Unijo, vendar pa od držav članic ni treba zahtevati, da zadevne bolezni izkoreninijo. Državam članicam bi moralo biti prepuščeno, da vzpostavijo neobvezne programe izkoreninjenja za take bolezni, če presodijo, da je izkoreninjenje zanje pomembno. Takšni neobvezni programi izkoreninjenja bi bili priznani na ravni Unije in bi pomenili izvajanje določenih ustreznih ukrepov za obvladovanje bolezni. Prav tako se lahko zadevni državi članici, če to odobri Komisija, omogoči, da ob sprejemu živali iz drugih držav članic ali tretjih držav zahteva določena jamstva.
- (71) Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje programov izkoreninjenja bolezni bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za določitev postopkov za predložitev takšnih programov, kazalnikov uspešnosti in poročanja.
- (72) Poleg tega bi morala imeti država članica možnost, da svoje celotno ozemlje ali njegova območja ali kompartmente razglasi za proste ene ali več bolezni s seznama, za katere veljajo pravila o obveznih ali neobveznih programih izkoreninjenja, da se tako zaščitijo pred vnosom takšnih bolezni s seznama iz drugih delov Unije ali iz tretjih držav ali ozemelj. V ta namen bi bilo treba določiti tudi jasen in usklajen postopek, vključno s potrebnimi merili za pridobitev statusa prost bolezni. Za zagotovitev, da po celotni Uniji veljajo isti pogoji za priznanje statusa prost bolezni, je potrebna uradna odobritev takega statusa prost bolezni, zato bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za odobritev takega statusa.
- (73) OIE je uvedla pojem kompartmentalizacije v okviru Zoosanitarnega kodeksa za kopenske živali in Kodeksa zdravstvenega varstva vodnih živali (v nadaljnjem besedilu: kodeksi OIE). V zakonodaji Unije, ki je bila sprejeta pred to uredbo, je ta pojem priznan le za določene živalske vrste in bolezni, opredeljene v posebni zakonodaji Unije, in sicer za aviarno influenco in bolezni vodnih živali. Ta uredba bi morala zagotoviti možnost uporabe sistema kompartmentov tudi za druge živalske vrste in bolezni. Za določitev podrobnih pogojev in pravil za priznanje in za odobritev kompartmentov ter zahtev v zvezi z njimi bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da sprejme akte v skladu s členom 290 PDEU.
- (74) Države članice bi morale z namenom obveščanja trgovskih partnerjev in olajševanja trgovanja javno objaviti, ali so njihova ozemlja prosta bolezni oziroma katera območja in kompartmenti njihovega ozemlja so prosti bolezni.
- (75) Da se določijo podrobni pogoji za priznanje statusa prost bolezni, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi z merili in pogoji za pridobitev takšnega statusa, dokazi,

potrebnimi za utemeljitev izdaje spričeval glede statusa prost bolezni, posebnimi ukrepi za preprečevanje in obvladovanje bolezni, po potrebi vključno s statusom, kjer se cepljenje ne izvaja, omejitvami, informacijami, ki jih je treba predložiti, odstopanji in pogoji za ohranitev, začasni preklic, odvzem ali ponovno pridobitev statusa prost bolezni.

- (76) Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje postopkov za pridobitev statusa prost bolezni bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za določitev tistih bolezni s seznama, za katere se lahko določijo kompartmenti, ter podrobnih pravil glede oblike za predložitev vlog in izmenjave podatkov.
- (77) Ker so nekatere populacije živali, dovzetne za določene bolezni s seznama, nanje popolnoma neimune, sta potrebna nenehno ozaveščanje o boleznih in pripravljenost nanje. Načrti ukrepov so se izkazali kot pomembno orodje za uspešno obvladovanje nujnih primerov bolezni v preteklosti. Za zagotovitev razpoložljivosti tega uspešnega in učinkovitega orodja za obvladovanje nujnih primerov bolezni in tega, da se lahko prilagaja nujnim situacijam, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za določitev potrebnih pravil za izvajanje načrtov ukrepov.
- (78) Pretekle krize na področju zdravja živali so pokazale prednosti posebnih, podrobnih in hitrih postopkov za upravljanje v nujnih primerih bolezni. Ti organizacijski postopki bi morali zagotavljati hiter in učinkovit odziv in izboljšati usklajevanje prizadevanj vseh vpletenih strani, zlasti pristojnih organov in deležnikov. Zajemati bi morali tudi sodelovanje s pristojnimi organi sosednjih držav članic ter tretjih držav in ozemelj, kadar je to izvedljivo in ustrezno.
- (79) Za zagotovitev uporabe načrtov ukrepov v dejanskih nujnih situacijah je bistveno preskusiti zadevne sisteme in preveriti, ali delujejo. Zato bi morali pristojni organi v državah članicah v sodelovanju s pristojnimi organi v sosednjih državah članicah ter tretjih državah in ozemljih izvajati simulacijske vaje, kadar je to izvedljivo in ustrezno.
- (80) Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje načrtov ukrepov in simulacijskih vaj bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za določitev pravil za praktično izvedbo teh načrtov in vaj.
- (81) Veterinarska zdravila, kot so cepiva, hiperimunski serumi in protimikrobna sredstva, imajo pomembno vlogo pri preprečevanju in obvladovanju prenosljivih bolezni živali. V oceni učinka za sprejetje te uredbe, je zlasti poudarjen pomen cepiv kot orodja za preprečevanje, obvladovanje in izkoreninjenje bolezni živali.
- (82) Vendar pa strategije obvladovanja za nekatere prenosljive bolezni živali zahtevajo prepoved ali omejitev uporabe določenih veterinarskih zdravil, saj bi njihova uporaba ovirala učinkovitost teh strategij. Določena veterinarska zdravila lahko na primer prikrijejo znake bolezni, onemogočijo ugotovitev povzročitelja bolezni ali otežijo hitro in diferencialno diagnozo ter tako ogrozijo pravilno ugotovitev bolezni.
- (83) Vendar se te strategije obvladovanja lahko precej razlikujejo pri različnih boleznih s seznama. Zato bi morala biti v tej uredbi določena pravila o uporabi veterinarskih zdravil za preprečevanje in obvladovanje nekaterih bolezni s seznama ter usklajena merila za presojo, kdaj je primerno uporabiti cepiva, hiperimunske serume in protimikrobna sredstva ter kako jih je treba uporabiti. Za zagotovitev prilagodljivega pristopa ter obravnavo posebnosti različnih bolezni s seznama in razpoložljivosti učinkovitih zdravljenj bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi z omejitvami, prepovedmi ali obveznostmi uporabe nekaterih veterinarskih zdravil v okviru obvladovanja določenih bolezni s seznama. V izredno nujnih primerih in zaradi obravnavanja nepričakovanih tveganj z možnimi hudimi posledicami za zdravje živali ali javno zdravje, gospodarstvo, družbo ali okolje bi bilo treba omogočiti sprejetje ukrepov v zvezi s tem po postopku v nujnih primerih.
- (84) V skladu s sklepi iz strokovnega mnenja o bankah cepiv in/ali diagnostičnih bankah za pomembnejše bolezni živali bi bilo treba sprejeti ukrepe, da se Uniji in državam članicam omogoči vzpostavitev rezerv antigenov, cepiv in diagnostičnih reagentov za bolezni s seznama, ki pomenijo resno tveganje za zdravje živali ali javno zdravje.

Z vzpostavitvijo banke antigenov, cepiv in diagnostičnih reagentov Unije bi pospeševali doseganje ciljev Unije na področju zdravja živali, saj bi banka omogočala hiter in učinkovit odziv, ko so potrebni viri te banke, ter bi pomenila učinkovito rabo omejenih virov.

- (85) Za zagotovitev hitrega in učinkovitega odziva bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi z vzpostavitvijo in upravljanjem takšnih bank ter varnostnimi standardi in zahtevami za njihovo upravljanje. Vendar v tej uredbi ne bi smelo biti predvideno sprejetje pravil o financiranju ukrepov za preprečevanje in obvladovanje bolezni, vključno s cepivi.
- (86) Določiti bi bilo treba merila za prednostni dostop do virov v bankah antigenov, cepiv in diagnostičnih reagentov Unije, da bi se zagotovilo njihovo učinkovito razdeljevanje v nujnih primerih.
- (87) Iz varnostnih razlogov, povezanih z bioterorizmom in agroterorizmom, bi bilo treba določene podrobne informacije o bankah antigenov, cepiv in diagnostičnih reagentov Unije obravnavati kot zaupne, njihovo objavo pa prepovedati. Kar zadeva iste vrste informacij v zvezi z nacionalnimi bankami cepiv, bi bilo treba spoštovati ustavne zahteve različnih držav članic glede svobode obveščanja, hkrati pa zagotoviti, da se zadevne informacije obravnavajo kot tajni podatki.
- (88) Za zagotovitev enotnih pogojev za upravljanje bank antigenov, cepiv in diagnostičnih reagentov Unije bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za določitev podrobnih pravil glede tega, kateri biološki proizvodi se hranijo v teh bankah in za katere bolezni, in podrobnih pravil o dobavi, količinah, shranjevanju, dostavi, postopkovnih in tehničnih zahtevah za antigene, cepiva in diagnostične reagente ter pogostosti in vsebini informacij, ki se predložijo Komisiji.
- (89) Ob izbruhu bolezni s seznama, ki pomeni veliko tveganje za zdravje živali ali javno zdravje v Uniji, bi morale države članice poskrbeti za sprejetje takojšnjih ukrepov za obvladovanje bolezni z namenom izkoreninjenja zadevne bolezni, da se zaščitita zdravje živali in javno zdravje.
- (90) Pristojni organ bi moral biti odgovoren za sprožitev prvih preiskav, da se potrdi ali izključi izbruh zelo nalezljive bolezni s seznama, ki pomeni veliko tveganje za zdravje živali ali javno zdravje v Uniji.
- (91) Pristojni organ bi moral določiti predhodne ukrepe za obvladovanje bolezni, da bi se preprečilo morebitno širjenje bolezni s seznama, in bi moral izvesti epidemiološko poizvedbo.
- (92) Takoj ko je bolezen s seznama potrjena, bi moral pristojni organ sprejeti potrebne ukrepe za obvladovanje bolezni, po potrebi vključno z vzpostavitvijo območij z omejitvami, z namenom izkoreninjenja bolezni in preprečevanja njenega nadaljnjega širjenja.
- (93) Pojav bolezni s seznama pri divjih živalih lahko pomeni tveganje za javno zdravje in zdravje gojenih živali. Zato bi bilo treba po potrebi določiti posebna pravila za ukrepe za obvladovanje in izkoreninjenje bolezni pri divjih živalih.
- (94) V primeru pojava bolezni s seznama se lahko zgodi, da standardni ukrepi za obvladovanje bolezni ogrožajo majhne populacije določenih živali, kot so redke pasme in vrste. Zaščita teh pasem in vrst lahko od pristojnih organov zahteva, da sprejmejo prilagojene ukrepe. Vendar takšna prilagoditev ne bi smela ovirati obvladovanja te bolezni na splošno.
- (95) Pri boleznih s seznama, ki niso zelo nalezljive in za katera veljajo obvezna pravila, ki zahtevajo njihovo izkoreninjenje, bi bilo treba ukrepe za obvladovanje bolezni izvesti tako, da se prepreči širjenje zadevne bolezni zlasti na neokužena območja. Vendar pa so lahko ti ukrepi bolj omejeni ali drugačni v primerjavi s tistimi, ki se uporabljajo za najnevarnejše bolezni s seznama. V tej uredbi bi zato morala biti določena posebna pravila za te

manj nevarne bolezni. Države članice, ki imajo vzpostavljen neobvezeni program izkoreninjenja, bi prav tako morale izvajati takšne ukrepe za obvladovanje bolezni. V nekaterih primerih, odvisno od profila bolezni in epidemiološkega stanja, je lahko izkoreninjenje dolgoročen cilj, medtem ko je lahko kratkoročni cilj obvladovanje bolezni. Vendar pa bi morali biti raven in intenzivnost ukrepov za obvladovanje bolezni sorazmerni in upoštevati značilnosti zadevne bolezni s seznama, njeno porazdelitev in pomen za zadevne države članice in za Unijo kot celoto.

- (96) Za zagotovitev, da bodo izvajalci dejavnosti, skrbniki hišnih živali in pristojni organi učinkovito izvajali ukrepe za obvladovanje bolezni, predvidene v tej uredbi, in ob upoštevanju posebnosti ukrepov za obvladovanje bolezni pri določenih boleznih s seznama ter povezanih dejavnikov tveganja bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi s podrobnimi ukrepi za obvladovanje bolezni, ki se izvedejo v primeru suma ali potrditve bolezni s seznama v obratih, na drugih lokacijah in na območjih z omejitvami.
- (97) Da bi se Komisiji omogočilo sprejetje začasnih posebnih ukrepov za obvladovanje bolezni v primeru, ko ukrepi za obvladovanje bolezni iz te uredbe niso zadostni ali primerni za obravnavanje podanega tveganja, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za določitev začasnih posebnih ukrepov za obvladovanje bolezni.
- (98) Registracija določenih obratov, v katerih so nastanjene kopenske živali ali shranjen zarodni material, in prevoznikov, ki jih prevažajo, je potrebna, da lahko pristojni organ izvaja ustrezno spremljanje ter prepreči, nadzira in izkorenini prenosljive bolezni živali.
- (99) Da bi se izognili nepotrebnim upravnim bremenom in stroškom, bi morale imeti države članice omejeno možnost, da določene vrste obratov, ki predstavljajo nizko tveganje, izvamejo iz obveznosti registracije. Za doseg usklajenega pristopa pri odobritvi takšnih izvzetij bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Takšen usklajen pristop je potreben zlasti zato, da se prepreči izvzetje določenih vrst obratov iz obveznosti registracije. To je zlasti pomembno ne le za obrate, ki predstavljajo več kot neznatno tveganje za zdravje živali, temveč tudi za tiste obrate, ki predstavljajo več kot neznatno tveganje za javno zdravje. Primer takšnega tveganja je gojenje živali, ki živijo v tesnem stiku z ljudmi ali v njihovi neposredni bližini, kot je vzreja psov na ravni, ki vključuje določeno stalnost dejavnosti in določeno stopnjo organizacije, namenjeno predvsem njihovi prodaji z namenom, da postanejo hišne živali v gospodinjstvih.
- (100) Kadar določena vrsta obrata, v katerem so nastanjene kopenske živali ali shranjen zarodni material, predstavlja posebno tveganje za zdravje živali, bi jo moral odobriti pristojni organ.
- (101) Da bi se izognili nepotrebnim upravnim bremenom in stroškom, zlasti za podjetja, ki predstavljajo nizko tveganje, bi bilo treba, kadar je to mogoče, v ustrezne ukrepe vključiti prožnost, ki omogoča, da se sistem registracije in odobritve prilagodi lokalnim in regionalnim razmeram ter načinom proizvodnje.
- (102) V nekaterih primerih je zaželena ali potrebna harmonizacija določenih pogojev za registracijo ali odobritev po vsej Uniji. Obrati z zarodnim materialom in dejavnosti zbiranja bi morali na primer izpolnjevati določene pogoje in bi morali biti odobreni, da bi ustrezali mednarodnim standardom, s čimer bi Unija pri trgovanju s tretjimi državami lahko nudila zagotovila glede zdravja živali. Takšni pogoji bi morali zajemati tudi zahteve glede posebnega usposabljanja ali poklicnih kvalifikacij za določene zelo specifične obrate ali dejavnosti (npr. skupine za zbiranje zarodkov) ali celo obveznost posebnega nadzora s strani pristojnega organa. Zato bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme delegirane akte v zvezi s temi podrobnimi zahtevami ter tako zagotoviti takšne posebne pogoje.
- (103) Zaradi zmanjšanja upravnih bremen bi bilo treba registracijo in odobritve po možnosti vključiti v sistem registracij ali odobritev, ki ga je morda zadevna država članica že vzpostavila za druge namene.
- (104) Izvajalci dejavnosti imajo neposredne informacije o živalih v svoji oskrbi. Zato bi morali redno dopolnjevati evidenco informacij, pomembnih za oceno zdravstvenega statusa živali, sledljivost in epidemiološko poizvedbo v primeru pojava bolezni s seznama. Te evidence bi morale biti pristojnim organom zlahka dostopne.

- (105) Za zagotovitev dostopa do posodobljenih informacij o registriranih obratih in izvajalcih dejavnosti ter odobrenih obratih bi morali pristojni organi vzpostaviti in voditi register takšnih obratov in izvajalcev dejavnosti. Na Komisijo bi bilo treba prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi z natančnimi informacijami, ki jih je treba vključiti v register obratov in izvajalcev dejavnosti.
- (106) Obrat bi moral izpolnjevati določene zahteve, da ga pristojni organ odobri. Preden pristojni organ izda odobritev, bi moral s pregledom na kraju samem preveriti, ali so izpolnjene vse zahteve. V nekaterih primerih ni mogoče takoj izpolniti vseh pogojev, vendar preostale nepravilnosti ne predstavljajo znatnega tveganja za zdravje živali ali javno zdravje. V takšnih primerih bi moral pristojni organ imeti možnost, da izda pogojno odobritev, po kateri opravi drug pregled na kraju samem, s katerim bi preveril, ali je bil dosežen napredek. V teh primerih bi moral izvajalcem dejavnosti v zadevnih obratih dati potrebna učinkovita navodila, da zadevni izvajalec dejavnosti razume nepravilnost in lahko načrtuje njeno uspešno odpravo.
- (107) Učinkovita sledljivost je ključni element politik za obvladovanje bolezni. Določiti bi bilo treba zahteve za identifikacijo in registracijo posameznih vrst gojenih kopenskih živali in zarodnega materiala, da bi se pospešila učinkovita uporaba pravil za preprečevanje in obvladovanje bolezni, določenih v tej uredbi. Poleg tega je pomembno, da se predvidi možnost vzpostavitve sistema identifikacije in registracije vrst, za katere takšne ureditve trenutno ne obstajajo, ali kadar je to upravičeno zaradi spreminjajočih se okoliščin in tveganj.
- (108) Za določene živalske vrste, pri katerih je pomembno zagotoviti možnost sledljivosti posameznih živali ali skupin, bi bilo treba zahtevati fizična sredstva za identifikacijo. To pomeni, da se zadevna žival fizično označi, opremi z oznako, mikročipom ali drugače identificira na način, ki ga je mogoče videti ali zaznati na njenem telesu ali v njem in ki ga ni mogoče enostavno odstraniti.
- (109) Za zagotovitev nemotenega delovanja sistema identifikacije in registracije ter sledljivosti bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi z obveznostmi glede podatkovnih zbirk, podrobnimi zahtevami za identifikacijo in registracijo različnih živalskih vrst, vključno z izvzetji in pogoji zanje, ter dokumenti.
- (110) Upravno breme in stroške je primerno zmanjšati ter zagotoviti prožnost sistema v okoliščinah, v katerih je zahteve po sledljivosti mogoče izpolniti s sredstvi, ki niso določena v tej uredbi. Zato bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme delegirane akte v zvezi z odstopanji od zahtev za identifikacijo in registracijo.
- (111) Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje sistema identifikacije in registracije ter sledljivosti bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za določitev pravil v zvezi s tehničnimi specifikacijami za podatkovne zbirke, sredstvi za identifikacijo, dokumenti in oblikami ter roki.
- (112) Pomembno orodje za preprečevanje vnosa in širjenja prenosljivih bolezni živali so omejitve premikov živali in proizvodov, ki bi lahko prenašali to bolezen. Vendar ima lahko omejevanje premikov živali in proizvodov hude gospodarske posledice in lahko vpliva na delovanje notranjega trga. Takšne omejitve bi se zato morale uporabljati le, kadar so potrebne in sorazmerne s tveganjem. Ta pristop je v skladu z načeli iz Sporazuma o uporabi sanitarnih in fitosanitarnih ukrepov in mednarodnih standardov OIE.
- (113) Splošne zahteve iz te uredbe bi se morale uporabljati za vse premike živali, kot so prepoved premikov živali iz obrata s povečano umrljivostjo ali drugimi nepojasnenimi simptomi bolezni ali zahteve za preprečevanje bolezni med prevozom živali.
- (114) Trenutni pravni okvir v zakonodaji Unije na področju zdravja živali za premike kopenskih živali in proizvodov določa usklajena pravila predvsem za take premike med državami članicami, državam članicam pa prepušča določitev potrebnih zahtev glede premikov znotraj njihovega ozemlja. Primerjava sedanjega položaja z možnostjo, da bi se pravila o premikih znotraj držav članic harmonizirala tudi na ravni Unije, je bila podrobno

obdelana v oceni učinka za sprejetje te uredbe. Ugotovljeno je bilo, da bi bilo treba sedanji pristop ohraniti, saj bi bila popolna harmonizacija vseh premikov zelo zapletena, koristi v smislu olajšanja premikov med državami članicami pa ne bi odtehtale negativnih posledic, ki bi jih to lahko imelo na zmožnost obvladovanja bolezni.

- (115) Za premike živali med državami članicami bi se morale uporabljati osnovne zahteve za zdravstveno varstvo živali. Zlasti se ne bi smele premikati živali iz obratov s povečano umrljivostjo ali nepojasnjenimi bolezenskimi znaki. Toda tudi povečana umrljivost, povezana z znanstvenimi postopki, odobrenimi z Direktivo 2010/63/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, ki ni posledica infekcijskih bolezni s seznama, ne bi smela biti razlog za prepoved premikov živali za znanstvene namene.
- (116) Vendar bi morala ta uredba zagotavljati prožnost, da bi se olajšali premiki vrst in kategorij kopenskih živali, ki predstavljajo majhno tveganje za širjenje bolezni s seznama med državami članicami. Poleg tega bi bilo treba določiti nadaljnje možnosti za odstopanja v primerih, ko države članice ali izvajalci dejavnosti uspešno uvedejo alternativne ukrepe za zmanjšanje tveganja, kot so visoka stopnja biološke zaščite in učinkoviti sistemi spremljanja.
- (117) Kopitarji in perutnina sta gospodarsko zelo pomembni skupini živalskih vrst in zanju veljajo posebne zahteve za premike v skladu z zakonodajo Unije, ki je bila sprejeta pred to uredbo, in sicer direktive Sveta 64/432/EGS ⁽²⁾, 91/68/EGS ⁽³⁾, 2009/156/ES ⁽⁴⁾, 2009/158/ES ⁽⁵⁾, ter delno Direktiva 92/65/EGS. Glavna pravila, ki urejajo premike teh vrst, bi bilo treba določiti v tej uredbi. Podrobne zahteve, ki so v veliki meri odvisne od bolezni, ki se lahko prenašajo na različne vrste ali kategorije živali, bi bilo treba urediti v naknadnih aktih Komisije, ob upoštevanju posebnosti bolezni, vrst in kategorij zadevnih živali.
- (118) Ker dejavnosti zbiranja za kopitarje in perutnino predstavlja zelo visoko tveganje za bolezn, je primerno omejiti število živali, ki se lahko premaknejo naenkrat med državami članicami, ter v tej uredbi določiti posebna pravila za zaščito zdravlja zadevnih živali in preprečitev širjenja prenosljivih bolezni živali. Te dejavnosti zbiranja se običajno izvajajo v obratu, odobrenem v ta namen, kar zadeva prvo dejavnost zbiranja, pa lahko tudi – z dovoljenjem države članice izvora – na enem od prevoznih sredstev, kot je tovornjak, ki živali pobira z različnih lokacij v tej državi članici.
- (119) Glede na zadevne bolezni in vrste s seznama je treba določiti posebne zahteve za zdravstveno varstvo določenih živalskih vrst, razen gojenih kopitarjev in perutnine. Pravila za te vrste so bila prav tako določena v pravnem okviru, ki se je uporabljal pred to uredbo, zlasti v Direktivi 92/65/EGS. Ta direktiva določa posebna pravila za premike živalskih vrst, vključno s čebelami, čmrlji, opicami, psi in mačkami, zato bi v tej uredbi morala biti določena pravna podlaga za sprejetje delegiranih in izvedbenih aktov o določitvi posebnih pravil za premike teh živalskih vrst.
- (120) Zaprti obrati, v katerih so običajno nastanjene laboratorijske živali ali živali iz živalskih vrtov, praviloma zagotavljajo visoko raven biološke zaščite ter ugoden in dobro nadzorovan zdravstveni status, živali v njih pa se redkeje premikajo ali se premikajo le znotraj zaprtih predelov teh obratov. Status zaprtih obratov, za katerega se lahko izvajalci dejavnosti prostovoljno prijavijo, je bil prvič uveden z Direktivo 92/65/EGS, v kateri so določena pravila in zahteve za odobritev ter zahteve glede premikov za odobrene ustanove, inštitute in središča. Tako vzpostavljeni sistem tem obratom omogoča medsebojno izmenjavo živali, za katero velja manj zahtev glede premikov, hkrati pa daje zagotovila glede zdravlja živali znotraj predelov zaprtih obratov. Zato so izvajalci dejavnosti ta sistem na splošno sprejeli, uporablja pa se prostovoljno. Tako je v tej uredbi primerno ohraniti pojem zaprtih obratov in določiti pravila za premike med temi obrati.

⁽¹⁾ Direktiva 2010/63/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. septembra 2010 o zaščiti živali, ki se uporabljajo v znanstvene namene (UL L 276, 20.10.2010, str. 33).

⁽²⁾ Direktiva Sveta 64/432/EGS z dne 26. junija 1964 o problemih v zvezi z zdravstvenim varstvom živali, ki vplivajo na trgovino z govedom in prašiči znotraj Skupnosti (UL 121, 29.7.1964, str. 1977/64).

⁽³⁾ Direktiva Sveta 91/68/EGS z dne 28. januarja 1991 o pogojih v zvezi z zdravstvenim varstvom živali, ki urejajo trgovanje znotraj Skupnosti z ovcami in kozami (UL L 46, 19.2.1991, str. 19).

⁽⁴⁾ Direktiva Sveta 2009/156/ES z dne 30. novembra 2009 o pogojih v zvezi z zdravstvenim varstvom živali, ki ureja premike in uvoz kopitarjev iz tretjih držav (UL L 192, 23.7.2010, str. 1).

⁽⁵⁾ Direktiva Sveta 2009/158/ES z dne 30. novembra 2009 o pogojih zdravstvenega stanja živali, ki veljajo znotraj Skupnosti za trgovanje s perutnino in valilnimi jajci ter za njihov uvoz iz tretjih držav (UL L 343, 22.12.2009, str. 74).

- (121) Za znanstvene namene, na primer za raziskovalne ali diagnostične namene, zlasti tiste, ki so odobreni v skladu z Direktivo 2010/63/EU, je morda treba premakniti živali, ki ne izpolnjujejo splošnih zahtev za zdravstveno varstvo živali iz te uredbe in ki pomenijo visoko tveganje za zdravje živali. Tovrstni premiki ne bi smeli biti prepovedani ali neupravičeno omejeni s to uredbo, saj bi to lahko oviralo sicer odobrene raziskovalne dejavnosti in upočasnilo znanstveni napredek. Kljub temu pa je v tej uredbi bistveno določiti pravila, ki zagotavljajo, da so premiki teh živali varni.
- (122) Vzorci premikov cirkuških živali, živali v živalskih vrtovih, živali za razstave in nekaterih drugih živali se pogosto razlikujejo od vzorcev premikov drugih vrst gojenih živali. Pri prilagajanju pravil Unije o premikih živali bi bilo treba takim živalim nameniti posebno pozornost, ob upoštevanju posebnih tveganj in alternativnih ukrepov za zmanjšanje tveganja.
- (123) Za zagotovitev izpolnjevanja ciljev iz uvodnih izjav 112 do 122 te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi z ukrepi za preprečevanje bolezni pri dejavnostih prevoza, posebnimi pravili za premike določenih živalskih vrst in za posebne okoliščine, na primer dejavnosti zbiranja ali zavržene pošiljke, ter posebnimi zahtevami ali odstopanji za druge vrste premikov, kot so premiki za znanstvene namene.
- (124) Za zagotovitev možnosti uporabe posebnih pravil za premike, kadar običajna pravila o premikih niso zadostna ali primerna za omejitev širjenja določene bolezni, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za določitev začasnih posebnih pravil o premikih.
- (125) Premiki gojenih kopenskih živali med državami članicami bi morali biti v skladu z zahtevami, ki veljajo za takšne premike. Živali iz vrst, ki pomenijo zdravstveno tveganje ali ki imajo večji gospodarski pomen, bi morale spremljati veterinarsko spričevalo, ki ga izda pristojni organ.
- (126) Kolikor je tehnično, praktično in finančno izvedljivo, bi bilo treba izkoristiti tehnološke dosežke za zmanjšanje upravnega bremena za izvajalce dejavnosti in pristojne organe v zvezi z izdajo spričeval in prijavljanjem, in sicer z uporabo informacijske tehnologije, ki bi nadomestila papirno dokumentacijo in olajšala postopke prijavljanja ter s tem, da bi se taka tehnologija čim bolj uporabljala za različne namene.
- (127) V primerih, kadar veterinarsko spričevalo, ki ga izda pristojni organ, ni obvezno, bi moral izvajalec dejavnosti, ki premika živali v drugo državo članico, pripraviti lasten deklaracijski dokument, ki dokazuje, da živali izpolnjujejo zahteve glede premikov iz te uredbe.
- (128) Za izpolnjevanje ciljev iz uvodnih izjav 125, 126 in 127 te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi s pravili o vsebini veterinarskih spričeval, obveznostmi predložitve informacij, odstopanji od zahtev glede veterinarskih spričeval, posebnimi pravili za spričevala in obveznostmi uradnih veterinarjev za izvajanje ustreznih pregledov pred podpisom veterinarskih spričeval.
- (129) Obveščanje o premikih živali in zarodnega materiala med državami članicami in v nekaterih primerih znotraj njihovih nacionalnih ozemelj je bistveno za zagotovitev sledljivosti zadevnih živali in zarodnega materiala, kadar so ti premiki lahko povezani s tveganjem za širjenje prenosljivih bolezni živali. Zato bi bilo treba takšne premike sporočiti in registrirati s pomočjo celovitega računalniško podprtega veterinarskega sistema (v nadaljnjem besedilu: sistem TRACES). Sistem TRACES v eno samo arhitekturo povezuje računalniško podprte sisteme, predvidene v členu 20 Direktive 90/425/EGS oziroma v Odločbi Sveta 92/438/EGS ⁽¹⁾, in sicer na podlagi odločb Komisije 2003/24/ES ⁽²⁾ in 2004/292/ES ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Odločba Sveta 92/438/EGS z dne 13. julija 1992 o uvajanju računalniške tehnologije v veterinarske uvozne postopke (projekt Shift), spremembi direktiv 90/675/EGS, 91/496/EGS, 91/623/EGS in Odločbe 90/424/EGS ter o razveljavitvi Odločbe 88/192/EGS (UL L 243, 25.8.1992, str. 27).

⁽²⁾ Odločba Komisije 2003/24/ES z dne 30. decembra 2002 o razvoju celovitega računalniškega veterinarskega sistema (UL L 8, 14.1.2003, str. 44).

⁽³⁾ Odločba Komisije 2004/292/ES z dne 30. marca 2004 o uvedbi sistema Traces in spremembah Odločbe 92/486/EGS (UL L 94, 31.3.2004, str. 63).

- (130) Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje pravil iz te uredbe o veterinarskih spričevalih in obveščanju o premikih bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za določitev pravil v zvezi z vzorčnimi veterinarskimi spričevali, lastnimi deklaracijskimi dokumenti, oblikami in roki za obveščanje o premikih kopenskih in vodnih živali, zarodnega materiala in po potrebi proizvodov živalskega izvora.
- (131) Posebna narava premikov hišnih živali pomeni tveganje za zdravje živali, ki se zelo razlikuje od tveganja pri drugih gojenih živalih. Posebna manj stroga pravila za takšne premike bi bilo zato treba določiti v tej uredbi. Vendar so takšna manj stroga pravila upravičena le, če hišna žival resnično spremlja svojega lastnika med njegovim celotnim potovanjem ali v omejenem obdobju po tem in če se s svojim lastnikom ne premika več kot pet hišnih živali iz dela A Priloge I hkrati. Za zagotovitev, da hišne živali ne predstavljajo znatnega tveganja za širjenje prenosljivih boleznih živali, ter za pojasnitev izjemnih primerov, v katerih lahko lastnika spremlja več kot pet hišnih živali ali ko se hišno žival premakne v daljšem časovnem okviru pred ali po lastnikovem potovanju, bi bilo treba na Komisijo podeliti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi s podrobnimi pravili za premike teh živali. Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje zahtev za zdravstveno varstvo živali iz te uredbe v zvezi s premiki hišnih živali bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za določitev pravil v zvezi z ukrepi za preprečevanje in obvladovanje boleznih pri takšnih premikih.
- (132) Divje živali lahko iz različnih razlogov pomenijo tveganje za zdravje živali in javno zdravje, na primer pri premestitvi v obrat ali iz enega okolja v drugega. Za preprečitev širjenja prenosljivih boleznih živali bi morda bilo treba sprejeti primerne ukrepe za preprečevanje boleznih pri premikih teh živali. Za zagotovitev, da divje živali ne predstavljajo znatnega tveganja za širjenje prenosljivih boleznih živali, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi z dodatnimi zahtevami za premike divjih kopenskih živali.
- (133) Zarodni material lahko pomeni podobno tveganje za širjenje prenosljivih boleznih živali na žive živali. Poleg tega so za njihovo proizvodnjo značilne posebnosti, ki so povezane s strogimi zdravstvenimi zahtevami za vzrejo živali in zaradi katerih so potrebne strožje ali posebne zahteve za zdravstveno varstvo živali v zvezi z živalmi darovalkami. Za zagotovitev varnih premikov zarodnega materiala in njihovega pričakovanega visokega zdravstvenega standarda ter zaradi upoštevanja določenih posebnih uporab bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi s podrobnimi zahtevami glede premikov zarodnega materiala nekaterih živalskih vrst, posebnimi zahtevami, ki veljajo na primer za njihove premike za znanstvene namene, in odstopanju od obveznosti glede veterinarskih spričeval.
- (134) Proizvodi živalskega izvora lahko pomenijo tveganje za širjenje prenosljivih boleznih živali. Zahteve glede varnosti hrane za proizvode živalskega izvora, določene v zakonodaji Unije, zagotavljajo dobro higiensko prakso in zmanjšujejo tveganja za zdravje živali pri takšnih proizvodih. Vendar bi bilo treba v tej uredbi za določene proizvode določiti posebne ukrepe za zdravstveno varstvo živali, na primer ukrepe za obvladovanje boleznih in ukrepe v nujnih primerih, da bi se preprečilo širjenje boleznih živali s proizvodi živalskega izvora. Za zagotovitev varnih premikov proizvodov živalskega izvora v teh posebnih primerih bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme podrobna pravila za premike proizvodov živalskega izvora, povezane s sprejetimi ukrepi za obvladovanje boleznih, obveznostmi glede veterinarskih spričeval in odstopanju od teh pravil, kadar s takimi premiki povezana tveganja in ukrepi za zmanjševanje tveganja to dopuščajo.
- (135) Kadar države članice sprejmejo nacionalne ukrepe glede premikov živali in zarodnega materiala ali se na svojem ozemlju odločijo sprejeti nacionalne ukrepe za omejevanje učinka prenosljivih boleznih živali, ki niso bolezni s seznama, ti nacionalni ukrepi ne bi smeli posegati v pravila o notranjem trgu iz zakonodaje Unije. Zato je primerno določiti okvir za takšne nacionalne ukrepe in zagotoviti, da ti ukrepi ostanejo znotraj omejitev, dovoljenih v skladu s pravom Unije.
- (136) Registracija in odobritev obratov akvakulture sta potrebni, da lahko pristojni organ izvaja ustrezno spremljanje ter preprečuje, nadzira in izkorenini prenosljive bolezni živali. V Direktivi 2006/88/ES je določeno, da morajo

biti odobreni vsi obrati, ki premikajo vodne živali. Ta sistem odobritve bi moral biti ohranjen tudi v tej uredbi, kljub temu da so v tej uredbi za ta sistem odobritve v nekaterih uradnih jezikih Unije uporabljeni drugi izrazi kot v Direktivi 2006/88/ES.

- (137) Pri zakolu in predelavi živali iz akvakulture, za katere veljajo ukrepi za obvladovanje bolezni, se lahko širijo prenosljive bolezni živali, na primer zaradi iztoka iz obratov za predelavo, ki vsebuje patogene. Zato je treba odobriti predelovalne obrate, ki izpolnjujejo ukrepe za zmanjšanje tveganja za takšne dejavnosti zakola in predelave. V tej uredbi bi bilo zato treba določiti pravila za odobritev obratov za predelavo ribiških proizvodov za namen obvladovanja bolezni.
- (138) Za zagotavljanje dostopa javnosti do posodobljenih informacij o registriranih in odobrenih obratih bi moral pristojni organ vzpostaviti in voditi register takih obratov. Na Komisijo bi bilo treba prenesti pooblastila, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi z informacijami, ki jih je treba navesti v registrih obratov akvakulture, ter zahtevami glede vodenja evidenc za obrate akvakulture in prevoznike.
- (139) Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje pravil iz te uredbe o registraciji in odobritvi obratov akvakulture in obratov za predelavo ribiških proizvodov za namen obvladovanja bolezni, o vodenju evidenc ter o registrih obratov bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za določitev pravil o obveznostih predložitve informacij, odstopanjih in drugih izvedbenih pravil v zvezi s tem.
- (140) Ker v večini primerov ni mogoče posamično opredeliti vodnih živali, je vodenje evidenc v obratih akvakulture, obratih za predelavo ribiških proizvodov za namen obvladovanja bolezni in pri prevoznikih bistveno orodje za zagotavljanje sledljivosti vodnih živali. Evidence so prav tako koristno orodje za spremljanje zdravstvenega stanja v obratih.
- (141) Kot v primeru kopenskih živali je tudi za premike vodnih živali nujno določiti harmonizirana pravila, vključno s pravili o veterinarskih spričevalih in obveščanju o premikih.
- (142) V Direktivi 2006/88/ES so določena pravila za premike vodnih živali, ki se v enaki meri uporabljajo za premike znotraj držav članic in med njimi. Glavni in odločilni dejavnik v zvezi s pravili o premikih vodnih živali je zdravstveni status namembnih držav članic, območij in kompartmentov v zvezi z boleznimi s seznama.
- (143) Vendar so iz področja uporabe Direktive 2006/88/ES izključene prostoživeče vodne živali, ulovljene ali zajete za neposredni vnos v prehransko verigo. Nasprotno so ohranjene v področju uporabe te uredbe, hkrati pa izključene iz opredelitve pojma „živali iz akvakulture“ v njej. Zato bi bilo treba v njej predvideti možne ukrepe glede takšnih vodnih živali, kadar jih z njimi povezana tveganja upravičujejo, pri tem pa upoštevati sorazmernost navedenih ukrepov.
- (144) Posledično bi moralo načelo, pojasnjeno v uvodni izjavi 142, veljati tudi za premike vodnih živali, ki niso opredeljene kot živali iz akvakulture, spadajo pa v področje uporabe te uredbe. To zlasti velja za vodne živali z zdravstvenim statusom z nepojasnjeno ali potrjeno boleznijo, ne glede na njihovo končno uporabo. Ker lahko tudi premiki živih prostoživečih vodnih živali z zdravstvenim statusom z nepojasnjeno ali potrjeno boleznijo, namenjenih prehrani ljudi, predstavljajo tveganje za širjenje bolezni s seznama ali porajajočih se bolezni, bi moral enak sistem pravil veljati tudi zanje. Mednje spadajo tudi prostoživeče vodne živali, zajete ali ulovljene za prehrano ljudi, ki se premaknejo z ene lokacije na drugo ter se začasno gojijo, med tem ko čakajo na zakol.
- (145) Vendar pa bi se bilo treba izogibati nesorazmernim omejitvam premikov in nepotrebnim upravnim bremenom za obrate in izvajalce dejavnosti v sektorju komercialnega ribolova. Zato bi morala v primerih, ko so takšne žive prostoživeče vodne živali namenjene prehrani ljudi, zadevna pravila načeloma veljati le za premike tistih živih

prostoživečih vodnih živali, ki predstavljajo znatno tveganje za širjenje bolezni s seznama ali porajajočih se bolezni v države članice, območja ali kompartmente, ki so razglašeni za proste določenih bolezni s seznama ali ki izvajajo programe izkoreninjenja teh bolezni.

- (146) V to uredbo bi bilo treba vnesti določene prilagoditve in dodatno prožnost, s katerimi bi države članice spodbudili k izboljšanju zdravstvenega statusa populacij vodnih živali.
- (147) Za zagotovitev nadzora premikov vodnih živali bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi z ukrepi za preprečevanje bolezni, ki se uporabljajo pri prevozu, posebnimi pravili glede premikov nekaterih kategorij vodnih živali za različne namene, posebnimi zahtevami ali odstopanji glede določenih vrst premikov, kot so premiki za znanstvene namene, in dodatnimi zahtevami za premike prostoživečih vodnih živali.
- (148) Za zagotovitev možnosti začasnih odstopanj in posebnih zahtev za premike vodnih živali, kadar pravila o premikih iz te uredbe niso zadostna ali primerna za omejitev širjenja posamezne bolezni s seznama, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za določitev začasnih posebnih pravil o premikih ali odstopanj.
- (149) Proizvodnja akvakulture Unije se glede na vrste in proizvodne sisteme zelo razlikuje, te razlike pa hitro naraščajo. Zaradi tega je treba včasih na ravni držav članic sprejeti nacionalne ukrepe za bolezni, ki niso obravnavane kot bolezni s seznama v skladu s to uredbo. Vendar bi morali biti takšni nacionalni ukrepi utemeljeni, nujni in v skladu z zastavljenimi cilji. Poleg tega ne bi smeli vplivati na premike živali med državami članicami, razen če so ti nujni zaradi preprečevanja vnosa bolezni ali obvladovanja širjenja bolezni. Nacionalne ukrepe, ki vplivajo na trgovanje med državami članicami, bi bilo treba odobriti in redno pregledovati na ravni Unije.
- (150) Trenutno se bolezni s seznama le v omejenem obsegu nanašajo na živalske vrste, ki v tej uredbi niso opredeljene kot kopenske in vodne vrste, na primer na plazilce, dvoživke, insekte in druge. Zato ni primerno zahtevati, da bi se morale vse določbe te uredbe uporabljati za te živalske vrste. Če pa bi bilo treba na seznam uvrstiti bolezen, ki se ne nanaša na kopenske in vodne živalske vrste, bi se morale ustrezne zahteve za zdravstveno varstvo živali iz te uredbe uporabljati za te vrste, da se zagotovi sprejetje ustreznih in sorazmernih ukrepov za preprečevanje in obvladovanje bolezni.
- (151) Za zagotovitev možnosti določitve pravil o premikih za živali, ki v tej uredbi niso opredeljene kot kopenske ali vodne živali in njihov zarodni material ali proizvodi živalskega izvora, pridobljeni od takih živali, kadar je to potrebno zaradi tveganja, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi z registracijo in odobritvijo obratov, vodenjem evidenc in registri, zahtevami za identifikacijo, registracijo in sledljivost premikov ter obveznostmi glede veterinarskih spričeval, lastnih deklaracijskih dokumentov, obveščanja o premikih živali, zarodnega materiala in proizvodov živalskega izvora, pridobljenih iz teh živalskih vrst.
- (152) Kadarkoli je treba zagotoviti enotne pogoje za izvajanje zahtev za zdravstveno varstvo živali za te druge živalske vrste in zarodni material ter proizvode živalske izvora, pridobljene iz njih, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za določitev podrobnih pravil o teh zahtevah.
- (153) Za preprečevanje vnosa bolezni s seznama in porajajočih se bolezni v Unijo je treba določiti učinkovita pravila o vstopu v Unijo živali, zarodnega materiala in proizvodov živalskega izvora, ki lahko prenašajo takšne bolezni.
- (154) Za zjamčenje zdravstvenega statusa Unije so v tej uredbi predpisane določbe o premikih živali in proizvodov znotraj Unije. Da se ne bi ogrozil navedeni status, je zato primerno naložiti takšne pogoje za vstop živali in proizvodov v Unijo, ki niso manj strogi od pogojev, ki veljajo za premike znotraj Unije.

- (155) Za zagotovitev, da živali, zarodni material in proizvodi živalskega izvora iz tretjih držav ali ozemelj izpolnjujejo zahteve za zdravstveno varstvo živali, ki so enakovredne zahtevam, določenim v zakonodaji Unije, jih mora pristojni organ tretje države ali ozemlja, od koder se izvažajo v Unijo, nujno ustrezno nadzirati. Po potrebi bi bilo treba pred odobritvijo vstopa v Unijo takšnih živali, zarodnega materiala ali proizvodov živalskega izvora preveriti zdravstveni status tretje države ali ozemlja izvora. Zato bi bilo treba samo tretjim državam in ozemljem, ki lahko dokažejo, da izpolnjujejo standarde za zdravje živali za vstop živali in proizvodov v Unijo, dovoliti izvoz živali in proizvodov v Unijo in jih uvrstiti na seznam za ta namen.
- (156) Za nekatere vrste in kategorije živali, zarodnega materiala in proizvodov živalskega izvora niso bili v aktih Unije, sprejetih pred datumom sprejetja te uredbe, določeni seznam Unije tretjih držav in ozemelj, iz katerih je dovoljen vstop v Unijo. V teh primerih bi do sprejetja pravil na podlagi te uredbe morale biti državam članicam dovoljeno določiti, iz katerih držav in ozemelj lahko na njihova ozemlja vstopajo takšne živali, zarodni material in proizvodi živalskega izvora. Pri tem bi morale države članice upoštevati merila iz te uredbe za sezname tretjih držav in ozemelj.
- (157) Za zagotovitev, da so zahteve za zdravstveno varstvo živali za vstop v Unijo, določene v tej uredbi, izpolnjene in v skladu s kodeksi OIE, bi morale vse živali, zarodni material in proizvode živalskega izvora, ki vstopajo v Unijo, spremljati veterinarsko spričevalo, ki ga izda pristojni organ tretje države ali ozemlja izvora in ki potrjuje, da so bile izpolnjene vse zahteve glede zdravstvenega varstva živali za vstop v Unijo. Vendar bi bilo treba dovoliti odstopanje od tega pravila za blago, ki pomeni nizko tveganje za zdravje živali.
- (158) Veterinarska spričevala so lahko samostojna, vendar so v zakonodaji Unije pogosto zahtevana tudi spričevala za druge namene, na primer za potrjevanje izpolnjevanja zahtev glede javnega zdravja, dobrobiti živali ali zdravstvene ustreznosti proizvodov. To je treba upoštevati. Za čim večje zmanjšanje upravnega bremena in stroškov bi morale biti v ta veterinarska spričevala mogoče vključiti tudi informacije, ki se zahtevajo v skladu z drugo zakonodajo Unije s področja varnosti hrane in krme ter dobrobiti živali.
- (159) Bolezni se lahko širijo tudi na druge načine, ne le z živalmi, zarodnim materialom, proizvodi živalskega izvora, živalskimi stranskimi proizvodi in pridobljenimi proizvodi. Širijo se lahko tudi prek vozil, zabojnikov za prevoz, sena, slame, rastlinskih proizvodov, materialov, ki so bili morda v stiku z okuženimi živalmi, in opreme. Po potrebi bi bilo treba sprejeti ukrepe za preprečitev prenosa bolezni na te načine.
- (160) Za zagotovitev ustrezne stopnje podrobnosti zahtev za vstop v Unijo, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi s sprejetjem dopolnilnih pravil za odobritev obratov v tretjih državah in ozemljih, vključno z odstopanji od njih, zahteve za zdravstveno varstvo živali za vstop v Unijo pošiljk iz tretjih držav ali ozemelj in zahteve za zdravstveno varstvo živali glede povzročiteljev bolezni, drugega materiala, prevoznih sredstev in opreme, s katerimi se lahko prenašajo bolezni živali.
- (161) Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje zahtev za zdravstveno varstvo živali pri vstopu v Unijo pošiljk živali, zarodnega materiala in proizvodov živalskega izvora, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila, da med drugim določi pravila o seznamu tretjih držav in ozemelj, iz katerih je dovoljen vstop v Unijo živali, zarodnega materiala in proizvodov živalskega izvora, ter o vsebini in obliki vzorčnih veterinarskih spričeval.
- (162) Pretekle izkušnje so pokazale, da je treba ob izbruhu hude bolezni v državah članicah ali v tretjih državah ali ozemljih, iz katerih živali ali proizvodi vstopajo v Unijo, takoj sprejeti ukrepe za preprečevanje in obvladovanje bolezni, da se omeji njen vnos in prepreči njeno širjenje. Med takšne nujne primere lahko sodijo izbruh bolezni s

seznama ali porajajoče se bolezni ali druge nevarnosti za zdravje živali. V zvezi s tem bi bilo treba pojasniti, kateri ukrepi za preprečevanje in obvladovanje bolezni, določeni s to uredbo, se lahko uporabijo v primeru pojava bolezni s seznama ali porajajoče se bolezni ali nevarnosti. V vseh takih primerih je bistveno, da se ukrepi sprejmejo v zelo kratkem času in brez odlašanja. Ker bi takšni ukrepi omejili premike v Uniji ali vnos v Unijo, bi jih bilo treba po možnosti izvajati na ravni Unije.

- (163) Za zagotovitev učinkovitih in hitrih odzivov na nepričakovana tveganja bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za določitev ukrepov v nujnih primerih.
- (164) Komisija bi morala v ustrezno utemeljenih primerih sprejeti izvedbene akte, ki se začnejo uporabljati takoj, ki se med drugim nanašajo na ukrepe v zvezi s porajajočimi se boleznimi, dopolnjevanje zalog, dobavo, shranjevanje, dostavo in druge postopke, povezane z bankami antigenov, cepiv in diagnostičnih reagentov Unije, na določanje posebnih začasnih ukrepov za obvladovanje bolezni in odstopanj, na posebna začasna pravila za premike kopenskih in vodnih živali, na ukrepe v nujnih primerih ter na uvrstitev tretjih držav in ozemelj na seznam zaradi vstopa v Unijo.
- (165) Ta uredba določa splošna in posebna pravila za preprečevanje in obvladovanje prenosljivih bolezni živali ter zagotavlja usklajen pristop k zdravju živali po vsej Uniji. Na nekaterih področjih, kot so splošne odgovornosti za zdravje živali, prijavljanje, spremljanje, registracija in odobritev ali sledljivost, bi morale biti državam članicam dovoljeno sprejeti dodatne ali strožje nacionalne ukrepe ali bi se jih k temu moralo spodbujati. Vendar bi morali biti takšni nacionalni ukrepi dovoljeni le, če ne ogrožajo ciljev zdravja živali iz te uredbe, če niso neskladni s pravili iz te uredbe ter če ne omejujejo premikov živali in proizvodov med državami članicami, razen če to ni nujno za preprečitev vnosa bolezni ali za obvladovanje širjenja bolezni.
- (166) Za nacionalne ukrepe iz uvodne izjave 165 bi se moral uporabljati poenostavljen postopek obveščanja, da bi se zmanjšalo upravno breme. Izkušnje so pokazale, da je splošni postopek obveščanja iz Direktive 98/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ pomembno orodje za usmerjanje in izboljšanje kakovosti nacionalnih tehničnih predpisov v smislu večje preglednosti, jasnosti in učinkovitosti na neusklajenih ali delno usklajenih področjih. Zato je primerno, da se uporablja ta splošni postopek obveščanja.
- (167) Trenutno so pravila Unije za zdravje živali določena v naslednjih aktih Evropskega parlamenta in Sveta ter v naknadnih aktih Komisije, sprejetih na njihovi podlagi:

Direktiva 64/432/EGS, Direktiva Sveta 77/391/EGS ⁽²⁾, Direktiva Sveta 78/52/EGS ⁽³⁾, Direktiva Sveta 80/1095/EGS ⁽⁴⁾, Direktiva Sveta 82/894/EGS ⁽⁵⁾, Direktiva Sveta 88/407/EGS ⁽⁶⁾, Direktiva Sveta 89/556/EGS ⁽⁷⁾, Direktiva Sveta 90/429/EGS ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ Direktiva 98/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov o storitvah informacijske družbe (UL L 204, 21.7.1998, str. 37).

⁽²⁾ Direktiva Sveta 77/391/EGS z dne 17. maja 1977 o uvedbi ukrepov Skupnosti za izkoreninjenje bruceloze, tuberkuloze in levkoze pri govedu (UL L 145, 13.6.1977, str. 44).

⁽³⁾ Direktiva Sveta 78/52/EGS z dne 13. decembra 1977 o merilih Skupnosti v zvezi z nacionalnimi načrti za pospešeno izkoreninjenje bruceloze, tuberkuloze in enzooske levkoze pri govedu (UL L 15, 19.1.1978, str. 34).

⁽⁴⁾ Direktiva Sveta 80/1095/EGS z dne 11. novembra 1980 o določitvi pogojev, s katerimi se doseže in ohrani, da je ozemlje Skupnosti prosto klasične prašičje kuge (UL L 325, 1.12.1980, str. 1).

⁽⁵⁾ Direktiva Sveta 82/894/EGS z dne 21. decembra 1982 o prijavljanju živalskih bolezni v Skupnosti (UL L 378, 31.12.1982, str. 58).

⁽⁶⁾ Direktiva Sveta 88/407/EGS z dne 14. junija 1988 o zahtevah za zdravstveno varstvo živali, ki veljajo za promet med državami članicami Evropske skupnosti in za uvoz semen domačih živali iz vrst govedi (UL L 194, 22.7.1988, str. 10).

⁽⁷⁾ Direktiva Sveta 89/556/EGS z dne 25. septembra 1989 o pogojih za zdravstveno varstvo živali, ki urejajo trgovanje znotraj Skupnosti in uvoz iz tretjih držav za zarodke domačih živali vrste goveda (UL L 302, 19.10.1989, str. 1).

⁽⁸⁾ Direktiva Sveta 90/429/EGS z dne 26. junija 1990 o zahtevah za zdravstveno varstvo živali, ki veljajo za promet znotraj Skupnosti in za uvoz semen domačih prašičev (UL L 224, 18.8.1990, str. 62).

Direktiva 91/68/EGS, Odločba Sveta 91/666/EGS ⁽¹⁾, Direktiva Sveta 92/35/EGS ⁽²⁾, Direktiva 92/65/EGS, Direktiva Sveta 92/66/EGS ⁽³⁾, Direktiva Sveta 92/118/EGS ⁽⁴⁾, Direktiva Sveta 92/119/EGS ⁽⁵⁾, Odločba Sveta 95/410/ES ⁽⁶⁾, Direktiva Sveta 2000/75/ES ⁽⁷⁾, Odločba Sveta 2000/258/ES ⁽⁸⁾, Direktiva Sveta 2001/89/ES ⁽⁹⁾,

Direktiva Sveta 2002/60/ES ⁽¹⁰⁾, Direktiva Sveta 2002/99/ES ⁽¹¹⁾, Direktiva Sveta 2003/85/ES ⁽¹²⁾, Uredba Sveta (ES) št. 21/2004 ⁽¹³⁾, Direktiva Sveta 2004/68/ES ⁽¹⁴⁾, Direktiva Sveta 2005/94/ES ⁽¹⁵⁾, Direktiva 2006/88/ES, Direktiva Sveta 2008/71/ES ⁽¹⁶⁾, Direktiva 2009/156/ES, Direktiva 2009/158/ES in Uredba (EU) št. 576/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁷⁾.

(168) V tej uredbi so določena pravila za identifikacijo in registracijo govedi, medtem ko pravila za označevanje govejega mesa ne spadajo v njeno področje uporabe. Pravila za identifikacijo in registracijo govedi ter pravila za označevanje govejega mesa so določena v Uredbi (ES) št. 1760/2000 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁸⁾. Slednje bi zato bilo treba spremeniti tako, da se razveljavijo njene določbe o identifikaciji in registraciji govedi, medtem ko bi morale določbe v zvezi z označevanjem govejega mesa ostati v veljavi.

(169) Da bi zajamčili zanesljivost ureditev, predvidenih v veljavnih uredbah, s katerimi se uvajajo sistemi za identifikacijo in registracijo govedi, ovc in koz, navedena zakonodaja od države članice zahteva, da izvajajo ustrezne in učinkovite nadzorne ukrepe. Takšne ustrezne in učinkovite uradne nadzorne ukrepe bi bilo treba ohraniti tudi v prihodnje. V tej uredbi, ki spada med predloge iz svežnja „pametnejših pravil za varnejšo hrano“, niso predvidene določbe o uradnem nadzoru, saj bi bilo treba ta pravila določiti v okviru predlagane horizontalne zakonodaje o

⁽¹⁾ Odločba Sveta 91/666/EGS dne 11. decembra 1991 o uvedbi zalog cepiva Skupnosti proti slinavki in parkljevki (UL L 368, 31.12.1991, str. 21).

⁽²⁾ Direktiva Sveta 92/35/EGS z dne 29. aprila 1992 o pravilih za obvladovanje in ukrepih za zatiranje konjske kuge (UL L 157, 10.6.1992, str. 19).

⁽³⁾ Direktiva Sveta 92/66/EGS z dne 14. julija 1992 o uvedbi ukrepov Skupnosti za nadzor atipične kokoške kuge (UL L 260, 5.9.1992, str. 1).

⁽⁴⁾ Direktiva Sveta 92/118/EGS z dne 17. decembra 1992 o zahtevah zdravstvenega varstva živali in javnozdravstvenega varstva, ki urejajo trgovino in uvoz v Skupnost za izdelke, ki niso predmet navedenih zahtev, določenih v posebnih pravilih Skupnosti iz Priloge A(I) Direktive 89/662/EGS, glede povzročiteljev bolezni pa v Direktivi 90/425/EGS (UL L 62, 15.3.1993, str. 49).

⁽⁵⁾ Direktiva Sveta 92/119/EGS z dne 17. decembra 1992 o splošnih ukrepih Skupnosti za nadzor nad določenimi živalskimi boleznimi in o posebnih ukrepih v primeru vezikularne bolezni prašičev (UL L 62, 15.3.1993, str. 69).

⁽⁶⁾ Odločba Sveta 95/410/ES z dne 22. junija 1995 o določitvi pravil za mikrobiološko preizkušanje v vzorčenjem v matični ustanovi perutnine za zakol, namenjene na Finsko in Švedsko (UL L 243, 11.10.1995, str. 25).

⁽⁷⁾ Direktiva Sveta 2000/75/ES z dne 20. novembra 2000 o določitvi posebnih določb za boj zoper in izkoreninjenje bolezni modrikastega jezika (UL L 327, 22.12.2000, str. 74).

⁽⁸⁾ Odločba Sveta 2000/258/ES z dne 20. marca 2000 o imenovanju posebnega inštituta, pristojnega za uvajanje meril, ki so potrebna za standardizacijo seroloških testov za nadzorovanje učinkovitosti cepiva proti steklini (UL L 79, 30.3.2000, str. 40).

⁽⁹⁾ Direktiva Sveta 2001/89/ES z dne 23. oktobra 2001 o ukrepih Skupnosti za nadzor nad klasično prašičjo kugo (UL L 316, 1.12.2001, str. 5).

⁽¹⁰⁾ Direktiva Sveta 2002/60/ES z dne 27. junija 2002 o določitvi posebnih ukrepov za nadzor nad afriško prašičjo kugo in o spremembi Direktive 92/119/EGS v zvezi z nalezljivo ohromelostjo prašičev in afriško prašičjo kugo (UL L 192, 20.7.2002, str. 27).

⁽¹¹⁾ Direktiva Sveta 2002/99/ES z dne 16. decembra 2002 o predpisih v zvezi z zdravstvenim varstvom živali, ki urejajo proizvodnjo, predelavo, distribucijo in uvoz proizvodov živalskega izvora, namenjenih prehrani ljudi (UL L 18, 23.1.2003, str. 11).

⁽¹²⁾ Direktiva Sveta 2003/85/ES z dne 29. septembra 2003 o ukrepih Skupnosti za obvladovanje slinavke in parkljevke, ki razveljavlja Direktivo 85/511/EGS in odločbi 89/531/EGS in 91/665/EGS ter spreminja Direktivo 92/46/EGS (UL L 306, 22.11.2003, str. 1).

⁽¹³⁾ Uredba Sveta (ES) št. 21/2004 z dne 17. decembra 2003 o uvedbi sistema za identifikacijo in registracijo ovc in koz ter o spremembi Uredbe (ES) št. 1782/2003 in direktiv 92/102/EGS in 64/432/EGS (UL L 5, 9.1.2004, str. 8).

⁽¹⁴⁾ Direktiva Sveta 2004/68/ES z dne 26. aprila 2004 o določitvi predpisov v zvezi z zdravstvenim varstvom živali za uvoz v Skupnost in tranzit skozi Skupnost nekaterih živih parkljarjev, o spremembi direktiv 90/426/ES in 92/65/EGS ter razveljavitvi Direktive 72/462/EGS (UL L 139, 30.4.2004, str. 321).

⁽¹⁵⁾ Direktiva Sveta 2005/94/ES z dne 20. decembra 2005 o ukrepih Skupnosti za obvladovanje aviarnе influence in razveljavitvi Direktive 92/40/EGS (UL L 10, 14.1.2006, str. 16).

⁽¹⁶⁾ Direktiva Sveta 2008/71/ES z dne 15. julija 2008 o identifikaciji in registraciji prašičev (kodificira Direktivo 92/102/EGS) (UL L 213, 8.8.2008, str. 31).

⁽¹⁷⁾ Uredba (EU) št. 576/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. junija 2013 o netrgovskih premikih hišnih živali in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 998/2003 (UL L 178, 28.6.2013, str. 1).

⁽¹⁸⁾ Uredba (ES) št. 1760/2000 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 17. julija 2000 o uvedbi sistema za identifikacijo in registracijo govedi ter o označevanju govejega mesa in proizvodov iz govejega mesa in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 820/97 (UL L 204, 11.8.2000, str. 1).

uradnem nadzoru. A tudi če predlagana nova horizontalna pravila o uradnem nadzoru ne bi začela veljati hkrati s to uredbo, bi obstoječa horizontalna pravila o uradnem nadzoru Komisiji omogočala, da zagotovi enakovredno raven nadzora.

- (170) Pravila iz zakonodajnih aktov, navedenih v uvodni izjavi 167, se nadomestijo s to uredbo in poznejšimi akti Komisije, ki bodo sprejeti na podlagi te uredbe. Zato bi bilo treba navedene zakonodajne akte razveljaviti. Vendar bi morala za zagotovitev pravne jasnosti in preprečitev pravne praznine ta razveljavitev v vsakem primeru začeti učinkovati šele, ko se na podlagi te uredbe sprejmejo zadevni delegirani in izvedbeni akti. Zato je treba na Komisijo prenesti pooblastilo za določitev datumov, ko začne učinkovati razveljavitev navedenih zakonodajnih aktov, zakonodajalec pa bi moral določiti rok za to.
- (171) Naslednji akti Sveta na področju zdravja živali so zastareli in bi jih bilo treba zaradi jasnosti zakonodaje Unije izrecno razveljaviti: Sklep Sveta 78/642/EGS ⁽¹⁾, Direktiva Sveta 79/110/EGS ⁽²⁾, Direktiva Sveta 81/6/EGS ⁽³⁾, Sklep Sveta 89/455/EGS ⁽⁴⁾, Direktiva Sveta 90/423/EGS ⁽⁵⁾, Sklep Sveta 90/678/EGS ⁽⁶⁾, Direktiva Sveta 92/36/EGS ⁽⁷⁾, Direktiva Sveta 98/99/ES ⁽⁸⁾.
- (172) Zahteve iz te uredbe se ne bi smele uporabljati, dokler Komisija na podlagi te uredbe ne sprejme ključnih delegiranih in izvedbenih aktov, pri čemer se določi obdobje 24 mesecev od sprejetja ključnih aktov do datuma začetka njihove uporabe, da se državam članicam in izvajalcem dejavnosti omogoči ustrezna prilagoditev novim pravilom. Poleg tega je primerno, da se določi vsaj 36-mesečno obdobje, v katerem lahko Komisija oblikuje nova pravila.
- (173) Za zagotovitev pravne varnosti glede uporabe pravil za identifikacijo in registracijo živali ter ukrepov za obvladovanje bolezni za določene bolezni živali in zoonoze bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi z datumom prenehanja uporabe Uredbe (ES) št. 21/2004 in direktiv 92/66/EGS, 2000/75/ES, 2001/89/ES, 2002/60/ES, 2003/85/ES, 2005/94/ES in 2008/71/ES, rok za to pa bi bilo treba določiti v tej uredbi.
- (174) V skladu s preventivnim pristopom k zdravju živali, ki se spodbuja s to uredbo, bi bilo treba še naprej uporabljati posebne ukrepe v zvezi s salmonelo, ki so se uporabljali za žive živali, odpremljene na Finsko in Švedsko pred 20. aprilom 2016, Uredbo (ES) št. 2160/2003 pa ustrezno spremeniti.
- (175) Ob upoštevanju nedavnega sprejetja Uredbe (EU) št. 576/2013 je zaželeno, da se omogoči dolgo prehodno obdobje, preden se začnejo uporabljati ustrezna pravila iz te uredbe.
- (176) Izvedbena pooblastila, predvidena v tej uredbi, bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁹⁾.

⁽¹⁾ Sklep Sveta 78/642/EGS z dne 25. julija 1978 o ukrepih za varovanje zdravja v zvezi z Republiko Bocvano (UL L 213, 3.8.1978, str. 15).

⁽²⁾ Direktiva Sveta 79/110/EGS z dne 24. januarja 1979, s katero se Italijanski republiki dovoli odložitev sporočanja in izvajanja nacionalnih načrtov za pospešeno izkoreninjenje bruceloze in tuberkuloze pri govedu (UL L 29, 3.2.1979, str. 24).

⁽³⁾ Direktiva Sveta 81/6/EGS z dne 1. januarja 1981, s katero se Helenski republiki dovoli, da sporoči in izvaja nacionalne načrte za pospešeno izkoreninjenje bruceloze in tuberkuloze pri govedu (UL L 14, 16.1.1981, str. 22).

⁽⁴⁾ Sklep Sveta 89/455/EGS z dne 24. julija 1989 o uvedbi ukrepov Skupnosti za pripravo pilotnih projektov za nadzor stekline z namenom njenega izkoreninjenja ali preprečevanja (UL L 223, 2.8.1989, str. 19).

⁽⁵⁾ Direktiva Sveta 90/423/EGS z dne 26. junija 1990 o spremembi Direktive 85/511/EGS o uvedbi ukrepov Skupnosti za obvladovanje slinavke in parkljevke (UL L 224, 18.8.1990, str. 13).

⁽⁶⁾ Sklep Sveta 90/678/EGS z dne 13. decembra 1990 o priznanju nekaterih delov ozemlja skupnosti kot prostih ali uradno prostih prašičje kuge (UL L 373, 31.12.1990, str. 29).

⁽⁷⁾ Direktiva Sveta 92/36/EGS z dne 29. aprila 1992 o spremembi (v zvezi s konjsko kugo) Direktive 90/426/EGS o pogojih v zvezi z zdravstvenim varstvom živali, ki ureja gibanje in uvoz kopitarjev iz tretjih držav (UL L 157, 10.6.1992, str. 28).

⁽⁸⁾ Direktiva Sveta 98/99/ES z dne 14. decembra 1998 o spremembi Direktive 97/12/ES o spremembi in posodobitvi Direktive 64/432/EGS o problemih v zvezi z zdravstvenim varstvom živali, ki vplivajo na trgovino z govedom in prašiči med državami članicami Evropske skupnosti (UL L 358, 31.12.1998, str. 107).

⁽⁹⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

- (177) Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da se zadevni dokumenti posredujejo Evropskemu parlamentu in Svetu sočasno, pravočasno in na ustrezen način.
- (178) Ta uredba za mala in srednja podjetja ne bi smela ustvarjati nesorazmernega upravnega bremena niti ne bi smela imeti takšnega gospodarskega učinka. V tej uredbi je bil na podlagi posvetovanj z deležniki upoštevan poseben položaj malih in srednjih podjetij. Zaradi ciljev javne politike v zvezi z varovanjem zdravja živali in javnega zdravja možnost splošnega odstopanja od zahtev iz te uredbe za takšna podjetja ni bila obravnavana. Vendar bi morala biti številna odstopanja za takšna podjetja določena v zvezi z različnimi zahtevami iz te uredbe, pri čemer se upoštevajo s tem povezana tveganja.
- (179) Ker cilja te uredbe, in sicer določitve pravil za zdravje živali, ki se nanašajo na živali, zarodni material, proizvode živalskega izvora, živalske stranske proizvode in pridobljene proizvode, če zanje ne veljajo posebna pravila iz drugih zakonodajnih aktov Unije, in drug material, s katerim se lahko širijo prenosljive bolezni živali, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se lažje doseže na ravni Unije na podlagi skupnega in usklajenega pravnega okvira za zdravje živali, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

DEL I

SPLOŠNA PRAVILA

POGLAVJE 1

Predmet urejanja, cilj, področje uporabe in opredelitev pojmov

Člen 1

Predmet urejanja in cilj

1. V tej uredbi so določena pravila za preprečevanje in obvladovanje bolezni živali, ki se prenašajo na živali ali na ljudi.

Ta pravila določajo naslednje:

- (a) prednostni seznam bolezni, ki zadevajo Unijo, in njihovo razvrščanje ter določitev odgovornosti glede zdravja živali (del I: členi 1 do 17);
- (b) zgodnje ugotavljanje bolezni, prijavljanje bolezni in poročanje o njih, spremljanje, programi izkoreninjenja ter status prost bolezni (del II: členi 18 do 42);
- (c) ozaveščanje o boleznih, pripravljenost nanje in njihovo obvladovanje (del III: členi 43 do 83);
- (d) registracija in odobritev obratov in prevoznikov, premiki in sledljivost živali, zarodnega materiala in proizvodov živalskega izvora znotraj Unije (del IV: členi 84 do 228 ter del VI: členi 244 do 248 in 252 do 256);
- (e) vstop živali, zarodnega materiala in proizvodov živalskega izvora v Unijo in izvoz takšnih pošilk iz Unije (del V: členi 229 do 243 ter del VI: členi 244 do 246 in 252 do 256);
- (f) netrgovski premiki hišnih živali v državo članico iz druge države članice ali iz tretje države ali ozemlja (del VI: členi 244 do 256);
- (g) nujni ukrepi, ki se sprejmejo v nujnih primerih bolezni (del VII: členi 257 do 262).

2. Pravila iz odstavka 1:

(a) imajo za cilj zagotoviti:

- (i) boljše zdravje živali v podporo trajnostni kmetijski proizvodnji in proizvodnji akvakulture v Uniji;
- (ii) učinkovito delovanje notranjega trga;
- (iii) zmanjšanje neželenih učinkov na zdravje živali, javno zdravje in okolje, ki ga imajo:
 - določene bolezni,
 - ukrepi, sprejeti za preprečevanje in obvladovanje bolezni;

(b) upoštevajo:

- (i) razmerje med zdravjem živali ter:
 - javnim zdravjem,
 - okoljem, vključno z biotsko raznovrstnostjo in dragocenimi genskimi viri, in vplivom podnebnih sprememb,
 - varnostjo hrane in krme,
 - dobrobitjo živali, vključno z obvarovanjem pred vsakršno bolečino, vznemirjenjem ali trpljenjem, ki se jim je mogoče izogniti,
 - protimikrobno odpornostjo,
 - prehransko varnostjo;
- (ii) gospodarske, družbene, kulturne in okoljske posledice izvajanja ukrepov za obvladovanje in preprečevanje bolezni;
- (iii) ustrezne mednarodne standarde.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za:

- (a) gojene in divje živali;
- (b) zarodni material;
- (c) proizvode živalskega izvora;
- (d) živalske stranske proizvode in pridobljene proizvode, brez poseganja v pravila iz Uredbe (ES) št. 1069/2009;
- (e) objekte, prevozna sredstva, opremo, vse druge načine prenosa okužbe ter material, s katerimi se širijo ali se lahko širijo prenosljive bolezni živali.

2. Ta uredba se uporablja za prenosljive bolezni, vključno z zoonozami, brez poseganja v pravila iz:

- (a) Sklepa št. 1082/2013/EU;
- (b) Uredbe (ES) št. 999/2001;
- (c) Direktive 2003/99/ES;
- (d) Uredbe (ES) št. 2160/2003.

Člen 3

Področje uporabe delov IV, V in VI

1. Naslov I dela IV (členi 84 do 171) se uporablja za:
 - (a) kopenske živali in živali, ki niso kopenske živali, a lahko prenašajo bolezni kopenskih živali;
 - (b) zarodni material kopenskih živali;
 - (c) proizvode živalskega izvora od kopenskih živali.
 2. Naslov II dela IV (členi 172 do 226) se uporablja za:
 - (a) vodne živali in živali, ki niso vodne živali, a lahko prenašajo bolezni vodnih živali;
 - (b) proizvode živalskega izvora od vodnih živali.
 3. Naslov III dela IV (člena 227 in 228) se uporablja za:
 - (a) druge živali;
 - (b) zarodni material in proizvode živalskega izvora od ostalih živali iz točke (a).
 4. Dela IV in V se ne uporabljata za netrgovske premike hišnih živali iz odstavka 6 tega člena ali za netrgovske premike hišnih živali znotraj države članice.
 5. Pri premikih hišnih živali, razen pri netrgovskih premikih, so izpolnjene zahteve v zvezi z zdravstvenim varstvom živali, določene v delih IV in V.
- Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 264 v zvezi s prilagoditvami, ki so potrebne za zagotovitev pravilne uporabe delov IV in V za hišne živali, zlasti zaradi upoštevanja dejstva, da so hišne živali nastanjene v gospodinjstvih skrbnikov.
6. Del VI se uporablja le za netrgovske premike hišnih živali, pri katerih so izpolnjene zahteve iz členov 245 in 246, kar zadeva največje število živali, ki lahko spremljajo svojega lastnika, in največje število dni, ki pretečejo med potovanjem lastnika in premikom živali.

Člen 4

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „živali“ pomeni vretenčarje in nevretenčarje;
2. „kopenske živali“ pomeni ptice, kopenske sesalce, čebele in čmrlje;
3. „vodne živali“ pomeni živali naslednjih vrst na vseh razvojnih stopnjah, vključno z ikrami, spermo in gametami:
 - (a) ribe, ki spadajo v nadrazred *Agnatha* ter v razrede *Chondrichthyes*, *Sarcopterygii* in *Actinopterygii*;
 - (b) vodni mehkužci iz debla *Mollusca*;
 - (c) vodni raki iz poddebla *Crustacea*;
4. „druge živali“ pomeni živali iz vrst, ki niso zajete z opredelitvijo kopenskih živali ali vodnih živali;

5. „gojene živali“ pomeni živali, ki jih goji človek, vključno z, če gre za vodne živali, živalmi iz akvakulture;
6. „akvakultura“ pomeni gojenje vodnih živali, pri čemer živali ostanejo v lasti ene ali več fizičnih ali pravnih oseb v celotnem obdobju reje ali gojenja, vse do izlova in vključno z njim, razen izlova ali ulova prostoživečih vodnih živali, namenjenih prehrani ljudi, ki brez hranjenja čakajo na zakol;
7. „živali iz akvakulture“ pomeni vse vodne živali, gojene v akvakulturi;
8. „divje živali“ pomeni živali, ki niso gojene živali;
9. „perutnina“ pomeni ptice, ki so rejene ali gojene v ujetništvu zaradi:
 - (a) proizvodnje:
 - (i) mesa;
 - (ii) jajc za prehrano;
 - (iii) drugih proizvodov;
 - (b) obnove populacije pernate divjadi;
 - (c) vzreje ptic, ki se uporabljajo za vrste proizvodnje iz točk (a) in (b);
10. „ptice v ujetništvu“ pomeni vse ptice, ki ne spadajo med perutnino in so v ujetništvu iz kakršnega koli razloga razen tistih iz točke (9), vključno s pticami, ki so namenjene za sejme, dirke, razstave, tekmovanja, vzrejo ali prodajo;
11. „hišna žival“ pomeni gojeno žival iz vrst, navedenih v Prilogi I, ki se goji v zasebne netrgovske namene;
12. „skrbnik hišne živali“ pomeni fizično osebo, ki je lahko tudi lastnik hišne živali, ki skrbi za hišno žival;
13. „lastnik hišne živali“ pomeni fizično osebo, ki je opredeljena kot lastnik v identifikacijskem dokumentu iz točke (c) člena 247, točke (c) člena 248(2), točke (c) člena 249(1) in točke (c) člena 250(2);
14. „netrgovski premik“ pomeni vsak premik hišne živali, ki spremlja svojega lastnika, pri čemer:
 - (a) njegov namen ni niti prodaja niti druga oblika prenosa lastništva zadevne hišne živali in
 - (b) je del potovanja lastnika hišne živali:
 - (i) med katerim je zanjo neposredno odgovoren lastnik hišne živali; ali
 - (ii) med katerim je zanjo odgovorna pooblaščen oseba, v primerih ko je hišna žival fizično ločena od svojega lastnika;
15. „pooblaščen oseba“ pomeni katero koli fizično osebo, ki jo lastnik hišne živali pisno pooblasti za netrgovski premik hišne živali v njegovem imenu;
16. „bolezen“ pomeni pojav okužb in infestacij pri živalih, s kliničnimi ali patološkimi znaki, ki jih povzroči eden ali več povzročiteljev bolezni, ali brez njih;
17. „povzročitelj bolezni“ pomeni patogen, ki se prenaša na živali ali ljudi in ki lahko povzroči bolezen pri živalih;
18. „bolezni s seznama“ pomeni bolezni, ki so navedene na seznamu v skladu s členom 5(1);
19. „profil bolezni“ pomeni merila bolezni iz točke (a) člena 7;

20. „vrste s seznama“ pomeni živalske vrste ali skupine živalskih vrst, ki so navedene na seznamu v skladu s členom 8(2), v primeru porajajočih se bolezni pa živalske vrste ali skupine živalskih vrst, ki izpolnjujejo merila za vrste s seznama iz člena 8(2);
21. „nevarnost“ pomeni povzročitelja bolezni pri živali ali proizvodu ali stanje živali ali proizvoda, ki ima lahko škodljiv učinek na zdravje ljudi ali živali;
22. „tveganje“ pomeni verjetnost pojava ter verjeten obseg bioloških in gospodarskih posledic s škodljivim vplivom na zdravje živali ali javno zdravje;
23. „biološka zaščita“ pomeni skupek upravljavskih in fizičnih ukrepov za zmanjšanje tveganja za vnos, razvoj in širjenje bolezni:
- (a) v populacijo živali ter iz nje in znotraj nje ali
 - (b) v obrat, na območje, v kompartment, na prevozna sredstva ali v katere koli druge objekte, prostore ali na lokacije ter iz njih in znotraj njih;
24. „izvajalec dejavnosti“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki je odgovorna za živali ali proizvode, tudi za določen čas, razen skrbnikov hišnih živali in veterinarjev;
25. „prevoznik“ pomeni izvajalca dejavnosti, ki prevaža živali za lastne namene ali za tretjo osebo;
26. „osebje v stiku z živalmi“ pomeni fizične ali pravne osebe, ki se poklicno ukvarjajo z živalmi ali proizvodi in niso izvajalci dejavnosti ali veterinarji;
27. „obrat“ pomeni kateri koli prostor, konstrukcija ali, v primeru kmetovanja na prostem, katero koli okolje ali kraj, kjer so začasno ali stalno nastanjene živali ali se hrani zarodni material, razen:
- (a) gospodinjstev, kjer so nastanjene hišne živali;
 - (b) veterinarskih ambulant ali klinik;
28. „zarodni material“ pomeni:
- (a) seme, jajčne celice in zarodke, namenjene za umetno razmnoževanje;
 - (b) valilna jajca;
29. „proizvodi živalskega izvora“ pomeni:
- (a) živila živalskega izvora, vključno z medom in krvjo;
 - (b) žive školjke, žive iglokožce, žive plaščarje in žive morske polže, namenjene prehrani ljudi, ter
 - (c) živali, ki niso navedene v točki (b), namenjene za ustrezno pripravo, da se žive dostavijo končnemu potrošniku;
30. „živalski stranski proizvodi“ pomeni cela telesa ali dele živali, proizvode živalskega izvora ali druge proizvode, pridobljene od živali, ki niso namenjeni prehrani ljudi, razen zarodnega materiala;
31. „pridobljeni proizvodi“ pomeni proizvode, pridobljene pri eni ali več obdelavah, pretvorbah ali fazah predelave živalskih stranskih proizvodov;
32. „proizvodi“ pomeni:
- (a) zarodni material;
 - (b) proizvode živalskega izvora;
 - (c) živalske stranske proizvode in pridobljene proizvode;

33. „uradni nadzor“ pomeni vsako obliko nadzora, ki ga pristojni organ izvede zaradi preverjanja skladnosti s to uredbo;
34. „zdravstveni status“ pomeni status glede bolezni s seznama, pomembnih za določeno vrsto s seznama, in se nanaša na:
- (a) žival;
 - (b) živali v:
 - (i) epidemiološki enoti;
 - (ii) obratu;
 - (iii) območju;
 - (iv) kompartmentu;
 - (v) državi članici;
 - (vi) tretji državi ali ozemlju;
35. „območje“ pomeni:
- (a) za kopenske živali območje države članice, tretje države ali ozemlja, z natančno geografsko razmejitvijo, na katerem živi podpopulacija živali s posebnim zdravstvenim statusom glede določene bolezni ali določenih bolezni, za katere se izvajajo ustrezni ukrepi spremljanja, ukrepi za obvladovanje bolezni in ukrepi za biološko zaščito;
 - (b) za vodne živali povezan hidrološki sistem s posebnim zdravstvenim statusom glede določene bolezni ali določenih bolezni, ki tvori eno od spodaj navedenih območij:
 - (i) celotno porečje od izvirov vodotokov do njihovega ustja ali jezera;
 - (ii) več porečij;
 - (iii) del porečja od izvira vodotoka do ovire, ki preprečuje vnos določene bolezni ali določenih bolezni;
 - (iv) del obalnega območja z natančno geografsko razmejitvijo;
 - (v) ustje z natančno geografsko razmejitvijo;
36. „porečje“ pomeni območje ali kotanjo, ki jo omejujejo naravne značilnosti, kot so hribi ali gore, in v katero se izteka vsa odtekajoča voda;
37. „kompartiment“ pomeni podpopulacijo živali v enem ali več obratih, v primeru vodnih živali pa v enem ali več obratih akvakulture, pod skupnim sistemom upravljanja biološke zaščite s posebnim zdravstvenim statusom glede določene bolezni ali določenih bolezni, za katere se izvajajo ustrezni ukrepi spremljanja, ukrepi za obvladovanje bolezni in ukrepi za biološko zaščito;
38. „karantena“ pomeni osamitev živali, da ne pride do neposrednega ali posrednega stika z živalmi izven epidemiološke enote, z namenom zagotoviti, da se ena ali več določenih bolezni v določenem obdobju opazovanja živali v osamitvi ter po potrebi njihovega testiranja in zdravljenja ne širi;
39. „epidemiološka enota“ pomeni skupino živali, pri katerih je verjetnost izpostavljenosti povzročitelju bolezni enaka;
40. „izbruh“ pomeni uradno potrjen pojav bolezni s seznama ali porajajoče se bolezni pri eni ali več živalih v obratu ali na drugem kraju, kjer se živali gojijo ali nahajajo;
41. „območje z omejitvami“ pomeni območje, na katerem veljajo omejitve premikov določenih živali ali proizvodov in drugi ukrepi za obvladovanje bolezni, da bi se preprečilo širjenje določene bolezni na območja brez omejitev; kadar je ustrezno, lahko območje z omejitvami vključuje tudi okužena in ogrožena območja;

24. „okuženo območje“ pomeni območje okoli in vključno z lokacijo izbruha, na katerem se izvajajo ukrepi za obvladovanje bolezni, da bi se preprečilo širjenje bolezni s tega območja;
34. „ogroženo območje“ pomeni območje, ki je bilo vzpostavljeno okoli okuženega območja in na katerem veljajo ukrepi za obvladovanje bolezni, da bi se preprečilo širjenje bolezni z okuženega območja;
44. „valilna jajca“ pomeni jajca za inkubiranje, ki jih znese perutnina ali ptice v ujetništvu;
45. „kopitarji“ pomeni živali iz Priloge III;
46. „obrat z zarodnim materialom“ pomeni:
- (a) kar zadeva seme, obrat, v katerem se seme odvzame, pridobi, pripravi ali hrani;
 - (b) kar zadeva jajčne celice in zarodke, skupino strokovnjakov ali strukturo, pristojno za odvzem, pridobivanje, pripravo in shranjevanje jajčnih celic in zarodkov, ki jo nadzira veterinar skupine;
 - (c) kar zadeva valilna jajca, valilnico;
47. „valilnica“ pomeni obrat, v katerem se jajca zbirajo, shranjujejo, inkubirajo in valijo z namenom dobave:
- (a) valilnih jajc;
 - (b) enodnevnih piščancev ali izvaljenih mladičev drugih vrst;
48. „zaprt obrat“ pomeni vsak stalen, geografsko omejen obrat, ustanovljen prostovoljno in odobren za namen premikov, v katerem:
- (a) so živali gojene ali vzrejene za razstave, izobraževanja, ohranjanje vrst ali raziskave;
 - (b) so živali zaprte in ločene od okolice in
 - (c) za živali veljajo ukrepi spremljanja zdravja živali in ukrepi za biološko zaščito;
49. „dejavnost zbiranja“ pomeni zbiranje gojenih kopenskih živali iz več kot enega obrata v obdobju, krajšem od zahtevanega obdobja nastanitve za zadevno vrsto živali;
50. „obdobje nastanitve“ pomeni najkrajše obdobje, potrebno za zagotovitev, da žival, ki je bila vnesena v obrat, nima nižjega zdravstvenega statusa, kot je status živali v tem obratu;
51. „sistem TRACES“ pomeni celoviti računalniško podprt veterinarski sistem z eno samo arhitekturo, predviden v odločbah 2003/24/ES in 2004/292/ES;
52. „obrat za predelavo ribiških proizvodov za namen obvladovanja bolezni“ pomeni živilsko dejavnost, odobreno v skladu s členom 179;
53. „uradni veterinar“ pomeni veterinarja, ki ga pristojni organ pooblasti in je ustrezno usposobljen za izvajanje uradnih dejavnosti v skladu s to uredbo;
54. „uradni veterinar v tretji državi ali ozemlju“ pomeni veterinarja v tretji državi ali ozemlju, ki ustreza uradnemu veterinarju iz točke 53;
55. „pristojni organ“ pomeni osrednji veterinarski organ države članice, pristojen za organizacijo uradnega nadzora in kakršnih koli drugih uradnih dejavnosti v skladu s to uredbo, ali kateri koli drug organ, na katerega je takšna pristojnost prenesena;
56. „pristojni organ tretje države ali ozemlja“ pomeni organ v tretji državi ali ozemlju, ki ustreza pristojnemu organu iz točke 55.

POGLAVJE 2

Bolezni s seznama in porajajoče se bolezni ter vrste s seznama

Člen 5

Uvrstitev bolezni na seznam

1. Posebna pravila za preprečevanje in obvladovanje posameznih bolezni, določena v tej uredbi, se uporabljajo za:

(a) naslednje bolezni s seznama:

- (i) slinavka in parkljevka;
- (ii) klasična prašičja kuga;
- (iii) afriška prašičja kuga;
- (iv) visoko patogeno aviarna influenza;
- (v) konjska kuga ter

(b) bolezni s seznama iz Priloge II.

2. Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 264 v zvezi s spremembami seznama iz točke (b) odstavka 1 tega člena.

3. Bolezen se uvrsti na seznam iz točke (b) odstavka 1 tega člena, če je bila ocenjena v skladu s členom 7 in če izpolnjuje:

(a) vsa naslednja merila:

- (i) znanstveni dokazi kažejo, da je bolezen prenosljiva;
- (ii) v Uniji so prisotne živalske vrste, ki so dovzetne za bolezen ali njeni vektorji in rezervoarji;
- (iii) bolezen povzroča negativne učinke na zdravje živali oziroma predstavlja tveganje za javno zdravje zaradi svojega zoonotskega značaja;
- (iv) za bolezen so na voljo diagnostična orodja; in
- (v) ukrepi za zmanjšanje tveganja in, kadar je to primerno, spremljanje bolezni so učinkoviti in sorazmerni s tveganji, ki jih bolezen predstavlja v Uniji; ter

(b) še vsaj eno izmed naslednjih meril:

- (i) bolezen povzroča ali bi lahko povzročila bistvene negativne učinke za zdravje živali v Uniji oziroma predstavlja ali bi lahko predstavljala znatno tveganje za javno zdravje zaradi svojega zoonotskega značaja;
- (ii) povzročitelj bolezni je razvil odpornost na zdravljenje in predstavlja veliko nevarnost za javno zdravje in/ali zdravje živali v Uniji;
- (iii) bolezen povzroča ali bi lahko povzročila znatne negativne ekonomske posledice za kmetijsko proizvodnjo ali proizvodnjo akvakulture v Uniji;
- (iv) bolezen bi lahko sprožila krizo oziroma povzročitelj bolezni bi lahko bil uporabljen za namene bioterorizma; ali
- (v) bolezen ima ali bi lahko imela znatne negativne posledice za okolje, vključno z biotsko raznovrstnostjo Unije.

4. Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 264 v zvezi s črtanjem bolezni s seznama iz točke (b) odstavka 1 tega člena, če ta bolezen ne izpolnjuje več meril, določenih v odstavku 3 tega člena.

5. Komisija pregleda uvrstitev posamezne bolezni na seznam ob upoštevanju novih razpoložljivih pomembnih znanstvenih podatkov.

Člen 6

Porajajoče se bolezni

1. Pravila za preprečevanje in obvladovanje bolezni se uporabljajo za porajajoče se bolezni, kot je določeno v tej uredbi.
2. Bolezen, ki ni navedena na seznamu, se šteje za porajajočo se bolezen (v nadaljnjem besedilu: porajajoča se bolezen), če bi lahko izpolnjevala merila za uvrstitev bolezni na seznam, določena v členu 5(3), in:
 - (a) je posledica razvoja ali spremembe obstoječega povzročitelja bolezni;
 - (b) je znana bolezen, ki se širi na novo geografsko območje, vrsto ali populacijo;
 - (c) je v Uniji diagnosticirana prvič ali
 - (d) jo povzroči neznan ali predhodno neznan povzročitelj bolezni.
3. Komisija z izvedbenimi akti sprejme potrebne ukrepe v zvezi s porajajočo se boleznijo, ki izpolnjuje merila, določena v odstavku 2 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).
4. V izredno nujnih ustrezno utemeljenih primerih v zvezi z boleznijo, pri kateri bi lahko nastalo tveganje z zelo hudimi posledicami, sprejme Komisija v skladu s postopkom iz člena 266(3) izvedbene akte, ki se začnejo uporabljati takoj.
5. Katera koli v tej uredbi določena obveznost izvajalcev dejavnosti v zvezi s porajajočo se boleznijo velja le, če je Komisija za navedeno bolezen sprejela izvedbeni akt v skladu z odstavkom 3 tega člena ali če je bolezen zajeta v načrtu ukrepov v skladu s členom 43.

Člen 7

Parametri ocenjevanja za uvrstitev bolezni na seznam

Komisija za ugotavljanje, ali bolezen izpolnjuje pogoje za uvrstitev na seznam v skladu s členom 5(2), uporabi naslednje parametre ocenjevanja:

- (a) profil bolezni, ki zajema:
 - (i) živalske vrste, ki jih bolezen zadeva;
 - (ii) stopnje obolevnosti in umrljivosti za boleznijo v populacijah živali;
 - (iii) zoonotski značaj bolezni;
 - (iv) odpornost na zdravljenja, vključno s protimikrobno odpornostjo;
 - (v) ohranjanje bolezni v populaciji živali ali v okolju;
 - (vi) poti in hitrost prenosa bolezni med živalmi ter, kadar je ustrezno, med živalmi in ljudmi;
 - (vii) odsotnost ali prisotnost in porazdelitev bolezni v Uniji ter, če bolezen v Uniji ni prisotna, tveganje za njen vnos v Unijo;
 - (viii) obstoj diagnostičnih orodij in orodij za obvladovanje bolezni;

- (b) vpliv bolezni na:
 - (i) kmetijsko proizvodnjo in proizvodnjo akvakulture in druge dele gospodarstva:
 - raven prisotnosti bolezni v Uniji,
 - zmanjšanje proizvodnje zaradi bolezni,
 - druge izgube;
 - (ii) zdravje ljudi, kar zadeva:
 - prenosljivost med živalmi in ljudmi,
 - prenosljivost med ljudmi,
 - resnost oblik bolezni pri ljudeh,
 - razpoložljivost učinkovitega preprečevanja ali zdravljenja pri ljudeh;
 - (iii) dobrobit živali;
 - (iv) biotsko raznovrstnost in okolje;
- (c) njeno možnost povzročitve kriznih razmer in morebitno uporabo v bioterorizmu;
- (d) izvedljivost, razpoložljivost in učinkovitost naslednjih ukrepov za preprečevanje in obvladovanje bolezni:
 - (i) diagnostičnih orodij in zmogljivosti;
 - (ii) cepljenja;
 - (iii) zdravljenj;
 - (iv) ukrepov za biološko zaščito;
 - (v) omejitev premikov živali in proizvodov;
 - (vi) usmrtitve živali;
 - (vii) odstranjevanje trupel in drugih ustreznih živalskih stranskih proizvodov;
- (e) učinek ukrepov za preprečevanje in obvladovanje bolezni na:
 - (i) neposredne in posredne stroške za prizadete sektorje in celotno gospodarstvo;
 - (ii) njihovo družbeno sprejemljivost;
 - (iii) dobrobit prizadetih podpopulacij gojenih in divjih živali;
 - (iv) okolje in biotsko raznovrstnost.

Člen 8

Uvrstitev vrst na seznam

1. Za vrste s seznama se uporabljajo posebna pravila za posamezne bolezni s seznama, določena v tej uredbi, in pravila, sprejeta na podlagi te uredbe.
2. Komisija z izvedbenimi akti pripravi seznam vrst, ki izpolnjujejo merila, določena v odstavku 3 tega člena, kot je navedeno v odstavku 1 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).

Navedeni seznam vsebuje tiste živalske vrste ali skupine živalskih vrst, ki predstavljajo znatno tveganje za širjenje določenih bolezni s seznama, na podlagi naslednjih meril:

- (a) dovzetnosti populacije živali, ki je izpostavljena tveganju;

- (b) trajanja inkubacijske dobe in infektivne dobe pri zadevnih živalih;
 - (c) sposobnost teh živali za prenos teh določenih bolezni.
3. Živalske vrste ali skupine živalskih vrst se dodajo na seznam, če jih bolezen prizadene ali če predstavljajo tveganje za širjenje določene bolezni s seznama, ker:
- (a) so dovzetne za določeno bolezen s seznama oziroma znanstveni dokazi kažejo, da je takšna dovzetnost verjetna, ali
 - (b) so vektorske vrste ali rezervoarji za navedeno bolezen oziroma znanstveni dokazi kažejo, da je takšna vloga verjetna.
4. Komisija z izvedbenimi akti črta živalsko vrsto ali skupino živalskih vrst s seznama, če:
- (a) je bila zadevna bolezen s seznama, v zvezi s katero je bila zadevna živalska vrsta ali skupina živalskih vrst uvrščena na seznam, črtana s seznama bolezni ali
 - (b) znanstveni dokazi kažejo, da živalska vrsta ali skupina živalske vrste ne izpolnjuje več meril iz odstavka 3.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).

Člen 9

Pravila za preprečevanje in obvladovanje bolezni, ki se uporabljajo za različne kategorije bolezni s seznama

1. Za bolezni s seznama se uporabljajo naslednja pravila za preprečevanje in obvladovanje bolezni:
- (a) za bolezni s seznama, ki se običajno ne pojavljajo v Uniji in za katere je treba v primeru ugotovitve sprejeti takojšnje ukrepe za izkoreninjenje, se ustrezno uporabljajo:
 - (i) pravila za ozaveščanje o boleznih in pripravljenost nanje, določena v naslovu I dela III (členi 43 do 52);
 - (ii) ukrepi za obvladovanje bolezni, določeni v poglavju 1 naslova II dela III (členi 53 do 71), ter
 - (iii) pravila za kompartmentalizacijo, določena v členu 37(1).

Za te bolezni s seznama se poleg tega po potrebi uporabljajo ukrepi iz točke (b), ustrezno pa tudi ukrepi iz točk (d) in (e);
 - (b) za bolezni s seznama, ki jih je treba nadzirati v vseh državah članicah s ciljem njihovega izkoreninjenja v celotni Uniji, se ustrezno uporabljajo:
 - (i) pravila za obvezne programe izkoreninjenja, določena v členu 31(1);
 - (ii) pravila za države članice in območja prosta bolezni, določena v členu 36;
 - (iii) pravila za kompartmentalizacijo, določena v členu 37(2), ter
 - (iv) ukrepi za obvladovanje bolezni, predvideni v členih 72 do 75, členih 77 do 79 ter členih 81 in 83.

Za te bolezni s seznama se poleg tega ustrezno uporabljajo ukrepi iz točk (d) in (e);
 - (c) za bolezni s seznama, ki zadevajo nekatere države članice in za katere so potrebni ukrepi za preprečevanje njihovega širjenja v dele Unije, ki so uradno prosti bolezni ali kjer se za zadevno bolezen s seznama izvajajo programi izkoreninjenja, se ustrezno uporabljajo:
 - (i) pravila za neobvezno izkoreninjenje, določena v členu 31(2);
 - (ii) pravila za države članice in območja prosta bolezni, določena v členu 36;

(iii) pravila za kompartmentalizacijo, določena v členu 37(2), ter

(iv) pravila za ukrepe za obvladovanje bolezni, določena v členih 76, 77, 78, 80, 82 in 83.

Za te bolezni s seznama se poleg tega ustrezno uporabljajo ukrepi iz točk (d) in (e);

(d) za bolezni s seznama, za katere so potrebni ukrepi za preprečevanje njihovega širjenja zaradi njihovega vnosa v Unijo ali premikov med državami članicami, se ustrezno uporabljajo:

(i) pravila za premike znotraj Unije, določena v poglavjih 3 do 6 naslova I (členi 124 do 169), poglavjih 2 in 3 naslova II dela IV (členi 191 do 225) ter poglavjih 2 in 3 dela VI (členi 247 do 251) ter

(ii) pravila za vnos v Unijo in izvoz iz Unije, določena v delu V (členi 229 do 243).

Bolezni s seznama iz točk (a), (b) in (c) tudi štejejo kot bolezni s seznama iz te točke, kakor tudi bolezni s seznama iz točke (e), kadar je mogoče tveganje, ki ga predstavlja zadevna bolezen, učinkovito in sorazmerno ublažiti z ukrepi glede premikov živali in proizvodov;

(e) za bolezni s seznama, za katere je potrebno spremljanje znotraj Unije, se ustrezno uporabljajo:

(i) pravila za prijavljanje in poročanje, določena v poglavju 1 dela II (členi 18 do 23), in

(ii) pravila za spremljanje, določena v poglavju 2 dela II (členi 24 do 30).

Bolezni s seznama iz točk (a), (b) in (c) tudi štejejo kot bolezni s seznama iz te točke.

2. Komisija na podlagi meril, določenih v Prilogi IV, pa tudi ob upoštevanju novih razpoložljivih pomembnih znanstvenih podatkov, z izvedbenimi akti določi, katera pravila za preprečevanje in obvladovanje bolezni iz odstavka 1 se uporabljajo za posamezne bolezni s seznama.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).

3. Komisija, tudi ob upoštevanju novih razpoložljivih pomembnih znanstvenih podatkov, z izvedbenimi akti prilagodi uporabo pravil za preprečevanje in obvladovanje bolezni iz odstavka 2 za posamezne bolezni s seznama, če zadevna bolezen ne izpolnjuje več meril, določenih v ustreznem oddelku Priloge IV.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).

4. V izredno nujnih ustrezno utemeljenih primerih v zvezi z boleznijo s seznama, pri kateri bi lahko nastalo tveganje z zelo hudimi posledicami, sprejme Komisija v skladu s postopkom iz člena 266(3) izvedbene akte, ki se začnejo uporabljati takoj.

POGLAVJE 3

Odgovornosti za zdravje živali

Oddelek 1

Izvajalci dejavnosti, osebje v stiku z živalmi in skrbniki hišnih živali

Člen 10

Odgovornosti glede ukrepov za zdravje živali in biološko zaščito

1. Izvajalci dejavnosti:

(a) so v zvezi z gojenimi živalmi in proizvodi, za katere so odgovorni, odgovorni za:

(i) zdravje gojenih živali;

- (ii) preudarno in odgovorno uporabo veterinarskih zdravil brez poseganja v vlogo in odgovornost veterinarjev;
 - (iii) čim večje zmanjšanje tveganja za širjenje bolezni;
 - (iv) ustrezno rejo živali;
- (b) kadar je primerno sprejmejo take ukrepe za biološko zaščito v zvezi z gojenimi živalmi in proizvodi, za katere so odgovorni, kot so primerni za:
- (i) vrste in kategorije gojenih živali in proizvodov;
 - (ii) vrsto proizvodnje in
 - (iii) s tem povezana tveganja, upoštevaje:
 - geografsko lokacijo in klimatske pogoje ter
 - lokalne razmere in prakse;
- (c) po potrebi sprejmejo ukrepe za biološko zaščito v zvezi z divjimi živalmi.
2. Osebe v stiku z živalmi sprejme ukrepe za čim večje zmanjšanje tveganja za širjenje bolezni v okviru svojega poklicnega ukvarjanja z živalmi in proizvodi.
3. Točka (a) odstavka 1 se uporablja tudi za skrbnike hišnih živali.
4. Ukrepi za biološko zaščito iz točke (b) odstavka 1 se ustrezno izvajajo prek:
- (a) ukrepov za fizično zaščito, ki lahko vključujejo:
- (i) postavitev bodisi ograde, ograje, strehe ali mreže;
 - (ii) čiščenje, razkuževanje ter kontrolo žuželk in glodavcev;
 - (iii) če gre za vodne živali, po potrebi:
 - ukrepe v zvezi z oskrbo z vodo in njenim odvajanjem;
 - naravne ali umetne pregrade pred okoliškimi vodotoki, s katerimi se vodnim živalim preprečuje, da bi vstopile na zadevni obrat ali ga zapustile, vključno z ukrepi za zaščito pred poplavljanjem in vstopom vode iz okoliških vodotokov;
- (b) ukrepov za upravljanje, ki lahko vključujejo:
- (i) postopke za vstop v obrat in izstop iz njega za živali, proizvode, vozila in osebe;
 - (ii) postopke za uporabo opreme;
 - (iii) pogoje za premike na podlagi povezanih tveganj;
 - (iv) pogoje za vnos živali in proizvodov v obrat;
 - (v) karanteno, osamitev ali ločitev novo vključenih ali bolnih živali;
 - (vi) sistem za varno odstranjevanje poginulih živali in drugih živalskih stranskih proizvodov.
5. Izvajalci dejavnosti, osebe v stiku z živalmi in skrbniki hišnih živali pri izvajanju ukrepov za preprečevanje in obvladovanje bolezni, predvidenih v tej uredbi, sodelujejo s pristojnim organom in veterinarji.
6. Komisija lahko z izvedbenimi akti določi minimalne zahteve, potrebne za enotno uporabo tega člena.

Takšni izvedbeni akti odražajo zadeve iz točke (b) odstavka 1.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).

Člen 11

Znanje o zdravju živali

1. Izvajalci dejavnosti in osebje v stiku z živalmi imajo ustrezno znanje o:
 - (a) boleznih živali, tudi tistih, ki se prenašajo na ljudi;
 - (b) načelih biološke zaščite;
 - (c) medsebojni povezanosti zdravja živali, dobrobiti živali in zdravja ljudi;
 - (d) dobri živinorejski praksi za živalske vrste v svoji oskrbi;
 - (e) odpornosti na zdravljenja, tudi protimikrobni odpornosti, in njenih posledicah.
2. Vsebina in raven znanja, potrebnega v skladu z odstavkom 1, sta odvisni od:
 - (a) vrst in kategorij gojenih živali ali proizvodov, za katere so odgovorni zadevni izvajalci dejavnosti in osebje v stiku z živalmi, ter narave njihovega poklicnega ukvarjanja s temi živalmi ali proizvodi;
 - (b) vrste proizvodnje;
 - (c) nalog, ki jih izvajajo.
3. Znanje, določeno v odstavku 1, se pridobi na enega od naslednjih načinov:
 - (a) s poklicnimi izkušnjami ali usposabljanjem;
 - (b) z obstoječimi programi v kmetijskem sektorju ali sektorju akvakulture, ki so relevantni za zdravje živali;
 - (c) s formalnim izobraževanjem;
 - (d) z drugimi izkušnjami ali drugim usposabljanjem, katerega rezultat je raven znanja enaka tisti, zajeti v točki (a), (b) ali (c).
4. Izvajalci dejavnosti, ki prodajajo bodoče hišne živali ali drugače prenašajo lastništvo le-teh, bodočemu skrbniku hišne živali zagotovijo osnovne informacije o zadevah iz odstavka 1, relevantnih za zadevno hišno žival.

Oddelek 2

Veterinarji in strokovnjaki za zdravje vodnih živali

Člen 12

Odgovornosti veterinarjev in strokovnjakov za zdravje vodnih živali

1. Veterinarji v okviru svojih dejavnosti, ki spadajo v področje uporabe te uredbe:
 - (a) sprejmejo vse ustrezne ukrepe za preprečevanje vnosa, razvoja in širjenja bolezni;
 - (b) sprejmejo ukrepe za zagotovitev zgodnjega ugotavljanja bolezni z ustrezno diagnostiko in diferencialno diagnostiko, da se bolezen izključi ali potrdi;

- (c) dejavno sodelujejo pri:
- (i) ozaveščanju o zdravju živali ter o medsebojni povezanosti zdravja živali, dobrobiti živali in zdravja ljudi;
 - (ii) preprečevanju bolezni;
 - (iii) zgodnjem ugotavljanju bolezni in hitrem odzivanju nanje;
 - (iv) ozaveščanju o odpornosti na zdravljenja, tudi protimikrobni odpornosti, in njenih posledicah.
- (d) pri izvajanju ukrepov za preprečevanje in obvladovanje bolezni, določenih v tej uredbi, sodelujejo s pristojnim organom, izvajalci dejavnosti, osebjem v stiku z živalmi in s skrbniki hišnih živali.
2. Strokovnjaki za zdravje vodnih živali lahko opravljajo dejavnosti v zvezi z vodnimi živalmi, ki naj bi jih sicer v skladu s to uredbo opravljali veterinarji, če jih za to pooblasti zadevna država članica na podlagi nacionalnega prava. V tem primeru se za te strokovnjake za zdravje vodnih živali uporablja odstavek 1.
3. Veterinarji in strokovnjaki za zdravje vodnih živali ohranjajo in razvijajo poklicne sposobnosti, povezane z njihovimi področji dejavnosti, ki spadajo v področje uporabe te uredbe.

Oddelek 3

Države članice

Člen 13

Odgovornosti držav članic

1. Da se zagotovi, da lahko pristojni organ za zdravje živali sprejme potrebne in ustrezne ukrepe ter izvaja dejavnosti, ki se zahtevajo v tej uredbi, vsaka država članica na ustrezni upravni ravni poskrbi, da ima pristojni organ:
- (a) usposobljeno osebje, objekte, opremo, finančna sredstva in učinkovito organizacijo, ki zajema celotno ozemlje države članice;
 - (b) dostop do laboratorijev z usposobljenim osebjem, objekti, opremo in finančnimi sredstvi, ki so potrebni za hitro in pravilno diagnostiko in diferencialno diagnostiko bolezni s seznama in porajajočih se bolezni;
 - (c) ustrezno usposobljene veterinarje, ki izvajajo dejavnosti iz člena 12.
2. Države članice spodbujajo izvajalce dejavnosti in osebje v stiku z živalmi k pridobivanju, ohranjanju in krepitevi ustreznega znanja o zdravju živali, predvidenega v členu 11, z ustreznimi programi v kmetijskem sektorju ali sektorju akvakulture ali formalnim izobraževanjem.

Člen 14

Uradne dejavnosti, ki jih lahko prenese pristojni organ

1. Pristojni organ lahko na veterinarje, ki niso uradni veterinarji, prenese eno ali več naslednjih dejavnosti:
- (a) praktično izvajanje ukrepov v okviru programov izkoreninjenja iz člena 32;
 - (b) podporo pristojnemu organu pri izvajanju spremljanja, kot je določeno v členu 26, ali v zvezi s programi spremljanja, kot je določeno v členu 28;

(c) dejavnosti, povezane z:

(i) ozaveščanjem o boleznih, pripravljenostjo nanje in njihovim obvladovanjem, kot je določeno v delu III, glede:

- dejavnosti vzorčenja ter izvajanja preiskav in epidemioloških poizvedb v okviru člena 54, točk (b) do (g) člena 55(1) ter členov 57, 73, 74, 79 in 80 ob sumu prisotnosti bolezni, pa tudi vseh izvedbenih in delegiranih aktov, sprejetih na podlagi navedenih členov,
- izvajanja dejavnosti, ki se nanašajo na ukrepe za obvladovanje bolezni ob izbruhu bolezni, kar zadeva dejavnosti s seznama v členu 61, točkah (a), (b), (e), (f) in (i) člena 65(1), členu 70(1), členih 79 in 80 ter členu 81(1) in (2), pa tudi vseh izvedbenih in delegiranih aktov, sprejetih na podlagi navedenih členov,
- izvajanja cepljenja v nujnih primerih v skladu s členom 69;

(ii) registracijo, odobritvijo, sledljivostjo in premiki, kot je določeno v delu IV:

(iii) izdajanjem in izpolnjevanjem identifikacijskih dokumentov za hišne živali, kot je določeno v točki (c) člena 247, točki (c) člena 248(2), točki (c) člena 249(1) in točki (c) člena 250(2);

(iv) uvedbo in uporabo sredstev za identifikacijo iz točke (a)(ii) člena 252(1).

2. Države članice lahko določijo, da se fizične ali pravne osebe pooblastijo za izvajanje dejavnosti iz točk (a), (b) in (c)(i), (ii) in (iv) odstavka 1 za točno določene naloge, za katere imajo navedene osebe zadostno specifično znanje. V tem primeru za te osebe velja odstavek 1 tega člena in odgovornosti, določene v členu 12.

3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi z drugimi dejavnostmi, ki se poleg tistih, določenih v odstavku 1, lahko prenesejo na veterinarje, ter, če je to primerno, da predpiše potrebne okoliščine in pogoje za takšno pooblastitev.

Komisija pri sprejemanju teh delegiranih aktov upošteva naravo navedenih dejavnosti in ustrezne mednarodne standarde.

Člen 15

Obveščanje javnosti

Kadar obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da lahko živali ali proizvodi, ki izvirajo iz Unije ali vanjo vstopijo iz držav zunaj nje, predstavljajo tveganje, pristojni organ sprejme ustrezne ukrepe za obveščanje javnosti o naravi tveganja in ukrepih, ki so bili ali bodo kmalu sprejeti za preprečevanje ali obvladovanje tega tveganja, pri tem pa upoštevajo naravo, resnost in obseg tega tveganja ter javni interes za obveščenost.

Oddelek 4

Laboratoriji, objekti ter druge fizične in pravne osebe, ki ravnaajo s povzročitelji bolezni, cepivi in drugimi biološkimi proizvodi

Člen 16

Obveznosti laboratorijev, objektov in drugih, ki ravnaajo s povzročitelji bolezni, cepivi in drugimi biološkimi proizvodi

1. Laboratoriji, objekti in druge fizične ali pravne osebe, ki ravnaajo s povzročitelji bolezni v raziskovalne, izobraževalne, diagnostične namene ali namene proizvodnje cepiv in drugih bioloških proizvodov, ob upoštevanju vseh ustreznih mednarodnih standardov:

(a) sprejmejo ustrezne ukrepe za biološko zaščito, biološko varnost in biološko zadrževanje, da bi preprečili uhajanje povzročiteljev bolezni in njihov naknaden stik z živalmi zunaj laboratorija ali drugega objekta, v katerem ravnaajo s povzročitelji bolezni v te namene;

- (b) poskrbijo, da premiki povzročiteljev bolezni, cepiv in drugih bioloških proizvodov med laboratoriji ali drugimi objekti ne povečajo tveganja za širjenje bolezni s seznama in porajajočih se bolezni.
2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi z varnostnimi ukrepi za preprečevanje in obvladovanje bolezni s seznama in porajajočih se bolezni, kar zadeva laboratorije, objekte in fizične ali pravne osebe, ki ravnaajo s povzročitelji bolezni, cepivi in drugimi biološkimi proizvodi, v zvezi z:
- (a) ukrepi za biološko zaščito, biološko varnost in biološko zadrževanje;
- (b) zahtevami za premike povzročiteljev bolezni, cepiv in drugih bioloških proizvodov.

Člen 17

Laboratoriji za zdravje živali

1. Uradni laboratoriji na področju zdravja živali, ki jih sestavljajo referenčni laboratoriji Unije, nacionalni referenčni laboratoriji in uradni laboratoriji za zdravje živali, pri izpolnjevanju svojih nalog in odgovornosti sodelujejo v mreži laboratorijev Unije za zdravje živali.
2. Laboratoriji iz odstavka 1 sodelujejo ob koordinaciji referenčnih laboratorijev Unije, s čimer se zagotovi, da spremljanje in prijavljanje bolezni ter poročanje o njih, programi izkoreninjenja, opredelitev statusa prost bolezni, pa tudi premiki živali in proizvodov znotraj Unije, njihov vstop v Unijo in izvoz v tretje države ali na ozemlja, predvideni v tej uredbi, temeljijo na najsodobnejših, verodostojnih in zanesljivih laboratorijskih analizah, testih in diagnozah.
3. Za rezultate in poročila uradnih laboratorijev veljajo načela poslovne skrivnosti in zaupnosti ter dolžnost obveščanja pristojnega organa, ki jih je določil, neodvisno od fizične ali pravne osebe, ki je zahtevala laboratorijske analize, teste in diagnoze.
4. Če uradni laboratorij v eni državi članici izvaja diagnostične analize vzorcev od živali, ki izvirajo iz druge države članice, ta uradni laboratorij pristojni organ države članice, iz katere vzorci izvirajo:
- (a) nemudoma obvesti o vseh rezultatih, ki kažejo na sum bolezni s seznama iz točke (a) člena 9(1) ali na njeno ugotovitev;
- (b) brez nepotrebnega odlašanja obvesti o vseh rezultatih, ki kažejo na sum bolezni s seznama iz točke (e) člena 9(1), ki ni bolezen s seznama iz točke (a) člena 9(1), ali njeno ugotovitev.

DEL II

PRIJAVLJANJE BOLEZNI IN POROČANJE O NJIH, SPREMLJANJE, PROGRAMI IZKORENINJENJA TER STATUS PROST BOLEZNI

POGLAVJE 1

Prijavljanje bolezni in poročanje o njih

Člen 18

Prijavljanje v državah članicah

1. Države članice zagotovijo, da izvajalci dejavnosti in druge zadevne fizične ali pravne osebe:
- (a) pristojnemu organu nemudoma prijavijo vsak razlog za sum prisotnosti bolezni s seznama iz točke (a) člena 9(1) pri živalih ali ugotovitev prisotnosti takšne bolezni pri živalih;

- (b) kakor hitro je to izvedljivo, pristojnemu organu prijavijo vsak razlog za sum prisotnosti bolezni s seznama iz točke (e) člena 9(1), ki ni bolezen s seznama iz točke (a) člena 9(1), pri živalih ali ugotovitev prisotnosti takšne bolezni pri živalih;
 - (c) veterinarju prijavijo povečano umrljivost in druge znake hude bolezni ali znatno zmanjšanje stopenj proizvodnje iz nepojasnjene vzroka, in sicer za namene nadaljnje preiskave, vključno z vzorčenjem za laboratorijsko preiskavo, če je to potrebno.
2. Države članice lahko odločijo, da se lahko prijave, določene v točki (c) odstavka 1, naslovijo na pristojni organ.
3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi z:
- (a) merili za ugotavljanje, ali gre za okoliščine, v katerih je potrebno prijavljanje iz točke (c) odstavka 1;
 - (b) podrobnimi pravili za nadaljnjo preiskavo iz točke (c) odstavka 1.

Člen 19

Prijavljanje na ravni Unije

1. Države članice Komisiji in ostalim državam članicam takoj prijavijo vsak izbruh bolezni s seznama iz točke (e) člena 9(1), pri katerih je obvezna takojšnja prijava, da se zagotovi pravočasno izvajanje potrebnih ukrepov za obvladovanje tveganja, pri čemer se upošteva profil bolezni.
2. Prijava iz odstavka 1, vsebuje naslednje informacije o izbruhu:
- (a) povzročitelj bolezni in, kadar je to primerno, njegov podtip;
 - (b) ustrezne datume, zlasti datume ugotovitve suma in potrditve izbruha;
 - (c) vrsta in lokacija izbruha;
 - (d) vse s tem povezane izbruhe;
 - (e) živali, povezane z izbruhom;
 - (f) vse ukrepe za obvladovanje bolezni, sprejete v zvezi z izbruhom;
 - (g) možen ali znan izvor bolezni s seznama;
 - (h) uporabljene diagnostične metode.

Člen 20

Poročanje na ravni Unije

1. Države članice Komisiji in ostalim državam članicam sporočijo informacije o boleznih s seznama iz točke (e) člena 9(1), pri katerih:
- (a) takojšnja prijava izbruha v skladu s členom 19(1) ni obvezna;
 - (b) je v skladu s členom 19(1) sicer obvezna takojšnja prijava izbruha, vendar je treba Komisiji in ostalim državam članicam sporočiti dodatne informacije o:
 - (i) spremljanju v skladu s pravili, določenimi v izvedbenem aktu, sprejetem v skladu s členom 30;
 - (ii) programu izkoreninjenja v skladu s pravili, določenimi v izvedbenem aktu, sprejetem v skladu s členom 35.

2. Poročila iz odstavka 1, vključujejo informacije o:
- (a) ugotovitvi bolezni s seznama iz odstavka 1;
 - (b) rezultatih spremljanja, kadar je to obvezno v skladu s pravili, sprejetimi v skladu s točko (d)(ii) člena 29 ali točko (b)(ii) člena 30(1);
 - (c) rezultatih programov spremljanja, kadar je to obvezno v skladu s členom 28(3) in pravili, sprejetimi v skladu s točko (d)(ii) člena 29 ali točko (b)(ii) člena 30(1);
 - (d) programih izkoreninjenja, kadar je to obvezno v skladu s členom 34 in pravili, določenimi v izvedbenem aktu, sprejetem v skladu s členom 35.
3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi z določbami, ki dopolnjujejo zahteve iz odstavka 2 ter poročanjem o drugih zadevah, ki se nanašajo na spremljanje in programe izkoreninjenja, kadar je to potrebno za zagotovitev učinkovitega izvajanja pravil za preprečevanje bolezni in pravil za obvladovanje bolezni, ki jih določa ta uredba.

Člen 21

Regije prijavljanja in poročanja

Države članice za namene prijavljanja in poročanja iz členov 19 in 20, določijo regije prijavljanja in poročanja.

Člen 22

Računalniško podprt informacijski sistem za prijavljanje in poročanje na ravni Unije

Komisija vzpostavi in upravlja računalniško podprt informacijski sistem za delovanje mehanizmov in orodij za prijavljanje in poročanje v skladu z zahtevami, določenimi v členih 19, 20 in 21.

Člen 23

Izvedbena pooblastila glede prijavljanja in poročanja na ravni Unije ter računalniško podprtega informacijskega sistema

Komisija z izvedbenimi akti določi pravila o zahtevah za prijavljanje in poročanje ter pravila o računalniško podprtem informacijskem sistemu, določena v členih 19 do 22, v zvezi s:

- (a) tistimi boleznimi s seznama iz točke (e) člena 9(1), ki jih morajo države članice nemudoma prijaviti, ter potrebnimi ukrepi glede prijavljanja v skladu s členom 19;
- (b) informacijami, ki jih morajo države članice predložiti v okviru poročanja, predvidenega v členu 20;
- (c) postopki za vzpostavitev in uporabo računalniško podprtega informacijskega sistema iz člena 22, pa tudi prehodnimi ukrepi za selitev podatkov in informacij iz obstoječih sistemov v novi sistem ter njegovo celovito delovanje;
- (d) obliko in strukturo podatkov, ki jih je treba vnesti v računalniško podprt informacijski sistem iz člena 22;
- (e) roki in pogostostjo prijavljanja in poročanja iz členov 19 in 20 ki potekata takrat in tako pogosto, da se zagotovi preglednost in pravočasno izvajanje potrebnih ukrepov za obvladovanje tveganja, upoštevajoč profil bolezni in vrsto izbruha;
- (f) uvrstitvijo regij prijavljanja in poročanja iz člena 21 na seznam.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).

POGLAVJE 2

Spremljanje

Člen 24

Obveznosti izvajalcev dejavnosti glede spremljanja

Za namen ugotavljanja prisotnosti bolezni s seznama in porajajočih se bolezni izvajalci dejavnosti:

- (a) opazujejo zdravje in vedenje živali, za katere so odgovorni;
- (b) so pozorni na vse spremembe običajnih proizvodnih parametrov v obratih, pri živalih ali zarodnem materialu, za katere so odgovorni, zaradi katerih bi se lahko pojavil sum, da so posledica bolezni s seznama ali porajajoče se bolezni;
- (c) so pozorni na povečano umrljivost in druge znake hude bolezni pri živalih, za katere so odgovorni.

Člen 25

Veterinarski obiski

1. Izvajalci dejavnosti zagotovijo, da obrate, za katere so odgovorni, obiskujejo veterinarji, kadar je to potrebno zaradi tveganj, ki jih predstavlja zadevni obrat, pri čemer upoštevajo:

- (a) vrsto obrata;
- (b) vrste in kategorije gojenih živali v obratu;
- (c) epidemiološko stanje na tem območju ali v tej regiji, kar zadeva bolezni s seznama in porajajoče se bolezni, za katere so živali v obratu dovzetne;
- (d) vse drugo ustrezno spremljanje ali uradni nadzor, ki se izvaja za gojene živali in vrsto obrata.

Pogostost takih veterinarskih obiskov je sorazmerna s tveganji, ki jih predstavlja zadevni obrat.

Veterinarski obiski se lahko kombinirajo z obiski v druge namene.

2. Veterinarski obiski iz odstavka 1 se izvajajo za namene preprečevanja bolezni, zlasti s/z:

- (a) svetovanjem zadevnemu izvajalcu dejavnosti o biološki zaščiti in drugih zadevah v zvezi z zdravjem živali, ki so relevantne za vrsto obrata ter vrste in kategorije gojenih živali v njem;
- (b) ugotavljanjem morebitnih znakov, ki kažejo na pojav bolezni s seznama ali porajajočih se bolezni, in obveščanjem o njih.

3. Komisija lahko z izvedbenimi akti določi minimalne zahteve, potrebne za enotno uporabo tega člena.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).

Člen 26

Obveznosti pristojnega organa glede spremljanja

1. Pristojni organ izvaja spremljanje, da bi ugotovili prisotnost bolezni s seznama iz točke (e) člena 9(1) in relevantnih porajajočih se bolezni.

2. Spremljanje je zasnovano tako, da se z zbiranjem, primerjanjem in analiziranjem ustreznih informacij o stanju bolezni zagotavlja pravočasno ugotovitev prisotnosti bolezni s seznama iz točke (e) člena 9(1) in porajajočih se bolezni.
3. Kadar koli je to mogoče in ustrezno, pristojni organ uporabi rezultate spremljanja, ki ga opravijo izvajalci dejavnosti, in informacije, pridobljene med veterinarskimi obiski, v skladu s členom 24 oziroma 25.
4. Pristojni organ zagotovi, da spremljanje izpolnjuje zahteve iz člena 27, in pravila, sprejeta na podlagi točke (a) člena 29.
5. Pristojni organ zagotovi učinkovito in uspešno zbiranje in uporabo informacij, pridobljenih s spremljanjem iz odstavka 1.

Člen 27

Metodologija, pogostost in intenzivnost spremljanja

Pri spremljanju iz člena 26 so oblika, načini, diagnostične metode, pogostost in intenzivnost spremljanja ter ciljna populacija živali in metode vzorčenja primerni ciljem spremljanja in sorazmerni z njimi, pri čemer se upoštevajo:

- (a) profil bolezni;
- (b) povezani dejavniki tveganja;
- (c) zdravstveni status v:
 - (i) državi članici, njenem območju ali kompartmentu, v katerem se izvaja spremljanje;
 - (ii) državah članicah in tretjih državah ali ozemljih, ki mejijo na to državo članico ali iz katerih na njeno ozemlje ali na njegovo območje ali v njegov kompartment vstopajo živali in proizvodi;
- (d) spremljanje, ki ga opravljajo izvajalci dejavnosti v skladu s členom 24, vključno z veterinarskimi obiski iz člena 25, ali drugi javni organi.

Člen 28

Programi spremljanja v Uniji

1. Pristojni organ v okviru programa spremljanja izvaja spremljanje, kot je določeno v členu 26(1), kadar je bolezen relevantna za Unijo v skladu s točko (c) člena 29.
2. Države članice, ki pripravijo program spremljanja v skladu z odstavkom 1, ga predložijo Komisiji.
3. Država članica, ki izvaja program spremljanja v skladu z odstavkom 1, Komisiji oddaja redna poročila o rezultatih izvajanja tega programa.

Člen 29

Prenos pooblastila

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi z:

- (a) obliko, sredstvi, diagnostičnimi metodami, pogostostjo in intenzivnostjo spremljanja ter ciljno populacijo živali in metodami vzorčenja spremljanja iz člena 27;

- (b) merili za uradno potrditev in opredelitev primerov bolezni s seznama iz točke (e) člena 9(1) in, kadar je to primerno, porajajočih se bolezni;
- (c) merili, ki se uporabljajo za ugotovitev relevantnosti bolezni, za katero je treba izvajati program spremljanja, relevanten za Unijo za namene točke (a) člena 30(1), ob upoštevanju profila bolezni in s tem povezanih dejavnikov tveganja;
- (d) zahtevami za programe spremljanja, kot je določeno v členu 28(1), glede:
 - (i) vsebine programov spremljanja;
 - (ii) informacij, ki jih je treba navesti pri predložitvi programov spremljanja v skladu s členom 28(2) ter rednih poročil v skladu s členom 28(3);
 - (iii) obdobja izvajanja programov spremljanja.

Člen 30

Izvedbena pooblastila

1. Komisija z izvedbenimi akti določi zahteve v zvezi s spremljanjem in programi spremljanja, kot je določeno v členih 26 in 28, ter v pravilih, sprejetih na podlagi člena 29, glede:
 - (a) določitve tistih bolezni s seznama iz točke (e) člena 9(1), za katere je treba izvajati programe spremljanja v Uniji v skladu s členom 28, vključno z geografskim območjem uporabe takšnih programov;
 - (b) oblike in postopka za:
 - (i) predložitev navedenih programov spremljanja v vednost Komisiji in drugim državam članicam;
 - (ii) poročanje Komisiji o rezultatih spremljanja.
2. Komisija lahko z izvedbenimi akti določi merila, ki se uporabljajo za oceno programov spremljanja iz člena 28.
3. Izvedbeni akti iz odstavkov 1 in 2 tega člena se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).

POGLAVJE 3

Programi izkoreninjenja

Člen 31

Obvezni in neobvezni programi izkoreninjenja

1. Države članice, ki niso proste ali za katere ni znano, ali so proste ene ali več bolezni s seznama iz točke (b) člena 9(1), za svoje celotno ozemlje ali za njegova območja ali kompartmente:
 - (a) vzpostavijo program za izkoreninjenje te bolezni s seznama ali za izkaz statusa prost te bolezni, ki se izvaja pri populacijah živali, ki jih ta bolezen zadeva, in pokriva ustrezne dele njihovega ozemlja ali njegova ustrezna območja ali kompartmente (v nadaljnjem besedilu: obvezni program izkoreninjenja), ter se uporablja, dokler niso izpolnjeni pogoji za pridobitev statusa prost bolezni na ozemlju zadevne države članice ali na zadevnem območju, kot je določeno v členu 36(1), oziroma v kompartmentu, kot je določeno v členu 37(2);
 - (b) Komisiji v odobritev predložijo osnutek obveznega programa izkoreninjenja.

2. Države članice, ki niso proste ali za katere ni znano, ali so proste, ene ali več boleznih s seznama iz točke (c) člena 9(1), in se odločijo vzpostaviti program za izkoreninjenje te bolezni s seznama, ki se izvaja pri populacijah živali, ki jih ta bolezen zadeva, in pokriva ustrezne dele njihovega ozemlja ali njegova območja ali kompartmente (v nadaljnjem besedilu: neobvezni program izkoreninjenja), osnutek tega programa predložijo Komisiji v odobritev, kadar zadevna država članica zahteva, da se v Uniji za premike živali ali proizvodov priznajo jamstva glede zdravja živali v zvezi z zadevno boleznijo.

Takšen neobvezni program izkoreninjenja se izvaja, dokler:

- (a) niso izpolnjeni pogoji za pridobitev statusa prost bolezni na ozemlju zadevne države članice ali na zadevnem območju, kot je določeno v členu 36(1) oziroma v kompartmentu, kot je določeno v členu 37(2), ali
- (b) se ne ugotovi, da pogojev za pridobitev statusa prost bolezni ni mogoče več izpolniti in ta program ne dosega več svojega namena, ali
- (c) zadevna država članica ne umakne programa.

3. Komisija z izvedbenimi akti odobri:

- (a) osnutke obveznih programov izkoreninjenja, ki so ji bili predloženi v odobritev v skladu z odstavkom 1;
- (b) osnutke neobveznih programov izkoreninjenja, ki so ji bili predloženi v odobritev v skladu z odstavkom 2,

če so izpolnjeni pogoji iz tega poglavja.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).

4. V izredno nujnih ustrezno utemeljenih primerih v zvezi z boleznijo s seznama, pri kateri so možne zelo hude posledice, sprejme Komisija v skladu s postopkom iz člena 266(3) izvedbene akte iz točke (a) odstavka 3 tega člena, ki se začnejo uporabljati takoj.

Komisija lahko iz ustrezno utemeljenih razlogov z izvedbenimi akti odobri spremembo, ki jo predlaga zadevna država članica, ali prekliče odobritev programov izkoreninjenja, odobrenih v skladu s točkama (a) in (b) odstavka 3 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).

5. Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 264 v zvezi s/z:

- (a) strategijami obvladovanja bolezni, vmesnimi in končnimi cilji za posamezne bolezni ter obdobjem izvajanja programov izkoreninjenja;
- (b) odstopanju od zahteve za predložitev programov izkoreninjenja v odobritev, kot je določeno v točki (b) odstavka 1 tega člena in odstavku 2, kadar takšna odobritev ni potrebna zaradi sprejetja pravil o teh programih v skladu s členom 32(2) in členom 35;
- (c) informacijami, ki jih morajo države članice predložiti Komisiji in ostalim državam članicam, o odstopanjih od zahteve za odobritev programov izkoreninjenja, kot je določeno v točki (b) tega odstavka.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264, ki dopolnjujejo ali ukinjajo pravila, sprejeta v skladu s točko (b) tega odstavka.

Člen 32

Ukrepi v okviru obveznega in neobveznega programa izkoreninjenja

1. Programi izkoreninjenja vključujejo vsaj naslednje ukrepe:

- (a) ukrepe za obvladovanje bolezni, s katerimi se izkoreninijo povzročitelji bolezni v obratih in kompartmentih ter na območjih, na katerih se bolezen pojavi, in prepreči ponovna okužba;

- (b) spremljanje, ki se izvaja v skladu s pravili iz členov 26 do 30 in s katerim se dokaže:
 - (i) učinkovitost ukrepov za obvladovanje bolezni, določenih v točki (a);
 - (ii) status prost bolezni s seznama;
 - (c) ukrepe za obvladovanje bolezni, ki se sprejmejo, če so rezultati spremljanja pozitivni.
2. Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 264 zaradi zagotovitve učinkovitosti programov izkoreninjenja v zvezi z naslednjimi elementi:
- (a) ukrepi za obvladovanje bolezni, kot je določeno v točki (a) odstavka 1;
 - (b) ukrepi za obvladovanje bolezni, ki se sprejmejo, da se prepreči ponovna okužba ciljne populacije živali z zadevno boleznijo v obratih, na območjih ter v kompartmentih;
 - (c) obliko, načini, diagnostičnimi metodami, pogostostjo in intenzivnostjo spremljanja ter ciljno populacijo živali in metodami vzorčenja spremljanja;
 - (d) ukrepi za obvladovanje bolezni, ki se sprejmejo, če so rezultati spremljanja za bolezen s seznama pozitivni, kot je določeno v točki (c) odstavka 1;
 - (e) merili za cepljenje, če je to za zadevno bolezen ali vrsto relevantno in ustrezno.

Člen 33

Vsebina obveznih in neobveznih programov izkoreninjenja, predloženih v odobritev Komisiji

Države članice v vlogah za odobritev obveznih in neobveznih programov izkoreninjenja, ki jih v skladu s členom 31(1) in (2) predložijo Komisiji, navedejo naslednje informacije:

- (a) opis epidemiološkega stanja bolezni s seznama, za katero se izvaja zadevni obvezni ali neobvezni program izkoreninjenja;
- (b) opis in razmejitev geografskega in upravnega območja ali kompartmenta, v katerem se izvaja program izkoreninjenja;
- (c) opis ukrepov za obvladovanje bolezni v okviru programa izkoreninjenja, kot je določeno v členu 32(1), in pravili, sprejetimi na podlagi člena 32(2);
- (d) opis organizacije, nadzora in vlog strani, ki sodelujejo v programu izkoreninjenja;
- (e) ocenjeno trajanje programa izkoreninjenja;
- (f) vmesne cilje in strategije obvladovanja bolezni za izvajanje programa izkoreninjenja.

Člen 34

Poročanje

Države članice, ki izvajajo program izkoreninjenja, Komisiji predložijo:

- (a) poročila, ki omogočajo Komisiji, da spremlja doseganje vmesnih ciljev tekočih programov izkoreninjenja iz točke (f) člena 33;
- (b) končno poročilo po zaključku zadevnega programa izkoreninjenja.

Člen 35

Izvedbena pooblastila

Komisija z izvedbenimi akti določi pravila o zahtevah glede informacij, oblike in postopkov, določenih v členih 31 do 34, glede:

- (a) predložitve osnutkov obveznih in osnutkov neobveznih programov izkoreninjenja v odobritev;
- (b) kazalnikov uspešnosti;
- (c) poročanja Komisiji in drugim državam članicam o rezultatih izvajanja obveznih ali neobveznih programov izkoreninjenja.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).

POGLAVJE 4

Status prost bolezni

Člen 36

Države članice in območja prosta bolezni

1. Država članica lahko pri Komisiji zaprosi za odobritev statusa prost bolezni glede ene ali več bolezni s seznama iz točk (b) in (c) člena 9(1), za eno ali več zadevnih živalskih vrst, za svoje celotno ozemlje ali za eno ali več njegovih območij, če je izpolnjen eden ali več naslednjih pogojev:

- (a) nikjer na ozemlju zadevne države članice ali na zadevnem območju ali območjih, v zvezi s katerimi je bila vložena vloga za status prost bolezni, ni prisotna nobena od vrst s seznama za bolezen, v zvezi s katero je bila vložena vloga;
- (b) v skladu z merili iz točke (a)(ii) člena 39 je znano, da povzročitelj bolezni ne more preživeti na celotnem ozemlju države članice ali na zadevnem območju ali območjih, v zvezi s katerimi je bila vložena vloga;
- (c) če gre za bolezni s seznama, ki se prenašajo le z vektorji, v skladu z merili iz točke (a)(ii) člena 39, nobeden od teh vektorjev ni prisoten na celotnem ozemlju države članice ali na zadevnem območju ali območjih, v zvezi s katerimi je bila vložena vloga, ali je znano, da tam ne morejo preživeti;
- (d) status prost bolezni s seznama je bil dokazan s:
 - (i) programom izkoreninjenja v skladu s pravili, določenimi v členu 32(1), in pravili, sprejetimi na podlagi odstavka 2 navedenega člena, ali
 - (ii) zgodovinskimi podatki in podatki o spremljanju.

2. Države članice morajo v vlogah za status prost bolezni navesti dokaze, da so izpolnjeni pogoji za status prost bolezni, določeni v odstavku 1.

3. Država članica lahko v določenih posebnih primerih pri Komisiji zaprosi za odobritev statusa prost bolezni glede ene ali več bolezni s seznama iz točke (a) člena 9(1), zlasti za odobritev statusa, kjer se cepljenje ne izvaja, za svoje celotno ozemlje ali za eno ali več njegovih območij, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) status prost bolezni s seznama je bil dokazan s:
 - (i) programom izkoreninjenja, skladnim s pravili, določenimi v členu 32(1), in pravili, sprejetimi na podlagi odstavka 2 navedenega člena, ali
 - (ii) zgodovinskimi podatki in podatki o spremljanju;

(b) dokazano je, da bi cepljenje proti bolezni povzročilo stroške, ki bi presegli tiste, ki nastanejo ob ohranjanju statusa prost bolezni brez cepljenja.

4. Če so izpolnjeni pogoji iz odstavkov 1 in 2 oziroma iz odstavka 3, kakor je ustrezno, Komisija z izvedbenimi akti odobri, z možnostjo spremembe, kolikor je potrebno, vloge držav članic za status prost bolezni ali status, kjer se cepljenje ne izvaja.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).

Člen 37

Kompartimenti

1. Država članica lahko ob izbruhu ene ali več bolezni s seznama iz točke (a) člena 9(1) na njenem ozemlju pri Komisiji zaprosi za priznanje statusa prost bolezni v kompartmentih glede navedenih bolezni s seznama in za zaščito statusa prost bolezni v takem kompartmentu, če:

- (a) je vnos bolezni s seznama, v zvezi s katerimi je bila vložena vloga, ob upoštevanju profila bolezni mogoče učinkovito preprečiti na ravni kompartmenta;
- (b) se za kompartment, v zvezi s katerim je bila vložena vloga, uporablja enoten skupni sistem upravljanja biološke zaščite, oblikovan, da se zagotovi status prost bolezni v vseh obratih, ki so del tega kompartmenta, in
- (c) je pristojni organ odobril premike živali in njihovih proizvodov v kompartment, v zvezi s katerim je bila vložena vloga, in iz njega v skladu s:
 - (i) členoma 99 in 100 za kompartmente, v katerih so nastanjene kopenske živali in se hranijo njihovi proizvodi;
 - (ii) členoma 183 in 184 za kompartmente, v katerih so nastanjene živali iz akvakulture in se hranijo njihovi proizvodi.

2. Država članica lahko pri Komisiji zaprosi za priznanje statusa prost bolezni v kompartmentih glede ene ali več bolezni s seznama iz točk (b) in (c) člena 9(1), če:

- (a) je vnos bolezni s seznama, v zvezi s katerimi je bila vložena vloga, ob upoštevanju profila bolezni mogoče učinkovito preprečiti na ravni kompartmenta;
- (b) je izpolnjen eden ali več naslednjih pogojev:
 - (i) izpolnjeni so pogoji, določeni v členu 36(1);
 - (ii) obrati v kompartmentu, v zvezi s katerim je bila vložena vloga, začenjajo ali nadaljujejo svoje dejavnosti in so vzpostavili skupni sistem upravljanja biološke zaščite, oblikovan, da se v tem kompartmentu zagotovi status prost bolezni;
- (c) se za kompartment, v zvezi s katerim je bila vložena vloga, uporablja enoten skupni sistem upravljanja biološke zaščite, oblikovan, da se zagotovi status prost bolezni v vseh obratih, ki so del tega kompartmenta, in
- (d) je pristojni organ odobril premike živali in njihovih proizvodov v kompartment, v zvezi s katerim je bila vložena vloga, in iz njega v skladu s:
 - (i) členoma 99 in 100 za kompartmente, v katerih so nastanjene kopenske živali in se hranijo njihovi proizvodi;
 - (ii) členoma 183 in 184 za kompartmente, v katerih so nastanjene živali iz akvakulture in se hranijo njihovi proizvodi.

3. Države članice morajo v vlogah za priznanje statusa prost bolezni v kompartmentih v skladu z odstavkoma 1 in 2 navesti dokaze, da so pogoji iz navedenih odstavkov izpolnjeni.

4. Komisija z izvedbenimi akti:

- (a) prizna status prost bolezni v kompartmentih, ki ga po potrebi spremeni, če so izpolnjeni pogoji, določeni v odstavku 1 ali v odstavku 2 in v odstavku 3;
- (b) določi bolezni s seznama iz točk (a), (b) in (c) člena 9(1), za katere se lahko vzpostavijo kompartmenti prosti bolezni.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).

5. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi z določbami, ki dopolnjujejo določbe iz tega člena, glede:

- (a) zahteve za priznanje statusa prost bolezni v kompartmentih, kot je določeno v odstavkih 1 in 2 tega člena, na podlagi profila bolezni s seznama iz točk (a), (b) in (c) člena 9(1), ki se nanašajo vsaj na:
 - (i) rezultate spremljanja in druge dokaze, potrebne za utemeljitev statusa prost bolezni;
 - (ii) ukrepe za biološko zaščito;
- (b) podrobnih pravil, v skladu s katerimi pristojni organ odobri status prost bolezni v kompartmentih, kot je določeno v odstavkih 1 in 2, in
- (c) pravil v zvezi s kompartmenti, ki se nahajajo na ozemlju več kot ene države članice.

Člen 38

Seznam držav članic, območij ali kompartmentov prostih bolezni

Vsaka država članica pripravi in redno posodablja seznam svojih ozemelj ali območij s statusom prost bolezni, kot je določeno v členu 36(1) in (3), ter svojih kompartmentov s statusom prost bolezni, kot je določeno v členu 37(1) in (2), kadar je to ustrezno.

Države članice te sezname objavijo. Komisija pomaga državam članicam pri objavljanju informacij iz teh seznamov, tako da na svoji spletni strani navede povezave na spletne informativne strani držav članic.

Člen 39

Prenos pooblastil glede statusa prost bolezni v državah članicah in na območjih

Komisija v skladu s členom 264 sprejme delegirane akte v zvezi s/z:

- (a) podrobnimi pravili za status prost bolezni v državah članicah in na njihovih območjih na podlagi različnih profilov bolezni glede:
 - (i) meril, na podlagi katerih lahko države članice utemeljijo trditve, da na njihovem ozemlju vrste s seznama niso prisotne ali da tam ne morejo preživeti, in potrebnih dokazov za utemeljitev takšnih trditev, kot je določeno v točki (a) člena 36(1);
 - (ii) meril, na podlagi katerih se lahko utemelji, da povzročitelj bolezni ali vektor ne more preživeti, in potrebnih dokazov za utemeljitev takšnih trditev, kot je določeno v točkah (b) in (c) člena 36(1);
 - (iii) meril in pogojev, ki se uporabljajo za ugotovitev statusa prost zadevne bolezni v skladu s točko (d) člena 36(1);

- (iv) rezultatov spremljanja in drugih dokazov, potrebnih za utemeljitev statusa prost bolezni;
 - (v) ukrepov za biološko zaščito;
 - (vi) omejitev in pogojev za cepljenje v državah članicah prostih bolezni in na njihovih območjih;
 - (vii) vzpostavitve območij, ki ločujejo območja prosta bolezni ali območja, na katerih se izvaja program izkoreninjenja, od območij z omejitvami („varovalni pasovi“);
 - (viii) območij, ki se nahajajo na ozemlju več kot ene države članice;
- (b) odstopanji od zahteve, da Komisija odobri statusa prost bolezni glede ene ali več bolezni s seznama iz točk (b) in (c) člena 9(1), kot je določeno v členu 36(1), če takšna odobritev ni potrebna zaradi podrobnih pravil glede statusa prost bolezni, določenih v pravilih, sprejetih v skladu s točko (a) tega člena;
- (c) informacijami, ki jih morajo države članice predložiti Komisiji in ostalim državam članicam za utemeljitev izjav o statusu prost bolezni, brez sprejetja izvedbenega akta v skladu s členom 36(4), kot je določeno v točki (b) tega člena.

Člen 40

Izvedbena pooblastila

Komisija z izvedbenimi akti določi podrobne zahteve glede informacij, ki jih morajo države članice predložiti Komisiji in ostalim državam članicam za utemeljitev izjav o statusu prost bolezni na ozemljih, območjih in v kompartmentih v skladu s členi 36 do 39, ter oblike in postopkov za:

- (a) vloge za priznanje statusa prost bolezni na celotnem ozemlju zadevne države članice ali na njegovih območjih in kompartmentih;
- (b) izmenjavo informacij med državami članicami in Komisijo o državah članicah ali njenih območjih in kompartmentih prostih bolezni.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).

Člen 41

Ohranitev statusa prost bolezni

1. Države članice ohranijo status prost bolezni na svojih ozemljih ali na njihovih območjih ali kompartmentih le, če:
 - (a) so še naprej izpolnjeni pogoji za status prost bolezni, določeni v členu 36(1) ter v členu 37(1) in (2), pa tudi pravila, določena v skladu z odstavkom 3 tega člena in členom 39;
 - (b) se izvaja spremljanje ob upoštevanju zahtev, določenih v členu 27, da se preveri, ali je zadevno ozemlje, območje ali kompartment še naprej prosto bolezni s seznama, v zvezi s katero mu je bil odobren ali priznan status prost bolezni;
 - (c) veljajo omejitve za premike vrst s seznama za bolezen s seznama, v zvezi s katero je bil odobren ali priznan status prost bolezni, in, kadar je to primerno, od njih pridobljenih proizvodov, na zadevno ozemlje, območje ali v kompartment v skladu s pravili, določenimi v delih IV in V;

- (d) se uporabljajo drugi ukrepi za biološko zaščito, da se prepreči vnos bolezni s seznama, v zvezi s katero je bil odobren ali priznan status prost bolezni.
2. Države članice nemudoma obvestijo Komisijo, če pogoji iz odstavka 1 za ohranitev statusa prost bolezni niso več izpolnjeni.
3. Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 264 v zvezi z naslednjimi pogoji za ohranitev statusa prost bolezni:
- (a) spremljanjem, kot je določeno v točki (b) odstavka 1;
- (b) ukrepi za biološko zaščito, kot so določeni v točki (d) odstavka 1.

Člen 42

Začasni preklic, odvzem in ponovna pridobitev statusa prost bolezni

1. Če država članica ugotovi ali ima razlog za sum, da je bil kršen kateri od pogojev za ohranitev njenega statusa ali statusa njenega območja ali kompartmenta prost bolezni, potem nemudoma:
- (a) kadar je to primerno, odvisno od tveganja, začasno prekliče ali omeji premike vrst s seznama za bolezen s seznama, za katero je bil odobren ali priznan status prost bolezni, v druge države članice, območja ali kompartmente z višjim zdravstvenim statusom glede te bolezni s seznama;
- (b) sprejme ukrepe za obvladovanje bolezni iz naslova II dela III, če je to relevantno za preprečevanje širjenja bolezni s seznama, za katero je bil odobren ali priznan status prost bolezni.
2. Ukrepi iz odstavka 1 se odpravijo, če se med nadaljnjo preiskavo potrdi, da:
- (a) do domnevne kršitve ni prišlo ali
- (b) domnevna kršitev ni imela hudih posledic in lahko zadevna država članica da zagotovila, da ponovno izpolnjuje pogoje za ohranitev statusa prost bolezni.
3. Če se med nadaljnjo preiskavo, ki jo izvede zadevna država članica, potrdi izbruh bolezni s seznama, za katero je država članica pridobila status prost bolezni, ali pojav druge pomembne kršitve pogojev za ohranitev statusa prost bolezni iz člena 41(1) ali je velika verjetnost, da se je to zgodilo, država članica o tem nemudoma obvesti Komisijo.
4. Komisija z izvedbenimi akti brez nepotrebnega odlašanja prekliče odobritev statusa države članice ali območja prostega bolezni, ki je bil podeljen v skladu s členom 36(4), ali priznanje statusa kompartmenta prost bolezni, ki je bil podeljen v skladu s členom 37(4), ko od zadevne države članice pridobi informacije, da pogoji za ohranitev statusa prost bolezni niso več izpolnjeni.
- Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).
5. V izredno nujnih ustrezno utemeljenih primerih, ko se bolezen s seznama iz odstavka 3 tega člena hitro širi, hkrati pa so pri njej možne zelo hude posledice za zdravje živali ali javno zdravje, gospodarstvo ali družbo, sprejme Komisija v skladu s postopkom iz člena 266(3) izvedbene akte, ki se začnejo uporabljati takoj.
6. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi z določbami, ki dopolnjujejo pravila za začasni preklic, odvzem in ponovno pridobitev statusa prost bolezni, določena v odstavkih 1 in 2 tega člena.

DEL III

OZAVEŠČANJE O BOLEZNIH, PRIPRAVLJENOST NANJE IN NJIHOVO OBVLADOVANJE

NASLOV I

OZAVEŠČANJE O BOLEZNIH IN PRIPRAVLJENOST NANJE

POGLAVJE 1

Načrti ukrepov in simulacijske vaje

Člen 43

Načrti ukrepov

1. Države članice po ustreznem posvetovanju s strokovnjaki in ustreznimi deležniki pripravijo in posodablajo načrte ukrepov in po potrebi podrobna navodila, v katerih določijo ukrepe, ki se sprejmejo v zadevni državi članici v primeru pojava bolezni s seznama iz točke (a) člena 9(1) oziroma porajajočih se bolezni, da bi tako zagotovila visoko stopnjo ozaveščenosti o boleznih in pripravljenosti nanje ter sposobnosti hitrega odzivanja.
2. Ti načrti ukrepov in, kadar je to ustrezno, podrobna navodila zajemajo vsaj naslednje zadeve:
 - (a) določitev hierarhije dajanja navodil v pristojnem organu ter z drugimi javnimi organi, da se zagotovi hitro in učinkovito odločanje na ravni države članice ter na regionalni in lokalni ravni;
 - (b) okvir za sodelovanje med pristojnim organom ter drugimi sodelujočimi javnimi organi in ustreznimi deležniki, da se zagotovi povezano in usklajeno sprejemanje ukrepov;
 - (c) dostop do:
 - (i) objektov;
 - (ii) laboratorijev;
 - (iii) opreme;
 - (iv) osebja;
 - (v) sredstev za nujne primere;
 - (vi) vsega drugega ustreznega materiala in virov, potrebnih za hitro in učinkovito izkoreninjenje bolezni s seznama iz točke (a) člena 9(1) ali porajajočih se bolezni;
 - (d) razpoložljivost naslednjih centrov in skupin, ki imajo potrebno strokovno znanje za pomoč pristojnemu organu:
 - (i) operativnega osrednjega centra za obvladovanje bolezni;
 - (ii) regionalnih in lokalnih centrov za obvladovanje bolezni, kot je ustrezno glede na upravne in geografske razmere v zadevni državi članici;
 - (iii) operativnih strokovnih skupin;
 - (e) izvajanje ukrepov za obvladovanje bolezni iz poglavja 1 naslova II za bolezni s seznama iz točke (a) člena 9(1) in za porajajoče se bolezni;

- (f) določbe o cepljenju v nujnih primerih, kadar je to ustrezno;
- (g) načela za geografsko razmejitev območij z omejitvami, ki jih je določil pristojni organ v skladu s členom 64(1);
- (h) usklajevanje s sosednjimi državami članicami ter sosednjimi tretjimi državami in ozemlji, kadar je to ustrezno.

Člen 44

Izvedbena pooblastila za načrte ukrepov

Komisija z izvedbenimi akti določi potrebne ukrepe glede izvajanja načrtov ukrepov iz člena 43(1) v državah članicah.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).

Člen 45

Simulacijske vaje

1. Pristojni organ zagotovi, da se simulacijske vaje v zvezi z načrti ukrepov iz člena 43(1) izvajajo redno ali v ustreznih časovnih presledkih za:
 - (a) zagotovitev visoke stopnje ozaveščenosti o bolezni in pripravljenosti nanjo ter sposobnosti hitrega odzivanja v zadevni državi članici;
 - (b) preverjanje delovanja navedenih načrtov ukrepov.
2. Kadar je to izvedljivo in ustrezno, se simulacijske vaje izvajajo v tesnem sodelovanju s pristojnimi organi sosednjih držav članic ter sosednjih tretjih držav in ozemelj.
3. Države članice dajo Komisiji in drugim državam članicam na njihovo zahtevo na voljo poročilo o glavnih rezultatih izvedenih simulacijskih vaj.
4. Kadar je to ustrezno in potrebno, Komisija z izvedbenimi akti določi pravila o praktičnem izvajanju simulacijskih vaj v državah članicah glede:
 - (a) pogostosti simulacijskih vaj;
 - (b) simulacijskih vaj, ki zajemajo več kot eno bolezen s seznama iz točke (a) člena 9(1).

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).

POGLAVJE 2

Uporaba veterinarskih zdravil za preprečevanje in obvladovanje bolezni

Člen 46

Uporaba veterinarskih zdravil za preprečevanje in obvladovanje bolezni

1. Države članice lahko sprejmejo ukrepe glede uporabe veterinarskih zdravil za bolezni s seznama, da zagotovijo kar najučinkovitejše preprečevanje ali obvladovanje teh bolezni, pod pogojem, da so taki ukrepi ustrezni ali potrebni.

Ti ukrepi lahko zajemajo:

- (a) prepovedi in omejitve uporabe veterinarskih zdravil;
- (b) obvezno uporabo veterinarskih zdravil.

2. Države članice pri določanju, ali in kako se morajo veterinarska zdravila uporabljati kot ukrepi za preprečevanje in obvladovanje določene bolezni s seznama, upoštevajo naslednja merila:

- (a) profil bolezni;
 - (b) porazdelitev bolezni s seznama v:
 - (i) zadevni državi članici;
 - (ii) Uniji;
 - (iii) sosednjih tretjih državah in na ozemljih, kadar je to ustrezno;
 - (iv) tretjih državah in na ozemljih, iz katerih se živali in proizvodi vnašajo v Unijo;
 - (c) razpoložljivost in učinkovitost zadevnih veterinarskih zdravil ter z njimi povezana tveganja;
 - (d) razpoložljivost diagnostičnih testov za ugotavljanje okužb pri živalih, zdravljenih z zadevnimi veterinarskimi zdravili;
 - (e) posledice uporabe zadevnih veterinarskih zdravil za gospodarstvo, družbo, dobrobit živali in okolje v primerjavi z drugimi razpoložljivimi strategijami preprečevanja in obvladovanja bolezni.
3. Države članice sprejmejo ustrezne preventivne ukrepe v zvezi z uporabo veterinarskih zdravil v znanstvenih študijah ali za namene razvoja in testiranja teh zdravil pod nadzorovanimi pogoji za varovanje zdravja živali in javnega zdravja.

Člen 47

Prenos pooblastil glede uporabe veterinarskih zdravil

1. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi z vsem, kar bi utegnilo predstavljati ustrezne in potrebne ukrepe, določene v členu 46, glede:

- (a) prepovedi in omejitve uporabe veterinarskih zdravil;
- (b) posebnih pogojev za uporabo veterinarskih zdravil za določeno bolezen s seznama;
- (c) ukrepov za zmanjšanje tveganja, da se prepreči širjenje bolezni s seznama prek živali, ki so bile zdravljene z veterinarskimi zdravili, ali proizvodov iz takšnih živali;
- (d) spremljanja določenih bolezni s seznama po uporabi cepiv in drugih veterinarskih zdravil.

2. Komisija pri določitvi pravil iz odstavka 1 tega člena upošteva merila, določena v členu 46(2).

3. Kadar se pojavijo tveganja, se za pravila, sprejeta na podlagi odstavka 1 tega člena, v izredno nujnih primerih uporablja postopek iz člena 265.

POGLAVJE 3

Banke antigenov, cepiv in diagnostičnih reagentov

Člen 48

Vzpostavitev bank antigenov, cepiv in diagnostičnih reagentov Unije

1. Za bolezni s seznama iz točke (a) člena 9(1), za katere cepljenje ni prepovedano z delegiranim aktom, sprejetim v skladu s členom 47, Komisija lahko vzpostavi banke antigenov, cepiv in diagnostičnih reagentov Unije za shranjevanje in menjavo zalog enega ali več od naslednjih bioloških proizvodov ter je odgovorna za upravljanje teh bank:

- (a) antigenov;
- (b) cepiv;
- (c) zalog izhodiščnih sevov cepnih virusov;
- (d) diagnostičnih reagentov.

2. Komisija zagotovi, da banke antigenov, cepiv in diagnostičnih reagentov Unije iz odstavka 1:

- (a) imajo dovolj zalog ustreznih tipov antigenov, cepiv, izhodiščnih sevov cepnih virusov in diagnostičnih reagentov za zadevno določeno bolezen s seznama, ob upoštevanju potreb držav članic, ocenjenih v okviru načrtov ukrepov iz člena 43(1);
- (b) redno prejemajo in pravočasno menjajo antigene, cepiva, izhodiščne seve cepnih virusov in diagnostične reagente;
- (c) se upravljajo in premikajo v skladu z ustreznimi zahtevami za biološko zaščito, biološko varnost in biološko zadrževanje, določenimi v členu 16(1), in v skladu z delegiranimi akti, sprejetimi na podlagi člena 16(2).

3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi z:

- (a) upravljanjem, shranjevanjem in menjavo zalog v bankah antigenov, cepiv in diagnostičnih reagentov Unije, kot je določeno v odstavkih 1 in 2 tega člena;
- (b) zahtevami za biološko zaščito, biološko varnost in biološko zadrževanje pri delovanju teh bank, ob upoštevanju zahtev iz člena 16(1) in delegiranih aktov, sprejetih na podlagi člena 16(2).

Člen 49

Dostop do bank antigenov, cepiv in diagnostičnih reagentov Unije

1. Komisija na zahtevo zagotovi, da se biološki proizvodi iz člena 48(1), če so na zalogi, iz bank antigenov, cepiv in diagnostičnih reagentov Unije dostavijo:

- (a) najprej državam članicam ter
- (b) tretjim državam ali ozemljem, če je taka dostava prvenstveno namenjena preprečevanju širjenja bolezni v Unijo.

2. Komisija v primeru omejene razpoložljivosti zalog pripravi prednostni vrstni red dostopa do zalog, ki se dostavijo v skladu z odstavkom 1, in sicer na podlagi:

- (a) okoliščin, povezanih z boleznijo, na podlagi katerih je bil vložen zahtevek;

- (b) obstoja nacionalne banke antigenov, cepiv in diagnostičnih reagentov v državi članici ali v tretji državi ali na ozemlju, ki vloži zahtevek;
- (c) obstoja ukrepov Unije za obvezno cepljenje, določenih v delegiranih aktih, sprejetih na podlagi člena 47.

Člen 50

Izvedbena pooblastila glede bank antigenov, cepiv in diagnostičnih reagentov Unije

1. Komisija z izvedbenimi akti določi pravila za banke antigenov, cepiv in diagnostičnih reagentov Unije ter za biološke proizvode iz člena 48(1) navede:

- (a) katere izmed navedenih bioloških proizvodov je treba hraniti v bankah antigenov, cepiv in diagnostičnih reagentov Unije ter za katere bolezni s seznama iz točke (a) člena 9(1);
- (b) katere tipe navedenih bioloških proizvodov je treba hraniti v bankah antigenov, cepiv in diagnostičnih reagentov Unije ter njihove količine za vsako določeno bolezen s seznama iz točke (a) člena 9(1), za katere obstaja zadevna banka;
- (c) zahteve v zvezi z dobavo, shranjevanjem in menjavo teh bioloških proizvodov;
- (d) dostavo navedenih bioloških proizvodov iz bank antigenov, cepiv in diagnostičnih reagentov Unije državam članicam ter tretjim državam in ozemljem;
- (e) postopkovne in tehnične zahteve za shranjevanje bioloških proizvodov v bankah antigenov, cepiv in diagnostičnih reagentov Unije ter za zahtevanje dostopa do njih.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).

2. V izredno nujnih ustrezno utemeljenih primerih v zvezi z boleznijo s seznama iz točke (a) člena 9(1), pri kateri so možne zelo hude posledice, sprejme Komisija v skladu s postopkom iz člena 266(3) izvedbene akte, ki se začnejo uporabljati takoj.

Člen 51

Zaupnost informacij glede bank antigenov, cepiv in diagnostičnih reagentov Unije

Komisija informacije o količinah in podtipih bioloških proizvodov iz člena 48(1), shranjenih v bankah antigenov, cepiv in diagnostičnih reagentov Unije, obravnava kot zaupne in te informacije se ne objavijo.

Člen 52

Nacionalne banke antigenov, cepiv in diagnostičnih reagentov

1. Države članice, ki so vzpostavile nacionalne banke antigenov, cepiv in diagnostičnih reagentov za bolezni s seznama iz točke (a) člena 9(1), za katere obstajajo banke antigenov, cepiv in diagnostičnih reagentov Unije, zagotovijo, da so njihove nacionalne banke antigenov, cepiv in diagnostičnih reagentov skladne z zahtevami za biološko zaščito, biološko varnost in biološko zadrževanje, določenimi v točki (a) člena 16(1) in delegiranih aktih, sprejetih na podlagi člena 16(2) in točke (b) člena 48(3).

2. Države članice Komisiji predložijo posodobljene informacije o:

- (a) obstoju ali vzpostavitvi nacionalnih bank antigenov, cepiv in diagnostičnih reagentov iz odstavka 1;

- (b) tipih in količinah antigenov, cepiv, zalog izhodiščnih sevov cepnih virusov in diagnostičnih reagentov v takšnih bankah;
- (c) kakršnih koli spremembah delovanja takšnih bank.

Komisija takšne informacije obravnava kot zaupne in te informacije se ne objavijo.

3. Komisija lahko z izvedbenimi akti določi pravila o vsebini, pogostosti in obliki predložitve informacij iz odstavka 2.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).

NASLOV II

UKREPI ZA OBVLADOVANJE BOLEZNI

POGLAVJE 1

Ukrepi za obvladovanje bolezni s seznama iz točke (a) člena 9(1)

Oddelek 1

Ukrepi za obvladovanje bolezni ob sumu bolezni s seznama pri gojenih živalih

Člen 53

Obveznosti izvajalcev dejavnosti in drugih zadevnih ustreznih fizičnih in pravnih oseb

1. Države članice ob sumu bolezni s seznama iz točke (a) člena 9(1) pri gojenih živalih – še preden ukrepe za obvladovanje bolezni v skladu s členoma 54(1) in 55(1) sprejme pristojni organ – poleg upoštevanja dolžnosti prijave, določene v členu 18(1), sprejmejo ukrepe, s katerimi zagotovijo, da izvajalci dejavnosti in druge zadevne ustrezne fizične in pravne osebe sprejmejo ustrezne ukrepe za obvladovanje bolezni iz točk (c), (d) in (e) člena 55(1) za preprečitev širjenja te bolezni s seznama s prizadetih živali, obratov in lokacij, za katere so odgovorni, na druge neprizadete živali ali na ljudi.
2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi s podrobnimi pravili, ki dopolnjujejo ukrepe za obvladovanje bolezni iz odstavka 1 tega člena.

Člen 54

Preiskava, ki jo opravi pristojni organ ob sumu bolezni s seznama

1. Pristojni organ ob sumu bolezni s seznama iz točke (a) člena 9(1) pri gojenih živalih nemudoma opravi preiskavo, s katero potrdi ali izključi prisotnost te bolezni s seznama.
2. Za namen preiskave iz odstavka 1 pristojni organ po potrebi zagotovi, da:
 - (a) uradni veterinarji opravijo klinični pregled reprezentativnega vzorca gojenih živali iz vrst s seznama za zadevno bolezen s seznama;
 - (b) uradni veterinarji navedenim gojenim živalim iz vrst s seznama odvzamejo ustrezne vzorce in druge vzorce za preiskavo v laboratorijih, ki jih v ta namen določi pristojni organ;

(c) takšni določeni laboratoriji opravijo preiskave, s katerimi se potrdi ali izključi prisotnost zadevne bolezni s seznama.

3. Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 264 v zvezi s podrobnimi pravili, ki dopolnjujejo pravila za preiskave, ki jih opravijo pristojni organi, kot je določeno v odstavku 1 tega člena.

Člen 55

Predhodni ukrepi za obvladovanje bolezni, ki jih sprejmejo pristojni organi

1. Če pristojni organ sumi na prisotnost bolezni s seznama iz točke (a) člena 9(1) pri gojenih živalih, ob upoštevanju nacionalnih zahtev za pridobitev dostopa do zasebnih bivališč, še preden so na voljo rezultati preiskave iz člena 54(1) in še preden se začnejo izvajati ukrepi za obvladovanje bolezni iz člena 61(1), izvede naslednje predhodne ukrepe za obvladovanje bolezni:

(a) uvede uradno spremljanje zadevnega obrata, obrata živilske dejavnosti in dejavnosti poslovanja s krmo ali živalskimi stranskimi proizvodi ali katere koli druge lokacije, na kateri se pojavi sum bolezni, tudi tistih lokacij, iz katerih bi lahko izvirala domnevna bolezen;

(b) naredi popis:

(i) gojenih živali v zadevnem obratu, obratu živilske dejavnosti in dejavnosti poslovanja s krmo ali živalskimi stranskimi proizvodi ali na kateri koli drugi lokaciji;

(ii) proizvodov v tem obratu, obratu živilske dejavnosti in dejavnosti poslovanja s krmo ali živalskimi stranskimi proizvodi ali na kateri koli drugi lokaciji, če je to potrebno zaradi širjenja te bolezni s seznama;

(c) zagotovi izvajanje ustreznih ukrepov za biološko zaščito, da se prepreči širjenje povzročitelja te bolezni s seznama na druge živali ali ljudi;

(d) kadar je to ustrezno za preprečevanje nadaljnjega širjenja povzročitelja bolezni, zagotovi, da se gojene živali iz vrst s seznama za to bolezen s seznama osamijo ter se prepreči njihov stik z divjimi živalmi;

(e) omeji premike gojenih živali, proizvodov in, če je to ustrezno, ljudi, vozil in katerega koli materiala ali drugih sredstev, s katerimi bi se lahko povzročitelj bolezni razširil v obrat, obrate živilske dejavnosti in dejavnosti poslovanja s krmo ali živalskimi stranskimi proizvodi ali iz njih ali na katere koli druge lokacije, na katerih se pojavi sum navedene bolezni s seznama, ali z njih, kolikor je to potrebno, da se prepreči širjenje te bolezni;

(f) sprejme vse druge potrebne ukrepe za obvladovanje bolezni, pri čemer upošteva ukrepe za obvladovanje bolezni iz oddelka 4 tega poglavja, v zvezi z:

(i) izvajanjem preiskave, ki jo opravi pristojni organ v skladu s členom 54(1), in ukrepov za obvladovanje bolezni iz točk (a) do (d) tega odstavka v drugih obratih, obratih živilske dejavnosti in dejavnosti poslovanja s krmo ali živalskimi stranskimi proizvodi ali na kateri koli drugi lokaciji;

(ii) vzpostavitevijo začasnih območij z omejitvami, ustreznimi glede na profil bolezni;

(g) sproži epidemiološko poizvedbo iz člena 57(1).

2. Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 264 v zvezi s podrobnimi pravili, ki dopolnjujejo pravila iz odstavka 1 tega člena, glede posebnih in podrobnih ukrepov za obvladovanje bolezni, ki se sprejmejo glede na bolezen s seznama iz točke (a) člena 9(1), na podlagi tveganj za:

(a) vrsto ali kategorijo zadevnih živali;

(b) vrsto zadevne proizvodnje.

Člen 56

Pregled in razširitev predhodnih ukrepov za obvladovanje bolezni

Ukrepe za obvladovanje bolezni iz člena 55(1):

(a) pregleda pristojni organ, kadar je ustrezno in na podlagi ugotovitev:

(i) preiskave iz člena 54(1);

(ii) epidemiološke poizvedbe iz člena 57(1);

(b) se po potrebi razširi na druge lokacije iz točke (a) člena 55(1).

Oddelek 2

Epidemiološka poizvedba

Člen 57

Epidemiološka poizvedba

1. Pristojni organ opravi epidemiološko poizvedbo, kadar je bolezen s seznama iz točke (a) člena 9(1) pri živalih potrjena.
2. Cilji epidemiološke poizvedbe iz odstavka 1 so:
 - (a) opredeliti verjetni vir zadevne bolezni s seznama in način njenega širjenja;
 - (b) izračunati verjetno obdobje prisotnosti bolezni s seznama;
 - (c) opredeliti obrate in njihove epidemiološke enote, obrate živilske dejavnosti in dejavnosti poslovanja s krmo ali živalskimi stranskimi proizvodi ali druge lokacije, na katerih bi se živali iz vrst s seznama za zadevno bolezen s seznama lahko okužile, infestirale ali kontaminirale;
 - (d) pridobiti informacije o premikih gojenih živali, oseb, proizvodov, vozil, katerega koli materiala ali drugih sredstev, s katerimi bi se lahko povzročitelj bolezni razširil v ustreznem obdobju pred prijavo suma ali potrditvijo bolezni s seznama;
 - (e) pridobiti informacije o verjetnem širjenju bolezni s seznama v okolico, vključno s prisotnostjo in porazdelitvijo vektorjev bolezni.

Oddelek 3

Potrditev bolezni pri gojenih živalih

Člen 58

Uradna potrditev bolezni s seznama iz točke (a) člena 9(1) s strani pristojnega organa

1. Pristojni organ pri uradni potrditvi bolezni s seznama iz točke (a) člena 9(1) upošteva naslednje informacije:
 - (a) rezultate kliničnih in laboratorijskih preiskav iz člena 54(2);

- (b) predhodne ali končne rezultate epidemiološke poizvedbe iz člena 57(1);
- (c) druge razpoložljive epidemiološke podatke.

2. Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 264 v zvezi z zahtevami, ki morajo biti izpolnjene za uradno potrditev iz odstavka 1 tega člena.

Člen 59

Odprava predhodnih ukrepov za obvladovanje bolezni, kadar je bila prisotnost bolezni s seznama izključena

Pristojni organ izvaja predhodne ukrepe za obvladovanje bolezni iz člena 55(1) in člena 56, vse dokler prisotnost zadevne bolezni s seznama iz točke (a) člena 9(1) ni bila izključena na podlagi informacij iz člena 58(1) ali pravil, sprejetih na podlagi člena 58(2).

Oddelek 4

Ukrepi za obvladovanje bolezni v primeru potrditve bolezni pri gojenih živalih

Člen 60

Takojšnji ukrepi za obvladovanje bolezni, ki jih sprejme pristojni organ

Če je izbruh bolezni s seznama iz točke (a) člena 9(1) pri gojenih živalih uradno potrjen v skladu s členom 58(1), pristojni organ nemudoma:

- (a) razglasi prizadeti obrat, obrat živilske dejavnosti ali dejavnosti poslovanja s krmo ali živalskimi stranskimi proizvodi ali drugo lokacijo za uradno okužen s to boleznijo s seznama;
- (b) vzpostavi območje z omejitvami, ki je ustrezno za to bolezen s seznama;
- (c) izvede načrt ukrepov iz člena 43(1), da zagotovi popolno usklajenost ukrepov za obvladovanje bolezni.

Člen 61

Prizadeti obrati in druge lokacije

1. Ob izbruhu bolezni s seznama iz točke (a) člena 9(1) pri gojenih živalih pristojni organ ob upoštevanju nacionalnih zahtev za pridobitev dostopa do zasebnih bivališč v obratu, obratu živilske dejavnosti ali dejavnosti poslovanja s krmo ali živalskimi stranskimi proizvodi ali na drugi lokaciji iz točke (a) člena 60 nemudoma sprejme enega ali več od naslednjih ukrepov za obvladovanje bolezni, da se prepreči nadaljnje širjenje te bolezni s seznama:

- (a) omejitev premikov oseb, živali, proizvodov, vozil ali katerega koli drugega materiala ali snovi, ki bi lahko bila kontaminirana in bi lahko pripomogla k širjenju bolezni s seznama;
- (b) usmrnitev in odstranitev ali zakol živali, ki bi lahko bile kontaminirane ali bi lahko pripomogle k širjenju bolezni s seznama;

- (c) uničenje, predelava, pretvorba ali obdelava proizvodov, krme ali katere koli druge snovi ali obdelava opreme, prevoznih sredstev, rastlin ali rastlinskih proizvodov ali vode, ki bi lahko bila kontaminirana, kot je ustrezno za zagotovitev, da se uničijo vsi povzročitelji bolezni ali vektorji povzročiteljev bolezni;
 - (d) cepljenje ali zdravljenje gojenih živali z drugimi veterinarskimi zdravili v skladu s členom 46(1) in členom 69 in delegiranimi akti, sprejetimi na podlagi člena 47;
 - (e) osamitev, uvedba karantene za živali ali njihovo zdravljenje in obdelava proizvodov, ki so verjetno kontaminirani in bi lahko pripomogli k širjenju bolezni s seznama;
 - (f) čiščenje, razkuževanje, kontrola žuželk in glodavcev ali drugi potrebni ukrepi za biološko zaščito, ki se morajo izvajati v prizadetih obratih, obratih živilske dejavnosti ali dejavnosti poslovanja s krmo ali živalskimi stranskimi proizvodi ali na drugih lokacijah, da bi čim bolj zmanjšali tveganje za širjenje bolezni s seznama;
 - (g) odvzem zadostnega števila ustreznih vzorcev, potrebnih za zaključek epidemiološke poizvedbe iz člena 57(1);
 - (h) laboratorijska preiskava vzorcev;
 - (i) vsi drugi ustrezni ukrepi.
2. Pristojni organ pri določanju, katere ukrepe za obvladovanje bolezni iz odstavka 1 je primerno sprejeti, upošteva:
- (a) profil bolezni;
 - (b) vrsto proizvodnje in epidemiološke enote v prizadetem obratu, obratu živilske dejavnosti ali dejavnosti poslovanja s krmo ali živalskimi stranskimi proizvodi ali na drugi lokaciji.
3. Pristojni organ dovoli obnovo populacije v zadevnem obratu ali na kateri koli drugi lokaciji le, če:
- (a) so bili uspešno izvedeni vsi ustrezni ukrepi za obvladovanje bolezni in vse laboratorijske preiskave iz odstavka 1;
 - (b) je preteklo dovolj časa za preprečitev ponovne kontaminacije prizadetega obrata, obrata živilske dejavnosti ali dejavnosti poslovanja s krmo ali živalskimi stranskimi proizvodi ali druge lokacije z boleznijo s seznama, ki je povzročila izbruh iz odstavka 1.

Člen 62

Epidemiološko povezani obrati in lokacije

1. Pristojni organ razširi ukrepe za obvladovanje bolezni iz člena 61(1) na druge obrate in njihove epidemiološke enote, obrate živilske dejavnosti ali dejavnosti poslovanja s krmo ali živalskimi stranskimi proizvodi ali katere koli druge lokacije ali prevozna sredstva, če rezultati epidemiološke poizvedbe iz člena 57(1) ali kliničnih ali laboratorijskih preiskav ali drugi epidemiološki podatki upravičujejo sum, da se bolezen s seznama iz točke (a) člena 9(1), v zvezi s katero so bili takšni ukrepi sprejeti, širi vanje, iz njih ali znotraj njih.
2. Če se pri epidemiološki poizvedbi iz člena 57(1) izkaže, da bolezen s seznama iz točke (a) člena 9(1) verjetno izvira iz druge države članice ali da se je verjetno razširila v drugo državo članico, pristojni organ nemudoma obvesti to državo članico in Komisijo.
3. Kolikor pride do primerov iz odstavka 2, pristojni organi različnih držav članic sodelujejo pri dodatni epidemiološki poizvedbi in izvajanju ukrepov za obvladovanje bolezni.

Člen 63

Prenos pooblastil za ukrepe v zvezi z obvladovanjem bolezni v prizadetih in epidemiološko povezanih obratih in drugih lokacijah

Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 264 v zvezi s podrobnimi pravili o ukrepih za obvladovanje bolezni, ki jih pristojni organ v skladu s členoma 61 in 62 sprejme za prizadete in epidemiološko povezane obrate, obrate živilske dejavnosti ali dejavnosti poslovanja s krmo ali živalskimi stranskimi proizvodi ter druge lokacije v zvezi s katero koli boleznijo s seznama iz točke (a) člena 9(1), vključno s pravili o tem, kateri ukrepi za obvladovanje bolezni iz člena 61(1) se izvajajo v zvezi s posamezno boleznijo s seznama.

Ta podrobna pravila zajemajo naslednje zadeve:

- (a) pogoje in zahteve za ukrepe za obvladovanje bolezni iz točk (a) do (e) člena 61(1);
- (b) postopke za čiščenje, razkuževanje ter kontrolo žuželk in glodavcev ali druge potrebne ukrepe za biološko zaščito, kot je določeno v točki (f) člena 61(1), v katerih se po potrebi natančno opredeli uporaba biocidnih proizvodov v te namene;
- (c) pogoje in zahteve za vzorčenje in laboratorijsko preiskavo, kot je določeno v točkah (g) in (h) člena 61(1);
- (d) podrobne pogoje in zahteve v zvezi z obnovo populacije, kot je določeno v členu 61(3);
- (e) izvajanje potrebnih ukrepov za obvladovanje bolezni iz člena 62 v epidemiološko povezanih obratih, drugih lokacijah in prevoznih sredstvih.

Člen 64

Vzpostavitev območij z omejitvami s strani pristojnega organa

1. Pristojni organ vzpostavi območje z omejitvami, kot je določeno v točki (b) člena 60, okoli prizadetega obrata, obrata živilske dejavnosti ali dejavnosti poslovanja s krmo ali živalskimi stranskimi proizvodi ali druge lokacije, v katerem je prišlo do izbruha bolezni s seznama iz točke (a) člena 9(1) pri gojenih živalih, pri čemer po potrebi upošteva:

- (a) profil bolezni;
- (b) geografski položaj območja z omejitvami;
- (c) ekološke in hidrološke dejavnike na območju z omejitvami;
- (d) meteorološke razmere;
- (e) prisotnost, porazdelitev in vrste vektorjev na območju z omejitvami;
- (f) rezultate epidemiološke poizvedbe iz člena 57(1) in drugih izvedenih študij ter epidemiološke podatke;
- (g) rezultate laboratorijskih testov;
- (h) izvedene ukrepe za obvladovanje bolezni;
- (i) druge ustrezne epidemiološke dejavnike.

Območje z omejitvami, kadar je to primerno, vključuje okuženo in ogroženo območje določene velikosti in konfiguracije.

2. Pristojni organ redno ocenjuje in pregleduje stanje in, kadar je to ustrezno za preprečevanje širjenja bolezni s seznama iz točke (a) člena 9(1):

- (a) prilagodi meje območja z omejitvami;
- (b) vzpostavi dodatna območja z omejitvami.

3. Kadar so območja z omejitvami, kot so določena v odstavku 1, na ozemlju več kot ene države članice, pristojni organi zadevnih držav članic sodelujejo pri vzpostavitvi teh območij.

4. Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 264 v zvezi s podrobnimi pravili za vzpostavitev in prilagoditev območij z omejitvami, vključno z okuženimi ali ogroženimi območji.

Člen 65

Ukrepi za obvladovanje bolezni na območjih z omejitvami

1. Pristojni organ zagotovi, da se na zadevnem območju z omejitvami, ob upoštevanju nacionalnih zahtev za pridobitev dostopa do zasebnih bivališč, sprejme eden ali več naslednjih ukrepov za obvladovanje bolezni, da se prepreči nadaljnje širjenje bolezni s seznama iz točke (a) člena 9(1):

- (a) identifikacija obratov, obratov živilske dejavnosti ali dejavnosti poslovanja s krmo ali živalskimi stranskimi proizvodi ali drugih lokacij, na katerih so gojene živali iz vrst s seznama za to bolezen s seznama;
 - (b) obiski obratov, obratov živilske dejavnosti ali dejavnosti poslovanja s krmo ali živalskimi stranskimi proizvodi ali drugih lokacij, na katerih so gojene živali iz vrst s seznama za navedeno bolezen s seznama ter po potrebi preiskave, vzorčenje in laboratorijska preiskava odvzetih vzorcev;
 - (c) naložitev pogojev za premike oseb, živali, proizvodov, krme, vozil ter katerega koli drugega materiala ali snovi, ki bi lahko bili kontaminirani ali bi lahko pripomogli k širjenju navedene bolezni s seznama znotraj območij z omejitvami in iz njih, in za prevoz prek območja z omejitvami;
 - (d) zahteve za biološko zaščito za:
 - (i) proizvodnjo, predelavo in distribucijo proizvodov živalskega izvora;
 - (ii) zbiranje in odstranjevanje živalskih stranskih proizvodov;
 - (iii) odvzem in shranjevanje zarodnega materiala ter ravnanje z njim;
 - (e) cepljenje in zdravljenje gojenih živali z drugimi veterinarskimi zdravili v skladu s členom 46(1) in kakršnimi koli delegiranimi akti, sprejetimi na podlagi člena 47;
 - (f) čiščenje, razkuževanje ter kontrola žuželk in glodavcev ali drugi potrebni ukrepi za biološko zaščito;
 - (g) določitev ali, kadar je to primerno,odobritev obrata živilske dejavnosti za namene zakola živali ali obdelave proizvodov živalskega izvora, ki izvirajo iz območja z omejitvami;
 - (h) zahteve glede identifikacije in sledljivosti pri premikih živali, zarodnega materiala ali proizvodov živalskega izvora;
 - (i) drugi potrebni ukrepi za biološko zaščito in zmanjšanje tveganja, da se čim bolj zmanjša tveganje za širjenje te bolezni s seznama.
2. Pristojni organ:
- (a) sprejme vse potrebne ukrepe za podrobno obvestitev oseb na območju z omejitvami o veljavnih omejitvah in naravi ukrepov za obvladovanje bolezni;
 - (b) naloži potrebne obveznosti izvajalcem dejavnosti, da se prepreči nadaljnje širjenje zadevne bolezni s seznama.

3. Pristojni organ pri določanju, katere ukrepe za obvladovanje bolezni iz odstavka 1 je treba sprejeti, upošteva:
- (a) profil bolezni;
 - (b) vrsto proizvodnje;
 - (c) izvedljivost, razpoložljivost in učinkovitost navedenih ukrepov za obvladovanje bolezni.

Člen 66

Obveznosti izvajalcev dejavnosti glede premikov na območjih z omejitvami

1. Na območjih z omejitvami, kot so določena v členu 64(1), izvajalci dejavnosti premikajo gojene živali in proizvode le na podlagi dovoljenja pristojnega organa in v skladu z vsemi navodili tega organa.
2. Izvajalci dejavnosti, ki gojijo živali in hranijo proizvode na območju z omejitvami, kot so določena v členu 64(1), pristojni organ uradno obvestijo o nameravanih premikih gojenih živali in proizvodov znotraj zadevnega območja z omejitvami ali zunaj njega. Kolikor je pristojni organ naložil zahteve glede uradnega obveščanja v skladu s točko (b) člena 65(2), zadevni izvajalec dejavnosti uradno obvešča v skladu s temi obveznostmi.

Člen 67

Prenos pooblastil glede ukrepov za obvladovanje bolezni na območjih z omejitvami

Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 264 v zvezi s podrobnimi pravili o ukrepih za obvladovanje bolezni, ki se sprejmejo na območjih z omejitvami, kot je določena v členu 65(1), za vsako bolezen s seznama iz točke (a) člena 9(1), vključno s pravili, ki določajo, kateri ukrepi za obvladovanje bolezni iz člena 65(1) se izvajajo za posamezno bolezen s seznama.

Ta podrobna pravila zajemajo naslednje zadeve:

- (a) pogoje in zahteve za ukrepe za obvladovanje bolezni iz točk (a), (c), (d), (e), (g), (h) in (i) člena 65(1);
- (b) postopke za čiščenje, razkuževanje ter kontrolo žuželk in glodavcev ali druge potrebne ukrepe za biološko zaščito, kot je določeno v točki (f) člena 65(1), v katerih se po potrebi natančno opredeli uporaba biocidnih proizvodov v te namene;
- (c) potrebno spremljanje, ki ga je treba izvesti po izvedbi ukrepov za obvladovanje bolezni in laboratorijskih preiskavah iz točke (b) člena 65(1);
- (d) druge posebne ukrepe za obvladovanje bolezni za omejitev širjenja določenih bolezni s seznama iz točke (a) člena 9(1).

Člen 68

Ohranitev ukrepov za obvladovanje bolezni na območjih z omejitvami in delegirani akti

1. Pristojni organ izvaja ukrepe za obvladovanje bolezni iz tega oddelka, vse dokler niso izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) izvedeni so bili ukrepi za obvladovanje bolezni, ki ustrezajo bolezni s seznama iz točke (a) člena 9(1), zaradi katere so bile uvedene omejitve;
 - (b) izvedeno je bilo končno čiščenje, razkuževanje ali kontrola žuželk in glodavcev ali drugi potrebni ukrepi za biološko zaščito, kot je ustrezno za:
 - (i) bolezen s seznama iz točke (a) člena 9(1), zaradi katere so bili uvedeni ukrepi za obvladovanje bolezni;

- (ii) prizadete vrste gojenih živali;
 - (iii) vrsto proizvodnje;
 - (c) na območju z omejitvami je bilo izvedeno ustrezno spremljanje, primerno za bolezen s seznama iz točke (a) člena 9(1), zaradi katere so bili uvedeni ukrepi za obvladovanje bolezni, in za vrsto zadevnega obrata ali lokacijo, s katerim je bilo utemeljeno izkoreninjenje te bolezni s seznama.
2. Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 264 v zvezi s podrobnimi pravili za ukrepe za obvladovanje bolezni, ki jih pristojni organ, kot je določeno v odstavku 1, sprejme v zvezi s:
- (a) končnimi postopki za čiščenje, razkuževanje ter kontrolo žuželk in glodavcev ali druge potrebne ukrepe za biološko zaščito ter po potrebi uporabo biocidnih proizvodov v te namene;
 - (b) obliko in načini spremljanja, metodami, pogostostjo in intenzivnostjo spremljanja, ciljno populacijo živali in metodami vzorčenja za ponovno pridobitev statusa prost bolezni po izbruhu;
 - (c) obnovo populacije v zadevnih območjih z omejitvami po izvedbi ukrepov za obvladovanje bolezni iz odstavka 1 tega člena, upoštevajoč pogoje za obnovo populacije iz člena 61(3);
3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi s podrobnimi pravili za ukrepe za obvladovanje bolezni, ki jih pristojni organ, kot je določeno v odstavku 1, sprejme v zvezi z drugimi ukrepi za obvladovanje bolezni, potrebnimi za ponovno pridobitev statusa prost bolezni.

Člen 69

Cepljenje v nujnih primerih

1. Kadar je to potrebno za učinkovito obvladovanje bolezni s seznama iz točke (a) člena 9(1), za katero so bili uvedeni ukrepi za obvladovanje bolezni, lahko pristojni organ:
- (a) pripravi načrt cepljenja;
 - (b) določi območja cepljenja.
2. Pristojni organ pri pripravi načrta cepljenja in določanju območij cepljenja, kot je določeno v odstavku 1, upošteva naslednje:
- (a) zahteve za cepljenje v nujnih primerih, določene v načrtih ukrepov iz člena 43;
 - (b) zahteve za uporabo cepiv, kot so določene v členu 46(1) in delegiranih aktih, sprejetih na podlagi člena 47.
3. Območja cepljenja, kot so določena v točki (b) odstavka 1 tega člena izpolnjujejo zahteve v zvezi z ukrepi za zmanjšanje tveganja, da se prepreči širjenje bolezni s seznama, in v zvezi s spremljanjem, kot je določeno v delegiranih aktih, sprejetih v skladu s točkama (c) in (d) člena 47(1).

Oddelek 5

Divje živali

Člen 70

Divje živali

1. Kadar pristojni organ prizadete države članice sumi ali uradno potrdi prisotnost bolezni s seznama iz točke (a) člena 9(1) pri divjih živalih:
- (a) izvede spremljanje populacije divjih živali, kadar je to primerno za konkretno bolezen s seznama;
 - (b) sprejme potrebne ukrepe za preprečevanje in obvladovanje bolezni.

2. Ukrepi za preprečevanje in obvladovanje bolezni iz točke (b) odstavka 1 tega člena lahko vključujejo enega ali več ukrepov iz členov 53 do 69 ter upoštevajo profil bolezni in prizadete divje živali ter tveganje za prenos bolezni na živali in ljudi.

3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi s/z:

- (a) merili in postopki za spremljanje iz točke (a) odstavka 1 tega člena v skladu s členom 27 v primeru uradne potrditve bolezni s seznama iz točke (a) člena 9(1);
- (b) podrobnimi pravili, ki dopolnjujejo ukrepe za preprečevanje in obvladovanje bolezni v skladu z točko (b) odstavka 1 tega člena v primeru uradne potrditve bolezni s seznama iz točke (a) člena 9(1).

Komisija pri sprejemanju teh delegiranih aktov upošteva profil bolezni in vrste s seznama za bolezen s seznama iz odstavka 1 tega člena.

Oddelek 6

Dodatni ukrepi za obvladovanje bolezni, ki jih sprejmejo države članice in usklajuje komisija in začasna posebna pravila za obvladovanje bolezni

Člen 71

Dodatni ukrepi za obvladovanje bolezni, usklajevanje ukrepov in začasna posebna pravila za obvladovanje bolezni iz oddelkov 1 do 5 (členi 53 do 70)

1. Države članice lahko poleg ukrepov iz člena 55, člena 61(1), člena 62, člena 65(1) in (2) ter člena 68(1) ter delegiranih aktov, sprejetih na podlagi člena 63, člena 67 in člena 68(2), sprejmejo dodatne ukrepe za obvladovanje bolezni, če takšni ukrepi spoštujejo pravila iz te uredbe ter so potrebni in sorazmerni za obvladovanje širjenja bolezni s seznama iz točke (a) člena 9(1), pri tem pa upoštevajo:

- (a) posebne epidemiološke okoliščine;
- (b) vrsto zadevnih obratov, drugih lokacij in proizvodnje;
- (c) zadevne vrste in kategorije živali;
- (d) gospodarske ali družbene razmere.

2. Države članice nemudoma obvestijo Komisijo o:

- (a) ukrepov za obvladovanje bolezni, ki jih je sprejel njihov pristojni organ, kot je določeno v členih 58, 59, 61, 62, 64 in 65, členu 68(1), členu 69, členu 70(1) in (2) ter vseh delegiranih aktih, sprejetih na podlagi členov 63 in 67 ter členov 68(2) in 70(3);
- (b) vseh dodatnih ukrepov za obvladovanje bolezni, ki so jih sprejele, kot je določeno v odstavku 1.

3. Komisija pregleda stanje bolezni in ukrepe za obvladovanje bolezni, ki jih je v skladu s tem poglavjem sprejel pristojni organ, ter vse dodatne ukrepe za obvladovanje bolezni, ki jih je v skladu s tem poglavjem sprejela zadevna država članica, ter lahko z izvedbenimi akti določi začasne posebne ukrepe za obvladovanje bolezni pod pogoji, ki so ustrezni epidemiološkemu stanju, kadar:

- (a) se ugotovi, da ti ukrepi za obvladovanje bolezni ne ustrezajo epidemiološkemu stanju;
- (b) se zdi, da se bolezen s seznama iz točke (a) člena 9(1) širi kljub ukrepom za obvladovanje bolezni, sprejetim v skladu s tem poglavjem.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).

4. V izredno nujnih ustrezno utemeljenih primerih v zvezi z boleznijo, pri kateri bi se lahko pojavilo tveganje z zelo hudimi posledicami, sprejme Komisija v skladu s postopkom iz člena 266(3) izvedbene akte, ki se začnejo uporabljati takoj.

POGLAVJE 2

Ukrepi za obvladovanje bolezni s seznama iz točk (b) in (c) člena 9(1)

Oddelek 1

Ukrepi za obvladovanje bolezni ob sumu bolezni pri gojenih živalih

Člen 72

Obveznosti izvajalcev dejavnosti in drugih zadevnih ustreznih fizičnih in pravnih oseb v zvezi z boleznimi s seznama iz točke (b) člena 9(1)

1. Države članice ob sumu bolezni s seznama iz točke (b) člena 9(1) pri gojenih živalih še preden ukrepe za obvladovanje bolezni v skladu s členom 74(1) sprejme pristojni organ poleg izpolnitve obveznosti prijave iz člena 18(1) sprejmejo ukrepe, s katerimi zagotovijo, da izvajalci dejavnosti in druge zadevne ustrezne fizične in pravne osebe sprejmejo ukrepe za obvladovanje bolezni iz točke (a) člena 74(1) in delegiranih aktov, sprejetih na podlagi člena 74(4), za preprečitev širjenja te bolezni s seznama s prizadetih živali, obratov in drugih lokacij, za katere so odgovorni, na druge neprizadete živali ali na ljudi.
2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi s podrobnimi pravili, ki dopolnjujejo ukrepe za obvladovanje bolezni, kot je določeno v odstavku 1 tega člena.

Člen 73

Preiskava, ki jo opravi pristojni organ ob sumu bolezni s seznama iz točke (b) člena 9(1)

1. Pristojni organ ob sumu bolezni s seznama iz točke (b) člena 9(1) pri gojenih živalih nemudoma opravi preiskavo za potrditev ali izključitev prisotnosti te bolezni s seznama.
2. Za namen preiskave iz odstavka 1 pristojni organ zagotovi, da:
 - (a) uradni veterinarji opravijo klinični pregled reprezentativnega vzorca gojenih živali iz vrst s seznama za zadevno bolezen s seznama;
 - (b) uradni veterinarji navedenim gojenim živalim iz vrst s seznama odvzamejo ustrezne vzorce in druge vzorce za preiskavo v laboratorijih, ki jih v ta namen določi pristojni organ;
 - (c) takšni določeni laboratoriji opravijo preiskave za potrditev ali izključitev prisotnosti zadevne bolezni s seznama.
3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi s podrobnimi pravili, ki dopolnjujejo pravila za preiskave, kot so določene v odstavku 1 tega člena.

Člen 74

Predhodni ukrepi za obvladovanje bolezni s seznama iz točke (b) člena 9(1), ki jih sprejme pristojni organ

1. Pristojni organ ob sumu bolezni s seznama iz točke (b) člena 9(1) pri gojenih živalih, dokler niso na voljo rezultati preiskav iz člena 73(1) in se še ne izvajajo ukrepi za obvladovanje bolezni iz člena 79, ob upoštevanju nacionalnih zahtev za pridobitev dostopa do zasebnih bivališč izvede naslednje predhodne ukrepe za obvladovanje bolezni:
 - (a) izvede ukrepe za obvladovanje bolezni, da se omeji širjenje te bolezni s seznama s prizadetega ozemlja, obrata, obrata živilske dejavnosti ali dejavnosti poslovanja s krmo ali živalskimi stranskimi proizvodi ali druge lokacije;

- (b) po potrebi sproži epidemiološko poizvedbo ob upoštevanju pravil za takšno poizvedbo iz člena 57(1).
2. Pristojni organ lahko v primerih iz odstavka 1 poleg ukrepov iz navedenega odstavka sprejme še dodatne predhodne ukrepe za obvladovanje bolezni, če slednji spoštujejo določbe te uredbe in so skladni s pravom Unije.
3. Predhodni ukrepi za obvladovanje bolezni iz odstavkov 1 in 2 so ustrezni tveganju, ki ga predstavlja zadevna bolezen s seznama, in sorazmerni z njim, ter upoštevajo naslednje:
- (a) profil bolezni;
- (b) prizadete gojene živali;
- (c) zdravstveni status države članice, območja, kompartmenta ali obrata, v katerem obstaja sum bolezni s seznama;
- (d) predhodne ukrepe za obvladovanje bolezni, določene v členu 55(1) in členu 56 ter v vseh delegiranih aktih, sprejetih na podlagi člena 55(2).
4. Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 264 v zvezi s pravili za bolezni s seznama iz točke (b) člena 9(1), ki dopolnjujejo pravila iz odstavka 1 tega člena, pri čemer upošteva zadeve iz odstavka 3, kar zadeva:
- (a) predhodne ukrepe za obvladovanje bolezni, ki se sprejmejo za preprečevanje širjenja bolezni s seznama, kot je določeno v točki (a) odstavka 1;
- (b) izvajanje predhodnih ukrepov za obvladovanje bolezni iz točke (a) odstavka 1 za druge obrate in njihove epidemiološke enote, obrate živilske dejavnosti ali dejavnosti poslovanja s krmo ali živalskimi stranskimi proizvodi ali druge lokacije;
- (c) vzpostavitev začasnih območij z omejitvami, ki so ustrezni glede na profil bolezni.

Člen 75

Pregled in razširitev predhodnih ukrepov za obvladovanje bolezni s seznama iz točke (b) člena 9(1)

Ukrepe za obvladovanje bolezni iz člena 74(1):

- (a) pregleda pristojni organ, po potrebi na podlagi ugotovitev preiskave iz člena 73(1) in, kot je to primerno, epidemiološke poizvedbe iz točke (b) člena 74(1);
- (b) po potrebi se ti ukrepi razširijo na druge lokacije iz točke (b) člena 74(4).

Člen 76

Obveznosti izvajalcev dejavnosti in drugih ustreznih fizičnih in pravnih oseb ter ukrepi pristojnega organa ob sumu bolezni s seznama iz točke (c) člena 9(1)

1. Ob sumu bolezni s seznama iz točke (c) člena 9(1) v državi članici, ki se je odločila za program izkoreninjenja, ki zajema ustrezne dele njenega ozemlja ali območja ali kompartmente njenega ozemlja, kot je določen v členu 31(2), ta država članica sprejme ukrepe, s katerimi zagotovi, da izvajalci dejavnosti ter druge zadevne ustrezne fizične in pravne osebe sprejmejo ustrezne ukrepe, kot je določeno v členu 72(1), še preden ukrepe za obvladovanje bolezni v skladu z odstavkom 2 tega člena sprejme pristojni organ.
2. Pristojni organ države članice, ki se je odločila za izkoreninjenje bolezni s seznama iz odstavka 1, ob sumu zadevne bolezni pri gojenih živalih:
- (a) nemudoma opravi preiskavo, s katero potrdi ali izključi prisotnost te bolezni s seznama v skladu s členom 73(1) in (2);

- (b) dokler niso na voljo rezultati preiskave iz točke (a) in se še ne izvajajo ukrepi za obvladovanje bolezni v skladu s členom 80(1), izvede predhodne ukrepe za obvladovanje bolezni iz člena 74(1) in (2).
3. Pristojni organ pregleda in razširi predhodne ukrepe za obvladovanje bolezni iz točke (b) odstavka 2 v skladu s členom 75.
4. Odstavki 1, 2 in 3 tega člena se uporabljajo tudi za države članice ali območja, ki so status prost bolezni pridobila v skladu s členom 36, ali za kompartmente, ki so ta status pridobili v skladu s členom 37(2), da se zanje ta status ohrani.
5. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi s podrobnimi pravili, ki dopolnjujejo pravila za:
- (a) ukrepe za obvladovanje bolezni iz odstavka 1;
 - (b) preiskave iz točke (a) odstavka 2;
 - (c) predhodne ukrepe za obvladovanje bolezni, ki se sprejmejo za preprečevanje širjenja bolezni s seznama, kot je določeno v točki (b) odstavka 2.

Oddelek 2

Potrditev bolezni pri gojenih živalih

Člen 77

Uradna potrditev bolezni s strani pristojnega organa

1. Pristojni organ pri uradni potrditvi bolezni s seznama iz točk (b) ali (c) člena 9(1) upošteva naslednje informacije:
- (a) rezultate kliničnih in laboratorijskih preiskav iz člena 73(2);
 - (b) epidemiološko poizvedbo iz točke (b) člena 74(1), kadar je to primerno;
 - (c) druge razpoložljive epidemiološke podatke.
2. Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 264 v zvezi z zahtevami, ki morajo biti izpolnjene za uradno potrditev iz odstavka 1.

Člen 78

Odprava predhodnih ukrepov za obvladovanje bolezni, ko se izključi pojav bolezni

Pristojni organ izvaja predhodne ukrepe za obvladovanje bolezni iz člena 74(1), člena 75 in točke (b) člena 76(2), vse dokler ni prisotnost zadevnih bolezni s seznama izključena v skladu s členom 77(1) in pravili, sprejetimi v skladu s členom 77(2).

Oddelek 3

Ukrepi za obvladovanje bolezni v primeru potrditve bolezni pri gojenih živalih

Člen 79

Ukrepi za obvladovanje bolezni s seznama iz točke (b) člena 9(1), ki jih sprejme pristojni organ

Če je izbruh bolezni s seznama iz točke (b) člena 9(1) pri gojenih živalih uradno potrjen v skladu s členom 77(1), pristojni organ v državi članici, na območju ali v kompartmentu, v katerem je prišlo do navedenega izbruha:

- (a) za to bolezen s seznama uporabi ukrepe za obvladovanje bolezni iz obveznega programa izkoreninjenja, določenega v členu 31(1), ali

- (b) kadar je država članica ali območje ali kompartment pridobil status prost bolezni v skladu s členom 36 oziroma členom 37:
 - (i) sprejme enega ali več ukrepov, določenih v členih 53 do 69, sorazmernih s tveganjem, ki ga predstavlja zadevna bolezen s seznama, in
 - (ii) po potrebi začne izvajati obvezen program izkoreninjenja za to bolezen s seznama.

Člen 80

Ukrepi za obvladovanje bolezni s seznama iz člena 9(1)(c), ki jih sprejme pristojni organ

1. Če je izbruh bolezni s seznama iz točke (c) člena 9(1) pri gojenih živalih v državi članici, ki se je odločila za program izkoreninjenja, ki zajema ustrezne dele njenega ozemlja ali območja ali kompartmente njenega ozemlja, kot je določen v členu 31(2), uradno potrjen v skladu s členom 77(1), pristojni organ za to bolezen s seznama in ta izbruh uporabi ukrepe za obvladovanje bolezni, določene v neobveznem programu izkoreninjenja.

2. Pristojni organ lahko poleg ukrepov iz odstavka 1 sprejme dodatne ukrepe za obvladovanje bolezni, ki lahko vključujejo enega ali več ukrepov iz členov 53 do 69, so sorazmerni s tveganjem, ki ga predstavlja zadevna bolezen s seznama iz točke (c) člena 9(1), in upoštevajo:

- (a) profil bolezni;
- (b) prizadete gojene živali;
- (c) posledice za gospodarstvo in družbo.

3. Če je izbruh bolezni s seznama iz točke (c) člena 9(1) pri gojenih živalih v državi članici, na območju ali v kompartmentu, ki je pridobil status prost bolezni v skladu s členom 36 ali členom 37, uradno potrjen v skladu s členom 77(1), pristojni organ za ohranitev tega statusa sprejme enega ali več ukrepov, določenih v členih 53 do 69. Ti ukrepi so sorazmerni s tveganjem, ki ga predstavlja zadevna bolezen s seznama, in upoštevajo:

- (a) profil bolezni;
- (b) prizadete gojene živali;
- (c) posledice za gospodarstvo in družbo.

Oddelek 4

Divje živali

Člen 81

Ukrepi za obvladovanje bolezni s seznama iz točke (b) člena 9(1) pri divjih živalih

Če pristojni organ prizadete države članice sumi ali uradno potrdi izbruh bolezni s seznama iz točke (b) člena 9(1) pri divjih živalih, na celotnem ozemlju te države članice, ali na zadevnem področju ali območju, na katerem je prišlo do navedenega izbruha:

- (a) za to bolezen s seznama uporabi ukrepe za obvladovanje bolezni iz obveznega programa izkoreninjenja v skladu s členom 30(1) ali
- (b) začne izvajati obvezni program izkoreninjenja, če se program izkoreninjenja iz člena 31(1) za navedeno bolezen s seznama zaradi pretekle odsotnosti te bolezni ali statusa prost te bolezni še ni izvajal ter če so ukrepi za divje živali nujni za obvladovanje in preprečevanje širjenja te bolezni.

Člen 82

Ukrepi za obvladovanje bolezni s seznama iz točke (c) člena 9(1) pri divjih živalih

1. Če pristojni organ sumi ali uradno potrdi bolezen s seznama iz točke (c) člena 9(1) pri divjih živalih, prizadeta država članica pa se je odločila za izkoreninjenje zadevne bolezni, in če so ukrepi za divje živali za to bolezen s seznama predvideni v neobveznem programu izkoreninjenja iz v členu 31(2), pristojni organ uporabi ukrepe za obvladovanje bolezni iz tega neobveznega programa izkoreninjenja na celotnem ozemlju zadevne države članice ali področju ali območju, ki ga ta sum ali uradna potrditev zadeva.

2. Pristojni organ lahko poleg ukrepov iz odstavka 1 sprejme dodatne ukrepe za obvladovanje bolezni, ki lahko vključujejo enega ali več ukrepov iz členov 53 do 69, so sorazmerni s tveganjem, ki ga predstavlja zadevna bolezen s seznama, in upoštevajo:

- (a) profil bolezni;
- (b) prizadete divje živali ter tveganje prenosa bolezni na živali in ljudi ter
- (c) posledice za gospodarstvo, družbo in okolje.

3. Če je izbruh bolezni s seznama iz točke (c) člena 9(1) pri divjih živalih v državi članici, na območju ali v kompartmentu, ki je pridobil status prost bolezni v skladu s členom 36 ali členom 37, uradno potrjen, pristojni organ za ohranitev tega statusa sprejme enega ali več ukrepov, določenih v členih 53 do 69. Ti ukrepi so sorazmerni s tveganjem, ki ga predstavlja bolezen s seznama, in upoštevajo:

- (a) profil bolezni;
- (b) prizadete divje živali ter tveganje prenosa bolezni na živali in ljudi;
- (c) relevantnost prisotnosti bolezni pri divjih živalih v zvezi z zdravstvenim statusom gojenih živali; ter
- (d) posledice za gospodarstvo, družbo in okolje.

Oddelek 5

Usklajevanje s strani komisije in začasna posebna pravila za obvladovanje bolezni

Člen 83

Usklajevanje ukrepov s strani Komisije in začasna posebna pravila v zvezi z oddelki 1 do 4

1. Države članice Komisijo obvestijo o:

- (a) ukrepov za obvladovanje bolezni, ki so jih njihovi pristojni organi v zvezi z boleznimi s seznama iz točke (b) člena 9(1) sprejeli v skladu s členi 77(1), 78, 79 in 81 ter delegiranimi akti, sprejetimi na podlagi člena 77(2);
- (b) ukrepov za obvladovanje bolezni, ki so jih njihovi pristojni organi v zvezi z boleznimi s seznama iz točke (c) člena 9(1) sprejeli v skladu s členi 77(1), 78, 80(1) in 82 ter delegiranimi akti, sprejetimi na podlagi člena 77(2).

2. Komisija pregleda stanje bolezni in ukrepe za obvladovanje bolezni, ki jih je sprejel zadevni pristojni organ v skladu s tem poglavjem, ter lahko z izvedbenimi akti za bolezni s seznama iz točke (b) ali točke (c) člena 9(1) določi začasna posebna pravila za ukrepe za obvladovanje bolezni pod pogoji, ki so ustrezni epidemiološkemu stanju, kadar:

- (a) se ugotovi, da ti ukrepi za obvladovanje bolezni, ki jih je sprejel zadevni pristojni organ, niso ustrezni glede na epidemiološko stanje;

- (b) se zdi, da se ta bolezen s seznama širi kljub ukrepom za obvladovanje bolezni, sprejetim v skladu s tem poglavjem, kadar je to ustrezno.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).

3. V izredno nujnih ustrezno utemeljenih primerih v zvezi z boleznijo s seznama iz točke (b) ali točke (c) člena 9(1), pri kateri bi se lahko pojavilo tveganje z zelo hudimi posledicami, sprejme Komisija v skladu s postopkom iz člena 266(3) izvedbene akte, ki se začnejo uporabljati takoj.

DEL IV

REGISTRACIJA, ODOBRITEV, SLEDLJIVOST IN PREMIKI

NASLOV I

KOPENSKE ŽIVALI, ZARODNI MATERIAL IN PROIZVODI ŽIVALSKEGA IZVORA OD KOPENSKIH ŽIVALI

POGLAVJE 1

Registracija, odobritev, vodenje evidenc in registri

Oddelek 1

Registracija obratov in določenih vrst izvajalcev dejavnosti

Člen 84

Obveznost izvajalcev dejavnosti, da registrirajo obrate

1. Izvajalci dejavnosti v obratih, ki gojijo kopenske živali ali odvzemajo, pridobivajo, pripravljajo ali shranjujejo zarodni material, morajo – da bi bili njihovi obrati registrirani v skladu s členom 93 – pred začetkom takih dejavnosti:

- (a) obvestiti pristojni organ o vsakem takem obratu, za katerega so odgovorni;
- (b) pristojnemu organu predložiti naslednje informacije:
 - (i) ime in naslov zadevnega izvajalca dejavnosti;
 - (ii) lokacijo obrata in opis njegovih objektov;
 - (iii) kategorije, vrste in število ali količine gojenih kopenskih živali ali zarodnega materiala, ki jih nameravajo nastaniti ali hraniti v obratu, in zmogljivost obrata;
 - (iv) vrsto obrata in
 - (v) vse druge značilnosti obrata, ki so pomembne za določanje tveganja v tem obratu.

2. Izvajalci dejavnosti v obratih iz odstavka 1 sporočijo pristojnemu organu:

- (a) vsako spremembo v zadevnem obratu, ki se nanaša na informacije iz točke (b) odstavka 1;
- (b) vsako prenehanje dejavnosti zadevnega izvajalca dejavnosti ali obrata.

3. Obratom, ki jih je treba odobriti v skladu s členom 94(1), ni treba predložiti informacij iz odstavka 1 tega člena.

Člen 85

Odstopanja od obveznosti izvajalcev dejavnosti, da registrirajo obrate

Z odstopanjem od člena 84(1) lahko države članice izvzamejo določene kategorije obratov od zahteve za registracijo, in sicer tiste, ki predstavljajo neznatno tveganje, kot se določi v izvedbenem aktu, sprejetem v skladu s členom 86(2). Države članice Komisijo obvestijo o teh izvzetjih.

Člen 86

Izvedbena pooblastila glede obveznosti izvajalcev dejavnosti, da registrirajo obrate

1. Komisija lahko z izvedbenimi akti določi pravila glede informacij, ki jih morajo predložiti izvajalci dejavnosti za namen registracije obratov, kot je določeno v členu 84(1), vključno z roki, do katerih se te informacije predložijo.
2. Komisija z izvedbenimi akti določi pravila glede vrst obratov, ki jih države članice lahko izvzamejo od zahteve za registracijo v skladu s členom 85 na podlagi:
 - (a) vrst, kategorij in števila gojenih kopenskih živali in zarodnega materiala v zadevnem obratu ter zmogljivosti tega obrata;
 - (b) vrste obrata in
 - (c) premikov gojenih kopenskih živali ali zarodnega materiala v obrat in iz njega.
3. Izvedbeni akti iz tega člena se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).

Člen 87

Obveznosti prevoznikov gojenih kopitarjev glede registracije in delegirani akti

1. Prevozniki gojenih kopitarjev, ki prevažajo navedene živali med državami članicami ali med državo članico in tretjo državo, morajo – da bi bili registrirani v skladu s členom 93 – pred začetkom takih dejavnosti:
 - (a) obvestiti pristojni organ o svoji dejavnosti;
 - (b) temu pristojnemu organu predložiti naslednje informacije:
 - (i) ime in naslov zadevnega prevoznika;
 - (ii) kategorije, vrste in število gojenih kopitarjev, ki jih nameravajo prevažati;
 - (iii) vrsto prevoza;
 - (iv) prevozno sredstvo.
2. Prevozniki iz odstavka 1 pristojnemu organu sporočijo:
 - (a) vsako spremembo, ki se nanaša na informacije iz točke (b) odstavka 1;
 - (b) vsako prenehanje dejavnosti prevoza.
3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264, ki dopolnjujejo pravila iz odstavka 1 tega člena in drugim vrstam prevoznikov, katerih dejavnost prevoza predstavlja posebna in znatna tveganja za določene vrste ali kategorije živali, nalagajo obveznost, da zagotovijo ustrezne informacije za namene registracije svoje dejavnosti.

Člen 88

Odstopanja od obveznosti registracije prevoznikov gojenih kopitarjev

Z odstopanjem od člena 87(1) lahko države članice izvzamejo določene kategorije prevoznikov od zahteve za registracijo, in sicer tiste, katerih dejavnost prevoza predstavlja neznatno tveganje, kot se določi v izvedbenem aktu, sprejetem v skladu s členom 89(2). Države članice Komisijo obvestijo o teh izvzetjih.

Člen 89

Izvedbena pooblastila glede obveznosti registracije prevoznikov

1. Komisija lahko z izvedbenimi akti določi pravila glede informacij, ki jih morajo predložiti prevozniki za namene registracije svoje dejavnosti, kot je določeno v členu 87(1) in (3), vključno z roki, do katerih se te informacije predložijo.
2. Komisija z izvedbenimi akti določi pravila glede vrst prevoznikov, ki jih države članice lahko izvzamejo od zahteve za registracijo v skladu s členom 86 na podlagi:
 - (a) razdalje prevoza zadevnih kopitarjev ter
 - (b) kategorij, vrst in števila kopitarjev, ki jih prevažajo.
3. Izvedbeni akti iz tega člena se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).

Člen 90

Obveznost registracije izvajalcev dejavnosti, ki dejavnosti zbiranja izvajajo neodvisno od obrata

1. Izvajalci dejavnosti, ki dejavnosti zbiranja za gojene kopitarje in perutnino izvajajo neodvisno od obrata, vključno s tistimi, ki živali kupujejo in prodajajo, morajo – da bi bili registrirani v skladu s členom 93 – pred začetkom svojih dejavnosti pristojnemu organu predložiti naslednje informacije:
 - (a) ime in naslov izvajalca zadevne dejavnosti;
 - (b) vrste in kategorije gojenih kopitarjev in perutnine, ki jih njihova dejavnost zadeva.
2. Izvajalci dejavnosti iz odstavka 1 sporočijo pristojnemu organu:
 - (a) vsako spremembo, ki se nanaša na informacije iz odstavka 1;
 - (b) vsako prenehanje dejavnosti zadevnega izvajalca.

Člen 91

Odstopanja od obveznosti registracije izvajalcev dejavnosti, ki izvajajo dejavnosti zbiranja

Z odstopanjem od člena 90(1) lahko države članice izvzamejo določene kategorije izvajalcev dejavnosti, ki izvajajo dejavnosti zbiranja, od zahteve za registracijo, in sicer tiste, ki predstavljajo neznatno tveganje, kot se določi v izvedbenem aktu, sprejetem v skladu s členom 92(2). Države članice Komisijo obvestijo o takih izvzetjih.

Člen 92

Izvedbena pooblastila glede obveznosti registracije izvajalcev dejavnosti, ki izvajajo dejavnosti zbiranja

1. Komisija lahko z izvedbenimi akti določi pravila glede informacij, ki jih morajo predložiti izvajalci dejavnosti za namen registracije, kot je določeno v členu 90(1), vključno z roki, do katerih se te informacije predložijo.
2. Komisija z izvedbenimi akti določi pravila glede vrst izvajalcev dejavnosti, ki jih države članice lahko izvzamejo od zahteve za registracijo v skladu s členom 91, če dejavnost takih izvajalcev predstavlja neznatno tveganje, ter na podlagi vrste, kategorije in števila gojenih kopenskih živali, ki jih njihova dejavnost zadeva.

3. Izvedbeni akti iz tega člena se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).

Člen 93

Obveznost pristojnega organa glede registracije

Pristojni organ registrira:

- (a) obrate v register iz člena 101(1), ko zadevni izvajalec dejavnosti predloži informacije, ki so obvezne v skladu s členom 84(1);
- (b) prevoznike v register iz člena 101(1), ko zadevni prevoznik predloži informacije, ki so obvezne v skladu s členom 87(1) in (3);
- (c) izvajalce dejavnosti, ki dejavnosti zbiranja izvajajo neodvisno od obrata, v register iz člena 101(1), ko zadevni izvajalec dejavnosti predloži informacije, ki so obvezne v skladu s členom 90(1).

Pristojni organ vsakemu obratu, prevozniku in izvajalcu dejavnosti iz točk (a) do (c) prvega odstavka dodeli enolično registracijsko številko.

Oddelek 2

Odobritev določenih vrst obratov

Člen 94

Odobritev določenih obratov in delegirani akti

1. Izvajalci dejavnosti v naslednjih vrstah obratov pri pristojnem organu v skladu s členom 96(1) zaprosijo za odobritev, svojih dejavnosti pa ne začnejo, dokler njihov obrat ni odobren v skladu s členom 97(1):

- (a) obrati za dejavnosti zbiranja kopitarjev in perutnine, iz katerih se navedene živali odpremijo v drugo državo članico ali ki so prejeli živali iz druge države članice;
- (b) obrati z zarodnim materialom goveda, prašičev, ovc, koz in enoprstih kopitarjev, iz katerih se zarodni material navedenih živali odpremi v drugo državo članico;
- (c) valilnice, iz katerih se valilna jajca ali perutnina odpremijo v drugo državo članico;
- (d) obrati za gojenje perutnine, iz katerih se perutnina, ki ni namenjena za zakol, ali valilna jajca odpremijo v drugo državo članico;
- (e) vse druge vrste obratov za gojenje kopenskih živali, ki pomenijo znatno tveganje in morajo biti odobreni v skladu s pravili, določenimi v delegiranem aktu, sprejetem v skladu s točko (b) odstavka 3.

2. Izvajalci dejavnosti prenehajo izvajati dejavnost v obratu iz odstavka 1, kadar:

- (a) pristojni organ odvzame ali začasno prekliche odobritev v skladu s členom 100(2) ali
- (b) v primeru pogojne odobritve, izdane v skladu s členom 99(3), zadevni obrat ne izpolni preostalih neizpolnjenih zahtev iz člena 99(3) in ne pridobi končne odobritve v skladu s členom 97(1).

3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi s/z:

- (a) odstopanju od zahteve, da izvajalci dejavnosti v vrstah obratov iz točk (a) do (d) odstavka 1 pri pristojnem organu vložijo vlogo za odobritev, kadar ti obrati predstavljajo neznatno tveganje;

- (b) vrstami obratov, ki morajo biti odobreni v skladu s točko (e) odstavka 1;
 - (c) posebnimi pravili za prenehanje dejavnosti obratov z zarodnim materialom iz točke (b) odstavka 1.
4. Pri sprejemanju delegiranih aktov iz odstavka 3 Komisija te akte utemelji na naslednjih merilih:
- (a) vrstah in kategorijah gojenih kopenskih živali ali zarodnega materiala v obratu;
 - (b) številu vrst in gojenih kopenskih živali ali zarodnega materiala v obratu;
 - (c) vrsti obrata in vrsti proizvodnje ter
 - (d) premikih gojenih kopenskih živali ali zarodnega materiala v navedene vrste obratov in iz njih.

Člen 95

Odobritev statusa zaprtega obrata

Izvajalci dejavnosti v obratih, ki želijo pridobiti status zaprtega obrata:

- (a) pri pristojnem organu zaprosijo za odobritev v skladu s členom 96(1);
- (b) premikajo gojene živali v svoj obrat ali iz njega v skladu z zahtevami iz člena 137(1) in delegiranih aktov, sprejetih v skladu s členom 137(2), šele ko pristojni organ v skladu s členoma 97 in 99 njihovemu obratu odobri ta status.

Člen 96

Obveznost izvajalcev dejavnosti, da sporočijo informacije za pridobitev odobritve, in izvedbeni akti

1. Izvajalci dejavnosti v vlogi za odobritev obrata iz člena 94(1) in točke (a) člena 95 pristojnemu organu predložijo naslednje informacije:
- (a) ime in naslov zadevnega izvajalca dejavnosti;
 - (b) lokacija zadevnega obrata in opis njegovih objektov;
 - (c) kategorije, vrste in število gojenih kopenskih živali ali zarodnega materiala v obratu, na katere se nanaša odobritev;
 - (d) vrsta obrata;
 - (e) druge značilnosti obrata, povezane z njegovo specifičnostjo, ki so pomembne za določanje morebitnega tveganja v tem obratu.
2. Izvajalci dejavnosti v obratih iz odstavka 1 pristojni organ obvestijo o:
- (a) vsaki spremembi glede obratov, ki se nanaša na informacije iz točk (a), (b) in (c) odstavka 1;
 - (b) vsakem prenehanju dejavnosti zadevnega izvajalca dejavnosti ali obrata.
3. Komisija lahko z izvedbenimi akti določi pravila glede informacij, ki jih morajo izvajalci dejavnosti navesti v vlogi za odobritev njihovega obrata v skladu z odstavkom 1, in roke, do katerih se informacije iz odstavka 1 in točke (b) odstavka 2 predložijo.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).

Člen 97

Odobritev in pogoji za odobritev obratov ter delegirani akti

1. Pristojni organ odobri samo tiste obrate iz člena 94(1) in točke (a) člena 95, ki:
 - (a) kadar je to primerno, izpolnjujejo naslednje zahteve glede:
 - (i) karantene, osamitve in drugih ukrepov za biološko zaščito, ob upoštevanju zahtev iz točke (b) člena 10(1) in pravil, sprejetih na podlagi člena 10(2);
 - (ii) spremljanja iz člena 24 in, kadar je to ustrezno, zahteve glede spremljanja za vrste zadevnih obratov in pripadajoča tveganja iz člena 25;
 - (iii) vodenja evidenc, kot je določeno v členih 102 in 103 ter pravilih, sprejetih na podlagi členov 106 in 107;
 - (b) imajo objekte in opremo, ki so:
 - (i) primerni za zmanjšanje tveganja za vnos in širjenje bolezni na sprejemljivo raven, ob upoštevanju vrste zadevnega obrata;
 - (ii) primerne zmogljivosti za število gojenih kopenskih živali ali količino zadevnega zarodnega materiala;
 - (c) ne predstavljajo nesprejemljivega tveganja kar zadeva širjenje bolezni, ob upoštevanju sprejetih ukrepov za zmanjšanje tveganja;
 - (d) imajo ustrezno usposobljeno osebje za izvajanje dejavnosti zadevnega obrata;
 - (e) imajo vzpostavljen sistem, ki zadevnemu izvajalcu dejavnosti omogoča, da pristojnemu organu dokaže izpolnjevanje zahtev iz točk (a) do (d).
2. Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 264 v zvezi s:
 - (a) karanteno, osamitvijo in drugimi ukrepi za biološko zaščito iz točke (a)(i) odstavka 1;
 - (b) spremljanjem iz točke (a)(i) odstavka 1;
 - (c) objekti in opremo iz točke (b) odstavka 1;
 - (d) odgovornostmi, pristojnostmi in specializiranim usposabljanjem osebja in veterinarjev, določenimi v točki (d) odstavka 1, za dejavnost obratov z zarodnim materialom in obratov za dejavnosti zbiranja kopitarjev in perutnine;
 - (e) potrebnim nadzorom obratov z zarodnim materialom in obratov za dejavnosti zbiranja kopitarjev in perutnine, ki ga izvaja pristojni organ.
3. Pri oblikovanju pravil, ki se določijo v delegiranih aktih, sprejetih na podlagi odstavka 2, Komisija ta pravila utemelji na naslednjih zadevah:
 - (a) tveganjih, ki jih predstavlja posamezna vrsta obrata;
 - (b) vrstah in kategorijah gojenih kopenskih živali v obratu, na katere se nanaša odobritev;
 - (c) vrsti zadevne proizvodnje;
 - (d) značilnih vzorcih premikov za vrsto obrata ter vrste in kategorije živali, ki se gojijo v teh obratih.

Člen 98

Obseg odobritve obratov

Pristojni organ v odobritvi obratov v skladu s členom 97(1) na podlagi vloge, vložene na podlagi člena 94(1) ali točke (a) člena 95, izrecno opredeli:

- (a) za katere vrste obratov iz člena 94(1) in člena 95 ter pravil, sprejetih na podlagi točke (b) člena 94(3), velja odobritev;
- (b) za katere vrste in kategorije gojenih kopenskih živali ali zarodnega materiala navedenih vrst velja odobritev.

Člen 99

Postopki za odobritev s strani pristojnega organa

1. Pristojni organ določi postopke, ki jih upoštevajo izvajalci dejavnosti, ko zaprosijo za odobritev obratov v skladu s členom 94(1), členom 95 ali členom 96(1).
2. Pristojni organ po prejemu vloge izvajalca dejavnosti za odobritev v skladu s členom 94(1) ali točko (a) člena 95 opravi pregled na kraju samem.
3. Če so zahteve iz člena 97 ter odstavkov 1 in 2 tega člena izpolnjene, pristojni organ obrat odobri.
4. Če obrat ne izpolnjuje vseh zahtev za odobritev iz člena 97, lahko pristojni organ obrat pogojno odobri, če se pri pregledu vloge zadevnega izvajalca dejavnosti in naknadnem pregledu obrata na kraju samem, kot je določeno v odstavku 2 tega člena, pokaže, da obrat izpolnjuje vse osnovne zahteve, ki v zadostni meri zagotavljajo, da ta obrat ne predstavlja znatnega tveganja.
5. Kadar pristojni organ v skladu z odstavkom 4 tega člena pogojno odobri obrat, ga dokončno odobri šele po tem, ko se pri drugem pregledu obrata na kraju samem, opravljenem v treh mesecih od datuma pogojne odobritve, ali iz dokumentacije, ki jo izvajalec dejavnosti predloži v treh mesecih od datuma pogojne odobritve, pokaže, da obrat izpolnjuje vse zahteve za odobritev iz člena 97(1) in pravil, sprejetih na podlagi člena 97(2).

Kadar se pri pregledu na kraju samem ali iz dokumentacije iz prvega pododstavka izkaže, da je zadevni obrat očitno napredoval, vendar še vedno ne izpolnjuje vseh zahtev, lahko pristojni organ podaljša pogojno odobritev. Vendar pogojna odobritev ne sme biti izdana za obdobje, ki skupaj presega šestih mesecev.

Člen 100

Pregled, začasni preklci in odvzem odobritev pristojnega organa

1. Pristojni organ v ustreznih intervalih in odvisno od pripadajočega tveganja pregleduje odobritve obratov, izdane v skladu s členoma 97 in 99.
2. Kadar pristojni organ ugotovi resne nepravilnosti v obratu glede skladnosti z zahtevami iz člena 97(1) in pravil, sprejetih na podlagi člena 97(2), izvajalec dejavnosti v tem obratu pa ne more zagotoviti ustreznih jamstev, da bodo te nepravilnosti odpravljene, pristojni organ sproži postopek za odvzem odobritve obrata.

Vendar lahko pristojni organ odobritev obrata zgolj začasno prekliče in je ne odvzame, kadar izvajalec dejavnosti lahko zagotovi, da bodo te nepravilnosti odpravljene v razumnem roku.

3. Odobritev se po odvzemu izda ali po začasnem preklicu obnovi v skladu z odstavkom 2 šele, ko pristojni organ ugotovi, da obrat v celoti izpolnjuje vse zahteve iz te uredbe za zadevno vrsto obrata.

Oddelek 3

Registri pristojnega organa

Člen 101

Registri, ki jih vodi pristojni organ

1. Vsak pristojni organ vzpostavi in posodablja registre:

- (a) vseh obratov in izvajalcev dejavnosti, ki jih registrira na podlagi člena 93;
- (b) vseh obratov, ki jih odobri v skladu s členoma 97 in 99.

Registre iz točk (a) in (b) prvega pododstavka da na voljo Komisiji in pristojnim organom drugih držav članic, če vsebujejo informacije, pomembne za premike gojenih kopenskih živali in njihovega zarodnega materiala med državami članicami.

Register vseh odobrenih obratov iz točke (b) prvega pododstavka da na voljo javnosti, če vsebuje informacije, pomembne za premike gojenih kopenskih živali in njihovega zarodnega materiala med državami članicami.

2. Pristojni organ lahko – kadar je to potrebno in ustrezno – združi registracijo iz točke (a) prvega pododstavka odstavka 1 in odobritev iz točke (b) prvega pododstavka odstavka 1 z registracijo za druge namene.

3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi s podrobnimi informacijami, ki se navedejo v registrih, kot je določeno v točkah (a) in (b) prvega pododstavka odstavka 1, ter v zvezi z javno dostopnostjo registra, kot je določeno v točki (b) prvega pododstavka odstavka 1.

Oddelek 4

Vodenje evidenc

Člen 102

Obveznost izvajalcev dejavnosti v obratih, ki niso obrati z zarodnim materialom, da vodijo evidence

1. Izvajalci dejavnosti v obratih, ki jih je treba registrirati v skladu s členom 93 ali odobriti v skladu s členom 97(1), vodijo in vzdržujejo evidence, ki vsebujejo vsaj naslednje informacije:

- (a) vrste, kategorije, število in, kjer je to ustrezno, identifikacijo gojenih kopenskih živali v njihovem obratu;
- (b) premike gojenih kopenskih živali v njihov obrat in iz njega, pri čemer se ustrezno navede:
 - (i) njihov kraj izvora ali namembni kraj;
 - (ii) datum takih premikov;
- (c) dokumente, ki morajo spremljati gojene kopenske živali ob prihodu v obrat ali odhodu iz njega v skladu s točko (b) člena 112, točko (b) člena 113(1), točko (c) člena 114(1), točko (b) člena 115, točko (b) člena 117, členom 143(1) in (2), členom 164(2) ter pravili, sprejetimi na podlagi členov 118 in 120 ter točk (b) in (c) člena 144(1);
- (d) umrljivost gojenih kopenskih živali v njihovem obratu;

- (e) ukrepe za biološko zaščito, spremljanje, zdravljenje, rezultate testov in druge relevantne informacije, kot je primerno, za:
 - (i) vrste in kategorije gojenih kopenskih živali v obratu;
 - (ii) vrsto proizvodnje;
 - (iii) vrsto in velikost obrata;
- (f) rezultate vseh veterinarskih obiskov, ki so obvezni v skladu s členom 25(1).

Evidence se vodijo in vzdržujejo v papirni ali elektronski obliki.

2. Zadevna država članica lahko obrate, ki predstavljajo majhno tveganje za širjenje bolezni s seznama ali porajajočih se bolezni, izvzame od zahteve, da vodijo evidence v zvezi z vsemi ali nekaterimi informacijami, naštetimi v odstavku 1.

3. Izvajalci dejavnosti v obratih evidence iz odstavkov 1 in 2 vodijo v svojem zadevnem obratu in jih:

- (a) dajo takoj na voljo pristojnemu organu na zahtevo;
- (b) hranijo vsaj tako dolgo, kot predpiše pristojni organ, to obdobje pa ne sme biti krajše od treh let.

4. Z odstopanjem od odstavka 3 se izvajalci dejavnosti lahko izvzamejo iz obveznosti vodenja evidenc za nekatere ali vse informacije iz odstavka 1, če ima zadevni izvajalec dejavnosti:

- (a) dostop do računalniške zbirke podatkov iz člena 109 za zadevne vrste in zbirka podatkov že vsebuje informacije, ki jih je treba vključiti v evidence, ter
- (b) posodobljene informacije, ki so bile neposredno vnesene v računalniško zbirko podatkov.

Člen 103

Obveznost obratov z zarodnim materialom, da vodijo evidence

1. Izvajalci dejavnosti v obratih z zarodnim materialom vodijo in vzdržujejo evidence, ki vsebujejo vsaj naslednje informacije:

- (a) pasmo, starost, identifikacijo in zdravstveni status živali darovalk, ki se uporabljajo pri pridobivanju zarodnega materiala;
- (b) čas in kraj odvzema ter priprave in shranjevanja zarodnega materiala, ki se odvzame, pridobi ali pripravi;
- (c) identifikacijo zarodnega materiala, skupaj s podrobnostmi o njegovem namembnem kraju, če je znan;
- (d) dokumente, ki morajo spremljati zarodni material ob prihodu v zadevni obrat ali odhodu iz njega v skladu s členom 162 in členom 164(2) ter pravili, sprejetimi na podlagi člena 162(3) in (4);
- (e) rezultate kliničnih in laboratorijskih preiskav, kadar je to ustrezno;
- (f) uporabljene laboratorijske tehnike.

2. Zadevna država članica lahko obrate, ki predstavljajo majhno tveganje za širjenje bolezni s seznama ali porajajočih se bolezni, izvzame iz zahteve, da vodijo evidence v zvezi z vsemi ali nekaterimi informacijami, naštetimi v odstavku 1.

3. Izvajalci dejavnosti v obratih z zarodnim materialom evidence iz odstavkov 1 in 2 vodijo v svojem obratu in jih:

- (a) dajo takoj na voljo pristojnemu organu na zahtevo;
- (b) hranijo vsaj tako dolgo, kot predpiše pristojni organ, to obdobje pa ne sme biti krajše od treh let.

Člen 104

Obveznost prevoznikov, da vodijo evidence

1. Prevozniki vodijo in vzdržujejo evidence, ki vsebujejo vsaj naslednje informacije:

- (a) obrate, ki so jih obiskali;
- (b) kategorije, vrste in število gojenih kopenskih živali, ki jih prevažajo;
- (c) čiščenje, razkuževanje in dezinfestacija prevoznih sredstev, ki jih uporabljajo;
- (d) podrobnosti dokumentov, ki spremljajo zadevne živali, vključno s številkami dokumentov.

Evidence se lahko vodijo in vzdržujejo v papirni ali elektronski obliki.

2. Zadevne države članice lahko prevoznike, ki predstavljajo majhno tveganje za širjenje bolezni s seznama ali porajajočih se bolezni, izvzamejo iz zahteve, da vodijo evidence v zvezi z vsemi ali nekaterimi informacijami, naštetimi v odstavku 1.

3. Prevozniki vodijo evidence iz odstavkov 1 in 2:

- (a) na tak način, da je lahko takoj na voljo pristojnemu organu na zahtevo;
- (b) vsaj tako dolgo, kot predpiše pristojni organ, to obdobje pa ne sme biti krajše od treh let.

Člen 105

Obveznost izvajalcev dejavnosti, ki izvajajo dejavnosti zbiranja, da vodijo evidence

1. Izvajalci dejavnosti, ki izvajajo dejavnosti zbiranja, za katere velja obveznost registracije iz člena 93, vodijo in vzdržujejo evidence, ki vsebujejo vsaj naslednje informacije:

- (a) vrste, kategorije, število in identifikacijo gojenih kopenskih živali, za katere so odgovorni;
- (b) premike gojenih kopenskih živali, za katere so odgovorni, pri čemer se ustrezno navede:
 - (i) njihov kraj izvora in namembni kraj;
 - (ii) datum takih premikov;
- (c) dokumente, ki morajo spremljati gojene kopenske živali pri premikih, za katere so odgovorni, v skladu s točko (b) člena 112, točko (b) člena 113(1), točko (c) člena 114(1), točko (b) člena 115, točko (b) člena 117, členom 143(1) in (2), členom 164(2) ter vsemi pravili, sprejetimi na podlagi členov 118 in 120 ter točk (b) in (c) člena 144(1);
- (d) umrljivost gojenih kopenskih živali, za katere so odgovorni;
- (e) ukrepe za biološko zaščito, spremljanje, zdravljenje, rezultate testov in druge relevantne informacije, kot je primerno, za vrste in kategorije gojenih kopenskih živali, za katere so odgovorni.

Evidence se vodijo in vzdržujejo v papirni ali elektronski obliki.

2. Zadevne države članice lahko izvajalce dejavnosti, ki predstavljajo majhno tveganje za širjenje bolezni s seznama ali porajajočih se bolezni, izvzamejo iz zahteve, da vodijo evidence v zvezi z vsemi ali nekaterimi informacijami, naštetimi v odstavku 1.

3. Izvajalci dejavnosti:

- (a) dajo evidence iz odstavka 1 na voljo pristojnemu organu na zahtevo;
- (b) hranijo te evidence vsaj tako dolgo, kot predpiše pristojni organ, to obdobje pa ne sme biti krajše od treh let.

Člen 106

Prenos pooblastil glede vodenja evidenc

1. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi s pravili za dopolnitev zahtev za vodenje evidenc iz členov 102, 103, 104 in 105 glede:

- (a) informacij, ki jih je treba evidentirati poleg informacij, določenih v členih 102(1), 103(1), 104(1) in 105(1);
- (b) dodatnih zahtev za vodenje evidenc glede zarodnega materiala, ki je bil odvzet, pridobljen ali pripravljen v obratu z zarodnim materialom, potem ko ta obrat preneha delovati.

2. Pri oblikovanju pravil, ki se določijo v delegiranih aktih iz odstavka 1, Komisija ta pravila utemelji na naslednjih zadevah:

- (a) tveganjih, ki jih predstavlja posamezna vrsta obrata ali dejavnosti;
- (b) vrstah in kategorijah gojenih kopenskih živali ali zarodnega materiala v zadevnem obratu ali ki se prevažajo v ta obrat ali iz njega;
- (c) vrsti proizvodnje v obratu ali vrsti dejavnosti;
- (d) značilnih vzorcih premikov in kategorijah zadevnih živali;
- (e) številu gojenih kopenskih živali v obratu ali količini zarodnega materiala, za katere je odgovoren zadevni izvajalec dejavnosti.

Člen 107

Izvedbena pooblastila glede izvzetij od zahtev za vodenje evidenc

Komisija lahko z izvedbenimi akti določi pravila glede vrst obratov in izvajalcev dejavnosti, ki jih države članice lahko izvzamejo od zahtev za vodenje evidenc iz členov 102, 103, 104 in 105, kar zadeva:

- (a) obrate, ki gojijo majhno število kopenskih živali ali hranijo majhno količino zarodnega materiala, ali izvajalce dejavnosti, ki ravnaajo z majhnim številom gojenih kopenskih živali ali majhno količino zarodnega materiala ali jih prevažajo;
- (b) vrste ali kategorije gojenih kopenskih živali ali zarodnega materiala.

Pri sprejemanju teh izvedbenih aktov Komisija te akte utemelji na merilih iz člena 106(2).

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).

POGLAVJE 2

Zahteve za sledljivost gojenih kopenskih živali in zarodnega materiala

Oddelek 1

Gojene kopenske živali

Člen 108

Odgovornost držav članic, da vzpostavijo sistem za identifikacijo in registracijo gojenih kopenskih živali

1. Države članice vzpostavijo sistem za identifikacijo in registracijo tistih vrst gojenih kopenskih živali, za katere je tak sistem obvezen na podlagi te uredbe in pravil, sprejetih na njeni podlagi. Tak sistem po potrebi določa evidentiranje premikov takih živali.

2. Države članice pri vzpostavitvi sistema iz odstavka 1 upoštevajo:
 - (a) vrste ali kategorije zadevnih gojenih kopenskih živali;
 - (b) tveganje, ki ga predstavlja ta vrsta ali kategorija.
3. Sistem iz odstavka 1 vključuje naslednje elemente:
 - (a) sredstva za posamično ali skupinsko identifikacijo gojenih kopenskih živali;
 - (b) identifikacijske dokumente, dokumente o premiku ter druge dokumente za identifikacijo in sledenje gojenih kopenskih živali iz člena 110;
 - (c) posodobljene evidence v obratih, kot je določeno v točkah (a) in (b) člena 102(1);
 - (d) računalniško zbirko podatkov o gojenih kopenskih živalih, kot je določena v členu 109(1).
4. Sistem iz odstavka 1 se oblikuje na način, da:
 - (a) zagotavlja učinkovito izvajanje ukrepov za preprečevanje in obvladovanje bolezni iz te uredbe;
 - (b) olajša sledljivost gojenih kopenskih živali in njihovih premikov znotraj države članice in med državami članicami ter njihovega vstopa v Unijo;
 - (c) zagotavlja učinkovito interoperabilnost, integracijo in združljivost elementov tega sistema;
 - (d) zagotavlja, da je sistem, kolikor je to primerno, prilagojen:
 - (i) računalniško podprtemu informacijskemu sistemu za prijavljanje in poročanje na ravni Unije, kot je določen v členu 22;
 - (ii) sistemu TRACES;
 - (e) zagotavlja skladen pristop glede različnih živalskih vrst, ki jih zajema sistem.
5. Države članice lahko, kadar je to primerno:
 - (a) uporabijo celoten sistem ali del sistema iz odstavka 1 za namene, ki niso navedeni v točkah (a) in (b) odstavka 4;
 - (b) vključijo identifikacijske dokumente, dokumente o premiku in druge dokumente iz člena 110 v veterinarska spričevala ali lastne deklaracijske dokumente iz člena 143(1) in (2), člena 151(1) ter vseh pravil, sprejetih na podlagi točk (b) in (c) člena 144(1) ter členov 151(3) in (4);
 - (c) imenujejo drug organ ali pooblastijo drugo telo ali fizično osebo za zagotavljanje praktičnega izvajanja sistema za identifikacijo in registracijo iz odstavka 1 tega člena, tudi za izdajanje identifikacijskih dokumentov in pripravo vzorcev, kot je določeno v točkah (a), (b) in (c) člena 110(1).

Člen 109

Obveznost držav članic, da vzpostavijo in vzdržujejo računalniško zbirko podatkov o gojenih kopenskih živalih

1. Države članice vzpostavijo in vzdržujejo računalniško zbirko podatkov za evidentiranje vsaj:
 - (a) naslednjih informacij o gojenih živalih iz vrst goveda:
 - (i) njihova posamična identifikacija, kot je določena v točki (a) člena 112;
 - (ii) obrati, v katerih se te živali gojijo;
 - (iii) njihovi premiki v te obrate in iz njih;

- (b) naslednjih informacij o gojenih živalih iz vrst ovc in koz:
 - (i) informacije o njihovi identifikaciji, kot je določena v točki (a) člena 113(1), in številu živali v obratih, v katerih se gojijo;
 - (ii) obrati, v katerih se te živali gojijo;
 - (iii) njihovi premiki v te obrate in iz njih;
- (c) naslednjih informacij o gojenih živalih iz vrst prašičev:
 - (i) informacije o njihovi identifikaciji, kot je določena v členu 115, in številu živali v obratih, v katerih se gojijo;
 - (ii) obrati, v katerih se te živali gojijo;
 - (iii) njihovi premiki v te obrate in iz njih;
- (d) naslednjih informacij o gojenih živalih iz vrst enoprstih kopitarjev:
 - (i) njihova enolična koda, kot je določena v členu 114;
 - (ii) metoda identifikacije iz točke (b) člena 114(1), ki po potrebi poveže zadevno žival z identifikacijskim dokumentom iz točke (iii);
 - (iii) ustrezni identifikacijski podatki iz identifikacijskega dokumenta iz točke (c) člena 114(1), kot je določeno v pravilih, sprejetih na podlagi členov 118 in 120;
 - (iv) obrati, v katerih se te živali običajno gojijo;
- (e) informacij o gojenih kopenskih živalih iz vrst, ki niso navedene v točkah (a), (b), (c) in (d) tega odstavka, kadar je to določeno v pravilih, sprejetih na podlagi odstavka 2.

2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi z vnosom informacij o živalskih vrstah, ki niso navedene v točkah (a), (b), (c) in (d) odstavka 1 tega člena, v računalniško zbirko podatkov iz navedenega odstavka, če je to potrebno zaradi posebnih in znatnih tveganj, ki jih predstavljajo navedene vrste, da:

- (a) zagotovi učinkovito izvajanje ukrepov za preprečevanje in ukrepov za obvladovanje bolezni iz te uredbe;
- (b) olajša sledljivost gojenih kopenskih živali in njihovih premikov med državami članicami ter njihovega vstopa v Unijo.

Člen 110

Obveznost pristojnega organa glede identifikacijskih dokumentov, dokumentov o premiku in drugih dokumentov za identifikacijo in sledenje gojenih kopenskih živali

1. Vsak pristojni organ:
 - (a) izda identifikacijske dokumente glede gojene kopenske živali, kadar so ti dokumenti obvezni v skladu s točko (c) člena 114(1) in točko (b) člena 117 ter pravili, sprejetimi na podlagi členov 118 in 120;
 - (b) izda identifikacijske dokumente za govedo, kot je določeno v točki (b) člena 112, razen če države članice izmenjujejo elektronske podatke z drugimi državami članicami v okviru sistema elektronske izmenjave od dne, ko Komisija potrdi celovito delovanje tega sistema;
 - (c) pripravi vzorce dokumentov o premiku in druge dokumente za identifikacijo in sledenje gojenih kopenskih živali, kadar je to obvezno v skladu s točko (b) člena 113(1), točko (b) člena 115 in točko (b) člena 117 ter vsemi pravili, sprejetimi na podlagi členov 118 in 120.

2. Točka (b) odstavka 1 ne posega v pravico držav članic, da sprejmejo nacionalna pravila za izdajo potnih listov za živali, ki jih ne nameravajo premikati med državami članicami.

Člen 111

Javna dostopnost informacij o sredstvih za identifikacijo

Vsak pristojni organ obvesti Komisijo in javno objavi informacije o:

- (a) kontaktnih točkah za računalniške zbirke podatkov, ki jih države članice vzpostavijo v skladu s členom 109(1);
- (b) organih ali telesih, pristojnih za izdajo identifikacijskih dokumentov, dokumentov o premiku in drugih dokumentov v skladu s členom 110 ob upoštevanju točke (c) člena 108(5);
- (c) sredstvih za identifikacijo, ki se uporabljajo za vsako vrsto in kategorijo gojenih kopenskih živali v skladu s točko (a) člena 112, točko (a) člena 113(1), členom 114(1), točko (a) člena 115 in točko (a) člena 117 ter pravili, sprejetimi na podlagi členov 118 in 120;
- (d) predpisani obliki za izdajo identifikacijskih dokumentov in drugih dokumentov iz člena 110.

Člen 112

Obveznosti izvajalcev dejavnosti glede identifikacije gojenih živali iz vrst goveda

Izvajalci dejavnosti, ki gojijo živali iz vrst goveda:

- (a) zagotovijo, da so te gojene živali posamično identificirane s fizičnim sredstvom za identifikacijo;
- (b) zagotovijo, da pristojni organ ali imenovani organ ali pooblaščen telo izvora za te gojene živali izda identifikacijski dokument, kadar se te živali premikajo med državami članicami, razen če so izpolnjeni pogoji, določeni v točki (b) člena 110(1);
- (c) zagotovijo, da identifikacijski dokument:
 - (i) zadevni izvajalec dejavnosti hrani, pravilno izpolnjuje in posodablja ter
 - (ii) spremlja te gojene kopenske živali pri premiku, kadar je tak dokument obvezen na podlagi točke (b);
- (d) v računalniško zbirko podatkov iz člena 109(1) vnesejo informacije o premikih teh gojenih živali iz zadevnega obrata in v ta obrat ter o vseh rojstvih in poginih živali v tem obratu.

Člen 113

Obveznosti izvajalcev dejavnosti glede identifikacije gojenih živali iz vrst ovc in koz

1. Izvajalci dejavnosti, ki gojijo živali iz vrst ovc in koz:

- (a) zagotovijo, da je vsaka gojena žival identificirana s fizičnim sredstvom za identifikacijo;
- (b) zagotovijo, da gojene živali pri premiku iz obrata, v katerem se te živali gojijo, znotraj zadevne države članice spremlja pravilno izpolnjen dokument o premiku, osnovan po vzorcu, ki ga pripravi pristojni organ v skladu s členom 110;

- (c) vnesejo informacije o premikih teh gojenih živali iz obrata in v obrat v računalniško zbirko podatkov iz člena 109(1).
2. Države članice lahko izvzamejo izvajalce dejavnosti od zahteve po zagotovitvi, da gojene živali iz vrst ovc in koz pri premikih znotraj njihovega ozemlja spremljajo dokumenti o premiku, če:
- (a) so informacije iz dokumenta o premiku vnesene v računalniško zbirko podatkov iz člena 109(1);
 - (b) sistem za identifikacijo in registracijo gojenih živali iz vrst ovc in koz zagotavlja enakovredno raven sledljivosti kot dokumenti o premikih.

Člen 114

Obveznosti izvajalcev dejavnosti glede identifikacije in registracije gojenih živali iz vrst enoprstih kopitarjev

1. Izvajalci dejavnosti, ki gojijo živali iz vrst enoprstih kopitarjev, zagotovijo, da so živali posamično identificirane z:
- (a) enolično kodo, ki je vnesena v računalniško zbirko podatkov iz člena 109(1);
 - (b) fizičnim sredstvom za identifikacijo ali drugo metodo, ki nedvoumno povezuje gojeno žival in identifikacijski dokument iz točke (c) tega odstavka, ki ga izda pristojni organ v skladu s členom 110;
 - (c) pravilno izpolnjenim enkratnim identifikacijskim dokumentom za celotno življenjsko dobo živali.
2. Izvajalci dejavnosti, ki gojijo živali iz vrst enoprstih kopitarjev, zagotovijo, da se informacije o živalih vnesejo v računalniško zbirko podatkov iz člena 109(1).

Člen 115

Obveznosti izvajalcev dejavnosti glede identifikacije in registracije gojenih živali iz vrst prašičev

Izvajalci dejavnosti, ki gojijo živali iz vrst prašičev:

- (a) zagotovijo, da je vsaka gojena žival identificirana s fizičnim sredstvom za identifikacijo;
- (b) zagotovijo, da gojene živali pri premiku iz obrata, v katerem se gojijo, znotraj zadevne države članice spremlja pravilno izpolnjen dokument o premiku, osnovan po vzorcu, ki ga pripravi pristojni organ v skladu s točko (b) člena 110(1);
- (c) vnesejo informacije o obratu, v katerem se te živali gojijo, v računalniško zbirko podatkov iz člena 109(1).

Člen 116

Odstopanja glede premikov gojenih živali iz vrst prašičev

Z odstopanjem od točke (b) člena 115 lahko države članice izvzamejo izvajalce dejavnosti od zahteve po zagotovitvi, da gojene živali iz vrst prašičev spremljajo pravilno izpolnjeni dokumenti o premiku, osnovani po vzorcu, ki ga pristojni organ pripravi za premike znotraj zadevne države članice, če:

- (a) so informacije iz takih dokumentov o premiku vnesene v računalniško zbirko podatkov, ki jo ta država članica vzpostavi v skladu s členom 109(1);
- (b) sistem za identifikacijo in registracijo gojenih živali iz vrst prašičev zagotavlja enakovredno raven sledljivosti kot taki dokumenti o premiku.

Člen 117

Obveznost izvajalcev dejavnosti glede identifikacije gojenih kopenskih živali ki niso iz vrst goveda, ovc, koz, prašičev in enoprstih kopitarjev

Izvajalci dejavnosti zagotovijo, da gojene kopenske živali, ki niso iz vrst goveda, ovc, koz, prašičev in enoprstih kopitarjev, izpolnjujejo naslednje zahteve, kadar to zahtevajo pravila, sprejeta na podlagi členov 118 in 120:

- (a) so posamično ali skupinsko identificirane;
- (b) spremljajo jih pravilno izpolnjeni in posodobljeni identifikacijski dokumenti, dokumenti o premiku ali drugi dokumenti za identifikacijo in sledenje živali, kakor je primerno za zadevne živalske vrste.

Člen 118

Pooblastilo glede identifikacije in registracije

1. Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 264 v zvezi s:

- (a) podrobnimi zahtevami za sredstva in metode identifikacije gojenih kopenskih živali iz točke (a) člena 112, točke (a) člena 113(1), člena 114(1), točke (a) člena 115 in točke (a) člena 117, vključno z uvedbo in uporabo teh sredstev in metod;
- (b) pravili o informacijah, ki jih je treba navesti v:
 - (i) računalniških zbirkah podatkov iz točk (a) do (c) člena 109(1);
 - (ii) identifikacijskih dokumentih in dokumentih o premiku iz točke (b) člena 112, točke (b) člena 113(1), točke (c) člena 114(1) in točke (b) člena 115;
- (c) pravili za izmenjavo elektronskih podatkov med računalniškimi zbirkami podatkov držav članic iz točke (b) člena 110(1).

2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi s:

- (a) podrobnimi zahtevami za alternativna sredstva in metode identifikacije, poleg tistih iz točke (a) odstavka 1 tega člena, ter izvzetji in posebnimi določbami za določene kategorije živali ali okoliščine in pogoje takih izvzetij;
- (b) posebnimi določbami za identifikacijske dokumente ali dokumente o premiku iz točke (b) člena 112, točke (b) člena 113(1), točke (c) člena 114(1), točke (b) člena 115 in točke (b) člena 117, ki spremljajo živali pri njihovih premikih;
- (c) po potrebi podrobnimi zahtevami za identifikacijo in registracijo gojenih kopenskih živali, ki niso iz vrst goveda, ovc, koz, prašičev in enoprstih kopitarjev, ob upoštevanju tveganj, povezanih s zadevnimi vrstami, da:
 - (i) zagotovi učinkovito izvajanje ukrepov za preprečevanje in obvladovanje bolezni iz te uredbe;
 - (ii) olajša sledljivost gojenih kopenskih živali in njihovih premikov znotraj države članice in med državami članicami ter njihovega vstopa v Unijo;
- (d) pravili o informacijah, ki jih je treba navesti v:
 - (i) računalniških zbirkah podatkov iz točke (e) člena 109(1);
 - (ii) identifikacijskih dokumentih in dokumentih o premiku iz točke (b) člena 117;
- (e) pravili za identifikacijo in registracijo gojenih kopenskih živali iz členov 112 do 117 po njihovem vstopu v Unijo.

3. Pri oblikovanju pravil, ki se določijo v delegiranih aktih iz tega člena, Komisija ta pravila utemelji na dejavnikih iz člena 119(2).

Člen 119

Prenos pooblastil glede odstopanj od zahtev za sledljivost

1. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi z odstopanji, ki veljajo za izvajalce dejavnosti, od zahtev za identifikacijo in registracijo iz členov 112, 113, 114 in 115:

- (a) kadar eden ali več od elementov, navedenih v členu 108(3), ni potreben za izpolnitev zahtev iz točk (a) in (b) člena 108(4) ter
- (b) kadar drugi sprejeti ukrepi držav članic za sledljivost zagotavljajo, da raven sledljivosti zadevnih živali ni zmanjšana, kot tudi za sprejemanje prehodnih ukrepov, potrebnih za praktično izvajanje takih odstopanj.

2. Pri oblikovanju pravil, ki se določijo v delegiranih aktih iz odstavka 1, Komisija ta pravila utemelji na naslednjih dejavnikih:

- (a) vrstah in kategorijah zadevnih gojenih kopenskih živali;
- (b) tveganjih za navedene gojene kopenske živali;
- (c) številu živali v zadevnih obratih;
- (d) vrsti proizvodnje v obratih, kjer se gojijo te kopenske živali;
- (e) vzorcih premikov za vrste in kategorije zadevnih gojenih kopenskih živali;
- (f) vprašanj glede zaščite in ohranjanja vrst gojenih kopenskih živali, ki jih to zadeva;
- (g) učinkovitosti drugih elementov sledljivosti v sistemu za identifikacijo in registracijo gojenih kopenskih živali iz člena 108(3).

Člen 120

Izvedbena pooblastila glede sledljivosti gojenih kopenskih živali

1. Komisija z izvedbenimi akti sprejme pravila:

- (a) za enoten dostop do podatkov v računalniških zbirkah podatkov ter tehnične specifikacije in operativna pravila za računalniške zbirke podatkov iz točk (a) do (d) člena 109(1);
- (b) o tehničnih pogojih in načinih za izmenjavo elektronskih podatkov med računalniškimi zbirkami podatkov držav članic in potrditev celovitega delovanja sistemov izmenjave podatkov iz točke (b) člena 110(1).

2. Komisija lahko z izvedbenimi akti sprejme pravila:

- (a) za enotno uporabo sistema za identifikacijo in registracijo iz člena 108(1) za različne vrste ali kategorije gojenih kopenskih živali, da se zagotovi učinkovito delovanje sistema;
- (b) za enotno uporabo točke (c) člena 108(5) o pooblaščenih telesih ali fizičnih osebah iz člena 108(5) in pogojev za njihovo imenovanje;
- (c) o tehničnih specifikacijah in postopkih, oblikah, zasnovah in operativnih pravilih za sredstva in metode identifikacije, vključno z:
 - (i) roki za uporabo sredstev in metod za identifikacijo;

- (ii) odstranitvijo, spremembo ali nadomestitevijo sredstev in metod za identifikacijo ter roki za tovrstne operacije in
 - (iii) konfiguracijo identifikacijske kode;
 - (d) o tehničnih specifikacijah, oblikah in operativnih pravilih za identifikacijske dokumente in dokumente o premiku iz točke (b) člena 112, točke (b) člena 113(1), točke (c) člena 114(1), točke (b) člena 115 in točke (b) člena 117;
 - (e) za enoten dostop do podatkov v računalniških zbirkah podatkov ter tehnične specifikacije in operativna pravila za računalniške zbirke podatkov iz točke (d) člena 109(1);
 - (f) o rokih, obveznostih in postopkih za prenos informacij, ki jih morajo spoštovati izvajalci dejavnosti ali druge fizične ali pravne osebe, ter za registracijo gojenih kopenskih živali v računalniško zbirko podatkov;
 - (g) o smernicah in postopkih za elektronsko identifikacijo živali, kadar je to ustrezno;
 - (h) o praktični uporabi izvzetij od zahtev za identifikacijo in registracijo, določenih v pravilih, sprejetih na podlagi člena 119(1).
3. Izvedbeni akti iz tega člena se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).

Oddelek 2

Zarodni material

Člen 121

Zahteve za sledljivost zarodnega materiala gojenih živali iz vrst goveda, ovc, koz, prašičev in enoprstih kopitarjev

1. Izvajalci dejavnosti, ki pridobivajo, pripravljajo ali shranjujejo zarodni material, označijo zarodni material gojenih živali iz vrst goveda, koz, ovc, prašičev in enoprstih kopitarjev tako, da ga je mogoče jasno izslediti do:
- (a) živali darovalke;
 - (b) datuma odvzema; in
 - (c) obrata z zarodnim materialom, v katerem je bil odvzet, pridobljen, pripravljen in shranjen.
2. Oznake iz odstavka 1 so zasnovane na način, da zagotavljajo:
- (a) učinkovito izvajanje ukrepov za preprečevanje in obvladovanje bolezni iz te uredbe;
 - (b) sledljivost zarodnega materiala, njegovih premikov znotraj države članice in med državami članicami ter njegovega vstopa v Unijo.

Člen 122

Prenos pooblastil glede zahtev za sledljivost zarodnega materiala

1. Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 264 v zvezi z zahtevami za sledljivost zarodnega materiala gojenih kopenskih živali iz vrst goveda, koz, ovc, prašičev in enoprstih kopitarjev za dopolnitev pravil iz člena 121.
2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi z zahtevami za sledljivost zarodnega materiala gojenih kopenskih živali, ki niso iz vrst goveda, koz, ovc, prašičev in enoprstih kopitarjev, kadar je potrebno za:
- (a) učinkovito izvajanje ukrepov za preprečevanje in obvladovanje bolezni iz te uredbe;

- (b) sledljivost tega zarodnega materiala ter njegove premike znotraj države članice in med državami članicami in njegovega vstopa v Unijo.
3. Pri sprejemanju delegiranih aktov iz odstavka 1 Komisija te akte utemelji na naslednjih zadevah:
- (a) vrsti gojenih kopenskih živali, iz katerih izvira zarodni material;
 - (b) zdravstvenem statusu živali darovalk;
 - (c) tveganju, povezanem s takim zarodnim materialom;
 - (d) vrsti zarodnega materiala;
 - (e) vrsti odvzema, pridobivanja, priprave ali shranjevanja zarodnega materiala;
 - (f) vzorcih premikov za ustrezne vrste in kategorije gojenih kopenskih živali in njihovega zarodnega materiala;
 - (g) vprašanj glede zaščite in ohranjanja vrst gojenih kopenskih živali;
 - (h) drugih elementih, ki lahko prispevajo k sledljivosti zarodnega materiala.

Člen 123

Izvedbena pooblastila glede zahtev za sledljivost zarodnega materiala

Komisija z izvedbenimi akti določi pravila o:

- (a) tehničnih zahtevah in specifikacijah za označevanje, kot so določene v členu 121(1);
- (b) operativnih zahtevah za sledljivost, določenih v delegiranih aktih, sprejetih na podlagi člena 122(1).

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).

POGLAVJE 3

Premiki gojenih kopenskih živali po Uniji

Oddelek 1

Splošne zahteve za premike

Člen 124

Splošne zahteve za premike gojenih kopenskih živali

1. Izvajalci dejavnosti sprejmejo ustrezne preventivne ukrepe za zagotovitev, da premik gojenih kopenskih živali ne ogroža zdravstvenega statusa v namembnem kraju v zvezi z:
- (a) boleznimi s seznama iz točke (d) člena 9(1);
 - (b) porajajočimi se boleznimi.
2. Izvajalci dejavnosti iz svojih obratov premikajo in vanje sprejmejo gojene kopenske živali le, če zadevne živali izpolnjujejo naslednje pogoje:
- (a) prihajajo iz obratov, ki:
 - (i) jih je pristojni organ registriral v skladu s členom 93 ali

- (ii) jih je pristojni organ odobril v skladu s členom 97(1) in členom 98, kadar je to obvezno v skladu s členom 94(1) ali členom 95, ali
 - (iii) jim je bilo odobreno odstopanje od zahteve za registracijo, določene v členu 84;
- (b) izpolnjujejo zahteve glede identifikacije in registracije iz členov 112, 113, 114, 115 in 117 ter pravil, sprejetih na podlagi členov 118 in 120.

Člen 125

Ukrepi za preprečevanje bolezni v zvezi s prevozom

1. Izvajalci dejavnosti sprejmejo ustrezne in potrebne preventivne ukrepe za zagotovitev, da:
 - (a) zdravstveni status gojenih kopenskih živali med prevozom ni ogrožen;
 - (b) dejavnosti prevoza gojenih kopenskih živali ne povzročajo možnosti širjenja bolezni s seznama iz točke (d) člena 9(1) na ljudi in živali;
 - (c) se izvedeta čiščenje in razkuževanje opreme in prevoznih sredstev ter kontrola žuželk in glodavcev na opremi in prevoznih sredstvih ter drugi ustrezni ukrepi za biološko zaščito, kot je primerno glede na tveganja, povezana z zadevnimi dejavnostmi prevoza.
2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi s:
 - (a) pogoji in zahtevami za čiščenje in razkuževanje opreme in prevoznih sredstev ter kontrolo žuželk in glodavcev na opremi in prevoznih sredstvih in uporabo biocidnih pripravkov v navedene namene;
 - (b) drugimi ustreznimi ukrepi za biološko zaščito, kot je določeno v točki (c) odstavka 1 tega člena.

Oddelek 2

Premiki med državami članicami

Člen 126

Splošne zahteve za premike gojenih kopenskih živali med državami članicami

1. Izvajalci dejavnosti lahko v drugo državo članico premikajo gojene kopenske živali le, če zadevne živali izpolnjujejo naslednje pogoje:
 - (a) ne kažejo nobenih simptomov bolezni;
 - (b) prihajajo iz registriranega ali odobrenega obrata:
 - (i) v katerem ni povečane umrljivosti iz nepojasnjenega vzroka;
 - (ii) za katerega ne veljajo omejitve premikov vrst, ki se premikajo v skladu s pravili iz člena 55(1), točke (a) člena 61(1), člena 62, točke (c) člena 65(1), člena 74(1) in člena 79 ter pravili, sprejetimi na podlagi člena 55(2), členov 63 in 67, členov 71(3), 74(4) in 83(2), ali ukrepi v nujnih primerih iz členov 257 in 258 ter vsemi pravili, sprejetimi na podlagi člena 259, razen če so bila za take omejitve premikov v skladu z navedenimi pravili odobrena odstopanja;
 - (iii) ki se ne nahaja na območju z omejitvami v skladu s pravili iz točke (f)(ii) člena 55(1), členov 64 in 65, člena 74(1) in člena 79 in vsemi pravili, sprejetimi na podlagi člena 67, člena 71(3), člena 74(4) in člena 83(2), ali ukrepi v nujnih primerih iz členov 257 in 258 ter vsemi pravili, sprejetimi na podlagi člena 259, razen če so bila v skladu z navedenimi pravili odobrena odstopanja;

- (c) ustrezno obdobje pred datumom predvidenega premika v drugo državo članico niso bile v stiku z gojenimi kopenskimi živalmi, za katere veljajo omejitve premikov iz točke (b)(ii) in (iii), ali gojenimi kopenskimi živalmi iz vrst s seznama z nižjim zdravstvenim statusom, da se čim bolj zmanjša možnost za širjenje bolezni, pri čemer se upoštevajo naslednje zadeve:
- (i) inkubacijska doba in način prenosa zadevnih bolezni s seznama in porajajočih se bolezni;
 - (ii) vrsta zadevnega obrata;
 - (iii) vrste in kategorije gojenih kopenskih živali, ki se premikajo;
 - (iv) drugi epidemiološki dejavniki;
- (d) izpolnjujejo ustrezne zahteve iz oddelkov 3 do 8 (členi 130 do 154).

2. Izvajalci dejavnosti sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da se gojene kopenske živali ob premiku v drugo državo članico odprejajo neposredno v njihov namembni kraj v tej drugi državi članici, razen če se morajo ustaviti na počivališču zaradi dobrobiti živali.

Člen 127

Obveznosti izvajalcev dejavnosti v namembnem kraju

1. Izvajalci dejavnosti v obratih in klavnicah, ki sprejmejo gojene kopenske živali iz druge države članice:
- (a) preverijo, ali:
- (i) so živali označene s sredstvi ali metodami za identifikacijo iz točke (a) člena 112, točke (a) člena 113(1), točk (a) in (b) člena 114(1), točke (a) člena 115 in točke (a) člena 117 ter v skladu s pravili, sprejetimi na podlagi členov 118 in 120;
 - (ii) živali spremljajo pravilno izpolnjeni identifikacijski dokumenti iz točke (b) člena 112, točke (b) člena 113(1), točke (c) člena 114(1) in točke (b) člena 117 ter v skladu s pravili, sprejetimi na podlagi členov 118 in 120;
- (b) preverijo, ali živali spremljajo veterinarska spričevala, določena v členu 143 in vseh pravilih, sprejetih na podlagi točk (b) in (c) člena 144(1), ali lastni deklaracijski dokumenti iz člena 151 in pravil, sprejetih na podlagi člena 151(3) in (4);
- (c) po pregledu prejetih gojenih kopenskih živali obvestijo pristojni organ namembnega kraja o vsaki nepravilnosti v zvezi z:
- (i) gojenimi kopenskimi živalmi, ki jih prejmejo;
 - (ii) sredstvi ali metodami za identifikacijo iz točke (a)(i);
 - (iii) dokumenti iz točk (a)(ii) in (b).
2. V primeru kakršne koli nepravilnosti iz točke (c) odstavka 1, izvajalec dejavnosti osami živali, ki jih ta nepravilnost zadeva, dokler pristojni organ namembnega kraja ne sprejme odločitve v zvezi z njimi.

Člen 128

Prepoved premikov gojenih kopenskih živali izven ozemlja države članice zaradi izkoreninjenja bolezni

Izvajalci dejavnosti ne premikajo gojenih kopenskih živali, ki so namenjene za zakol, zaradi izkoreninjenja bolezni v okviru programa izkoreninjenja, kot je določen v členu 31(1) ali (2), v drugo državo članico, razen če namembna država članica in, kadar je to ustrezno, država članica prehoda premika ne odobrita vnaprej.

Člen 129

Splošne zahteve, ki veljajo za izvajalce dejavnosti glede premikov gojenih kopenskih živali, ki prečkajo države članice in so namenjene za izvoz iz Unije v tretje države ali ozemlja

Izvajalci dejavnosti zagotovijo, da gojene kopenske živali, ki so namenjene za izvoz v tretjo državo ali ozemlje in ki na svoji poti prečkajo ozemlje druge države članice, izpolnjujejo zahteve iz členov 124, 125, 126 in 128.

Oddelek 3

Posebne zahteve glede premikov kopitarjev in perutnine v druge države članice

Člen 130

Premiki gojenih kopitarjev in perutnine v druge države članice

Izvajalci dejavnosti lahko iz obrata v eni državi članici premaknejo v drugo državo članico gojene kopitarje in perutnino le, če zadevne živali izpolnjujejo naslednje pogoje glede bolezni s seznama iz točke (d) člena 9(1):

- (a) v času premika ne kažejo nobenih kliničnih simptomov ali znakov bolezni s seznama iz točke (d) člena 9(1);
- (b) v obratu so bili nastanjeni vsaj tako obdobje, kot je primerno za te bolezni s seznama glede na vrsto in kategorijo gojenih kopitarjev in gojene perutnine, ki se premaknejo;
- (c) v obdobju, ki je primerno za te bolezni s seznama glede na vrsto in kategorijo kopitarjev ali perutnine, ki se premakne, nobeni gojeni kopitarji ali nobena perutnina ni bila vnesena v obrat izvora, kadar je zahteva v zvezi s tem določena v pravilih, sprejetih v skladu s členom 131 ali členom 135;
- (d) domnevno ne predstavljajo znatnega tveganja za širjenje teh bolezni s seznama v namembnem kraju na podlagi:
 - (i) zdravstvenega statusa glede zadevnih bolezni pri vrstah ali kategorijah gojenih kopitarjev in gojene perutnine, ki se premaknejo, pri čemer se upošteva zdravstveni status v namembnem kraju;
 - (ii) rezultatov laboratorijskih ali drugih preiskav, ki so potrebne za zagotovila glede zahtevanega zdravstvenega statusa za zadevni premik;
 - (iii) uporabe ukrepov glede cepljenja ali drugih ukrepov za preprečevanje bolezni ali zmanjšanje tveganj, katerih namen je omejiti širjenje zadevne bolezni v namembnih krajih ali krajih prehoda.

Člen 131

Prenos pooblastil glede premika gojenih kopitarjev in gojene perutnine v druge države članice

1. Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 264 v zvezi z:
 - (a) obdobji nastanitve iz točke (b) člena 130;
 - (b) potrebnim obdobjem za omejitev vnosa gojenih kopitarjev ali gojene perutnine v obrate pred premikom, kakor je določeno v točki (c) člena 130;

- (c) dodatnimi zahtevami za zagotovitev, da gojeni kopitarji in perutnina ne predstavljajo znatnega tveganja za širjenje bolezni s seznama iz točke (d) člena 9(1), kot je določeno v točki (d) člena 130;
 - (d) drugimi potrebnimi ukrepi za zmanjšanje tveganja, ki dopolnjujejo zahteve, določene v členu 130.
2. Pri oblikovanju pravil, ki se določijo v delegiranih aktih iz odstavka 1, Komisija ta pravila utemelji na naslednjih dejavnikih:
- (a) boleznih s seznama iz točke (d) člena 9(1), ki so relevantne za vrste s seznama ali kategorije gojenih kopitarjev ali gojene perutnine, ki se premika;
 - (b) zdravstvenem statusu v obratih, kompartmentih, območjih in državah članicah izvora ter v namembnih obratih, kompartmentih, območjih in državah članicah glede bolezni s seznama iz točke (d) člena 9(1);
 - (c) vrsti zadevnega obrata in vrsti proizvodnje v kraju izvora in namembnem kraju;
 - (d) vrsti zadevnega premika;
 - (e) vrstah in kategorijah gojenih kopitarjev ali gojene perutnine, ki se premikajo;
 - (f) starosti gojenih kopitarjev ali perutnine, ki se premikajo;
 - (g) drugih epidemioloških dejavnikov.

Člen 132

Gojeni kopitarji in perutnina, premaknjeni v drugo državo članico in namenjeni za zakol

1. Izvajalci dejavnosti v klavnicah, ki sprejmejo gojene kopitarje in gojeno perutnino iz druge države članice, te živali zakoljejo čim prej po njihovem prihodu in najpozneje v roku, ki se določi v delegiranih aktih, sprejetih na podlagi odstavka 2.
2. Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 264 v zvezi z roki za zakol iz odstavka 1 tega člena.

Oddelek 4

Dejavnosti zbiranja glede gojenih kopitarjev in perutnine

Člen 133

Odstopanje glede dejavnosti zbiranja

1. Z odstopanjem od člena 126(2) lahko izvajalci dejavnosti gojene kopitarje in gojeno perutnino izvedejo največ tri dejavnosti zbiranja med premikom iz države članice izvora v drugo državo članico.
2. Dejavnosti zbiranja iz odstavka 1 tega člena se izvedejo le v obratu, ki je za ta namen odobren v skladu s členom 97(1) ter členom 99(3) in (4).

Vendar lahko država članica izvora dovoli, da se dejavnost zbiranja na njenem ozemlju izvaja na prevoznih sredstvih in da se gojeni kopitarji ali gojena perutnina odvzamejo neposredno v obratih izvora, pod pogojem, da se te živali med to dejavnostjo ne raztovorijo ponovno pred prihodom:

- (a) v obrat ali končni namembni kraj ali
- (b) do naknadne dejavnosti zbiranja v obratu, ki je za ta namen odobren v skladu s členom 97(1) ter členom 99(4) in (5).

Člen 134

Zahteve za preprečevanje bolezni glede dejavnosti zbiranja

Izvajalci dejavnosti, ki izvajajo dejavnosti zbiranja, zagotovijo, da:

- (a) imajo zbrani gojeni kopitarji in zbrana gojena perutnina isti zdravstveni status; kadar nimajo istega zdravstvenega statusa, za vse take zbrane živali velja nižji zdravstveni status;
- (b) se gojeni kopitarji in gojena perutnina zbirajo in so premaknjeni v končni namembni kraj v drugi državi članici čim prej po zapustitvi obrata izvora in najpozneje v roku, določenem v delegiranih aktih, sprejetih na podlagi točke (c) člena 135;
- (c) so sprejeti potrebni ukrepi za biološko zaščito, ki zagotavljajo, da zbrani gojeni kopitarji in zbrana gojena perutnina:
 - (i) niso v stiku z gojenimi kopitarji ali gojeno perutnino, ki ima nižji zdravstveni status;
 - (ii) ne predstavljajo znatnega tveganja za širjenje bolezni s seznama iz točke (d) člena 9(1) na gojene kopitarje ali gojeno perutnino v kraju, kjer poteka dejavnost zbiranja;
- (d) so gojeni kopitarji in gojena perutnina identificirani, kadar je to obvezno v skladu s to uredbo, in jih spremljajo naslednji dokumenti:
 - (i) identifikacijski dokumenti in dokumenti o premiku, kot je določeno v točki (b) člena 112, točki (b) člena 113(1), točki (c) člena 114(1), točki (b) člena 115 in točki (b) člena 117 ter vseh pravilih, sprejetih na podlagi členov 118 in 120, razen če so v skladu s členoma 113(2) in 119 določena odstopanja;
 - (ii) veterinarska spričevala, kot je določeno v členu 143 in točki (c) člena 144(1), razen če so v pravilih, sprejetih na podlagi točke (a) člena 144(1), določena odstopanja;
 - (iii) lastni deklaracijski dokument, kot je določeno v členu 151.

Člen 135

Prenos pooblastil glede dejavnosti zbiranja

Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 264 v zvezi s/z:

- (a) posebnimi pravili za dejavnosti zbiranja, kadar se izvajajo drugi ukrepi za zmanjšanje tveganja, ki dopolnjujejo ukrepe iz točk (b) in (c) člena 134;
- (b) merili, v skladu s katerimi lahko države članice izvoraodobrijo, da se dejavnosti zbiranja izvajajo na prevoznih sredstvih, kot je določeno v drugem pododstavku člena 133(2);
- (c) časovnim obdobjem od premika gojenih kopitarjev ali gojene perutnine iz obrata izvora do njihovega premika v končni namembni kraj v drugi državi članici po končanem zbiranju, kakor je navedeno v točki (b) člena 134;
- (d) podrobnimi pravili glede ukrepov za biološko zaščito iz točke (c) člena 134.

Oddelek 5

Premiki gojenih kopenskih živali, ki niso gojeni kopitarji in perutnina, v druge države članice

Člen 136

Premiki gojenih kopenskih živali, ki niso gojeni kopitarji in gojena perutnina, v druge države članice in delegirani akti

1. Izvajalci dejavnosti lahko premikajo gojene kopenske živali, ki niso gojeni kopitarji ali gojena perutnina, iz obrata v eni državi članici v drugo državo članico le, če zadevne živali ne predstavljajo znatnega tveganja za širjenje bolezni s seznama iz točke (d) člena 9(1) na živali v namembnem kraju.

2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi s podrobnimi pravili za zagotovitev, da gojene kopenske živali, ki niso gojeni kopitarji ali gojena perutnina, ne predstavljajo znatnega tveganja za širjenje bolezni s seznama iz točke (d) člena 9(1), kot je določeno v odstavku 1 tega člena.

3. Pri oblikovanju podrobnih pravil, ki se določijo v delegiranih aktih iz odstavka 2, Komisija ta pravila utemelji na naslednjih dejavnikih:

- (a) boleznih s seznama iz točke (d) člena 9(1), ki so relevantne za vrste s seznama ali kategorije gojenih kopenskih živali, ki se premikajo;
- (b) zdravstvenem statusu v obratih, kompartmentih, območjih in državah članicah izvora ter v namembnih krajih glede bolezni s seznama iz točke (d) člena 9(1);
- (c) vrstah obratov in vrstah proizvodnje v kraju izvora in namembnem kraju;
- (d) vrstah premika glede na končno uporabo živali v namembnem kraju;
- (e) vrstah in kategorijah gojenih kopenskih živali, ki se premikajo;
- (f) starosti gojenih kopenskih živali, ki se premikajo;
- (g) drugih epidemioloških dejavnikov.

Oddelek 6

Odstopanja od ukrepov za zmanjšanje tveganja in njihovo dopolnjevanje pri premikih gojenih kopenskih živalih

Člen 137

Gojene kopenske živali, namenjene v zaprte obrate, in delegirani akti

1. Izvajalci dejavnosti lahko v zaprte obrate premikajo gojene kopenske živali le, če zadevne živali izpolnjujejo naslednje pogoje:

- (a) izvirajo iz drugega zaprtega obrata;
- (b) ne predstavljajo znatnega tveganja za širjenje bolezni s seznama iz točke (d) člena 9(1) na vrste ali kategorije živali s seznama v zaprtem namembnem obratu, razen kadar je zadevni premik odobren za znanstvene namene.

2. Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 264 v zvezi s:

- (a) podrobnimi pravili za premike gojenih kopenskih živali v zaprte obrate, ki dopolnjujejo tista, določena v odstavku 1 tega člena;
- (b) posebnimi pravili za premike gojenih kopenskih živali v zaprte obrate, kadar vzpostavljeni ukrepi za zmanjšanje tveganja zagotavljajo, da taki premiki ne predstavljajo znatnega tveganja za zdravje gojenih kopenskih živali v navedenem zaprtem obratu in v sosednjih obratih.

Člen 138

Premiki gojenih kopenskih živali za znanstvene namene in delegirani akti

1. Pristojni organ namembnega kraja, če na to pristane pristojni organ kraja izvora, lahko odobri premike gojenih kopenskih živali za znanstvene namene na ozemlje namembne države članice, kadar ti premiki ne izpolnjujejo zahtev iz oddelkov 1 do 5 (členi 124 do 136), z izjemo členov 124 in 125, točke (b)(ii) člena 126(1) in člena 127.

2. Pristojni organ namembnega kraja odobri odstopanja iz odstavka 1 le pod naslednjimi pogoji:
 - (a) pristojna organa namembnega kraja in kraja izvora:
 - (i) se dogovorita o pogojih za take premike;
 - (ii) zagotovita, da so vzpostavljeni potrebni ukrepi za zmanjšanje tveganja za zagotovitev, da ti premiki ne ogrožajo zdravstvenega statusa v krajih na poti in v namembnem kraju glede bolezni s seznama iz točke (d) člena 9(1); in
 - (iii) kadar je to primerno, uradno obvestita pristojne organe držav članic prehoda o odobrenem odstopanju in pogojih, v katerih se odobri; in
 - (b) ti premiki navedenih živali potekajo pod nadzorom pristojnih organov kraja izvora in namembnega kraja ter, kadar je ustrezno, pristojnih organov držav članic prehoda.
3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi s pravili za odobritev odstopanj, ki dopolnjujejo pravila iz odstavkov 1 in 2 tega člena in ki jih odobrijo pristojni organi.

Člen 139

Odstopanja glede rekreativne uporabe, športnih in kulturnih dogodkov, dela v bližini meja in paše

1. Pristojni organ namembnega kraja lahko odobri odstopanja od zahtev iz oddelkov 2 do 5 (členi 126 do 136), z izjemo točk (a), (b) in (c) člena 126(1) ter členov 127 in 128, za premike v Uniji gojenih kopenskih živali med državami članicami, kadar so taki premiki namenjeni za:
 - (a) rekreativno uporabo v bližini meja;
 - (b) razstave ter za športne, kulturne in podobne dogodke, organizirane v bližini meja;
 - (c) pašo gojenih kopenskih živali na območjih za pašo, deljenih med državami članicami; ali
 - (d) delo gojenih kopenskih živali v bližini meja držav članic.
2. O odstopanjih, ki jih odobri pristojni organ namembnega kraja, za premike gojenih kopenskih živali v namene iz odstavka 1 se dogovorijo države članice izvora in namembne države članice ter sprejmejo ustrezne ukrepe za zmanjšanje tveganja, ki zagotavljajo, da taki premiki ne predstavljajo znatnega tveganja.
3. Države članice iz odstavka 2 obvestijo Komisijo o odobrenih odstopanjih, kot so določena v odstavku 1.
4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi s pravili za odobritev odstopanj, ki dopolnjujejo pravila iz odstavka 1 tega člena in ki jih odobrijo pristojni organi namembnega kraja.

Člen 140

Prenos pooblastil glede cirkusov, razstav, športnih dogodkov in rekreativne uporabe, živalskih vrtov, trgovin s hišnimi živalmi, zavetišč za živali ter trgovine na debelo

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi s/z:

- (a) posebnimi zahtevami, ki dopolnjujejo pravila, določena v oddelkih 2 do 5 (členi 126 do 136) za premike gojenih kopenskih živali v naslednje namene:
 - (i) cirkuse, živalske vrtove, trgovine s hišnimi živalmi, zavetišča za živali in trgovine na debelo;
 - (ii) razstave ter športne, kulturne in podobne dogodke;

- (b) odstopanji od oddelkov 2 do 5 (členi 126 do 136) z izjemo točk (a), (b) in (c) člena 126(1) ter členov 127 in 128 za premike gojenih kopenskih živali iz točke (a) tega člena.

Člen 141

Izvedbeno pooblastilo za sprejetje začasnih pravil za premike določenih vrst ali kategorij gojenih kopenskih živali

1. Komisija lahko z izvedbenimi akti določi začasna pravila, ki so dodatna ali alternativna v razmerju do pravil iz tega poglavja, za premike določenih vrst ali kategorij gojenih kopenskih živali, kadar:

- (a) zahteve za premike iz člena 130, člena 132(1), členov 133 in 134, členov 136(1), 137(1) in 138(1) in (2) ter člena 139 in pravil, sprejetih na podlagi členov 131(1) in 132(2), člena 135, členov 136(2), 137(2), 138(3) in 139(4) ter člena 140, učinkovito ne zmanjšujejo tveganj, ki jih predstavlja premik takih živali, ali
- (b) se izkaže, da se bolezni s seznama iz točke (d) člena 9(1) širijo kljub zahtevam za premike, določenim v skladu z oddelki 1 do 6 (členi 124 do 142).

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).

2. V izredno nujnih ustrezno utemeljenih primerih v zvezi z boleznimi, pri katerih so možne zelo hude posledice, ter ob upoštevanju zadev iz člena 142 sprejme Komisija v skladu s postopkom iz člena 266(3) izvedbene akte, ki se začnejo uporabljati takoj.

Člen 142

Zadeve, ki jih je treba upoštevati pri sprejemanju delegiranih in izvedbenih aktov, kakor so določeni v tem oddelku

Pri oblikovanju pravil, ki se določijo v delegiranih in izvedbenih aktih iz členov 137(2), 138(3) in 139(4) ter členov 140 in 141 Komisija ta pravila utemelji na naslednjih zadevah:

- (a) tveganjih, povezanih s premiki, opisanimi v navedenih določbah;
- (b) zdravstvenem statusu v kraju izvora, krajih prehoda in namembnem kraju glede bolezni s seznama iz točke (d) člena 9(1);
- (c) živalskih vrstah s seznama za bolezni s seznama iz točke (d) člena 9(1);
- (d) sprejetih ukrepov za biološko zaščito v kraju izvora, krajih prehoda ter namembnem kraju;
- (e) kakršnih koli posebnih pogojev v obratih, v katerih se gojijo kopenske živali;
- (f) značilnih vzorcih premikov za vrsto obrata ter vrste in kategorije zadevnih gojenih kopenskih živali;
- (g) drugih epidemioloških dejavnikov.

Oddelek 7

Veterinarsko spričevalo

Člen 143

Obveznost izvajalcev dejavnosti glede zagotovitve, da živali spremljajo veterinarska spričevala

1. Izvajalci dejavnosti lahko naslednje vrste in kategorije gojenih kopenskih živali v drugo državo članico premaknejo le, če zadevne živali spremlja veterinarsko spričevalo, ki ga pristojni organ države članice izvora izda v skladu s členom 149(1):

- (a) kopitarji;

- (b) perutnina;
- (c) gojene kopenske živali, razen kopitarjev in perutnine, namenjene v zaprt obrat;
- (d) gojene kopenske živali, razen tistih iz točk (a), (b) in (c) tega odstavka, kadar se to zahteva v skladu z delegiranimi akti, sprejetimi na podlagi točke (c) člena 144(1).

2. V primerih, ko gojene kopenske živali lahko zapustijo območje z omejitvami iz točke (f)(ii) člena 55(1), člena 56 in člena 64(1) ter zanje veljajo ukrepi za obvladovanje bolezni, kot so določeni v členih 55(1), 65(1), 74(1), členu 79 ali členu 80 ali pravilih, sprejetih na podlagi člena 55(2), člena 67, členov 71(3) in 74(4), člena 80, člena 83(3) ali člena 259, in so zadevne živali iz tistih vrst, za katere veljajo ti ukrepi za obvladovanje bolezni, izvajalci dejavnosti te kopenske živali znotraj države članice ali iz ene države članice v drugo državo članico premikajo le, če živali, ki se premikajo, spremlja veterinarsko spričevalo, ki ga pristojni organ države članice izvora izda v skladu s členom 149(1).

Pristojni organ lahko odloči, da takšnega spričevala ni treba izdati za premike gojenih kopenskih živali v zadevni državi članici, če ta organ meni, da je vzpostavljen alternativni sistem, ki zagotavlja sledljivost pošiljk takšnih živali, in da te živali izpolnjujejo zahteve za zdravstveno varstvo živali pri takšnem premiku.

3. Izvajalci dejavnosti sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da veterinarsko spričevalo iz odstavka 1 tega člena spremlja gojene kopenske živali od kraja izvora do končnega namembnega kraja, razen če so v pravilih, sprejetih na podlagi člena 147, določeni posebni ukrepi.

Člen 144

Prenos pooblastil glede obveznosti izvajalcev dejavnosti za zagotovitev, da živali spremljajo veterinarska spričevala

1. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi s/z:
 - (a) odstopanji od zahtev za veterinarsko spričevalo iz člena 143(1) za premike gojenih kopenskih živali, ki ne predstavljajo znatnega tveganja za širjenje bolezni zaradi:
 - (i) vrst ali kategorij gojenih kopenskih živali, ki se premikajo, in bolezni s seznama iz točke (d) člena 9(1), ki se nanašajo na vrste s seznama;
 - (ii) metod gojenja in vrste proizvodnje teh vrst in kategorij gojenih kopenskih živali;
 - (iii) predvidene uporabe gojenih kopenskih živali; ali
 - (iv) namembnega kraja gojenih kopenskih živali, vključno s primeri, ko je njihov namembni kraj v isti državi članici kot njihov kraj izvora, na svoji poti pa prečkajo drugo državo članico, da pridejo do svojega namembnega kraja;
 - (b) posebnimi pravili glede veterinarskega spričevala, kot je določeno v členu 143(1), kadar so sprejeti posebni ukrepi za zmanjšanje tveganja glede spremljanja ali biološke zaščite, ob upoštevanju zadev iz odstavka 2 tega člena, ki zagotavljajo:
 - (i) sledljivost gojenih kopenskih živali, ki se premikajo;
 - (ii) da gojene kopenske živali, ki se premikajo, izpolnjujejo zahteve za zdravstveno varstvo živali pri premikih iz oddelkov 1 do 6 (členi 124 do 142);
 - (c) zahtevo za veterinarska spričevala za premike vrst in kategorij gojenih kopenskih živali, razen tistih iz točk (a), (b) in (c) člena 143(1), kadar je veterinarsko spričevalo nujno za zagotovitev, da so pri zadevnem premiku izpolnjene zahteve za zdravstveno varstvo živali pri premikih iz oddelkov 1 do 6 (členi 124 do 142).

2. Pri določitvi posebnih pravil iz točke (b) odstavka 1 Komisija upošteva naslednje zadeve:
 - (a) oceno pristojnega organa glede biološke zaščite, ki jo vzpostavijo izvajalci dejavnosti v skladu s točko (b) člena 10(1) in pravili, sprejetimi v skladu s členom 10(6);
 - (b) zmožljivost pristojnega organa, da sprejme potrebne in ustrezne ukrepe ter izvaja dejavnosti v skladu s to uredbo, kot je določeno v členu 13(1);
 - (c) raven znanja o zdravju živali, kot je določeno v členu 11, in spodbujanje tega znanja iz člena 13(2);
 - (d) izvajanje veterinarskih obiskov iz člena 25, ali drugega ustreznega vzpostavljenega spremljanja ali uradnega nadzora;
 - (e) opravljanje s strani pristojnega organa obveznosti na podlagi sistema uradnega obveščanja in poročanja Unije iz členov 19 do 22 ter pravil, sprejetih na podlagi člena 20(3) in člena 23;
 - (f) izvajanje spremljanja, kot je določeno v členu 26, in programov spremljanja, kot je določeno v členu 28 in vseh pravilih, sprejetih na podlagi členov 29 in 30.
3. Komisija pri določanju zahtev za veterinarska spričevala iz točke (c) odstavka 1 upošteva zadeve iz točk (a)(i) do (iv) odstavka 1.

Člen 145

Vsebina veterinarskih spričeval

1. Veterinarsko spričevalo iz člena 143 vsebuje naslednje informacije:
 - (a) obrat ali kraj izvora, namemben obrat ali kraj ter po potrebi obrat za dejavnosti zbiranja ali za počitek zadevnih gojenih kopenskih živali;
 - (b) prevozna sredstva in prevoznik;
 - (c) opis gojenih kopenskih živali;
 - (d) število gojenih kopenskih živali;
 - (e) identifikacijo in registracijo gojenih kopenskih živali, kadar sta obvezni v skladu s členi 112, 113, 114, 115 in 117 ter vsemi pravili, sprejetimi na podlagi členov 118 in 120, razen če so v skladu s členom 119 določena odstopanja, in
 - (f) informacije, potrebne za dokaz, da gojene kopenske živali izpolnjujejo ustrezne zahteve za zdravstveno varstvo živali pri premikih, določene v oddelkih 1 do 6 (členi 124 do 142).
2. Veterinarsko spričevalo lahko vsebuje tudi druge informacije, ki se zahtevajo v skladu z drugo zakonodajo Unije.

Člen 146

Prenos pooblastil in izvedbeni akti glede vsebine veterinarskih spričeval

1. Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 264 v zvezi s/z:
 - (a) podrobnimi pravili o vsebini veterinarskih spričeval, kakor je določena v členu 145(1), za različne vrste in kategorije gojenih kopenskih živali ter za posebne vrste premikov, določene v pravilih, sprejetih na podlagi člena 147;
 - (b) dodatnimi informacijami, ki jih je treba navesti v veterinarskem spričevalu iz člena 145(1).

2. Komisija lahko z izvedbenimi akti določi pravila za vzorce veterinarskih spričeval. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).

Člen 147

Prenos pooblastil glede posebnih vrst premikov gojenih kopenskih živali

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi s posebnimi ukrepi, ki odstopajo od obveznosti izvajalcev dejavnosti glede zagotovitve, da živali spremlja veterinarsko spričevalo, kot je določeno v členu 143 in pravilih, sprejetih na podlagi člena 144, ali ki to obveznost dopolnjujejo, za naslednje vrste premikov gojenih kopenskih živali:

- (a) premiki gojenih kopitarjev in gojene perutnine, ki na poti pred prihodom v končni namembni kraj prestanejo dejavnosti zbiranja, določene v členu 133;
- (b) premiki gojenih kopenskih živali, ki se morajo vrniti v kraj izvora ali se premakniti v drugi kraj zaradi enega ali več naslednjih razlogov:
 - (i) predvidena pot je bila nepričakovano prekinjena zaradi dobrobiti živali;
 - (ii) nepričakovanih nesreč ali dogodkov na poti;
 - (iii) živali so bile zavrnjene v namembnem kraju v državi članici ali na zunanjih mejah Unije;
 - (iv) živali so bile zavrnjene v kraju zbiranja ali počitka;
 - (v) živali so bile zavrnjene v tretji državi ali na ozemlju;
- (c) premiki gojenih kopenskih živali, namenjenih za razstave ter športne, kulturne in podobne dogodke, ter njihov povratek v kraj izvora.

Člen 148

Obveznosti izvajalcev dejavnosti, da sodelujejo s pristojnim organom za namene veterinarskih spričeval

Izvajalci dejavnosti:

- (a) pristojnemu organu pred nameravanjem premikom predložijo vse informacije, ki so potrebne za izpolnitev veterinarskega spričevala iz člena 143(1) in (2) ter vseh pravil, sprejetih na podlagi člena 146(1) ali člena 147;
- (b) po potrebi zagotovijo pregled dokumentov in identitete ter fizični pregled zadevnih gojenih kopenskih živali, kot je določeno v členu 149(3).

Člen 149

Odgovornost pristojnega organa za izdajo veterinarskih spričeval

1. Pristojni organ izda na zahtevo izvajalca dejavnosti veterinarsko spričevalo za premik gojenih kopenskih živali, kadar je to obvezno v skladu s členom 143 ali delegiranimi akti, sprejetimi na podlagi člena 144(1), če so izpolnjene naslednje zahteve za premik:

- (a) zahteve iz člena 124, člena 125(1), členov 126, 128, 129, 130, 133 in 134, členov 136(1) in 137(1) ter členov 138 in 139;

- (b) zahteve iz delegiranih aktov, sprejetih na podlagi členov 125(2) in 131(1), člena 135, členov 136(2), 137(2), 138(4) in 139(4) ter člena 140;
 - (c) zahteve iz izvedbenih aktov, sprejetih na podlagi člena 141.
2. Veterinarska spričevala:
- (a) potrdi, ožigosa in podpiše uradni veterinar;
 - (b) veljajo za obdobje iz pravil, sprejetih na podlagi točke (c) odstavka 4, v katerem gojene kopenske živali, ki jih spričevalo zajema, še naprej izpolnjujejo pogoje za zdravstveno varstvo živali, navedene v spričevalu.
3. Zadevni uradni veterinar pred podpisom veterinarskega spričevala preveri, ali gojene kopenske živali, ki jih spričevalo zajema, izpolnjujejo zahteve iz tega poglavja, in sicer na podlagi pregledov dokumentov in identitete ter fizičnih pregledov, kot je določeno v delegiranih aktih, sprejetih na podlagi odstavka 4.
4. Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 264, ki določajo pravila o:
- (a) vrstah pregledov dokumentov, identitete in fizičnih pregledov ter preiskav glede različnih vrst in kategorij gojenih kopenskih živali, ki jih mora opraviti uradni veterinar v skladu z odstavkom 3, da preveri skladnost z zahtevami iz tega poglavja;
 - (b) rokih za izvedbo takih pregledov dokumentov in identitete ter fizičnih pregledov in preiskav in za izdajo veterinarskih spričeval s strani uradnega veterinarja pred premikom pošiljk gojenih kopenskih živali;
 - (c) čas veljavnosti veterinarskih spričeval.

Člen 150

Elektronska veterinarska spričevala

Elektronska veterinarska spričevala, ki se pripravljajo, obdelujejo in pošiljajo prek sistema TRACES, lahko nadomestijo priložena veterinarska spričevala iz člena 149(1), kadar:

- (a) taka elektronska veterinarska spričevala vsebujejo vse informacije, ki jih določa vzorec veterinarskega spričevala v skladu s členom 145 in vsemi pravili, sprejetimi na podlagi člena 146;
- (b) sta zagotovljeni sledljivost zadevnih gojenih kopenskih živali in povezava med navedenimi živalmi in elektronskim veterinarskim spričevalom;
- (c) lahko imajo pristojni organi držav članic izvora, držav članic prehoda in namembnih držav članic dostop do elektronskih dokumentov ves čas med prevozom.

Člen 151

Lastna deklaracija izvajalcev dejavnosti za premike v druge države članice

1. Izvajalci dejavnosti v kraju izvora izdajo lastni deklaracijski dokument za premike gojenih kopenskih živali iz kraja izvora v eni državi članici v namembni kraj v drugi državi članici ter zagotovijo, da ta dokument spremlja take živali, kadar ni obvezno, da jih spremlja veterinarsko spričevalo, kot je določeno v členu 143(1) in (2).

2. Lastni deklaracijski dokument iz odstavka 1 vsebuje naslednje informacije o zadevnih gojenih kopenskih živalih:

- (a) kraj izvora, namembni kraj in po potrebi vsi kraji zbiranja ali počitka;
- (b) prevozna sredstva in prevoznik;

- (c) opis gojenih kopenskih živali, njihove vrste, kategorije in količine;
 - (d) identifikacija in registracija, kadar je to obvezno v skladu s členi 112, 113, 114, in 115, točko (a) člena 117 ter vsemi pravili, sprejetimi na podlagi členov 118 in 120;
 - (e) informacije, ki dokazujejo, da gojene kopenske živali izpolnjujejo zahteve za zdravstveno varstvo živali pri premiku iz oddelkov 1 do 6 (členi 124 do 142).
3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi s/z:
- (a) podrobnimi pravili o vsebini lastnega deklaracijskega dokumenta iz odstavka 2 tega člena za različne vrste in kategorije živali;
 - (b) informacijami, ki jih je treba navesti v lastnem deklaracijskem dokumentu poleg tistih iz odstavka 2 tega člena.
4. Komisija lahko z izvedbenimi akti določi pravila za vzorec lastnega deklaracijskega dokumenta iz odstavka 2 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).

Oddelek 8

Uradno obveščanje o premikih gojenih kopenskih živali v druge države članice

Člen 152

Obveznost izvajalcev dejavnosti glede uradnega obveščanja o premikih gojenih kopenskih živali v druge države članice

Izvajalci dejavnosti, razen prevoznikov, vnaprej uradno obvestijo pristojni organ države članice izvora o predvidenih premikih gojenih kopenskih živali iz te države članice v drugo državo članico, kadar:

- (a) mora živali spremljati veterinarsko spričevalo, ki ga izda pristojni organ države članice izvora v skladu s členoma 149 in 150 in vsemi pravili, sprejetimi na podlagi člena 149(4);
- (b) mora živali spremljati veterinarsko spričevalo za gojene kopenske živali, kadar se premikajo z območja z omejitvami in zanje veljajo ukrepi za obvladovanje bolezni iz člena 143(2);
- (c) je za živali odobreno odstopanje od zahteve za veterinarsko spričevalo iz točke (a) člena 144(1) ali se za živali uporabljajo posebna pravila, kot so določena v točki (b) člena 144(1);
- (d) je uradno obvestilo obvezno v skladu z delegiranimi akti, sprejetimi na podlagi člena 154(1).

Za namene prvega odstavka tega člena izvajalci dejavnosti pristojnemu organu svoje države članice izvora predložijo vse potrebne informacije, ki organu omogočajo, da o premiku gojenih kopenskih živali uradno obvesti pristojni organ namembne države članice v skladu s členom 153(1).

Člen 153

Odgovornost pristojnega organa za uradno obveščanje o premikih v druge države članice

1. Pristojni organ države članice izvora uradno obvesti pristojni organ namembne države članice o premikih gojenih kopenskih živali, kot so določeni v členu 152.
2. Uradno obvestilo iz odstavka 1 se pošlje pred zadevnim premikom in, kadar je to mogoče, prek sistema TRACES.

3. Države članice določijo regije za upravljanje uradnih obvestil o premikih, kot je določeno v odstavku 1.
4. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko pristojni organ države članice izvora zadevnemu izvajalcu dejavnosti odobri, da pošlje pristojnemu organu namembne države članice delno ali popolno uradno obvestilo o premikih gojenih kopenskih živali prek sistema TRACES.

Člen 154

Prenos pooblastil in izvedbeni akti glede obveznosti izvajalcev dejavnosti in pristojnega organa za uradno obveščanje o premikih

1. Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 264 v zvezi s/z:
 - (a) zahtevami za izvajalce dejavnosti glede predhodnega uradnega obveščanja v skladu s členom 152 o premikih med državami članicami gojenih kopenskih živali iz vrst in kategorij, ki niso tiste iz točk (a) in (b) navedenega člena, kadar je sledljivost takih premikov navedenih vrst ali kategorij živali potrebna za zagotovitev izpolnjevanja zahtev za zdravstveno varstvo živali pri premikih iz oddelkov 1 do 6 (členi 124 do 142);
 - (b) potrebnimi informacijami za uradno obveščanje o premikih gojenih kopenskih živali, kot je določeno v členih 152 in 153;
 - (c) postopki v nujnih primerih za uradno obveščanje o premikih gojenih kopenskih živali v primeru izpadov električne energije in drugih motenj delovanja sistema TRACES;
 - (d) zahtevami za določitev regij, ki upravljajo uradna obvestila o premikih, s strani držav članic, kot je določeno v členu 153(3).
2. Komisija lahko z izvedbenimi akti določi pravila o:
 - (a) podrobnostih glede uradnih obvestil o premikih gojenih kopenskih živali, ki jih:
 - (i) izvajalci dejavnosti pošiljajo pristojnemu organu države članice izvora v skladu s členom 152;
 - (ii) pristojni organ države članice izvora pošilja namembni državi članici v skladu s členom 153;
 - (b) rokih za:
 - (i) zagotovitev potrebnih informacij iz člena 152, ki jih izvajalec dejavnosti pošlje pristojnemu organu države članice izvora;
 - (ii) uradno obvestilo o premikih gojenih kopenskih živali, ki ga pošlje pristojni organ države članice izvora v skladu s členom 153(1).

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).

POGLAVJE 4

Premiki divjih kopenskih živali

Člen 155

Divje kopenske živali

1. Izvajalci dejavnosti lahko premikajo divje živali iz habitata v eni državi članici v habitat ali obrat v drugi državi članici le, kadar:
 - (a) so zadevne divje živali iz habitata premaknjene tako, da na poti ali v namembnem kraju ne predstavljajo znatnega tveganja za širjenje bolezni s seznama iz točke (d) člena 9(1) ali porajajočih se bolezni;

- (b) divje živali ne prihajajo iz habitata z območja z omejitvami, za katerega veljajo omejitve premikov živalske vrste, kateri pripadajo, zaradi pojava bolezni s seznama iz točke (d) člena 9(1) ali porajajoče se bolezni iz člena 70(2) ter vseh pravil, sprejetih na podlagi točke (b) člena 70(3), člena 71(3) in člena 83(3), ali ukrepi v nujnih primerih iz členov 257 in 258 ter vseh pravil, sprejetih na podlagi člena 259, razen če so bila v skladu z navedenimi pravili odobrena odstopanja;
 - (c) divje živali spremlja veterinarsko spričevalo ali drugi dokumenti, kadar je veterinarsko spričevalo potrebno za zagotovitev, da so izpolnjene zahteve za zdravstveno varstvo živali pri premikih, določene v točkah (a) in (b) tega odstavka ter pravilih, sprejetih na podlagi točk (c) in (d) člena 156(1);
 - (d) pristojni organ države članice izvora o premiku uradno obvesti pristojni organ namembne države članice, kadar je veterinarsko spričevalo obvezno v skladu s pravili, sprejetimi na podlagi točke (c) člena 156(1), in
 - (e) se o takem premiku dogovorita pristojni organ države članice izvora in pristojni organ namembne države članice.
2. Kadar je veterinarsko spričevalo obvezno v skladu s pravili, sprejetimi na podlagi točke (c) člena 156(1), se za premike divjih kopenskih živali uporabljajo zahteve iz členov 145 in 148, člena 149(1), (2) in (3) ter člena 150 in pravil, sprejetih na podlagi členov 146 in 147 ter člena 149(4).
3. Kadar je uradno obvestilo o premikih obvezno v skladu s točko (d) odstavka 1 tega člena, se za premike divjih kopenskih živali uporabljajo zahteve iz členov 152 in 153 ter delegiranih aktov, sprejetih na podlagi člena 154(1).

Člen 156

Prenos pooblastil glede premikov divjih kopenskih živali

1. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi s/z:
- (a) zahtevami za zdravstveno varstvo živali pri premikih divjih kopenskih živali iz točk (a) in (b) člena 155(1);
 - (b) zahtevami za zdravstveno varstvo živali pri vnosu divjih kopenskih živali, kadar se jih premika iz narave v obrate;
 - (c) vrstami premikov divjih kopenskih živali, ki jih mora zaradi njihove vrste ali okoliščin spremljati veterinarsko spričevalo ali drug dokument, ter vsebino takega spričevala ali drugega dokumenta;
 - (d) uradnim obvestilom, ki ga pristojni organ države članice izvora pošlje pristojnemu organu namembne države članice v primeru premikov divjih kopenskih živali med državami članicami, ter informacijami, ki jih je treba navesti v takih uradnih obvestilih.
2. Komisija lahko z izvedbenimi akti določi pravila o zahtevah iz člena 155 in delegiranih aktov, sprejetih na podlagi odstavka 1 tega člena, glede:
- (a) vzorcev veterinarskih spričeval in drugih dokumentov, ki morajo spremljati divje kopenske živali pri njihovem premiku, če je to določeno v delegiranih aktih, sprejetih na podlagi točke (c) odstavka 1 tega člena;
 - (b) podrobnosti uradnega obvestila, ki ga pošlje pristojni organ države članice izvora, in rokov za taka uradna obvestila, kadar je to določeno v pravilih, sprejetih na podlagi točke (d) odstavka 1 tega člena.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).

POGLAVJE 5

Premiki zarodnega materiala po Uniji

Oddelek 1

Splošne zahteve

Člen 157

Splošne zahteve za premike zarodnega materiala

1. Izvajalci dejavnosti sprejmejo ustrezne preventivne ukrepe za zagotovitev, da premiki zarodnega materiala ne ogrožajo zdravstvenega statusa gojenih kopenskih živali v namembnem kraju glede:
 - (a) bolezni s seznama iz točke (d) člena 9(1);
 - (b) porajajočih se bolezni.
2. Izvajalci dejavnosti lahko premaknejo zarodni material iz svojih obratov in ga sprejmejo vanje le, če zadevni material izpolnjuje naslednje pogoje:
 - (a) prihaja iz obratov, ki:
 - (i) jih je pristojni organ v skladu s točko (a) prvega odstavka člena 93 vnesel v register obratov, država članica izvora pa ni odobrila odstopanja v skladu s členom 85;
 - (ii) jih je pristojni organ odobril v skladu s členom 97(1), kadar je taka odobritev obvezna v skladu s členom 94(1) ali členom 95;
 - (b) izpolnjujejo zahteve glede sledljivosti iz člena 121(1) in vseh pravil, sprejetih na podlagi člena 122(1).
3. Izvajalci dejavnosti pri prevozu zarodnega materiala gojenih kopenskih živali izpolnjujejo zahteve iz člena 125.
4. Izvajalci dejavnosti ne premikajo zarodnega materiala iz obrata v eni državi članici v obrat v drugi državi članici, razen če pristojni organ namembne države članice izrecno odobri tak premik, kadar je navedeni zarodni material treba uničiti zaradi izkoreninjenja bolezni v okviru programa izkoreninjenja, kot je določeno v členu 31(1) ali (2).

Člen 158

Obveznosti izvajalcev dejavnosti v namembnem kraju

1. Izvajalci dejavnosti v obratih v namembnem kraju, ki sprejmejo zarodni material iz obrata v drugi državi članici:
 - (a) preverijo, ali:
 - (i) so nameščene oznake v skladu s členom 121 in s pravili, sprejetimi na podlagi člena 122;
 - (ii) zarodni material spremljajo veterinarska spričevala, kot je določeno v členu 161;
 - (b) po pregledu prejetega zarodnega materiala obvestijo pristojni organ namembnega kraja o vsaki nepravilnosti v zvezi s/z:
 - (i) prejetim zarodnim materialom;
 - (ii) oznakami iz točke (a)(i);
 - (iii) veterinarskimi spričevali iz točke (a)(ii).
2. V primeru nepravilnosti iz točke (b) odstavka 1, zadevni izvajalec dejavnosti ločeno hrani zarodni material, dokler pristojni organ ne sprejme odločitve v zvezi z njim.

Oddelek 2

Premiki zarodnega materiala gojenih živali iz vrst goveda, ovc, koz, prašičev, enoprstih kopitarjev in zarodnega materiala perutnine v druge države članice

Člen 159

Obveznosti izvajalcev dejavnosti glede premikov zarodnega materiala gojenih živali iz vrst goveda, ovc, koz, prašičev, enoprstih kopitarjev in zarodnega materiala perutnine v druge države članice

1. Izvajalci dejavnosti lahko zarodni material gojenih živali iz vrst goveda, ovc, koz, prašičev, enoprstih kopitarjev in zarodnega materiala perutnine v druge državo članico premikajo le, če ta zarodni material izpolnjuje naslednje pogoje:

- (a) odvzet, pridobljen, pripravljen in shranjen je v obratih z zarodnim materialom, ki so v skladu s členom 97(1) in členom 99 odobreni za ta namen;
- (b) odvzet je od živali darovalk, ki izpolnjujejo potrebne zahteve za zdravstveno varstvo živali, s čimer se zagotovi, da se z zarodnim materialom ne širijo bolezni s seznama;
- (c) odvzet, pridobljen, pripravljen, shranjen in prevožen je tako, da se zagotovi, da se z njim ne bodo širile bolezni s seznama iz točke (d) člena 9(1).

2. Izvajalci dejavnosti ne smejo premikati zarodnega materiala gojenih živali iz vrst goveda, ovc, koz, prašičev, enoprstih kopitarjev in zarodnega materiala perutnine iz obrata z zarodnim materialom, za katerega veljajo omejitve premikov, ki se nanašajo na zadevne vrste s seznama v skladu s/z:

- (a) točkami (a), (c) in (e) člena 55(1), točko (f)(ii) člena 55(1), členom 56, točko (a) člena 61(1), členom 62(1), točko (c) člena 65(1), členom 74(1) ter členoma 79 in 80;
- (b) pravili, sprejetimi na podlagi člena 55(2), členov 63 in 67 ter členi 71(3), 74(4) in 83(2) ter
- (c) ukrepi v nujnih primerih, kot so določeni v členih 257 in 258 ter pravilih, sprejetih na podlagi člena 259, razen če so v pravilih, sprejetih na podlagi člena 258, določena odstopanja.

Omejitve iz tega odstavka se ne uporabljajo v primerih, ko je bil zarodni material odvzet pred zadevnim izbruhom bolezni ter hranjen ločeno od preostalega zarodnega materiala.

Člen 160

Pooblastilo glede premikov zarodnega materiala gojenih živali iz vrst goveda, prašičev, ovc, koz, enoprstih kopitarjev in zarodnega materiala perutnine v druge države članice

1. Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 264 v zvezi z zahtevami za zdravstveno varstvo živali pri premikih zarodnega materiala gojenih živali iz vrst goveda, ovc, koz, prašičev, enoprstih kopitarjev in zarodnega materiala perutnine v druge države članice, kot je določeno v členu 159, ki podrobno določajo:

- (a) pravila za odvzem, pridobivanje, pripravo in shranjevanje zarodnega materiala teh gojenih živalih v odobrenih obratih, kot je navedeno v točki (a) člena 159(1);
- (b) zahteve za zdravstveno varstvo živali, kot je določeno v točki (b) člena 159(1), za gojene živali darovalke, katerim je bil odvzet zarodni material, in glede osamitve ali karantene za te živali;
- (c) laboratorijske in druge teste, ki se izvedejo na gojenih živalih darovalkah in zarodnem materialu;

(d) zahteve za zdravstveno varstvo živali pri odvzemu, pridobivanju, pripravi, shranjevanju ali drugih postopkih in prevozu iz točke (c) člena 159(1);

2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi z zahtevami za zdravstveno varstvo živali pri premikih zarodnega materiala gojenih živali iz vrst goveda, ovc, koz, prašičev, enoprstih kopitarjev in zarodnega materiala perutnine v druge države članice, kot je določeno v členu 159, ki podrobno določajo odstopanja od pravil iz člena 159 za izvajalce dejavnosti, ob upoštevanju tveganj, ki jih predstavlja tak zarodni material, in kakršnih koli sprejetih ukrepov za zmanjšanje tveganja.

Oddelek 3

Veterinarsko spričevalo in uradno obvestilo o premiku

Člen 161

Obveznosti izvajalcev dejavnosti glede veterinarskih spričeval za premike zarodnega materiala gojenih živali iz vrst goveda, ovc, koz, prašičev, enoprstih kopitarjev in zarodnega materiala perutnine ter delegirani akti

1. Izvajalci dejavnosti lahko premaknejo v drugo državo članico zarodni material gojenih živali iz vrst goveda, ovc, koz, prašičev, enoprstih kopitarjev in zarodnega materiala perutnine le, če tak material spremlja veterinarsko spričevalo, ki ga izda pristojni organ države članice izvora v skladu z odstavkom 3.

2. V primerih, ko lahko zarodni material gojenih živali zapusti območje z omejitvami, za katero veljajo:

(a) ukrepi za obvladovanje bolezni, kot so določeni v točki (f)(ii) člena 55(1), členih 56, 64 in 65, členu 74(1) in členu 79 ter pravilih, sprejetih v skladu s členom 55(2), členom 67, členoma 71(3) in 74(4) in členom 83(2), ali

(b) ukrepi v nujnih primerih, določeni v členih 257 in 258 ter pravilih, sprejetih na podlagi člena 259,

ta zarodni material pa je iz tistih vrst, za katere veljajo navedeni ukrepi za obvladovanje bolezni ali ukrepi v nujnih primerih, izvajalci dejavnosti lahko premaknejo tak zarodni material znotraj države članice ali iz ene države članice v drugo le, če ga spremlja veterinarsko spričevalo, ki ga izda pristojni organ države članice izvora v skladu s členom 149(1), razen če so bila v skladu s pravili iz tega odstavka odobrena odstopanja od zahteve glede veterinarskih spričeval.

Pristojni organ lahko odloči, da takšnega spričevala ni treba izdati za premike zarodnega materiala v zadevni državi članici, če ta organ meni, da je vzpostavljen alternativni sistem, ki zagotavlja sledljivost pošiljk takšnega zarodnega materiala, in če ta material izpolnjuje zahteve za zdravstveno varstvo živali pri takšnem premiku.

3. Izvajalci dejavnosti sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da veterinarsko spričevalo iz odstavka 1 spremlja zarodni material od kraja izvora do namembnega kraja.

4. Pristojni organ izda na zahtevo izvajalca dejavnosti veterinarsko spričevalo za premike zarodnega materiala iz odstavka 1, pod pogojem, da so bile izpolnjene ustrezne zahteve iz Poglavja 5 naslova I dela IV.

5. Členi 148, 149 in 150 ter pravila, sprejeta na podlagi členov 146 in 147 ter člena 149(4), se uporabljajo za veterinarska spričevala za zarodni material iz odstavka 1 tega člena, člen 151(1) ter pravila, sprejeta na podlagi člena 151(3), pa za lastno deklaracijo o premikih zarodnega materiala.

6. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi z odstopanji od zahtev za veterinarska spričevala iz odstavka 1 tega člena za premike zarodnega materiala gojenih živali iz vrst goveda, ovc, koz, prašičev, enoprstih kopitarjev in zarodnega materiala perutnine, ki ne predstavljajo znatnega tveganja za širjenje bolezni s seznama zaradi:

(a) vrste zadevnega zarodnega materiala ali vrste živali, iz katere ta material izvira;

- (b) metod pridobivanja in priprave v obratu z zarodnim materialom;
- (c) predvidene uporabe zarodnega materiala;
- (d) sprejetih alternativnih ukrepov za zmanjšanje tveganja za vrsto in kategorijo zarodnega materiala ter obrata z zarodnim materialom;
- (e) namembnega kraja zarodnega materiala, ko je namembni kraj v isti državi članici kot kraj izvora, vendar zarodni material na svoji poti do namembnega kraja prečka drugo državo članico.

Člen 162

Vsebina veterinarskih spričeval

1. Veterinarsko spričevalo za zarodni material, določeno v členu 161, vsebuje vsaj naslednje informacije:
 - (a) obrat izvora zarodnega materiala ter njegov namembni obrat ali kraj;
 - (b) vrsto zarodnega materiala in vrste gojenih živali darovalk;
 - (c) količino ali število zarodnega materiala;
 - (d) oznake zarodnega materiala, kadar je to obvezno v skladu s členom 121(1) in pravili, sprejetimi na podlagi člena 122(1);
 - (e) potrebne informacije, ki dokazujejo, da zarodni material izpolnjuje zahteve za premike ustreznih vrst, kot je določeno v členih 157 in 159 ter pravilih, sprejetih na podlagi člena 160.
2. Veterinarsko spričevalo za zarodni material, kot je določeno v členu 161, lahko vsebuje tudi druge informacije, ki so obvezne v skladu z drugo zakonodajo Unije.
3. Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 264 v zvezi z informacijami, ki jih je treba navesti v veterinarskem spričevalu na podlagi odstavka 1 tega člena;
4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi z veterinarskimi spričevali za različne vrste zarodnega materiala in za zarodni material različnih živalskih vrst.
5. Komisija lahko z izvedbenimi akti določi pravila za vzorce veterinarskih spričeval za zarodni material. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).

Člen 163

Uradno obveščanje o premikih zarodnega materiala gojenih živali iz vrst goveda, ovc, koz, prašičev in enoprstih kopitarjev in zarodnega materiala perutnine v druge države članice

1. Izvajalci dejavnosti:
 - (a) vnaprej obvestijo pristojni organ v svoji državi članici izvora o predvidenem premiku zarodnega materiala gojenih živali iz vrst goveda, ovc, koz, prašičev in enoprstih kopitarjev in zarodnega materiala perutnine v drugo državo članico, kadar:
 - (i) mora zadevni zarodni material v skladu s členom 161(1) ali (2) spremljati veterinarsko spričevalo;
 - (ii) se za zarodni material zahteva uradno obvestilo o premiku v skladu z delegiranimi akti, sprejetimi na podlagi točke (a) odstavka 5 tega člena, ob upoštevanju odstavka 3 tega člena;

- (b) predložijo vse potrebne informacije, da lahko pristojni organ države članice izvora v skladu z odstavkom 2 uradno obvesti pristojni organ namembne države članice o premiku zarodnega materiala.
2. Pristojni organ države članice izvora v skladu s pravili, sprejetimi na podlagi odstavkov 5 in 6, pred zadevnim premikom in, kadar je to mogoče, prek sistema TRACES uradno obvesti pristojni organ namembne države članice o vsakem premiku zarodnega materiala gojenih živali iz vrst goveda, ovc, koz, prašičev in enoprstih kopitarjev in zarodnega materiala perutnine.
3. Države članice za upravljanje uradnih obvestil uporabljajo regije, določene v skladu s členom 153(3).
4. Člen 153(4) se uporablja za uradna obvestila o zarodnem materialu, ki jih pošljejo izvajalci dejavnosti.
5. Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 264 v zvezi s/z:
- (a) zahtevo za izvajalce dejavnosti glede predhodnega uradnega obveščanja o premikih zarodnega materiala med državami članicami v skladu s točko (a)(ii) odstavka 1 tega člena, kadar je sledljivost takih premikov potrebna za zagotovitev izpolnjevanja zahtev za zdravstveno varstvo živali pri premikih, določenih v oddelkih 1 in 2 (členi 157 do 160);
- (b) potrebnimi informacijami za uradno obveščanje o premikih zarodnega materiala, kot je določeno v odstavku 1 tega člena;
- (c) postopki v nujnih primerih za uradno obveščanje o premikih zarodnega materiala v primeru izpadov električne energije in drugih motenj delovanja sistema TRACES.
6. Komisija lahko z izvedbenimi akti določi pravila o:
- (a) zagotavljanju informacij o premikih zarodnega materiala, ki jih izvajalci dejavnosti pošljejo pristojnemu organu države članice izvora v skladu z odstavkom 1;
- (b) uradnem obvestilu o premikih zarodnega materiala, ki ga pristojni organ države članice izvora pošlje namembni državi članici v skladu z odstavkom 2;
- (c) rokih za:
- (i) zagotovitev informacij iz odstavka 1 s strani izvajalca dejavnosti pristojnemu organu države članice izvora;
- (ii) uradno obvestilo o premikih zarodnega materiala s strani pristojnega organa države članice izvora, kot je navedeno v odstavku 2.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).

Oddelek 4

Premiki zarodnega materiala gojenih kopenskih živali, ki niso iz vrst goveda, ovc, koz, prašičev in enoprstih kopitarjev, in zarodnega materiala perutnine, v druge države članice

Člen 164

Zarodni material gojenih kopenskih živali, ki niso iz vrst goveda, ovc, koz, prašičev in enoprstih kopitarjev in zarodnega materiala perutnine

1. Izvajalci dejavnosti lahko premikajo zarodni material gojenih kopenskih živali, ki niso iz vrst goveda, ovc, koz, prašičev in enoprstih kopitarjev, in zarodnega materiala perutnine, v drugo državo članico le, če ta material ne predstavlja znatnega tveganja za širjenje bolezni s seznama iz točke (d) člena 9(1) na vrste s seznama v namembnem kraju, ob upoštevanju zdravstvenega statusa v namembnem kraju.

2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi z zahtevami za zdravstveno varstvo živali, veterinarskimi spričevali in uradnim obveščanjem o premikih zarodnega materiala gojenih kopenskih živali, ki niso iz vrst goveda, ovc, koz, prašičev in enoprstih kopitarjev, in zarodnega materiala perutnine, ob upoštevanju naslednjih zadev:

- (a) bolezni s seznama iz točke (d) člena 9(1) za zadevne vrste s seznama;
- (b) vrst živali, katerim je bil zarodni material odvzet, in vrste zarodnega materiala;
- (c) zdravstvenega statusa v kraju izvora in namembnem kraju;
- (d) vrste odvzema, pridobivanja, priprave in shranjevanja;
- (e) drugih epidemioloških dejavnikov.

3. Kadar so v skladu z odstavkom 2 veterinarska spričevala in uradna obvestila o premikih zarodnega materiala obvezna:

- (a) se za taka spričevala uporabljajo pravila iz členov 161(1) do (5), 162(1) in (2) ter pravila, sprejeta na podlagi členov 161(6) in 162(3) do (5);
- (b) se za uradno obvestilo o premikih uporabljajo pravila iz člena 163(1), (2) in (4) in pravila, sprejeta na podlagi člena 163(5).

Oddelek 5

Odstopanja

Člen 165

Zarodni material za znanstvene namene in delegirani akti

1. Pristojni organ namembnega kraja lahko, če na to pristane pristojni organ kraja izvora, odobri premike zarodnega materiala za znanstvene namene na ozemlje namembne države članice, kadar ti premiki ne izpolnjujejo zahtev iz členov 159 do 164.

2. Pristojni organ odstopanja iz odstavka 1 odobri le, če:

- (a) pristojna organa namembnega kraja in kraja izvora:
 - (i) se dogovorita o pogojih za predlagane premike;
 - (ii) zagotovita, da so vzpostavljeni potrebni ukrepi za zmanjšanje tveganja za zagotovitev, da ti premiki ne ogrožajo zdravstvenega statusa v krajih na poti in namembnih krajih glede bolezni s seznama iz točke (d) člena 9(1);
 - (iii) kadar je to primerno, uradno obvestita pristojne organe držav članic prehoda, o odobrenem odstopanju in o pogojih, v katerih se odobri;
- (b) ti premiki potekajo pod nadzorom pristojnih organov kraja izvora in namembnega kraja ter, kadar je ustrezno, pristojnih organov vseh držav članic prehoda.

3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi s pravili za odstopanja, ki jih odobrijo pristojni organi in ki dopolnjujejo pravila iz odstavkov 1 in 2 tega člena.

POGLAVJE 6

Proizvodnja, predelava in distribucija proizvodov živalskega izvora v Uniji

Člen 166

Splošne obveznosti izvajalcev dejavnosti glede zdravstvenega varstva živali in delegirani akti

1. Izvajalci dejavnosti sprejmejo ustrezne preventivne ukrepe za zagotovitev, da proizvodi živalskega izvora v vseh fazah proizvodnje, predelave in distribucije v Uniji ne povzročajo širjenja:
 - (a) bolezni s seznama iz točke (d) člena 9(1), ob upoštevanju zdravstvenega statusa v kraju proizvodnje, predelave ali namembnem kraju;
 - (b) porajajočih se bolezni.
2. Izvajalci dejavnosti zagotovijo, da proizvodi živalskega izvora ne prihajajo iz obratov ali obratov živilske dejavnosti ali da niso pridobljeni od živali, ki prihajajo iz obratov, za katere veljajo:
 - (a) ukrepi v nujnih primerih, kot so določeni v členih 257 in 258 ali v pravilih, sprejetih na podlagi člena 259, razen če so v pravilih, sprejetih na podlagi člena 248, določena odstopanja od zahteve iz odstavka 1 tega člena;
 - (b) omejitve premikov, ki se uporabljajo za gojene kopenske živali in proizvode živalskega izvora, kot je določeno v točki (c) člena 32(1), točki (e) člena 55(1), členu 56, točki (a) člena 61(1), členu 62(1), točki (c) člena 65(1), točki (b) člena 70(1), točki (a) člena 74(1), točki (b) člena 76(2), členu 76(3), členu 79, členu 81 in členu 82(2) in (3) ter v pravilih, sprejetih v skladu s členom 55(2), členoma 63 in 67, členom 70(3), členom 71(3), členom 74(4), členom 76(5) in členom 83(2), razen če je v navedenih pravilih določeno odstopanje od teh omejitev premikov.
3. Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 264 v zvezi s podrobnimi zahtevami, ki dopolnjujejo zahteve iz:
 - (a) odstavka 1 tega člena glede preventivnih ukrepov, tudi ukrepov za zmanjšanje tveganja, in
 - (b) odstavka 2 tega člena glede omejitev premikov za proizvode živalskega izvora.
4. Pri sprejemanju delegiranih aktov iz odstavka 3 Komisija te akte utemelji na:
 - (a) zadevni bolezni s seznama iz točke (d) člena 9(1) in vrst, ki jih prizadene ta bolezen;
 - (b) pripadajočih tveganjih.

Člen 167

Obveznosti izvajalcev dejavnosti glede veterinarskih spričeval in delegirani akti

1. Izvajalci dejavnosti lahko znotraj države članice ali v drugo državo članico naslednje proizvode živalskega izvora premikajo le, če zadevne proizvode spremlja veterinarsko spričevalo, ki ga izda pristojni organ države članice izvora v skladu z odstavkom 3:
 - (a) proizvode živalskega izvora, ki:
 - (i) lahko zapustijo območje z omejitvami, za katero veljajo ukrepi v nujnih primerih iz pravil, sprejetih na podlagi člena 259;
 - (ii) izvirajo od živali iz vrst, za katere veljajo navedeni ukrepi v nujnih primerih;

(b) proizvode živalskega izvora, ki:

(i) lahko zapustijo območje z omejitvami, za katerega veljajo ukrepi za obvladovanje bolezni v skladu s členom 32(1), točko (f)(ii) člena 55(1), členom 56, točko (a) člena 61(1), členom 62(1), členom 64, točko (c) člena 65(1), točko (b) člena 70(1), točko (a) člena 74(1) in členoma 79 in 80 ter pravili, sprejetimi na podlagi člena 55(2), členov 63 in 67 ter členov 71(3), 74(4) in 83(2);

(ii) izvirajo od živali iz vrst, za katere veljajo navedeni ukrepi za obvladovanje bolezni.

Pristojni organ lahko odloči, da takšnega spričevala ni treba izdati za premike proizvodov živalskega izvora v zadevni državi članici, če ta organ meni, da je vzpostavljen alternativni sistem, ki zagotavlja sledljivost pošiljk takšnih proizvodov, in da ti proizvodi izpolnjujejo zahteve za zdravstveno varstvo živali pri takih premikih.

2. Izvajalci dejavnosti sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da veterinarsko spričevalo iz odstavka 1 spremlja proizvode živalskega izvora od kraja izvora do namembnega kraja.

3. Pristojni organ na zahtevo zadevnega izvajalca dejavnosti izda veterinarsko spričevalo za premike proizvodov živalskega izvora iz odstavka 1, pod pogojem, da so bile izpolnjene ustrezne zahteve iz tega člena.

4. Za veterinarska spričevala za premike proizvodov živalskega izvora iz odstavka 1 tega člena se uporabljajo členi 148, 149 in 150 in pravila, sprejeta na podlagi členov 146 in 147 ter člena 149(4).

5. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi z odstopanji od zahtev za veterinarska spričevala iz odstavka 1 tega člena in pogoje za taka odstopanja glede premikov proizvodov živalskega izvora, ki ne predstavljajo znatnega tveganja za širjenje bolezni zaradi:

(a) vrst zadevnih proizvodov živalskega izvora;

(b) ukrepov za zmanjšanje tveganja, ki se uporabljajo za proizvode živalskega izvora, da se zmanjša tveganje za širjenje bolezni;

(c) predvidene uporabe proizvodov živalskega izvora;

(d) namembnega kraja proizvodov živalskega izvora.

Člen 168

Vsebina veterinarskih spričeval ter delegirani in izvedbeni akti

1. Veterinarsko spričevalo za proizvode živalskega izvora, določeno v členu 167(1), vsebuje vsaj naslednje informacije:

(a) obrat ali kraj izvora ter namembni obrat ali kraj;

(b) opis zadevnih proizvodov živalskega izvora;

(c) količino proizvodov živalskega izvora;

(d) identifikacijo proizvodov živalskega izvora, kadar je to obvezno v skladu s točko (h) člena 65(1) ali pravili, sprejetimi na podlagi točke (a) drugega odstavka člena 67;

(e) potrebne informacije za dokaz, da proizvodi živalskega izvora izpolnjujejo zahteve glede omejitve premikov iz člena 166(2) in pravil, sprejetih na podlagi člena 166(3).

2. Veterinarsko spričevalo iz odstavka 1 lahko vsebuje tudi druge informacije, ki se zahtevajo v skladu z drugo zakonodajo Unije.
3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi z informacijami, ki se navedejo v veterinarskem spričevalu iz odstavka 1 tega člena.
4. Komisija lahko z izvedbenimi akti določi pravila za vzorce veterinarskih spričeval za proizvode živalskega izvora iz odstavka 1 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).

Člen 169

Uradno obveščanje o premikih proizvodov živalskega izvora v druge države članice

1. Izvajalci dejavnosti:
 - (a) vnaprej obvestijo pristojni organ v svoji državi članici izvora o predvidenem premiku proizvodov živalskega izvora, kadar mora v skladu s členom 167(1) zadevne pošiljke spremljati veterinarsko spričevalo;
 - (b) predložijo vse potrebne informacije, da lahko pristojni organ države članice izvora v skladu z odstavkom 2 uradno obvesti pristojni organ namembne države članice o zadevnem premiku.
2. Pristojni organ države članice izvora v skladu s pravili, sprejetimi na podlagi odstavkov 5 in 6, pred premikom in, kadar je to mogoče, prek sistema TRACES uradno obvesti pristojni organ namembne države članice o premikih proizvodov živalskega izvora.
3. Države članice za upravljanje uradnih obvestil uporabljajo regije, določene v skladu s členom 153(3).
4. Člen 153(4) se uporablja za uradna obvestila o premikih proizvodov živalskega izvora, ki jih pošljejo izvajalci dejavnosti.
5. Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 264 v zvezi z:
 - (a) informacijami, potrebnimi za uradno obveščanje o premikih proizvodov živalskega izvora, kot je določeno v odstavku 1 tega člena;
 - (b) postopki v nujnih primerih za uradno obveščanje o premikih proizvodov živalskega izvora v primeru izpadov električne energije in drugih motenj delovanja sistema TRACES.
6. Komisija lahko z izvedbenimi akti določi pravila o:
 - (a) informacijah o premikih proizvodov živalskega izvora, ki jih izvajalci dejavnosti pošljejo pristojnemu organu njihove države članice izvora v skladu z odstavkom 1;
 - (b) uradnem obvestilu o premikih proizvodov živalskega izvora, ki ga pristojni organ države članice izvora pošlje namembni državi članici v skladu z odstavkom 2;
 - (c) rokih za:
 - (i) zagotovitev informacij iz odstavka 1 s strani zadevnega izvajalca dejavnosti pristojnemu organu države članice izvora;
 - (ii) uradno obvestilo o premikih proizvodov živalskega izvora, ki ga da pristojni organ države članice izvora, kot je navedeno v odstavku 2.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).

POGLAVJE 7

Področje uporabe nacionalnih ukrepov

Člen 170

Nacionalni ukrepi za obvladovanje bolezni ter premike živali in zarodnega materiala

1. Države članice lahko sprejmejo nacionalne ukrepe za obvladovanje bolezni s seznama iz točk (d) in (e) člena 9(1) ter premike kopenskih živali in njihovega zarodnega materiala na svojem ozemlju.
2. Navedeni nacionalni ukrepi:
 - (a) upoštevajo pravila za premike živali in zarodnega materiala, določena v poglavju 3 (členi 124 do 154), poglavju 4 (člena 155 in 156) in poglavju 5 (členi 157 do 165), ter niso v nasprotju z navedenimi pravili;
 - (b) ne ovirajo premikov živali in proizvodov med državami članicami;
 - (c) ne presegajo ukrepov, ki so primerni in potrebni za preprečevanje vnosa in širjenja bolezni s seznama iz točk (d) in (e) člena 9(1).

Člen 171

Nacionalni ukrepi za omejevanje učinka bolezni, razen bolezni s seznama

Kadar bolezen, ki ni ena od bolezni s seznama, predstavlja znatno tveganje za zdravje gojenih kopenskih živali v državi članici, lahko zadevna država članica sprejme nacionalne ukrepe za obvladovanje te bolezni ter omeji premike gojenih kopenskih živali in zarodnega materiala, če navedeni ukrepi:

- (a) ne ovirajo premikov živali in proizvodov med državami članicami;
- (b) ne presegajo ukrepov, ki so primerni in potrebni za obvladovanje te bolezni.

NASLOV II

VODNE ŽIVALI IN PROIZVODI ŽIVALSKEGA IZVORA OD VODNIH ŽIVALI

POGLAVJE 1

Registracija, odobritev, vodenje evidenc in registri

Oddelek 1

Registracija obratov akvakulture

Člen 172

Obveznost izvajalcev dejavnosti, da registrirajo obrate akvakulture

1. Izvajalci dejavnosti v obratih akvakulture morajo zato, da bi bili njihovi obrati registrirani v skladu s členom 173, pred začetkom takšnih dejavnosti:
 - (a) obvestiti pristojni organ o katerem koli obratu akvakulture, za katerega so odgovorni;
 - (b) pristojnemu organu predložiti naslednje informacije:
 - (i) ime in naslov zadevnega izvajalca dejavnosti;
 - (ii) lokacijo obrata in opis njegovih objektov;

- (iii) vrste, kategorije in količine (število, prostornina ali teža) živali iz akvakulture, ki jih nameravajo gojiti v obratu akvakulture, in zmogljivost obrata akvakulture;
 - (iv) vrsto obrata akvakulture ter
 - (v) vse druge značilnosti obrata, ki so pomembne za določanje tveganja, ki ga obrat predstavlja.
2. Izvajalci dejavnosti v obratih akvakulture iz odstavka 1 pristojni organ vnaprej obvestijo o:
- (a) vseh pomembnih spremembah zadevnega obrata akvakulture glede zadev iz točke (b) odstavka 1;
 - (b) vsakem prenehanju dejavnosti zadevnega izvajalca ali obrata akvakulture.
3. Obratom akvakulture, ki jih je treba odobriti v skladu s členom 176(1) in členom 177, ni treba predložiti informacij iz odstavka 1 tega člena.
4. Izvajalec dejavnosti lahko vloži vlogo za registracijo, kot je določeno v odstavku 1, za skupino obratov akvakulture, če ti izpolnjujejo enega izmed naslednjih pogojev:
- (a) vsi obrati akvakulture se nahajajo na epidemiološko povezanem območju in vsi izvajalci dejavnosti na tem območju uporabljajo enoten sistem biološke zaščite;
 - (b) za vse obrate akvakulture je odgovoren isti izvajalec dejavnosti in vsi obrati akvakulture uporabljajo enoten sistem biološke zaščite ter živali iz akvakulture iz zadevnih obratov spadajo v isto epidemiološko enoto.

Kadar vloga za registracijo zajema skupino obratov, se za to skupino obratov akvakulture kot celoto uporabljajo pravila, določena v odstavkih 1 do 3 tega člena in v točki (b) prvega odstavka člena 173 ter pravila, sprejeta na podlagi člena 175, ki se sicer uporabljajo za en obrat akvakulture.

Člen 173

Obveznosti pristojnih organov glede registracije obratov akvakulture

Pristojni organ registrira:

- (a) obrate akvakulture v register obratov akvakulture iz člena 185(1), kadar zadevni izvajalec dejavnosti predloži informacije, ki so obvezne v skladu s členom 172(1);
- (b) skupine obratov akvakulture v navedeni register, če so izpolnjena merila, določena v členu 172(4).

Pristojni organ vsakemu obratu ali skupini obratov iz tega člena dodeli enolično registracijsko številko.

Člen 174

Odstopanja od obveznosti izvajalcev dejavnosti, da registrirajo obrate akvakulture

Z odstopanjem od člena 172(1) lahko države članice določene obrate akvakulture, ki predstavljajo neznatno tveganje, kot se določi v izvedbenem aktu, sprejetem v skladu s členom 175, izvzamejo od zahteve za registracijo.

Člen 175

Izvedbena pooblastila glede odstopanj od obveznosti za registracijo obratov akvakulture

1. Komisija lahko z izvedbenimi akti določi pravila glede informacij, ki jih morajo predložiti izvajalci dejavnosti za namen registracije obrata akvakulture, kot je določeno v členu 172(1), vključno z roki, v katerih se morajo takšne informacije predložiti.
2. Komisija z izvedbenimi akti določi pravila glede vrst obratov akvakulture, ki jih države članice lahko izvzamejo od zahteve za registracijo v skladu s členom 174 na podlagi:
 - (a) vrst, kategorij in količine (števila, prostornine ali teže) živali iz akvakulture v zadevnem obratu akvakulture ter zmogljivosti tega obrata;
 - (b) premikov živali iz akvakulture v obrat akvakulture in iz njega.
3. Izvedbeni akti iz tega člena se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).

Oddelek 2

Odobritev določenih vrst obratov akvakulture

Člen 176

Odobritev določenih obratov akvakulture in delegirani akti

1. Izvajalci dejavnosti v naslednjih vrstah obratov akvakulture pri pristojnem organu v skladu s členom 180(1) zaprosijo za odobritev:
 - (a) obratov akvakulture, v katerih se gojijo živali iz akvakulture z namenom, da se premaknejo iz tega obrata žive ali kot proizvodi živalskega izvora, pridobljeni od teh živali;
 - (b) drugih obratov akvakulture, ki predstavljajo znatno tveganje zaradi:
 - (i) vrst, kategorij in števila živali iz akvakulture, ki se tam gojijo;
 - (ii) vrste zadevnega obrata akvakulture;
 - (iii) premikov živali iz akvakulture v zadevni obrat akvakulture in iz njega.
2. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko države članice izvajalce dejavnosti v naslednjih vrstah obratov oprostitijo obveznosti zaprositi za odobritev:
 - (a) obrati akvakulture, v katerih se gojijo manjše količine živali iz akvakulture za dobavo za prehrano ljudi bodisi:
 - (i) neposredno končnemu potrošniku ali
 - (ii) lokalnim prodajalnam na drobno, ki neposredno dobavljajo končnemu potrošniku;
 - (b) ribniki ali druge namestitve, kjer se z obnavljanjem z živalmi iz akvakulture vzdržuje populacija vodnih živali le za rekreacijski ribolov, pri čemer so te živali v omejenem prostoru in ne morejo pobegniti;
 - (c) obrati akvakulture, v katerih se gojijo živali iz akvakulture le v okrasne namene v zaprtih objektih,pod pogojem, da zadevni obrat ne predstavlja znatnega tveganja.

3. Razen če ni bilo odobreno odstopanje na podlagi odstavka 4 tega člena, izvajalci dejavnosti v obratu akvakulture iz odstavka 1 tega člena ne začnejo izvajati dejavnosti, dokler ta obrat ni odobren v skladu s členom 181(1), in prenehajo izvajati vsako dejavnost v obratu akvakulture iz odstavka 1 tega člena, kadar:

- (a) pristojni organ odvzame ali začasno prekliče odobritev v skladu s členom 184(2) ali
- (b) zadevni obrat akvakulture v primeru pogojne odobritve, izdane v skladu s členom 183(3), ne izpolni preostalih neizpolnjenih zahtev iz člena 183(4) in ne pridobi končne odobritve v skladu s členom 183(3).

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi s/z:

- (a) odstopanju od zahteve za izvajalce dejavnosti, da pri pristojnem organu zaprosijo za odobritev vrst obratov akvakulture iz točke (a) odstavka 1 v zvezi z vrstami obratov, kot niso obrati iz točke (a)(i) in (ii) odstavka 2, kadar ti obrati ne predstavljajo znatnega tveganja;
- (b) vrstami obratov akvakulture, ki jih je treba odobriti v skladu s točko (b) odstavka 1.

5. Pri sprejemanju delegiranih aktov, kot je določeno v odstavku 4, Komisija te akte utemelji na naslednjih merilih:

- (a) vrste in kategorije živali iz akvakulture, ki se gojijo v obratu akvakulture;
- (b) vrsta obrata akvakulture in vrsta proizvodnje ter
- (c) značilni vzorci premikov za vrsto zadevnega obrata akvakulture ter vrste ali kategorije živali iz akvakulture, ki jih to zadeva.

6. Izvajalec dejavnosti lahko zaprosi za odobritev skupine obratov akvakulture, če so izpolnjene zahteve iz točk (a) in (b) prvega odstavka člena 177.

Člen 177

Odobritev skupine obratov akvakulture, ki jo izda pristojni organ

Pristojni organ lahko izda odobritev, kot je določeno v členu 181(1), za skupino obratov akvakulture, če zadevni obrati akvakulture izpolnjujejo enega od naslednjih pogojev:

- (a) vsi obrati akvakulture se nahajajo na epidemiološko povezanem območju in vsi izvajalci dejavnosti na tem območju uporabljajo enoten sistem biološke zaščite; posamično pa je treba odobriti vse obrate na obali ali blizu obale, namenjene sprejemanju, dodelavi, pranju, čiščenju, razvrščanju, embaliranju in pakiranju živih školjk za prehrano ljudi (tako imenovani odpremni centri), obrate z bazeni, ki se napajajo s čisto morskovo vodo, v katero se polagajo žive školjke za čas, ki je potreben, da se prečistijo in postanejo primerne za prehrano ljudi (t. i. obrati za prečiščevanje), in podobne obrate, ki se nahajajo znotraj takšnega epidemiološko povezanega območja;
- (b) za vse obrate akvakulture je odgovoren isti izvajalec dejavnosti in
 - (i) vsi obrati akvakulture uporabljajo enoten sistem biološke zaščite in
 - (ii) živali iz akvakulture iz zadevnih obratov spadajo v isto epidemiološko enoto.

Če se za skupino obratov akvakulture izda ena odobritev, se za vse obrate akvakulture iz skupine uporabljajo pravila, določena v členu 178 in členih 180 do 184, ter pravila, sprejeta na podlagi členov 180(2) in 181(2), ki se sicer uporabljajo za en obrat akvakulture.

Člen 178

Odobritev statusa zaprtega obrata akvakulture

Izvajalci dejavnosti v obratih akvakulture, ki želijo pridobiti status zaprtega obrata:

- (a) pri pristojnem organu zaprosijo za odobritev v skladu s členom 180(1);
- (b) premaknejo živali v njihov obrat ali iz njega v skladu z zahtevami iz člena 203(1) in vsemi delegiranimi akti, sprejetimi v skladu s členom 203(2), šele po tem, ko pristojni organ njihovemu obratu odobri ta status v skladu s členom 181 ali 183.

Člen 179

Odobritev obrata za predelavo ribiških proizvodov za namen obvladovanja bolezni

Izvajalci dejavnosti v obratih za predelavo ribiških proizvodov za namen obvladovanja bolezni:

- (a) poskrbijo za pridobitev potrebne odobritve v skladu s členom 4 Uredbe (ES) št. 853/2004 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ in
- (b) pri pristojnem organu v skladu s členom 180(1) zaprosijo za odobritev zakola ali predelave vodnih živali za namen obvladovanja bolezni v skladu s točko (b) člena 61(1), členom 62 ter členi 68(1), 79 in 80 ter pravili, sprejetimi na podlagi člena 63 ter členov 70(3) in 71(3).

Člen 180

Obveznost izvajalcev dejavnosti v zvezi s predložitvijo informacij zaradi pridobitve odobritve

1. Izvajalci dejavnosti v vlogi za odobritev obrata, kot je določeno v členu 176(1), členu 177, točki (a) člena 178(a) in členu 179, pristojnemu organu predložijo naslednje informacije:

- (a) ime in naslov zadevnega izvajalca dejavnosti;
- (b) lokacijo zadevnega obrata in opis njegovih objektov;
- (c) vrste, kategorije in količine (število, prostornina ali teža) živali iz akvakulture, ki se gojijo v obratu in na katere se nanaša odobritev;
- (d) vrsto obrata akvakulture;
- (e) v primeru odobritve skupine obratov akvakulture, podrobnosti, ki dokazujejo, da zadevna skupina izpolnjuje pogoje, določene v členu 177;
- (f) druge značilnosti načina obratovanja zadevnega obrata akvakulture, ki so pomembne za določanje tveganja, ki ga predstavlja obrat;
- (g) oskrba z vodo in njeno odvajanje iz obrata;
- (h) ukrepi za biološko zaščito v obratu.

2. Izvajalci dejavnosti v obratih iz odstavka 1 pristojni organ vnaprej obvestijo o:

- (a) vseh spremembah v obratih, ki se nanašajo na informacije iz odstavka 1;
- (b) vsakem prenehanju dejavnosti zadevnega izvajalca dejavnosti ali obrata.

⁽¹⁾ Uredba (EC) No 853/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o posebnih higienskih pravilih za živila živalskega izvora (UL L 139, 30.4.2004, str. 55).

3. Komisija lahko z izvedbenimi akti določi pravila glede informacij, ki jih morajo izvajalci dejavnosti navesti v vlogi za odobritev njihovega obrata v skladu z odstavkom 1, tudi glede rokov, v katerih se morajo takšne informacije predložiti.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).

Člen 181

Odobritev in pogoji odobritve ter delegirani akti

1. Pristojni organ odobri obrate akvakulture iz členov 176(1) in točke (a) člena 178, skupine obratov akvakulture iz člena 177 in obrate za predelavo ribiških proizvodov za namen obvladovanja bolezni iz člena 179 le, če takšni obrati:

(a) kadar je ustrezno, izpolnjujejo zahteve v zvezi s/z:

- (i) karanteno, osamitvijo in drugimi ukrepi za biološko zaščito, ob upoštevanju zahtev iz točke (b) člena 10(1) ter vseh pravil, sprejetih na podlagi člena 10(6);
- (ii) zahtevami za spremljanje, kot so določene v členu 24, in, kadar je to primerno za vrste zadevnih obratov in povezana tveganja, zahteve iz člena 25;
- (iii) vodenjem evidenc, kot določeno v členih 186 do 188 ter vseh pravilih, sprejetih na podlagi členov 189 in 190;

(b) imajo objekte in opremo, ki so:

- (i) primerni za zmanjšanje tveganja za vnos in širjenje bolezni na sprejemljivo raven, ob upoštevanju vrste zadevnega obrata;
- (ii) ustrezne kapacitete za vrste, kategorije in količino (število, prostornina ali teža) vodnih živali, ki jih to zadeva;

(c) ne predstavljajo nesprejemljivega tveganja za širjenje bolezni, ob upoštevanju sprejetih ukrepov za zmanjšanje tveganja;

(d) imajo vzpostavljen sistem, ki zadevnemu izvajalcu dejavnosti omogoča, da pristojnemu organu dokaže izpolnjevanje zahtev, določenih v točkah (a), (b) in (c).

2. Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 264 v zvezi s/z:

(a) karanteno, osamitvijo in drugimi ukrepi za biološko zaščito iz točke (a)(i) odstavka 1;

(b) spremljanjem iz točke (a)(ii) odstavka 1;

(c) objekti in opremo iz točke (b) odstavka 1.

3. Pri oblikovanju pravil, ki se določijo v delegiranih aktih, sprejetih na podlagi odstavka 2, Komisija ta pravila utemelji na naslednjih zadevah:

(a) tveganjih, ki jih predstavlja posamezna vrsta obrata;

(b) vrstah in kategorijah živali iz akvakulture ali vodnih živali, na katere se nanaša odobritev;

(c) vrsti zadevne proizvodnje;

(d) značilnih vzorcih premikov za vrsto obrata akvakulture ter vrste in kategorije živali, ki se gojijo v teh obratih.

Člen 182

Obseg odobritve obratov

Pristojni organ v odobritvi obrata akvakulture ali obrata za predelavo ribiških proizvodov za namen obvladovanja bolezni, ki jo izda na podlagi člena 181(1) po vložitvi vloge v skladu s členoma 176, členom 177, točko (a) člena 178 ali členom 179, izrecno navede:

- (a) za katere vrste obratov akvakulture iz člena 176(1) in točke (a) člena 178, skupine obratov akvakulture iz člena 177 in obrate za predelavo ribiških proizvodov za namen obvladovanja bolezni iz člena 179 ter pravil, sprejetih v skladu s točko (b) člena 176(4), velja odobritev;
- (b) za katere vrste in kategorije živali iz akvakulture velja odobritev.

Člen 183

Postopki za izdajo odobritve pristojnega organa

1. Pristojni organ določi postopke, ki jih morajo izvajalci dejavnosti upoštevati ko zaprosijo za odobritev obratov v skladu s členom 176(1) ter členoma 178 in 179.
2. Po prejemu vloge izvajalca dejavnosti za odobritev v skladu s členom 176(1), členom 178 ali členom 179 pristojni organ opravi pregled na kraju samem.
3. Če so zahteve iz člena 181 izpolnjene, pristojni organ izda odobritev.
4. Kadar obrat ne izpolnjuje vseh zahtev za odobritev iz člena 181, lahko pristojni organ obrat pogojno odobri, če se pri pregledu vloge zadevnega izvajalca dejavnosti in naknadnem pregledu obrata na kraju samem iz odstavka 2 tega člena, pokaže, da obrat izpolnjuje vse osnovne zahteve, ki v zadostni meri zagotavljajo, da obrat ne predstavlja znatnega tveganja.
5. Kadar pristojni organ v skladu z odstavkom 4 tega člena pogojno odobri obrat, ga dokončno odobri šele po tem, ko se pri drugem pregledu obrata na kraju samem, opravljenem v treh mesecih od datuma pogojne odobritve, ali iz dokumentacije, ki jo izvajalec dejavnosti predloži v treh mesecih navedenega datuma, pokaže, da obrat izpolnjuje vse zahteve za odobritev iz člena 181(1) in pravil, sprejetih na podlagi člena 181(2).

Kadar se pri pregledu na kraju samem ali iz dokumentacije iz prvega pododstavka izkaže, da je obrat očitno napredoval, vendar še vedno ne izpolnjuje vseh zahtev, lahko pristojni organ podaljša pogojno odobritev. Vendar pogojna odobritev ne sme biti izdana za obdobje, ki skupaj presega šest mesecev.

Člen 184

Pregled, začasni preklic in odvzem odobritev pristojnega organa

1. Pristojni organ v ustreznih intervalih in odvisno od tveganja pregleduje odobritve obratov, izdane v skladu s členom 181(1).
2. Kadar pristojni organ ugotovi resne nepravilnosti v obratu glede skladnosti z zahtevami, določenimi v členu 181(1), in pravil, sprejetih na podlagi člena 181(2), izvajalec dejavnosti iz tega obrata pa ne more zagotoviti ustreznih jamstev, da bodo te nepravilnosti odpravljene, pristojni organ sproži postopek za odvzem odobritve obrata.

Vendar lahko pristojni organ odobritev obrata zgolj začasno preklic in je ne odvzame, kadar izvajalec dejavnosti lahko zagotovi, da bodo te nepravilnosti odpravljene v razumnem roku.

3. Odobritev se po odvzemu izda oziroma po začasnem preklicu obnovi v skladu z odstavkom 2 šele po tem, ko pristojni organ ugotovi, da obrat v celoti izpolnjuje vse zahteve iz te uredbe za to vrsto obrata.

Oddelek 3

Register obratov akvakulture in obratov za predelavo ribiških proizvodov za namen obvladovanja bolezni

Člen 185

Register obratov akvakulture in obratov za predelavo ribiških proizvodov za namen obvladovanja bolezni

1. Vsak pristojni organ vzpostavi in posodablja register:
 - (a) vseh obratov akvakulture, registriranih v skladu s členom 173;
 - (b) vseh obratov akvakulture, odobrenih v skladu s členom 181(1);
 - (c) vseh obratov za predelavo ribiških proizvodov za namen obvladovanja bolezni, odobrenih v skladu s členom 181(1).
2. Register obratov akvakulture iz odstavka 1 vsebuje naslednje informacije:
 - (a) ime in naslov izvajalca dejavnosti ter registracijsko številko zadevnega obrata;
 - (b) lokacijo obrata akvakulture oziroma skupine zadevnih obratov akvakulture;
 - (c) vrsto proizvodnje v obratu;
 - (d) oskrba z vodo in njeno odvajanje iz obrata, kadar je ustrezno;
 - (e) vrste živali iz akvakulture, ki se gojijo v obratu;
 - (f) posodobljene informacije o zdravstvenem statusu registriranega obrata akvakulture oziroma skupine obratov glede bolezni s seznama iz točke (d) člena 9(1).
3. Za obrate, odobrene v skladu s členom 181(1), pristojni organ v elektronski obliki objavi vsaj informacije iz točk (a), (c), (e) in (f) odstavka 2 tega člena, ob upoštevanju zahtev glede varstva podatkov.
4. Pristojni organ lahko po potrebi združi registracijo iz odstavka 1 z registracijo za druge namene.
5. Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 264 v zvezi z:
 - (a) ustreznimi podrobnimi informacijami, ki morajo biti navedene v registru obratov akvakulture iz odstavka 1 tega člena;
 - (b) dostopom javnosti do tega registra.

Oddelek 4

Vodenje evidenc in sledljivost

Člen 186

Obveznost izvajalcev dejavnosti v obratih akvakulture, da vodijo evidence

1. Izvajalci dejavnosti v obratih, za katere velja obveznost registracije v skladu s členom 173 ali obveznost odobritve v skladu s členom 181(1), vodijo in vzdržujejo evidence, ki vključujejo vsaj naslednje informacije:
 - (a) vrste, kategorije in količine (število, prostornina ali teža) živali iz akvakulture v njihovem obratu;

- (b) premike živali iz akvakulture in proizvodov živalskega izvora, pridobljenih iz navedenih živali, v njihov obrat akvakulture in iz njega, pri čemer se ustrezno navede:
 - (i) njihov kraj izvora ali namembni kraj;
 - (ii) datum takih premikov;
- (c) veterinarska spričevala v papirni ali elektronski obliki, ki morajo spremljati živali iz akvakulture pri njihovih premikih ob prihodu v obrat akvakulture v skladu s členom 208 in pravili, sprejetimi na podlagi točk (a) in (c) člena 211(1) ter člena 213(2);
- (d) umrljivost v vsaki epidemiološki enoti in druge težave z boleznimi v obratu akvakulture, ki so pomembne za vrsto proizvodnje;
- (e) ukrepi za biološko zaščito, spremljanje, zdravljenje, rezultate testov in druge relevantne informacije, kot je primerno, za:
 - (i) vrste in kategorije živali iz akvakulture v obratu;
 - (ii) vrsto proizvodnje v obratu akvakulture;
 - (iii) vrsto in velikost obrata akvakulture;
- (f) rezultati vseh veterinarskih obiskov, ki se zahtevajo v skladu s členom 25(1).

Evidence se vodijo in vzdržujejo v papirni ali elektronski obliki.

2. Zadevna država članica lahko obrate akvakulture, ki predstavljajo majhno tveganje za širjenje bolezni s seznama ali porajajočih se bolezni, izvzame od zahteve za vodenje evidenc v zvezi z vsemi ali nekaterimi informacijami, naštetimi v točkah (c), (d) in (e) odstavka 1, pod pogojem, da je zagotovljena sledljivost.

3. Izvajalci dejavnosti v obratih akvakulture vodijo evidence iz odstavka 1 v svojem zadevnem obratu akvakulture ter jo:

- (a) vodijo na način, ki lahko zagotovi sledljivost živali iz akvakulture do kraja izvora in namembnega kraja;
- (b) dajo na voljo pristojnemu organu na zahtevo;
- (c) hranijo vsaj tako dolgo, kot predpiše pristojni organ, kar pa ne sme biti manj kot tri leta.

Z odstopanjem od zahteve, da se evidence vodijo v njihovem zadevnem obratu, kot je določeno v prvem pododstavku, se evidence, če jih fizično ni mogoče voditi v tem obratu, vodijo v pisarni, iz katere se obrat upravlja.

Člen 187

Obveznost obratov za predelavo ribiških proizvodov za namen obvladovanja bolezni, da vodijo evidence

1. Izvajalci dejavnosti v obratih za predelavo ribiških proizvodov za namen obvladovanja bolezni, ki jih je treba odobriti v skladu s členom 179, vodijo in vzdržujejo evidence o:

- (a) vseh premikih živali iz akvakulture in proizvodov živalskega izvora, pridobljenih iz teh živali, v njihov obrat in iz njega;
- (b) odvajanju vode in ustreznih ukrepih za biološko zaščito.

2. Izvajalci dejavnosti v obratih za predelavo ribiških proizvodov za namen obvladovanja bolezni:
 - (a) vodijo evidence iz odstavka 1 v prostorih svojega obrata in jih na zahtevo dajo na voljo pristojnemu organu;
 - (b) hranijo te evidence vsaj tako dolgo, kot predpiše pristojni organ, kar pa ne sme biti manj kot tri leta.

Evidence se vodijo in vzdržujejo v papirni ali elektronski obliki.

Člen 188

Obveznost prevoznikov, da vodijo evidence

1. Prevozniki vodnih živali, namenjenih v obrate akvakulture ali za izpust v naravo, vodijo in vzdržujejo evidence v zvezi s/z:
 - (a) kategorijami, vrstami in količinami (število, prostornina ali teža) vodnih živali, ki jih prevažajo;
 - (b) stopnjami umrljivosti zadevnih živali iz akvakulture in prostoživečih vodnih živali med prevozom, kolikor je to izvedljivo glede na vrsto prevoza ter vrste živali iz akvakulture in prostoživečih vodnih živali, ki se prevažajo;
 - (c) obrati akvakulture in obrati za predelavo ribiških proizvodov za namen obvladovanja bolezni, ki jih obiščejo s prevoznim sredstvom;
 - (d) vsako menjavo vode med prevozom z navedbo virov sveže vode in mest izpusta vode;
 - (e) čiščenjem in razkuževanjem prevoznih sredstev.

Evidence se vodijo in vzdržujejo v papirni ali elektronski obliki.

2. Zadevne države članice lahko prevoznike, ki predstavljajo majhno tveganje za širjenje bolezni s seznama ali porajajočih se bolezni, izvzamejo od zahteve za vodenje evidenc za vse ali nekatere informacije, naštet v odstavku 1, pod pogojem, da je zagotovljena sledljivost.

3. Prevozniki vodijo evidence iz odstavka 1:
 - (a) na način, da je lahko nemudoma na voljo pristojnemu organu na zahtevo;
 - (b) vsaj tako dolgo, kot predpiše pristojni organ, kar pa ne sme biti manj kot tri leta.

Člen 189

Prenos pooblastil glede vodenja evidenc

1. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi s pravili za dopolnitev zahtev za vodenje evidenc iz členov 186, 187 in 188, glede informacij, ki jih morajo izvajalci dejavnosti evidentirati poleg tistih iz členov 186(1), 187(1) in 188(1).
2. Komisija pri sprejemanju delegiranih aktov iz odstavka 1 upošteva naslednje zadeve:
 - (a) tveganja, ki jih predstavlja posamezna vrsta obrata akvakulture ali prevoz;
 - (b) vrste in kategorije vodnih živali, ki se gojijo v zadevnem obratu akvakulture ali ki se prevažajo v ta obrat oziroma iz njega;
 - (c) vrsto proizvodnje v obratu;
 - (d) značilne vzorce premikov za vrsto obrata akvakulture ali obrata za predelavo ribiških proizvodov za namen obvladovanja bolezni;
 - (e) število, prostornino ali težo vodnih živali, ki se gojijo v obratu ali se prevažajo v obrat oziroma iz njega.

Člen 190

Izvedbena pooblastila glede izvzetij od zahtev za vodenje evidenc

Komisija lahko z izvedbenimi akti določi pravila glede vrst obratov akvakulture in izvajalcev dejavnosti, ki jih države članice lahko izvzamejo od zahtev za vodenje evidenc iz členov 186 in 188, v zvezi z:

- (a) izvajalci dejavnosti določenih kategorij obratov akvakulture in prevozniki;
- (b) obrati akvakulture, ki gojijo malo število živali iz akvakulture, ali prevozniki, ki prevažajo malo število vodnih živali;
- (c) določenimi vrstami in kategorijami vodnih živali.

Pri sprejemanju teh izvedbenih aktov Komisija te akte utemelji na merilih iz člena 189(2).

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).

POGLAVJE 2

Premiki vodnih živali po Uniji

Oddelek 1

Splošne zahteve za premike

Člen 191

Splošne zahteve za premike vodnih živali

1. Izvajalci dejavnosti sprejmejo ustrezne ukrepe za zagotovitev, da premik vodnih živali ne ogroža zdravstvenega statusa v namembnem kraju z vidika:

- (a) bolezni s seznama iz točke (d) člena 9(1);
- (b) porajajočih se bolezni.

2. Izvajalci dejavnosti lahko premikajo vodne živali v obrat akvakulture ali za namene prehrane ljudi ali jih izpuščajo v naravo le, če zadevne živali izpolnjujejo naslednje pogoje:

- (a) prihajajo, razen v primeru divjih vodnih živali, iz obratov, ki:
 - (i) jih je pristojni organ registriral v skladu s členom 173;
 - (ii) jih je pristojni organ odobril v skladu s členoma 181 in 182, kadar je to obvezno v skladu s členom 176(1), členom 177 ali členom 178; ali
 - (iii) jim je bilo odobreno odstopanje od zahteve za registracijo, določeno v členu 173;
- (b) zanje ne veljajo:
 - (i) omejitve premikov, ki vplivajo na zadevne vrste in kategorije živali v skladu s pravili, določenimi v členu 55(1), členu 56, členu 61(1), členih 62, 64 in 65, točki (b) člena 70(1), členu 74(1), členu 79 in členu 81, ter pravili, sprejetimi na podlagi člena 55(2), členov 63 in 67 ter členov 70(3), 71(3), 74(4) in 83(2), ali
 - (ii) ukrepi v nujnih primerih, določeni v členih 257 in 258 ter pravilih, sprejetih na podlagi člena 259.

Vendar lahko izvajalci dejavnosti premikajo te vodne živali, če so v naslovu II dela III (členi 53 do 83) določena odstopanja od omejitev takšnih premikov ali izpustov, ali če so določena odstopanja od ukrepov v nujnih primerih v pravilih, sprejetih na podlagi člena 259.

3. Izvajalci dejavnosti sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da se vodne živali, potem ko zapustijo kraj izvora, odpremijo naravnost v končni namembni kraj.

Člen 192

Ukrepi za preprečevanje bolezni v zvezi s prevozom

1. Izvajalci dejavnosti sprejmejo ustrezne in potrebne ukrepe za preprečevanje bolezni, s katerimi zagotovijo, da:
 - (a) zdravstveni status vodnih živali med prevozom ni ogrožen;
 - (b) dejavnosti prevoza vodnih živali ne povzročajo možnosti širjenja bolezni s seznama iz točke (d) člena 9(1) na ljudi ali živali v krajih na poti in v namembnem kraju;
 - (c) se izvedeta čiščenje in razkuževanje opreme in prevoznih sredstev ter drugi ustrezni ukrepi za biološko zaščito, kot je primerno glede na tveganja, povezana z zadevnim prevozom;
 - (d) se vsaka menjava vode in odvajanje vode med prevozom vodnih živali, namenjenih za akvakulturo ali izpust v naravo, izvede v krajih in pod pogoji, ki ne ogrožajo zdravstvenega statusa naslednjih živali glede bolezni s seznama iz točke (d) člena 9(1):
 - (i) vodnih živali, ki se prevažajo;
 - (ii) vseh vodnih živali na poti do namembnega kraja;
 - (iii) vodnih živali v namembnem kraju.
2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi s:
 - (a) pogoji in zahtevami glede čiščenja in razkuževanja opreme in prevoznih sredstev v skladu s točko (c) odstavka 1 tega člena ter uporabo biocidnih pripravkov v takšne namene;
 - (b) drugimi ustreznimi ukrepi za biološko zaščito med prevozom, kot je določeno v točki (c) odstavka 1 tega člena;
 - (c) menjavo vode in odvajanjem vode med prevozom, kot je določeno v točki (d) odstavka 1 tega člena.

Člen 193

Sprememba predvidene uporabe

1. Vodne živali, ki se premikajo za uničenje ali zakol v skladu z naslednjimi ukrepi, se ne uporabijo za noben drug namen:
 - (a) kakršnikoli ukrepi za obvladovanje bolezni iz točke (c) člena 32(1) in člena 55(1), členov 56, 61, 62, 64, 65 in 70, člena 74(1) in (2) ter členov 79, 80, 81 in 82 ter iz pravil, sprejetih na podlagi člena 55(2), členov 63 in 67, členov 70(3), 71(3) in 74(4) ter člena 83(2);
 - (b) ukrepi v nujnih primerih, kot so določeni v členih 257 in 258 ter pravilih, sprejetih na podlagi člena 259.
2. Vodne živali, ki se premikajo za prehrano ljudi, akvakulturo, izpust v naravo ali kateri koli drug namen, se ne uporabijo za noben drug namen kot za predvidenega.
3. Z odstopanjem od odstavka 2 lahko pristojni organ v namembnem kraju odobri spremembo uporabe vodnih živali za drug namen, kot je bil prvotno predviden, pod pogojem, da nova uporaba ne predstavlja večjega tveganja za zdravstveno stanje vodnih živali v namembnem kraju, kot ga je predstavljala prvotno predvidena uporaba.

Člen 194

Obveznosti izvajalcev dejavnosti v namembnem kraju

1. Izvajalci dejavnosti v obratih akvakulture in obratih za predelavo ribiških proizvodov za namen obvladovanja bolezni, ki prejmejo vodne živali, in izvajalci dejavnosti, ki prejmejo vodne živali za izpust v naravo, pred raztovarjanjem vodnih živali:

(a) preverijo, ali je glede na zahteve priložen eden od naslednjih dokumentov:

(i) veterinarska spričevala iz člena 208(1), člena 209 in člena 223(1) ter pravil, sprejetih na podlagi členov 189, 211 in 213;

(ii) lastni deklaracijski dokumenti iz člena 281(1) in pravil, sprejetih na podlagi člena 218(3) in (4);

(b) po pregledu prejetih vodnih živali obvestijo pristojni organ namembnega kraja o vsaki nepravilnosti v zvezi z:

(i) prejetimi vodnimi živalmi;

(ii) dokumenti iz točke (a)(i) in (ii).

2. V primeru kakršne koli nepravilnosti iz točke (b) odstavka 1, izvajalec dejavnosti osami vodne živali, ki jih ta nepravilnost zadeva, dokler pristojni organ namembnega kraja ne sprejme odločitve v zvezi z njimi.

Člen 195

Splošne zahteve glede premikov vodnih živali, ki prečkajo države članice in so namenjene za izvoz iz Unije v tretje države ali ozemlja

Izvajalci dejavnosti zagotovijo, da živali iz akvakulture, ki so namenjene za izvoz v tretjo državo ali ozemlje in ki prečkajo ozemlje druge države članice, izpolnjujejo zahteve, določene v členih 191, 192 in 193.

Oddelek 2

Vodne živali, namenjene v obrate akvakulture ali za izpust v naravo

Člen 196

Povečana umrljivost ali drugi simptomi hude bolezni

1. Izvajalci dejavnosti premikajo vodne živali iz obrata akvakulture ali iz narave v drug obrat akvakulture ali jih izpuščajo v naravo le, če zadevne živali:

(a) ne kažejo nobenih simptomov bolezni in

(b) izvirajo iz obrata akvakulture ali iz okolja, kjer se ne pojavlja povečana umrljivost iz nepojasnjenega vzroka.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko pristojni organ na podlagi ocene podanega tveganja odobri premik ali izpust vodnih živali iz navedenega odstavka, če zadevne živali izvirajo iz dela obrata akvakulture ali iz narave, ki ni povezan z epidemiološko enoto, kjer se je pojavila povečana umrljivost ali drugi simptomi bolezni.

Če gre pri premiku ali izpustu iz tega odstavka za premik ali izpust v drugo državo članico, pristojni organ takšne premike odobri le, če so pristojni organi namembne države članice in, kadar je ustrezno, držav članic prehoda odobrili takšen premik ali izpust.

Člen 197

Premik živali iz akvakulture, namenjenih v države članice, območja ali kompartmente, ki so razglašeni za proste bolezni ali ki izvajajo program izkoreninjenja, in delegirani akti

1. Izvajalci dejavnosti premikajo živali iz akvakulture, ki spadajo med vrste s seznama, na katere se nanaša ena ali več bolezni s seznama iz točk (b) ali (c) člena 9(1), v obrat akvakulture ali za izpust v naravo v državi članici, območju ali kompartmentu, ki so bili v skladu s členom 36(4) ali 37(4) razglašeni za proste teh bolezni s seznama, le, če zadevne živali izvirajo iz države članice, ali njenega območja ali kompartmenta, ki so razglašeni za proste teh bolezni.
2. Izvajalci dejavnosti premikajo živali iz akvakulture, ki spadajo med vrste s seznama, na katere se nanaša ena ali več bolezni s seznama iz točke (b) ali (c) člena 9(1), v obrat akvakulture ali za izpust v naravo v državi članici, območju ali kompartmentu, v katerih se izvaja program izkoreninjenja ene ali več bolezni s seznama, kot je določeno v členu 31(1) ali (2), le, če zadevne živali izvirajo iz države članice ali njenega območja ali kompartmenta, ki so razglašeni za proste teh bolezni.
3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi z odstopanji od zahtev za premike ali izpust iz odstavkov 1 in 2 tega člena, ki ne predstavljajo znatnega tveganja za širjenje bolezni s seznama iz točke (d) člena 9(1) zaradi:
 - (a) vrste, kategorije in faze življenjskega cikla zadevnih živali iz akvakulture;
 - (b) vrste obrata izvora in namembnega obrata;
 - (c) predvidene uporabe živali iz akvakulture;
 - (d) namembnega kraja živali iz akvakulture;
 - (e) obdelav, metod predelave in drugih posebnih ukrepov za zmanjšanje tveganja, ki se uporabljajo v kraju izvora ali namembnem kraju.

Člen 198

Odstopanja, ki jih države članice odobrijo izvajalcem dejavnosti glede premikov živali iz akvakulture med državami članicami, območji ali kompartmenti, ki izvajajo program izkoreninjenja

Z odstopanjem od člena 197(1) in (2) lahko države članice izvajalcem dejavnosti odobrijo, da premaknejo živali iz akvakulture na območje ali v kompartment, za katerega je bil v skladu s členom 31(1) in (2) vzpostavljen program izkoreninjenja bolezni s seznama iz točk (b) in (c) člena 9(1), iz drugega območja ali kompartmenta, za katerega je bil vzpostavljen takšen program izkoreninjenja istih bolezni s seznama, če takšen premik ne ogroža zdravstvenega statusa namembne države članice, območja ali kompartmenta.

Če gre pri takšnih premikih za premike v drugo državo članico, jih pristojni organ odobri le, če so pristojni organi namembne države članice in, kadar je ustrezno, držav članic prehoda odobrili takšne premike.

Člen 199

Ukrepi držav članic glede izpusta vodnih živali v naravo

Države članice lahko zahtevajo, da se vodne živali lahko izpustijo v naravo le, če izvirajo iz države članice ali njenega območja ali kompartmenta, ki so v skladu s členom 36(1) ali 37(1) razglašeni za proste ene ali več bolezni s seznama iz točk (b) in (c) člena 9(1), in če je vrsta vodnih živali, ki naj bi se premaknila, ena od vrst s seznama, ne glede na zdravstveni status območja, kamor naj bi se vodne živali izpustile.

Člen 200

Premik prostoživečih vodnih živali, namenjenih v države članice ali njihova območja ali kompartmente, ki so razglašeni za proste bolezni ali ki izvajajo program izkoreninjenja, in delegirani akti

1. Členi 196, 197 in 198 se uporabljajo za premike prostoživečih vodnih živali, namenjenih v obrate akvakulture ali za izpust v naravo.
2. Izvajalci dejavnosti pri premikih prostoživečih vodnih živalih med habitati sprejmejo ustrezne in potrebne ukrepe za preprečevanje bolezni, s čimer zagotovijo, da:
 - (a) takšni premiki ne predstavljajo znatnega tveganja za širjenje bolezni s seznama iz točke (d) člena 9(1) na vodne živali v namembnem kraju in
 - (b) so vzpostavljeni ukrepi za zmanjšanje tveganj ali drugi ustrezni ukrepi za biološko zaščito, kadar je to potrebno, da se zagotovi skladnost s točko (a).
3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi z ukrepi za preprečevanje bolezni in zmanjšanje tveganj, ki jih morajo sprejeti izvajalci dejavnosti, kot je določeno v odstavku 2 tega člena. Do sprejetja takšnih delegiranih aktov lahko o teh ukrepih odloča pristojni organ v namembnem kraju.

Oddelek 3

Vodne živali, namenjene za prehrano ljudi

Člen 201

Premik živih živali iz akvakulture, namenjenih za prehrano ljudi, v države članice ali v njihova območja ali kompartmente, ki so razglašeni za proste bolezni ali ki izvajajo program izkoreninjenja, in delegirani akti

1. Izvajalci dejavnosti premikajo žive živali iz akvakulture, ki spadajo med vrste s seznama, na katere se nanašajo bolezni s seznama iz točk (b) ali (c) člena 9(1), in ki so namenjene za prehrano ljudi, v državo članico ali njeno območje ali kompartment, ki so razglašeni za proste bolezni v skladu s členom 36(4) ali členom 37(4) ali za katere je bil v skladu s členom 31(1) ali (2) vzpostavljen program izkoreninjenja ene ali več bolezni s seznama iz točk (b) in (c) člena 9(1), le, če zadevne živali izvirajo iz države članice, njenega območja ali kompartmenta, ki so bili razglašeni za proste bolezni v skladu s členom 36(4) ali členom 37(4).
2. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena lahko države članice izvajalcem dejavnosti odobrijo, da žive živali iz akvakulture vnašajo na območje ali v kompartment, za katerega je bil v skladu s členom 31(1) ali (2) vzpostavljen program izkoreninjenja bolezni s seznama iz točk (b) in (c) člena 9(1), iz drugega območja ali kompartmenta, za katerega je bil vzpostavljen program izkoreninjenja istih bolezni v tej državi članici, če takšen premik ne bo ogrozil zdravstvenega statusa države članice, njenega območja ali kompartmenta.
3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi z odstopanji iz odstavka 2 tega člena glede tistih premikov živih živali iz akvakulture, ki ne predstavljajo znatnega tveganja za širjenje bolezni zaradi:
 - (a) vrst, kategorij in faze življenjskega cikla zadevnih živali iz akvakulture;
 - (b) metod gojenja živali iz akvakulture in vrste proizvodnje v obratu akvakulture izvora in namembnem obratu akvakulture;
 - (c) predvidene uporabe živali iz akvakulture;
 - (d) namembnega kraja živali iz akvakulture;

- (e) obdelav, metod predelave in drugih posebnih ukrepov za zmanjšanje tveganja, ki se uporabljajo v kraju izvora ali namembnem kraju.

Člen 202

Premik živih prostoživečih vodnih živali, namenjenih v države članice ali v njihova območja ali kompartmente, ki so bili razglašeni za proste bolezni ali ki izvajajo program izkoreninjenja, in delegirani akti

1. Člen 201(1) in (2) ter pravila, sprejeta na podlagi člena 201(3), se uporabljajo tudi za premike živih prostoživečih vodnih živali, namenjenih za prehrano ljudi, v države članice, njena območja ali kompartmente, ki so bili v skladu s členom 36(4) ali 37(4) razglašeni za proste bolezni ali ki v skladu s členom 31(1) ali (2) izvajajo program izkoreninjenja, kadar so takšni ukrepi potrebni za zagotovitev, da zadevne živali ne predstavljajo znatnega tveganja za širjenje bolezni s seznama iz točke (d) člena 9(1) na vodne živali v namembnem kraju.
2. Odstavek 1 tega člena se uporablja tudi za žive vodne živali, izvzete iz opredelitve pojma živali iz akvakulture iz člena 4(7).
3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi z zahtevami za premike prostoživečih vodnih živali, namenjenih za prehrano ljudi, ki dopolnjujejo odstavek 1 in 2 tega člena.

Oddelek 4

Odstopanja od oddelkov 1 do 3 (členi 191 do 202) in dodatni ukrepi za zmanjšanje tveganja

Člen 203

Vodne živali, namenjene za zaprte obrate akvakulture, in delegirani akti

1. Izvajalci dejavnosti v zaprte obrate akvakulture premikajo vodne živali le, če zadevne živali izpolnjujejo naslednje pogoje:
 - (a) izvirajo iz drugega zaprtega obrata akvakulture;
 - (b) ne predstavljajo znatnega tveganja za širjenje bolezni s seznama iz točke (d) člena 9(1) na živalske vrste s seznama v zaprtem namembnem obratu akvakulture, razen če je zadevni premik odobren za znanstvene namene.
2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi s:
 - (a) podrobnimi pravili za premike živali iz akvakulture v zaprte obrate akvakulture, ki dopolnjujejo pravila iz odstavka 1 tega člena;
 - (b) posebnimi pravili za premike živali iz akvakulture v zaprte obrate akvakulture, kadar uvedeni ukrepi za zmanjšanje tveganja zagotavljajo, da takšni premiki ne predstavljajo znatnega tveganja za zdravje živali iz akvakulture v tem zaprtem obratu akvakulture in v bližnjih obratih.

Člen 204

Premiki vodnih živali za znanstvene namene in delegirani akti

1. Pristojni organ namembnega kraja, če na to pristane pristojni organ kraja izvora, lahko odobri premike vodnih živali za znanstvene namene na ozemlje namembne države članice, kadar ti premiki ne izpolnjujejo zahtev iz oddelkov 1 do 3 (členi 191 do 202), z izjemo člena 191(1) in (3) ter členov 192, 193 in 194.

2. Pristojni organ iz odstavka 1 odobri odstopanja v skladu z navedenim odstavkom le pod naslednjimi pogoji:
- (a) pristojni organi namembnega kraja in kraja izvora:
- (i) sklenejo dogovor o pogojih za takšne premike;
 - (ii) poskrbijo, da so vzpostavljeni potrebni ukrepi za zmanjšanje tveganja, tako da premiki zadevnih vodnih živali ne ogrožajo zdravstvenega statusa v krajih na poti in namembnih krajih glede bolezni s seznama iz točke (d) člena 9(1);
 - (iii) kadar je to primerno, uradno obvestijo pristojne organe držav članic prehoda o odobrenem odstopanju in pogojih, pod katerimi se to odstopanje odobri;
- (b) ti premiki potekajo pod nadzorom pristojnih organov v kraju izvora in namembnem kraju, kadar je ustrezno, pa tudi pristojnih organov držav članic prehoda.
3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi s pravili za odobritev odstopanj s strani pristojnih organov, ki dopolnjujejo pravila iz odstavkov 1 in 2 tega člena.

Člen 205

Druge posebne uporabe vodnih živali, posebne zahteve in odstopanja ter prenos pooblastil

1. Izvajalci dejavnosti sprejmejo potrebne preventivne ukrepe za zagotovitev, da premiki vodnih živali, ki so namenjene za posebne namene ali uporabe, naštetе v točki (a)(i) do (vi) odstavka 2 tega člena, ne predstavljajo tveganja za širjenje bolezni s seznama iz točke (d) člena 9(1) na vodne živali v namembnem kraju.
2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi s:
- (a) posebnimi zahtevami, ki dopolnjujejo pravila, določena v oddelkih 1 do 3 (členi 191 do 202), glede premikov vodnih živali v naslednje namene:
- (i) živalske vrtove, trgovine s hišnimi živalmi, trgovine na debelo in vrtnе ribnike;
 - (ii) razstave;
 - (iii) športni ribolov, vključno z ribiškimi vabami;
 - (iv) kulturne in podobne dogodke;
 - (v) komercialne akvarije ali
 - (vi) zdravstveno varstvo in druge podobne uporabe;
- (b) odstopanju od oddelkov 1 do 3 (členi 191 do 202) z izjemo člena 191(1) in (3) ter členov 192, 193 in 194 glede premikov vodnih živali iz točke (a) tega odstavka, če je ustrezno poskrbljeno za biološko zaščito za zagotovitev, da ti premiki ne predstavljajo znatnega tveganja za zdravstveni status namembnega kraja.

Člen 206

Prenos pooblastil za sprejemanje začasnih pravil za premike določenih vrst ali kategorij vodnih živali

1. Komisija lahko z izvedbenimi akti določi pravila o začasnih pravilih, ki so dodatna ali alternativna v razmerju do pravil iz tega poglavja, za premike specifičnih vrst ali kategorij vodnih živali, kadar:
- (a) zahteve za premike iz člena 196, člena 197(1), členov 198 in 199, člena 200(1) in (2), člena 201 in členov 202(1), 203(1) ter 204(1) in (2) in pravil, sprejetih na podlagi členov 197(3), 200(3), 202(3), 203(2) in 204(3) ter člena 205, ne zmanjšujejo učinkovito tveganj, ki jih predstavljajo premiki teh vodnih živali; ali

- (b) se izkaže, da se bolezni s seznama iz točke (d) člena 9(1) širijo kljub zahtevam za premike, določenim v skladu z oddelki 1 do 4 (členi 191 do 207).

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).

2. V izredno nujnih ustrezno utemeljenih primerih, ki se nanašajo na bolezen s seznama, pri kateri so možne zelo hude posledice, in ob upoštevanju zadev iz člena 205 sprejme Komisija v skladu s postopkom iz člena 266(3) izvedbene akte, ki se začnejo uporabljati takoj.

Člen 207

Zadeve, ki jih je treba upoštevati pri sprejemanju delegiranih in izvedbenih aktov iz tega oddelka

Pri oblikovanju pravil, ki se določijo v delegiranih in izvedbenih aktih iz člena 203(2), člena 204(3) ter členov 205 in 206, Komisija ta pravila utemelji na:

- (a) tveganjih, povezanih s premiki iz navedenih določb;
- (b) zdravstvenem statusu v kraju izvora, krajih prehoda in namembnem kraju glede bolezni s seznama iz točke (d) člena 9(1);
- (c) vrstah vodnih živali s seznama za bolezni s seznama iz točke (d) člena 9(1);
- (d) sprejetih ukrepov za biološko zaščito v kraju izvora, krajih prehoda in namembnem kraju;
- (e) kakršnih koli posebnih pogojev, v katerih so živali iz akvakulture gojene;
- (f) specifičnih vzorcih premikov za vrsto obrata akvakulture ter vrste ali kategorije vodnih živali, ki jih to zadeva.
- (g) drugih epidemioloških dejavnikov.

Oddelek 5

Veterinarsko spričevalo

Člen 208

Obveznost izvajalcev dejavnosti glede zagotovitve, da živali iz akvakulture spremlja veterinarsko spričevalo

1. Izvajalci dejavnosti živali iz akvakulture premikajo le, če te živali spremlja veterinarsko spričevalo, ki ga izda pristojni organ države članice izvora v skladu s členom 216(1), kadar zadevne živali spadajo med vrste s seznama za bolezni s seznama iz točk (b) in (c) člena 9(1) ter so namenjene za vnos v državo članico, njeno območje ali kompartment, ki je bil v skladu s členoma 36(4) in 37(4) razglašen za prostega bolezni ali za katerega je bil vzpostavljen program izkoreninjenja, kot je določeno v členu 31(1) ali (2), glede ene ali več bolezni s seznama iz točk (b) in (c) člena 9(1).

2. Izvajalci dejavnosti živali iz akvakulture premikajo le, če jih spremlja veterinarsko spričevalo, ki ga izda pristojni organ države članice izvora v skladu s členom 216(1), kadar zadevne živali spadajo med vrste s seznama za zadevne bolezni iz točk (a) in (b) člena 9(1) ter lahko zapustijo območje z omejitvami, za katero veljajo ukrepi za obvladovanje bolezni, kot so določeni v točki (f)(ii) člena 55(1), členih 56 in 64 ali členih 65(1), 74(1) in 79 in pravilih, sprejetih na podlagi člena 55(2), členov 67 in 68, členi 71(3), 74(4) in 83(2) ter člena 259 za eno ali več bolezni s seznama iz točk (a) in (b) člena 9(1).

3. Izvajalci dejavnosti sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da veterinarsko spričevalo spremlja živali iz akvakulture od kraja izvora do končnega namembnega kraja, razen če so v pravilih, sprejetih na podlagi člena 214, določeni posebni ukrepi.

Člen 209

Obveznost izvajalcev dejavnosti glede zagotovitve, da druge vodne živali spremlja veterinarsko spričevalo, in izvedbeno pooblastilo

1. Kadar je zaradi tveganja, povezanega s premiki vodnih živali, ki niso živali iz akvakulture, potrebno veterinarsko spričevalo v skladu s pravili iz točke (a) člena 211(1), izvajalci dejavnosti premikajo zadevne živali le, če jih spremlja veterinarsko spričevalo, ki ga je izdal pristojni organ države članice izvora v skladu s členom 216(1).
2. Člen 208 se uporablja za vodne živali, ki niso živali iz akvakulture in so namenjene v obrat akvakulture ali za izpust v naravo. Kadar pristojni organ države članice izvora ugotovi, da izdaja spričevala ni izvedljiva zaradi narave kraja izvora zadevnih živali, lahko dovoli njihov premik brez veterinarskega spričevala, če se s tem strinja pristojni organ namembnega kraja.
3. Ta člen se ne uporablja za prostoživeče vodne živali, zajete ali ulovljene za neposredno prehrano ljudi.

Člen 210

Odobritev odstopanj s strani držav članic glede nacionalnega veterinarskega spričevala

Z odstopanjem od zahtev za veterinarsko spričevalo iz členov 208 in 209 lahko države članiceodobrijo odstopanja za premike določenih pošilk vodnih živali brez veterinarskega spričevala na svojem ozemlju, če imajo vzpostavljen alternativni sistem, ki zagotavlja sledljivost pošilk takšnih živali, in če te pošiljke izpolnjujejo zahteve za zdravstveno varstvo živali pri takšnih premikih iz oddelkov 1 do 4 (členi 191 do 207).

Člen 211

Prenos pooblastil in izvedbeni akti glede veterinarskega spričevala za vodne živali

1. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi z:
 - (a) zahtevami glede veterinarskega spričevala za premike vodnih živali, ki niso živali iz akvakulture, kot je določeno v členu 209(1), kadar je veterinarsko spričevalo nujno, da se zagotovi skladnost zadevnega premika z naslednjimi zahtevami za zdravstveno varstvo živali za vrste zadevnih živali s seznama:
 - (i) zahtevami iz oddelkov 1 do 4 (členi 191 do 207) in pravili, sprejetimi na podlagi navedenih oddelkov;
 - (ii) ukrepi za obvladovanje bolezni, kot so določeni v členu 55(1), členu 56, členu 61(1), členih 62 in 64, členu 65(1), členu 74(1) ter členih 79 in 80 ali pravilih, sprejetih na podlagi člena 55(2), členov 63, 67 in 68 ter členov 71(3), 74(4) in 83(2);
 - (iii) ukrepi v nujnih primerih, kot so določeni v pravilih, sprejetih na podlagi člena 259;
 - (b) posebnimi pravili za veterinarsko spričevalo, kot je določeno v členih 208 in 209, kadar posebni ukrepi za zmanjšanje tveganja, ki jih sprejme pristojni organ, zagotavljajo:
 - (i) sledljivost vodnih živali, ki se premikajo;

- (ii) da vodne živali, ki se premikajo, izpolnjujejo zahteve za zdravstveno varstvo živali pri premikih iz oddelkov 1 do 4 (členi 191 do 207);
 - (c) odstopanji od zahtev za veterinarsko spričevalo iz členov 208 in 209 ter pogoji za takšna odstopanja za premike vodnih živali, ki ne predstavljajo znatnega tveganja za širjenje bolezni zaradi:
 - (i) vrst, kategorij ali faze življenjskega cikla zadevnih vodnih živali;
 - (ii) metod gojenja in vrste proizvodnje teh vrst in kategorij živali iz akvakulture;
 - (iii) predvidene uporabe vodnih živali ali
 - (iv) namembnega kraja vodnih živali.
2. Komisija z izvedbenimi akti določi pravila o obveznostih izvajalcev dejavnosti, kot je določeno v členu 209(2), za zagotovitev, da prostoživeče vodne živali, namenjene v obrat akvakulture, spremlja veterinarsko spričevalo.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).

Člen 212

Vsebina veterinarskih spričeval

1. Veterinarsko spričevalo iz členov 208, 209 in 210 vsebuje vsaj naslednje informacije:
 - (a) obrat izvora ali kraj izvora, namembni obrat ali namembni kraj ter, kadar je pomembno za širjenje bolezni, vse obrate ali kraje na poti;
 - (b) opis, tudi vrste in kategorije zadevnih vodnih živali;
 - (c) količino (število, prostornino ali težo) vodnih živali;
 - (d) informacije, potrebne za dokaz, da vodne živali izpolnjujejo ustrezne zahteve za zdravstveno varstvo živali glede premikov iz oddelkov 1 do 4 (členi 191 do 207).
2. Veterinarsko spričevalo lahko vsebuje tudi druge informacije, ki se zahtevajo v skladu z drugo zakonodajo Unije.

Člen 213

Prenos pooblastil in izvedbeni akti glede vsebine veterinarskih spričeval

1. Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 264 v zvezi z vsebino veterinarskih spričeval, kot je določeno v členu 212(1):
 - (a) podrobna pravila o vsebini teh veterinarskih spričeval iz člena 212(1) za različne vrste in kategorije vodnih živali;
 - (b) dodatne informacije, ki jih je treba navesti v veterinarskem spričevalu iz člena 212(1).
2. Komisija lahko z izvedbenimi akti določi pravila za vzorce veterinarskih spričeval.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).

Člen 214

Pooblastilo glede posebnih vrst premikov vodnih živali v namembni kraj

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi s posebnimi ukrepi, ki dopolnjujejo zahteve za veterinarska spričevala iz členov 208 in 209, za naslednje vrste premikov vodnih živali:

- (a) premike vodnih živali, ki se morajo vrniti v kraj izvora ali se premakniti v drug kraj zaradi enega ali več od naslednjih razlogov:
 - (i) predvidena pot je bila nepričakovano prekinjena zaradi dobrobiti živali;
 - (ii) nepričakovanih nesreč ali dogodkov na poti;
 - (iii) vodne živali so bile zavrnjene v namembnem kraju v drugi državi članici ali na zunanjih mejah Unije;
 - (iv) vodne živali so bile zavrnjene v tretji državi ali na ozemlju;
- (b) premike vodnih živali, namenjenih za razstave ter za športne, kulturne in podobne dogodke, ter njihov povratek v kraj izvora.

Člen 215

Obveznost izvajalcev dejavnosti, da sodelujejo s pristojnimi organi glede veterinarskih spričeval

Izvajalci dejavnosti:

- (a) pristojnemu organu pred predvidenim premikom predložijo vse informacije, ki so potrebne za izpolnitev veterinarskega spričevala iz členov 208 in 209 in pravil, sprejetih na podlagi členov 211, 213 in 214;
- (b) kadar je to potrebno, zagotovijo pregled dokumentacije, identitete in fizični pregled zadevnih vodnih živali, kot je določeno v členu 216(3) in v pravilih, sprejetih na podlagi člena 216(4).

Člen 216

Odgovornost pristojnega organa za veterinarska spričevala in delegirani akti

1. Pristojni organ na zahtevo izvajalca dejavnosti izda veterinarsko spričevalo za premik vodnih živali, kadar je to obvezno v skladu s členoma 208 in 209 ali pravili, sprejetimi na podlagi členov 211 in 214, če so izpolnjene naslednje zahteve za zdravstveno varstvo živali, kot je ustrezno:

- (a) zahteve iz člena 191, člena 192(1), členov 193, 195 in 196, člena 197(1), členov 198 in 199, člena 200(1) in (2), člena 201, člena 203(1) ter člena 204(1) in (2);
- (b) zahteve iz delegiranih aktov, sprejetih na podlagi členov 192(2), 197(3), 200(3), 201(3), 202(3), 203(2) in 204(3) ter člena 205;
- (c) zahteve iz izvedbenih aktov, sprejetih na podlagi člena 206.

2. Veterinarska spričevala:
 - (a) potrdi, ožigosa in podpiše uradni veterinar;
 - (b) so veljavna tako dolgo, kot je določeno v pravilih, sprejetih na podlagi točke (c) odstavka 4, v tem obdobju pa morajo vodne živali, ki jih zajema spričevalo, še naprej izpolnjevati pogoje za zdravstveno varstvo živali, navedene v spričevalu.
3. Uradni veterinar pred podpisom veterinarskega spričevala na podlagi pregledov dokumentov in identitete ter fizičnih pregledov, kot je določeno z delegiranimi akti, po potrebi sprejetih v skladu z odstavkom 4, preveri, ali vodne živali, za katere je bilo spričevalo izdano, izpolnjujejo zahteve iz tega poglavja, ob upoštevanju vrst in kategorij zadevnih vodnih živali ter zahtev za zdravstveno varstvo živali.
4. Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 264, ki določajo pravila o:
 - (a) vrstah pregledov dokumentov, identitete ter fizičnih pregledov in preiskav za različne vrste in kategorije vodnih živali, ki jih mora opraviti uradni veterinar v skladu z odstavkom 3, da preveri skladnost z zahtevami iz tega poglavja;
 - (b) rokih za izvedbo takšnih pregledov dokumentov, identitete ter fizičnih pregledov in preiskav ter za izdajo veterinarskih spričeval s strani uradnega veterinarja pred premikom pošiljk vodnih živali;
 - (c) čas veljavnosti veterinarskih spričeval.

Člen 217

Elektronska veterinarska spričevala

Elektronska veterinarska spričevala, ki se pripravljajo, obdelujejo in pošiljajo prek sistema TRACES, lahko nadomestijo priložena veterinarska spričevala, kot je določeno v členu 216(1), kadar takšna elektronska veterinarska spričevala:

- (a) vsebujejo vse informacije, ki jih mora vzorec veterinarskega spričevala vsebovati v skladu s členom 212(1) in pravili, sprejetimi na podlagi člena 213;
- (b) zagotavljajo sledljivost zadevnih vodnih živali in povezavo med temi živalmi in elektronskim veterinarskim spričevalom;
- (c) pristojnim organom držav članic izvora, držav članic prehoda in namembnih držav članic zagotavljajo dostop do elektronskih dokumentov v vsakem trenutku med prevozom.

Člen 218

Lastna deklaracija izvajalcev dejavnosti o premikih živali iz akvakulture v druge države članice in delegirani akti

1. Izvajalci dejavnosti v kraju izvora izdajo lastni deklaracijski dokument o premiku živali iz akvakulture iz kraja izvora v eni državi članici v namembni kraj v drugi državi članici ter zagotovijo, da ta dokument spremlja takšne živali iz akvakulture, kadar ni obvezno, da jih spremlja veterinarsko spričevalo, kot je določeno v členih 208 in 209 ali v pravilih, sprejetih na podlagi členov 211 in 214.
2. Lastni deklaracijski dokument iz odstavka 1 vsebuje vsaj naslednje informacije o zadevnih živalih iz akvakulture:
 - (a) njihov kraj izvora in namembni kraj ter po potrebi vse kraje na poti;
 - (b) prevozna sredstva;
 - (c) opis živali iz akvakulture in njihove kategorije, vrsto in količino (število, prostornina ali teža), kot je ustrezno za zadevne živali;

- (d) informacije, potrebne za dokaz, da živali iz akvakulture izpolnjujejo zahteve glede premikov iz oddelkov 1 do 4 (členi 191 do 207).
- 3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi s/z:
 - (a) podrobnimi pravili o vsebini lastnega deklaracijskega dokumenta iz odstavka 2 tega člena za različne vrste in kategorije živali iz akvakulture;
 - (b) dodatnimi informacijami, ki jih mora poleg tistih iz odstavka 2 tega člena vsebovati lastni deklaracijski dokument.
- 4. Komisija lahko z izvedbenimi akti določi pravila za vzorec lastnega deklaracijskega dokumenta iz odstavka 1.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).

Oddelek 6

Uradno obveščanje o premikih vodnih živali v druge države članice

Člen 219

Obveznost izvajalcev dejavnosti glede uradnega obveščanja o premikih vodnih živali v druge države članice

1. Izvajalci dejavnosti, razen prevoznikov, vnaprej obvestijo pristojni organ v državi članici izvora o predvidenih premikih vodnih živali iz ene države članice v drugo, kadar:
 - (a) mora vodne živali spremljati veterinarsko spričevalo, ki ga izda pristojni organ države članice izvora v skladu s členoma 208 in 209 ter pravili, sprejetimi na podlagi člena 211 in člena 214(2);
 - (b) mora vodne živali spremljati veterinarsko spričevalo za vodne živali pri premiku iz območja z omejitvami, kot je navedeno v točki (a) člena 208(2);
 - (c) so živali iz akvakulture in prostoživeče vodne živali, ki se premikajo, namenjene:
 - (i) v obrat, ki ga je treba registrirati v skladu s členom 173 ali odobriti v skladu s členi 176 do 179;
 - (ii) za izpust v naravo;
 - (d) je uradno obvestilo obvezno v skladu z delegiranimi akti, sprejetimi na podlagi člena 221.
2. Za namene uradnega obveščanja iz odstavka 1 tega člena izvajalci dejavnosti pristojnemu organu države članice izvora predložijo vse potrebne informacije, ki organu omogočajo, da o premiku obvesti pristojni organ namembne države članice v skladu s členom 220(1).

Člen 220

Odgovornost pristojnega organa za uradno obveščanje o premikih vodnih živali v druge države članice

1. Pristojni organ države članice izvora uradno obvesti pristojni organ namembne države članice o premikih vodnih živali, kot je določeno v členu 219, razen če je bilo v skladu s točko (c) člena 221(1) odobreno odstopanje glede takšnega uradnega obveščanja.
2. Uradno obvestilo iz odstavka 1 se pošlje pred zadevnim premikom in, kadar je to mogoče, prek sistema TRACES.
3. Države članice določijo regije za upravljanje uradnih obvestil o premikih, kot so določena v odstavku 1.

4. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko pristojni organ države članice izvora zadevnemu izvajalcu dejavnosti dovoli, da pristojni organ namembne države članice delno ali popolnoma uradno obvesti o premikih vodnih živali prek sistema TRACES.

Člen 221

Prenos pooblastil in izvedbeni akti glede odgovornosti izvajalcev dejavnosti in pristojnih organov za uradno obveščanje o premikih vodnih živali

1. Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 264 v zvezi z:
 - (a) zahtevami, da izvajalci dejavnosti v skladu s členom 219 predhodno uradno obvestijo o premikih med državami članicami vodnih živali iz vrst in kategorij, ki niso kategorije ali vrste iz točk (a), (b) in (c) člena 219(1), kadar je sledljivost takšnih premikov potrebna za zagotovitev, da so izpolnjene zahteve za zdravstveno varstvo živali, določene v tem poglavju;
 - (b) informacijami, potrebnimi za uradno obveščanje o premikih vodnih živali, kot je določeno v členih 219 in 220(1);
 - (c) odstopanju od zahtev za uradno obveščanje iz točke (c) člena 219(1) za vrste in kategorije vodnih živali ali vrste premikov, ki predstavljajo neznatno tveganje;
 - (d) postopki v nujnih primerih za uradno obveščanje o premikih vodnih živali v primeru izpadov električne energije ali drugih motenj delovanja sistema TRACES;
 - (e) zahtevami, da države članice določijo regije, kot je določeno v členu 220(3).
2. Komisija lahko z izvedbenimi akti določi pravila o:
 - (a) podrobnostih uradnih obvestil, ki jih:
 - (i) izvajalci dejavnosti pošljejo pristojnemu organu države članice izvora o premikih vodnih živali v skladu s členom 219;
 - (ii) pristojni organ države članice izvora pošlje namembni državi članici o premikih vodnih živali v skladu s členom 220(1);
 - (b) rokih za:
 - (i) zagotovitev potrebnih informacij iz člena 219(2) s strani izvajalcev dejavnosti pristojnemu organu države članice izvora;
 - (ii) uradno obvestilo o premikih s strani organa države članice izvora pošlje, kot je navedeno v členu 220(1).

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).

POGLAVJE 3

Proizvodnja, predelava in distribucija proizvodov živalskega izvora od vodnih živali, razen živih vodnih živali, v Uniji

Člen 222

Splošne obveznosti izvajalcev dejavnosti glede zdravstvenega varstva živali in delegirani akti

1. Izvajalci dejavnosti sprejmejo ustrezne preventivne ukrepe za zagotovitev, da proizvodi živalskega izvora od vodnih živali, razen živih vodnih živali, v vseh fazah proizvodnje, predelave in distribucije ne povzročajo širjenja:
 - (a) bolezni s seznama iz točke (d) člena 9(1), ob upoštevanju zdravstvenega statusa v kraju proizvodnje, predelave in namembnem kraju;

(b) porajajočih se boleznih.

2. Izvajalci dejavnosti zagotovijo, da proizvodi živalskega izvora od vodnih živali, razen živih vodnih živali, ne prihajajo iz obratov ali obratov živilske dejavnosti ali da niso pridobljeni od živali, ki prihajajo iz takšnih obratov ali obratov živilske dejavnosti, za katere veljajo:

(a) ukrepi v nujnih primerih, kot so določeni v členih 257 in 258 ter pravilih, sprejetih na podlagi člena 259, razen če so bila glede navedenih pravil v delu VII (členi 257 do 262) določena odstopanja;

(b) omejitve premikov, ki se uporabljajo za vodne živali in proizvode živalskega izvora od vodnih živali, kot je določeno v točki (c) člena 32(1), točki (e) člena 55(1), členu 56, točki (a) člena 61(1), členu 62(1), točki (c) člena 65(1), točki (b) člena 70(1), točki (a) člena 74(1), točki (b) člena 76(2), členu 76(3), členu 79, členu 81 in členu 82(2) in (3) ter pravilih, sprejetih na podlagi člena 55(2), členov 63 in 67 ter členov 70(3), 71(3), 74(4), 76(5) in 83(2), razen če je v navedenih pravilih določeno odstopanje od teh omejitev premikov.

3. Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 264 v zvezi s podrobnimi zahtevami, ki dopolnjujejo zahteve iz odstavka 2 tega člena za premike proizvodov živalskega izvora od vodnih živali, razen živih vodnih živali, glede:

(a) bolezni in vrst vodnih živali, ki jih bolezni zadevajo, za katere se uporabljajo ukrepi v nujnih primerih ali omejitve premikov iz odstavka 2 tega člena;

(b) vrst proizvodov živalskega izvora od vodnih živali;

(c) ukrepov za zmanjšanje tveganja, ki se za proizvode živalskega izvora od vodnih živali izvajajo v kraju izvora in namembnem kraju;

(d) predvidene uporabe proizvodov živalskega izvora od vodnih živali;

(e) namembnega kraja proizvodov živalskega izvora od vodnih živali.

4. Ta člen se ne uporablja za proizvode živalskega izvora od prostoživečih vodnih živali, zajetih ali ulovljenih za neposredno prehrano ljudi.

Člen 223

Veterinarska spričevala in delegirani akti

1. Izvajalci dejavnosti naslednje proizvode živalskega izvora od vodnih živali, razen živih vodnih živali, premikajo le, če te proizvode spremlja veterinarsko spričevalo, ki ga izda pristojni organ države članice izvora v skladu z odstavkom 3:

(a) proizvode živalskega izvora od vodnih živali, ki:

(i) lahko zapustijo območje z omejitvami, za katerega veljajo ukrepi v nujnih primerih iz pravil, sprejetih na podlagi člena 259, in

(ii) izvirajo od vodnih živali iz vrst, za katere veljajo ti ukrepi v nujnih primerih;

(b) proizvode živalskega izvora od vodnih živali, ki:

(i) lahko zapustijo območje z omejitvami, za katerega veljajo ukrepi za obvladovanje bolezni v skladu s točko (c) člena 32(1), točko (c) člena 55(1), členom 56, točko (a) člena 61(1), členoma 62(1) in 63(1), točko (c) člena 65(1), točko (b) člena 70(1), točko (a) člena 74(1), in členom 79 ter pravili, sprejetimi na podlagi člena 55(2), členov 63 in 67 ter členov 71(3), 74(4) in 83(2), in

- (ii) izvirajo od vodnih živali iz vrst, za katere veljajo ti ukrepi za obvladovanje bolezni.
2. Z odstopanjem od odstavka 1 se to spričevalo ne zahteva za premike proizvodov živalskega izvora od prosto-živečih vodnih živali, pod pogojem, da so:
- (a) vzpostavljeni alternativni ukrepi za zmanjšanje tveganja, ki jih odobri pristojni organ in s katerimi se zagotovi, da takšni premiki ne predstavljajo tveganja za širjenje bolezni;
 - (b) pošiljke takšnih proizvodov sledljive.
3. Izvajalci dejavnosti sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da veterinarsko spričevalo iz odstavka 1 spremlja proizvode živalskega izvora od kraja izvora do namembnega kraja.
4. Pristojni organ na zahtevo zadevnega izvajalca dejavnosti izda veterinarsko spričevalo za premike proizvodov živalskega izvora, razen živih vodnih živali, iz odstavka 1, pod pogojem, da so bile izpolnjene ustrezne zahteve iz tega člena.
5. Za veterinarska spričevala za premike proizvodov živalskega izvora, razen živih vodnih živali, kot je navedeno v odstavku 1 tega člena, se uporabljajo člen 212 in členi 214 do 217 ter pravila, sprejeta na podlagi členov 213 in 216(4).
6. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi z zahtevami in podrobnimi pravili o veterinarskih spričevalih, ki spremljajo proizvode živalskega izvora, razen žive vodne živali, kot je navedeno v odstavku 1 tega člena, pri čemer upošteva:
- (a) vrste zadevnih proizvodov živalskega izvora;
 - (b) ukrepe za zmanjšanje tveganja, ki se uporabljajo za zadevne proizvode, da se zmanjša tveganje za širjenje bolezni;
 - (c) predvidene uporabe teh proizvodov;
 - (d) namembni kraj teh proizvodov.

Člen 224

Vsebina veterinarskih spričeval ter delegirani in izvedbeni akti

1. Veterinarsko spričevalo za proizvode živalskega izvora od vodnih živali, razen žive vodne živali, vsebuje vsaj naslednje informacije:
- (a) obrat ali kraj izvora ter namembni obrat ali kraj;
 - (b) opis zadevnih proizvodov živalskega izvora;
 - (c) količino (število, prostornina ali teža) proizvodov živalskega izvora;
 - (d) identifikacijo proizvodov živalskega izvora, kadar se to zahteva v skladu s točko (h) člena 65(1) ali pravili, sprejetimi na podlagi člena 67;
 - (e) informacije, potrebne za dokaz, da zadevni proizvodi v pošiljki izpolnjujejo zahteve glede omejitve premikov iz člena 222(2) in pravilih, sprejetih na podlagi člena 222(3).
2. Veterinarsko spričevalo iz odstavka 1 lahko vsebuje tudi druge informacije, ki se zahtevajo v skladu z drugo zakonodajo Unije.
3. Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 264 v zvezi s spreminjanjem in dopolnjevanjem informacij, ki jih je treba navesti v veterinarskem spričevalu, kot je določeno v odstavku 1 tega člena.

4. Komisija lahko z izvedbenimi akti določi pravila za vzorce veterinarskih spričeval, kot so določena v odstavku 1 tega člena.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).

Člen 225

Uradno obveščanje o premikih proizvodov živalskega izvora v druge države članice

1. Izvajalci dejavnosti:
 - (a) vnaprej obvestijo pristojni organ v državi članici izvora o predvidenih premikih proizvodov živalskega izvora od vodnih živali, razen živih vodnih živali, kadar mora zadevne pošiljke v skladu s členom 223(1) spremljati veterinarsko spričevalo;
 - (b) predložijo vse potrebne informacije, da lahko pristojni organ države članice izvora v skladu z odstavkom 2 tega člena uradno obvesti namembno državo članico o zadevnem premiku.
2. Pristojni organ države članice izvora v skladu s členom 220(1) uradno obvesti pristojni organ namembne države članice o premikih proizvodov živalskega izvora od vodnih živali, razen živih vodnih živali.
3. Člena 219 in 220 ter pravila, sprejeta na podlagi člena 221, se uporabljajo za uradno obveščanje o proizvodih živalskega izvora od vodnih živali, razen živih vodnih živali.

POGLAVJE 4

Nacionalni ukrepi

Člen 226

Nacionalni ukrepi, oblikovani za omejevanje učinka bolezni, razen bolezni s seznama

1. Kadar bolezen, ki ni bolezen s seznamom iz točke (d) člena 9(1), predstavlja znatno tveganje za zdravje vodnih živali v državi članici, lahko zadevna država članica sprejme nacionalne ukrepe, da prepreči vnos ali da obvlada širjenja te bolezni.

Države članice zagotovijo, da ti nacionalni ukrepi ne presegajo omejitev, kaj je primerno in potrebno, da se prepreči vnos ali obvlada širjenje zadevne bolezni znotraj zadevne države članice.

2. Države članice vnaprej obvestijo Komisijo o vseh predlaganih nacionalnih ukrepih, kot so navedeni v odstavku 1, ki bi lahko vplivali na premike vodnih živali in proizvodov živalskega izvora od vodnih živali med državami članicami.

3. Komisija z izvedbenimi akti odobri in po potrebi spremeni nacionalne ukrepe iz odstavka 2 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).

4. Odobritev iz odstavka 3 se izda le, kadar je omejitev premikov med državami članicami treba vzpostaviti, da se prepreči vnos ali da se obvlada širjenje bolezni iz odstavka 1, ob upoštevanju splošnega učinka zadevne bolezni in sprejetih ukrepov na Unijo.

NASLOV III

ŽIVALI IZ VRST, KI NISO OPREDELJENE KOT KOPENSKE ALI VODNE, IN ZARODNI MATERIAL TER PROIZVODI, KI IZVIRAJO IZ TAKŠNIH DRUGIH ŽIVALI

Člen 227

Zahteve za zdravstveno varstvo drugih živali, njihovega zarodnega materiala in proizvodov, ki izvirajo iz takšnih drugih živali

Kadar spadajo druge živali med vrste s seznama za bolezni s seznama iz točke (d) člena 9(1) ter te druge živali ali njihov zarodni material ali proizvodi živalskega izvora predstavljajo tveganje za javno zdravje ali zdravje živali v Uniji, se uporablja ena ali več naslednjih zahtev:

- (a) zahteve za obrate in prevoznike glede registracije, odobritve, vodenja evidenc in registrov iz poglavja 1 naslova I in poglavja 1 naslova II (členi 84 do 101 ter členi 172 do 175);
- (b) zahteve glede sledljivosti, določene v členih 108 do 111 in členu 117 za druge živali in členu 122 za zarodni material;
- (c) zahteve glede premikov:
 - (i) drugih živali, ki živijo večinoma na kopnem ali ki so običajno dovzetne za bolezni kopenskih živali, ob upoštevanju meril iz točk (d) in (e) člena 228(3), zahteve iz oddelka 1 (člena 124 in 125) in oddelka 6 poglavja 3 naslova I dela IV (členi 137 do 142) ter poglavja 4 naslova I dela IV (člena 155 in 156);
 - (ii) drugih živali, ki živijo večinoma v vodi ali ki so običajno dovzetne za bolezni vodnih živali, ob upoštevanju meril iz točk (d) in (e) člena 228(3), zahteve iz oddelkov 1 do 4 poglavja 2 naslova II dela IV (členi 191 do 207);
 - (iii) zarodnega materiala, zahteve za premike iz členov 157 in 158, ter posebne zahteve za premike v druge države članice iz členov 164 in 165;
 - (iv) proizvodov živalskega izvora, splošne obveznosti izvajalcev dejavnosti glede zdravstvenega varstva živali v fazah proizvodnje, predelave in distribucije proizvodov živalskega izvora v Uniji, določene v členih 166 in 222;
- (d) obveznosti izvajalcev dejavnosti in pristojnih organov glede veterinarskih spričeval ter glede lastne deklaracije za izvajalce dejavnosti:
 - (i) za druge živali v skladu s pravili iz členov 143 do 151 ali členov 208 do 218;
 - (ii) za zarodni material v skladu s pravili iz členov 161 in 162;
 - (iii) za proizvode živalskega izvora v skladu s pravili iz členov 165 in 168 ali členov 223 in 224;
- (e) obveznosti izvajalcev dejavnosti in pristojnih organov glede uradnega obveščanja o premikih, ob upoštevanju zahtev iz členov 152, 153, 154, 163 in 169 ter iz členov 219 do 221 in 225.

Člen 228

Prenos pooblastil in izvedbeni akti glede zahtev za zdravstveno varstvo drugih živali, njihovega zarodnega materiala in proizvodov, ki izvirajo iz drugih živali

1. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi s posebnimi zahtevami za druge živali, njihov zarodni material ali proizvode živalskega izvora, ki so potrebne za zmanjšanje tveganja za bolezni s seznama iz točke (d) člena 9(1), kot je določeno v členu 227.

2. Komisija lahko sprejme izvedbene akte v zvezi s podrobnimi pravili za izvajanje ukrepov za preprečevanje in obvladovanje bolezni iz odstavka 1.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).

3. Pri sprejemanju delegiranih in izvedbenih aktov iz odstavka 1 Komisija te akte utemelji na naslednjih merilih:

- (a) vrste ali kategorije drugih živali so v skladu s členom 8(2) navedene kot vrste s seznama za eno ali več bolezni s seznama, za katere se uporabljajo določeni ukrepi za preprečevanje in obvladovanje bolezni iz te uredbe;
- (b) profil zadevne bolezni s seznama, ki se nanaša na vrste in kategorije drugih živali iz točke (a);
- (c) izvedljivost, razpoložljivost in učinkovitost ukrepov za preprečevanje in obvladovanje bolezni pri vrstah s seznama, ki jih zadevajo ti ukrepi;
- (d) kopensko ali vodno okolje, v katerem večinoma živijo te druge živali;
- (e) vrste bolezni, ki prizadenejo take druge živali, pri čemer gre lahko za bolezni, ki običajno prizadenejo kopenske ali vodne živali, ne glede na okolje, v katerem večinoma živijo, iz točke (d).

DEL V

VSTOP V UNIJO IN IZVOZ

POGLAVJE 1

Vstop živali, zarodnega materiala in proizvodov živalskega izvora v Unijo iz tretjih držav in ozemelj

Oddelek 1

Zahteve za vstop v unijo

Člen 229

Zahteve za vstop živali, zarodnega materiala in proizvodov živalskega izvora v Unijo

1. Države članiceodobrijo, da pošiljke živali, zarodnega materiala in proizvodov živalskega izvora iz tretjih držav ali ozemelj vstopijo v Unijo, le, če te pošiljke izpolnjujejo naslednje zahteve, razen če za takšne živali, zarodni material ali proizvode živalskega izvora velja odstopanje, odobreno na podlagi člena 239(2):

- (a) brez poseganja v člen 230(2) prihajajo iz tretje države ali ozemlja, ki je v skladu s členom 230(1) na seznamu za posamezno vrsto in kategorijo zadevnih živali ali zarodnega materiala ali proizvodov živalskega izvora, ali iz njenega/njegovega območja ali kompartmenta;
- (b) prihajajo iz obratov, ki so odobreni in uvrščeni na seznam, kadar sta takšna odobritev in uvrstitev obvezni v skladu s členom 233;
- (c) izpolnjujejo zahteve za zdravstveno varstvo živali za vstop v Unijo, določene v členu 234(1) in delegiranih aktih, sprejetih na podlagi člena 234(2), kadar so takšne zahteve določene za zadevne živali, zarodni material ali proizvode živalskega izvora;
- (d) spremljajo jih veterinarsko spričevalo, deklaracije in drugi dokumenti, kadar je to obvezno v skladu s členom 237(1) ali pravili, sprejetimi na podlagi člena 237(4);

2. Izvajalci dejavnosti, odgovorni za zadevno pošiljko, omogočijo, da se za pošiljke živali, zarodnega materiala in proizvodov živalskega izvora iz tretjih držav ali ozemelj izvede uradni nadzor v skladu s členom 3 Direktive 91/496/EGS in členom 3 Direktive 97/78/ES.

Oddelek 2

Seznam tretjih držav in ozemelj

Člen 230

Seznami tretjih držav in ozemelj, iz katerih je dovoljen vstop živali, zarodnega materiala in proizvodov živalskega izvora v Unijo, ter izvedbeni in delegirani akti

1. Komisija lahko z izvedbenimi akti določi sezname tretjih držav in ozemelj, iz katerih je dovoljen vstop določenih vrst in kategorij živali, zarodnega materiala in proizvodov živalskega izvora v Unijo, pri čemer se upoštevajo naslednja merila:

- (a) zakonodaja zadevnih tretjih držav ali ozemelj na področju zdravja živali ter pravila o vstopu živali, zarodnega materiala in proizvodov živalskega izvora iz drugih tretjih držav in ozemelj v to tretjo državo ali ozemlje;
- (b) zagotovila pristojnega organa zadevne tretje države ali ozemlja glede učinkovitega izvrševanja zakonodaje na področju zdravja živali iz točke (a) in njenega nadzora;
- (c) organizacija, struktura, viri in zakonske pristojnosti pristojnega organa v zadevni tretji državi ali ozemlju;
- (d) postopki izdajanja veterinarskih spričeval v zadevni tretji državi ali ozemlju;
- (e) zdravstveni status živali v zadevni tretji državi ali ozemlju ali njenih/njegovih območjih ali kompartmentih v zvezi z:
 - (i) boleznimi s seznama in porajajočimi se boleznimi;
 - (ii) vsemi vidiki zdravja živali in javnega zdravja ali okoljskih razmer v zadevni tretji državi ali ozemlju ali njenem/njegovem območju ali kompartmentu, ki bi lahko predstavljali tveganje za zdravje živali ali javno zdravje ali okoljske razmere v Uniji;
- (f) jamstva pristojnega organa zadevne tretje države ali ozemlja glede skladnosti ali enakovrednosti z relevantnimi zahtevami za zdravstveno varstvo živali, ki se uporabljajo v Uniji;
- (g) rednost in odzivnost zadevne tretje države ali ozemlja pri pošiljanju informacij o infekcijskih ali nalezljivih boleznih živali na svojem ozemlju Svetovni organizaciji za zdravje živali (OIE), zlasti informacij o boleznih, navedenih v kodeksih OIE;
- (h) rezultati pregledov, ki jih Komisija opravi v zadevni tretji državi ali ozemlju;
- (i) katere koli izkušnje, pridobljene pri predhodnih vstopih živali, zarodnega materiala in proizvodov živalskega izvora iz zadevne tretje države ali ozemlja, ter rezultati uradnih nadzorov takšnih živali, zarodnega materiala in proizvodov živalskega izvora na vstopni točki v Unijo.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).

2. Do sprejetja seznamov iz odstavka 1 in če takšni sezname niso bili pripravljeni na podlagi zakonodaje Unije iz člena 270(2), države članice določijo, iz katerih tretjih držav in ozemelj lahko določene vrste in kategorije živali, zarodnega materiala ali proizvodov živalskega izvora vstopijo v Unijo.

Za namene prvega pododstavka tega odstavka države članice upoštevajo merila za vključitev na sezname tretjih držav in ozemelj iz točk (a) do (i) odstavka 1 tega člena.

3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi z odstopanji od odstavka 2 tega člena, ki omejujejo države članice pri določanju, iz katerih tretjih držav in ozemelj lahko določena vrsta in kategorija živali, zarodnega materiala ali proizvodov živalskega izvora vstopi v Unijo, kadar je to potrebno zaradi tveganja, ki ga predstavlja ta določena vrsta in kategorija živali, zarodnega materiala ali proizvodov živalskega izvora.

Člen 231

Informacije, ki se vključijo na sezname tretjih držav in ozemelj

Komisija za vsako tretjo državo ali ozemlje na seznamih iz člena 230(1) določi naslednje informacije:

- (a) vrste in kategorije živali, zarodnega materiala ali proizvodov živalskega izvora, ki lahko vstopajo v Unijo iz te tretje države ali ozemlja;
- (b) ali živali, zarodni material ali proizvodi živalskega izvora, določeni v skladu s točko (a), lahko vstopajo v Unijo s celotnega ozemlja navedene tretje države ali ozemlja ali samo z enega ali več njenih/njegovih območij ali kompartmentov;
- (c) posebne pogoje in zagotovila glede zdravja živali v zvezi z boleznimi s seznama.

Člen 232

Začasno zadržanje vstopa in umik s seznamoma tretjih držav in ozemelj ter izvedbeni akti

1. Komisija z izvedbenimi akti umakne tretjo državo ali ozemlje s seznamov iz člena 230(1) ali začasno zadrži vstop živali, zarodnega materiala ali proizvodov živalskega izvora v Unijo iz te tretje države ali ozemlja ali njenega/njegovega območja ali kompartmenta iz katerega koli od naslednjih razlogov:

- (a) zadevna tretja država ali ozemlje ali eno ali več njenih/njegovih območij ali kompartmentov ne izpolnjuje več meril, določenih v členu 230(1), kadar je to ustrezno za vstop določene vrste in kategorije živali, zarodnega materiala ali proizvoda živalskega izvora v Unijo;
- (b) zdravstveno stanje živali v zadevni tretji državi ali ozemlju ali njenem/njegovem območju ali kompartmentu je takšno, da je začasno zadržanje vstopa ali umik s seznamov potreben zaradi zaščite zdravstvenega statusa živali v Uniji;
- (c) Komisija je zahtevala, da zadevna tretja država ali ozemlje zagotovi posodobljene informacije o zdravstvenem stanju živali in drugih zadevah iz člena 230(1), zadevna tretja država ali ozemlje pa ne predloži teh informacij;
- (d) zadevna tretja država ali ozemlje zavrne, da bi Komisija v imenu Unije izvedla kontrolo na njenem ozemlju.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).

2. V izredno nujnih ustrezno utemeljenih primerih, ki se nanašajo na resno tveganje za vnos bolezni s seznama iz točke (d) člena 9(1) v Unijo, sprejme Komisija v skladu s postopkom iz člena 266(3) izvedbene akte, ki se začnejo uporabljati takoj.

3. Komisija lahko z izvedbenimi akti ponovno uvrsti na sezname iz člena 230(1) tretjo državo ali ozemlje ali njeno/njegovo območje ali kompartment, ki je bil umaknjen s teh seznamov, ali lahko ponovno dovoli vstop živali, zarodnega materiala ali proizvodov živalskega izvora v Unijo iz tretje države ali ozemlja ali z njenega/njegovega območja ali kompartmenta, iz katerega je bil vstop v Unijo začasno zadržan:

- (a) iz razlogov iz točk (a) ali (c) odstavka 1 tega člena, če zadevna tretja država ali ozemlje dokaže, da izpolnjuje merila za uvrstitev na seznam iz člena 230(1);

- (b) iz razlogov iz točke (b) odstavka 1 tega člena, če zadevna tretja država ali ozemlje zagotovi ustrezna jamstva, da se je zdravstveno stanje živali, ki je bilo razlog za začasno zadržanje vstopa ali umik, izboljšalo ali ne ogroža več zdravja živali ali javnega zdravja v Uniji;
- (c) iz razlogov iz točke (d) odstavka 1 tega člena, če:
 - (i) se zadevna tretja država ali ozemlje strinja, da Komisija v imenu Unije opravi kontrolo na njenem ozemlju, in
 - (ii) rezultati te kontrole Komisije kažejo, da zadevna tretja država ali ozemlje in njena/njegova območja ali kompartmenti izpolnjujejo merila za uvrstitev na seznam iz člena 230(1).

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).

Oddelek 3

Odobritev in uvrstitev na seznam obratov v tretjih državah in ozemljih

Člen 233

Odobritev in uvrstitev obratov na seznam

1. Države članice dovolijo, da v Unijo vstopijo le tiste kopenske živali in njihov zarodni material, ki izvirajo iz takšne vrste obrata, za katero je v Uniji potrebna odobritev v skladu s členom 94(2) in pravili, sprejetimi na podlagi člena 94(3) in člena 95, če zadevni obrat v tretji državi ali ozemlju, ki jo to zadeva:
 - (a) izpolnjuje zahteve za zdravstveno varstvo živali v navedeni tretji državi ali ozemlju, ki so enakovredne pravilom za tako vrsto obratov, ki se uporabljajo v Uniji;
 - (b) odobri pristojni organ tretje države ali ozemlja odpreme in ga uvrsti na seznam, razen če so v tej tretji državi ali ozemlju vzpostavljeni drugačni ukrepi za zmanjšanje tveganja, ki zagotavljajo enakovredna jamstva za zdravje živali v Uniji.
2. Komisija zbira sezname odobrenih obratov iz točke (b) odstavka 1, ki jih prejme od pristojnih organov zadevnih tretjih držav ali ozemelj.
3. Komisija zagotovi državam članicam vse nove ali posodobljene sezname odobrenih obratov, ki jih prejme od zadevnih tretjih držav ali ozemelj, in jih objavi.
4. Komisija z izvedbenimi akti sprejme pravila, ki so potrebna za zagotovitev enotnega izvajanja točke (b) odstavka 1.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).

Oddelek 4

Vstop vrst in kategorij živali, zarodnega materiala in proizvodov živalskega izvora v unijo

Člen 234

Zahteve za zdravstveno varstvo živali za vstop vrst in kategorij živali, zarodnega materiala in proizvodov živalskega izvora v Unijo

1. Zahteve za zdravstveno varstvo živali za vstop vrst in kategorij živali, zarodnega materiala in proizvodov živalskega izvora iz tretjih držav ali ozemelj v Unijo:
 - (a) so vsaj tako stroge kot zahteve za zdravstveno varstvo živali iz te uredbe in iz pravil, sprejetih na njeni podlagi, ki se uporabljajo za premike zadevnih vrst in kategorij živali, zarodnega materiala ali proizvodov živalskega izvora po Uniji; ali

- (b) dajejo enakovredna jamstva kot zahteve za zdravstveno varstvo živali, ki se uporabljajo za vrste in kategorije živali, zarodnega materiala ali proizvodov živalskega izvora in so določene v delu IV (členi 84 do 228) te uredbe.
2. Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 264 v zvezi z zahtevami za zdravstveno varstvo živali za:
- (a) vstop vrst in kategorij živali, zarodnega materiala in proizvodov živalskega izvora iz tretjih držav ali ozemelj v Unijo;
- (b) premike po Uniji in ravnanje s temi živalmi, zarodnim materialom in proizvodi živalskega izvora po njihovem vstopu v Unijo, kadar je to potrebno, da se zmanjša s tem povezano tveganje.
3. Do sprejetja delegiranih aktov, s katerimi se določijo zahteve za zdravstveno varstvo živali za določeno vrsto in kategorijo živali, zarodnega materiala ali proizvodov živalskega izvora iz odstavka 1 tega člena, lahko države članice na podlagi opravljene analize podanih tveganj uporabljajo nacionalna pravila, če so ta pravila v skladu z zahtevami iz navedenega odstavka in če upoštevajo zadeve iz členov 235 in 236.

Člen 235

Zadeve, ki jih je treba upoštevati v delegiranih aktih iz člena 234 v zvezi z vstopom živali v Unijo

Komisija pri določanju zahtev za zdravstveno varstvo živali za vstop določenih vrst in kategorij živali v Unijo v delegiranih aktih iz člena 234(2) upošteva naslednje zadeve:

- (a) bolezni s seznama iz točke (d) člena 9(1) in porajajoče se bolezni;
- (b) zdravstveni status v Uniji glede bolezni s seznama iz točke (d) člena 9(1) in porajajočih se bolezni;
- (c) vrste s seznama v zvezi z boleznimi s seznama iz točke (d) člena 9(1) in porajajočimi se boleznimi;
- (d) starost in spol zadevnih živali,
- (e) izvor zadevnih živali;
- (f) vrsto zadevnega obrata in vrsto proizvodnje v kraju izvora in namembnem kraju;
- (g) predvideni namembni kraj;
- (h) predvideno uporabo zadevnih živali;
- (i) vse ukrepe za zmanjšanje tveganja, uvedene v tretjih državah ali ozemljih izvora ali tranzita ali po prihodu zadevnih živali na ozemlje Unije;
- (j) zahteve za zdravstveno varstvo živali, ki se uporabljajo za premike teh živali po Uniji;
- (k) druge epidemiološke dejavnike;
- (l) mednarodne trgovinske standarde za zdravstveno varstvo živali, ki se nanašajo na vrste in kategorije teh živali.

Člen 236

Zadeve, ki jih je treba upoštevati v delegiranih aktih iz člena 234 v zvezi z vstopom zarodnega materiala in proizvodov živalskega izvora v Unijo

Komisija pri določanju zahtev za zdravstveno varstvo živali za vstop zarodnega materiala in proizvodov živalskega izvora v Unijo v delegiranih aktih iz člena 234(2) upošteva naslednje zadeve:

- (a) bolezni s seznama iz točke (d) člena 9(1) in porajajoče se bolezni;

- (b) zdravstveni status živali, iz katerih izvirajo zarodni material ali proizvodi živalskega izvora, in Unije glede bolezni s seznama iz točke (d) člena 9(1) in porajajočih se bolezni;
- (c) vrsto in naravo določenega zarodnega materiala ali proizvodov živalskega izvora, obdelave, metode predelave in druge ukrepe za zmanjšanje tveganja, ki se izvajajo v kraju izvora, kraju odpreme pošiljke ali v namembnem kraju;
- (d) vrsto obrata in vrsto proizvodnje v kraju izvora in namembnem kraju;
- (e) predvideni namembni kraj;
- (f) predvideno uporabo zadevnega zarodnega materiala ali proizvodov živalskega izvora;
- (g) zahteve za zdravstveno varstvo živali, ki se uporabljajo za premike zadevnega zarodnega materiala in proizvodov živalskega izvora po Uniji;
- (h) druge epidemiološke dejavnike;
- (i) mednarodne trgovinske standarde za zdravstveno varstvo živali, ki se nanašajo na zadevni zarodni material in proizvode živalskega izvora.

Oddelek 5

Veterinarska spričevala, deklaracije in drugi dokumenti

Člen 237

Veterinarska spričevala, deklaracije in drugi dokumenti za vstop v Unijo

1. Države članice dovolijo, da v Unijo vstopijo le tiste pošiljke živali, zarodnega materiala in proizvodov živalskega izvora, ki jih spremlja eno ali oboje od navedenega:
 - (a) veterinarsko spričevalo, ki ga izda pristojni organ tretje države ali ozemlja izvora, razen če je v točki (a) odstavka 4 določeno odstopanje;
 - (b) deklaracije ali drugi dokumenti, kadar so obvezni v skladu s pravili, sprejetimi na podlagi točke (b) odstavka 4.
2. Države članice ne dovolijo vstopa pošiljk živali, zarodnega materiala in proizvodov živalskega izvora v Unijo, razen če je veterinarsko spričevalo iz točke (a) odstavka 1 potrdil in podpisal uradni veterinar v tretji državi ali ozemlju v skladu z zahtevami za spričevala, ki so enakovredna tistim iz člena 149(3) ali 216(3) ter pravil, sprejetih na podlagi člena 149(4) ali 216(4).
3. Države članice dovolijo, da elektronska veterinarska spričevala, ki se pripravljajo, obdelujejo in pošiljajo prek sistema TRACES, nadomestijo priložena veterinarska spričevala iz odstavka 1, kadar takšna elektronska veterinarska spričevala:
 - (a) vsebujejo vse informacije, ki jih mora vključevati veterinarsko spričevalo iz točke (a) odstavka 1 tega člena v skladu s členom 238(1) in pravili, sprejetimi na podlagi člena 238(3);
 - (b) zagotavljajo sledljivost pošiljk zadevnih živali, zarodnega materiala in proizvodov živalskega izvora ter povezujejo te pošiljke z elektronskim veterinarskim spričevalom.
4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi s/z:
 - (a) odstopanji od zahtev za veterinarsko spričevalo iz točke (a) odstavka 1 in odstavka 2 tega člena za pošiljke živali, zarodnega materiala in proizvodov živalskega izvora ter iz posebnih pravil za veterinarska spričevala za te pošiljke, kadar zadevne pošiljke predstavljajo neznatno tveganje za zdravje živali ali javno zdravje v Uniji zaradi enega ali več od naslednjih dejavnikov:
 - (i) vrste in kategorije zadevnih živali, zarodnega materiala ali proizvodov živalskega izvora;

- (ii) metod gojenja in vrst proizvodnje zadevnih živali, zarodnega materiala in proizvodov živalskega izvora;
 - (iii) njihove predvidene uporabe;
 - (iv) alternativnih ukrepov za zmanjšanje tveganja, uvedenih v tretjih državah ali ozemljih izvora ali tranzita ali po njihovem prihodu na ozemlje Unije, ki zagotavljajo enakovredno raven varovanja zdravja živali in javnega zdravja v Uniji, kot jo določa ta uredba;
 - (v) jamstev zadevnih tretjih držav ali ozemelj, da je skladnost z zahtevami za vstop v Unijo dokazana drugače, ne z veterinarskim spričevalom;
- (b) pravili, ki zahtevajo, da pošiljke živali, zarodnega materiala in proizvodov živalskega izvora ob vstopu v Unijo spremljajo deklaracije ali drugi dokumenti, ki dokazujejo, da zadevne živali, zarodni material in proizvodi živalskega izvora, ki vstopajo v Unijo, izpolnjujejo zahteve za zdravstveno varstvo živali za vstop v Unijo iz pravil, sprejetih na podlagi člena 234(2).

Člen 238

Vsebina veterinarskih spričeval

1. Veterinarsko spričevalo iz točke (a) člena 237(1) vsebuje vsaj naslednje informacije:
 - (a) ime in naslov:
 - (i) obrata ali kraja izvora;
 - (ii) namembnega obrata ali kraja;
 - (iii) kjer je ustrezno, obratov za dejavnosti zbiranja ali počivanje zadevnih gojenih živali;
 - (b) opis zadevnih živali, zarodnega materiala ali proizvodov živalskega izvora;
 - (c) število ali prostornino zadevnih živali, zarodnega materiala ali proizvodov živalskega izvora;
 - (d) kjer je ustrezno, identifikacijo in registracijo zadevnih živali, zarodnega materiala ali proizvodov živalskega izvora;
 - (e) informacije, ki dokazujejo, da zadevne živali, zarodni material in proizvodi živalskega izvora v pošiljki izpolnjujejo zahteve za zdravstveno varstvo živali za vstop v Unijo iz člena 229 in člena 234(1) ter pravila, sprejeta na podlagi člena 234(2) in člena 239.
2. Veterinarsko spričevalo iz točke (a) člena 237(1) lahko vsebuje tudi druge informacije, ki se zahtevajo v skladu z drugo zakonodajo Unije.
3. Komisija lahko z izvedbenimi akti določi pravila o:
 - (a) informacijah, ki jih je treba navesti v veterinarskem spričevalu iz točke (a) člena 237(1) poleg tistih iz odstavka 1 tega člena;
 - (b) informacijah, ki jih je treba navesti v deklaracijah ali drugih dokumentih iz točke (b) člena 237(1);
 - (c) vzorcih veterinarskih spričeval, deklaracij in drugih dokumentov iz člena 237(1).

Ti izvedbeni akti se sprejemajo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).

4. Do določitve pravil glede določene vrste in kategorije živali, zarodnega materiala ali proizvodov živalskega izvora v izvedbenih aktih, ki se sprejmejo na podlagi odstavka 3, lahko države članice po opravljeni analizi podanih tveganj uporabljajo nacionalna pravila, če so ta nacionalna pravila v skladu s pogoji, določenimi v odstavku 1.

Oddelek 6

Odstopanja in dodatne zahteve glede določenih kategorij živali, zarodnega materiala in proizvodov živalskega izvora

Člen 239

Odstopanja in dodatne zahteve glede določenih kategorij živali, zarodnega materiala in proizvodov živalskega izvora

1. Za določene posebne vrste vstopa živali, zarodnega materiala in proizvodov živalskega izvora morda ni ustrezno uporabiti pravil, določenih v členu 229(1) ter členih 233 in 237 in mora Komisija z delegiranimi akti morda sprejeti posebna pravila, ki upoštevajo posebna tveganja, končni namembni kraj, vrsto končne uporabe in druge podobne okoliščine.

2. Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 264 v zvezi s posebnimi pravili iz odstavka 1 tega člena glede odstopanj od zahtev iz člena 229(1) ter členov 233 in 237 ter dodatnimi zahtevami za vstop v Unijo:

(a) živali:

- (i) namenjenih za cirkuse, dogodke, razstave, razkazovanje, predstave in zaprte obrate;
- (ii) namenjenih uporabi za znanstvene ali diagnostične namene;
- (iii) za katere Unija ni končni namembni kraj;
- (iv) ki izvirajo iz Unije ter se premaknejo v tretjo državo ali ozemlje, nato pa se vrnejo v Unijo iz te tretje države ali ozemlja;
- (v) ki izvirajo iz Unije in se prevažajo prek tretje države ali ozemlja na poti v drug del Unije;
- (vi) ki se bodo začasno pasle v bližini meja Unije;
- (vii) ki predstavljajo neznatno tveganje za zdravstveni status živali v Uniji;

(b) proizvodov živalskega izvora:

- (i) namenjenih za osebno uporabo;
- (ii) za prehrano osebja in potnikov na prevoznih sredstvih iz tretjih držav ali ozemelj;

(c) zarodnega materiala in proizvodov živalskega izvora:

- (i) namenjenih uporabi kot trgovinskih vzorcev;
- (ii) namenjenih uporabi kot raziskovalnih in diagnostičnih vzorcev;
- (iii) za katere Unija ni končni namembni kraj;
- (iv) ki izvirajo iz Unije ter se premikajo v tretje države ali ozemlja, nato pa se vrnejo v Unijo iz te tretje države ali ozemlja;

(v) ki izvirajo iz Unije in se prevažajo prek tretje države ali ozemlja na poti v drug del Unije;

(vi) ki predstavljajo neznatno tveganje za zdravstveni status živali v Uniji.

V teh delegiranih aktih se upoštevajo zadeve iz členov 235 in 236.

3. Komisija lahko z izvedbenimi akti določi pravila o:

- (a) vzorcih veterinarskih spričeval, deklaracij in drugih dokumentov za kategorije živali, zarodnega materiala in proizvodov živalskega izvora iz odstavka 2 tega člena;
- (b) navajanju oznak iz kombinirane nomenklature za proizvode iz odstavka 1 tega člena, kadar takšne oznake niso določene v drugih zadevnih pravilih Unije.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).

POGLAVJE 2

Vstop določenih proizvodov, razen živali, zarodnega materiala in proizvodov živalskega izvora, v Unijo iz tretjih držav in ozemelj

Člen 240

Povzročitelji bolezni in delegirani akti

1. Izvajalci dejavnosti, veterinarji, strokovnjaki za zdravje vodnih živali in strokovnjaki za živali, ki v Unijo vnašajo povzročitelje bolezni:

- (a) sprejmejo ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da vstop teh povzročiteljev bolezni v Unijo ne predstavlja tveganja za zdravje živali ali javno zdravje v Uniji glede bolezni s seznama iz točke (d) člena 9(1) in porajajočih se bolezni;
- (b) sprejmejo ustrezne ukrepe za obvladovanje in preprečevanje bolezni, s katerimi zagotovijo, da vstop teh povzročiteljev bolezni v Unijo ne predstavlja tveganja za bioterorizem.

Ta odstavek se uporablja tudi za katero koli drugo fizično ali pravno osebo, ki takšne povzročitelje namerno vnaša v Unijo.

2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264, ki glede vstopa povzročiteljev bolezni v Unijo določajo zahteve za:

- (a) embalažo, v katerih se prenašajo povzročitelji bolezni;
- (b) druge ukrepe za zmanjšanje tveganja, ki so potrebni za preprečitev uhajanja in širjenja povzročiteljev bolezni.

Člen 241

Rastlinski material ter delegirani in izvedbeni akti

1. Države članice sprejmejo ukrepe, s katerimi omejijo vstop v Unijo za pošiljke rastlinskega materiala v primeru neugodnega stanja bolezni s seznama iz točke (d) člena 9(1) ali porajajočih se bolezni v tretjih državah ali ozemljih, če se to zahteva v pravilih, sprejetih v skladu z odstavkom 3 tega člena.

2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi z ukrepi iz odstavka 1 tega člena, v katerem so določene:

- (a) posebne zahteve za zdravstveno varstvo živali za vstop rastlinskega materiala v Unijo, s katerim se lahko prenašajo bolezni s seznama ali porajajoče se bolezni;

(b) zahteve glede:

- (i) veterinarskih spričeval, pri čemer se upoštevajo pravila iz točke (a) člena 237(1) ter člena 237(2) in (3); ali
- (ii) deklaracij ali drugih dokumentov, pri čemer se upoštevajo pravila iz točke (b) člena 237(1).

3. Komisija določi zahteve za zdravstveno varstvo živali iz odstavka 2 na podlagi naslednjih meril:

- (a) ali bolezen s seznama ali porajajoča se bolezen, ki se lahko prenaša z rastlinskim materialom, pomeni resno tveganje za zdravje živali ali ljudi v Uniji;
- (b) ali bodo živali, ki spadajo med vrste s seznama za določeno bolezen s seznama ali porajajočo se bolezen, verjetno v neposrednem ali posrednem stiku z rastlinskim materialom iz odstavka 2;
- (c) razpoložljivost in učinkovitost alternativnih ukrepov za zmanjšanje tveganja v zvezi s tem rastlinskim materialom, s katerimi bi se lahko odpravilo ali zmanjšalo tveganje za prenos iz točke (a).

4. Komisija lahko z izvedbenimi akti določi pravila o navajanju oznak iz kombinirane nomenklature za rastlinski material iz odstavka 2 tega člena, kadar takšne oznake niso določene v drugih zadevnih pravilih Unije.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).

Člen 242

Prevozna sredstva, oprema, embalažni material, voda med prevozom, krma ter delegirani in izvedbeni akti

1. Izvajalci dejavnosti, ki vnašajo živali in proizvode v Unijo, sprejmejo ustrezne in potrebne ukrepe za preprečevanje bolezni med prevozom, kot je določeno v členih 125(1) in 192(1).

2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi s/z:

(a) posebnimi zahtevami za zdravstveno varstvo živali za vstop v Unijo:

- (i) prevoznih sredstev za živali in proizvode;
- (ii) opreme, embalažnega materiala ali vode med prevozom za živali in proizvode ali krme, ki lahko prenaša bolezni živali;

(b) zahtevami glede:

- (i) veterinarskih spričeval, pri čemer se upoštevajo pravila iz točke (a) člena 237(1) ter člena 237(2) in (3); ali
- (ii) deklaracij ali drugih dokumentov, pri čemer se upoštevajo pravila iz točke (b) člena 237(1).

3. Komisija določi zahteve za zdravstveno varstvo živali iz odstavka 2 tega člena v primeru neugodnega stanja glede ene ali več bolezni s seznama iz točke (d) člena 9(1) ali porajajočih se bolezni, ki predstavljajo resno tveganje za zdravje živali ali ljudi v Uniji:

(a) v sosednji tretji državi ali na sosednjem ozemlju;

(b) v tretji državi izvora ali na ozemlju izvora;

(c) v tretji tranzitni državi ali na ozemlju tranzita.

4. Komisija lahko z izvedbenimi akti določi pravila o navajanju oznak iz kombinirane nomenklature za proizvode iz točke (a) odstavka 2 tega člena, kadar takšne oznake niso določene v drugih zadevnih pravilih Unije.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).

POGLAVJE 3

Izvoz

Člen 243

Izvoz iz Unije

1. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za zagotovitev, da izvoz in ponovni izvoz živali in proizvodov iz Unije v tretjo državo ali ozemlje potekata v skladu s pravili za premike živali in proizvodov med državami članicami, določenimi v delu IV (členi 84 do 228), ob upoštevanju zdravstvenega statusa živali v namembni tretji državi ali namembnem ozemlju ali njenem/njegovem ustreznem območju ali kompartmentu glede bolezni s seznama iz točke (d) člena 9(1) in porajajočih se bolezni.
2. Z odstopanjem od odstavka 1 se lahko – če tako zahteva pristojni organ tretje države ali ozemlja, v katero/katerega se uvažajo zadevne živali ali proizvodi, ali če je to določeno s pravnimi in upravnimi postopki, ki veljajo v tej tretji državi ali ozemlju – se izvoz in ponovni izvoz iz Unije izvaja v skladu z določbami, veljavnimi v tej tretji državi ali ozemlju, če takšen izvoz ali ponovni izvoz ne ogroža javnega zdravja ali zdravja živali.
3. Kadar se uporabljajo določbe dvostranskega sporazuma, sklenjenega med Unijo in tretjo državo ali ozemljem, živali in proizvodi, ki se izvažajo iz Unije v to tretjo državo ali ozemlje, izpolnjujejo te določbe.

DEL VI

NETRGOVSKI PREMIKI HIŠNIH ŽIVALI V DRŽAVO ČLANICO IZ DRUGE DRŽAVE ČLANICE ALI IZ TRETJE DRŽAVE ALI OZEMLJA

POGLAVJE 1

Splošne določbe

Člen 244

Področje uporabe dela VI

1. Ta del se uporablja za netrgovske premike hišnih živali v državo članico iz druge države članice ali iz tretje države ali ozemlja.
2. Uporablja se brez poseganja v:
 - (a) Uredbo Sveta (ES) št. 338/97 ⁽¹⁾;
 - (b) kakršne koli nacionalne ukrepe za omejitev premikov določenih vrst ali pasem hišnih živali iz razlogov, ki niso povezani z zdravjem živali, ki jih sprejmejo in objavijo države članice ter so javno dostopni.

Člen 245

Splošne določbe

1. Netrgovski premiki hišnih živali, pri katerih so izpolnjene zahteve v zvezi z zdravstvenim varstvom živali iz tega dela, niso prepovedani, omejeni ali ovirani iz razlogov, povezanih z zdravjem živali, razen tistih, ki izhajajo iz uporabe tega dela.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 338/97 z dne 9. decembra 1996 o varstvu prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst z zakonsko ureditvijo trgovine z njimi (UL L 61, 3.3.1997, str. 1).

2. Kadar netrgovski premik hišne živali opravi pooblaščen oseb, se lahko ta premik opravi le v petih dneh od potovanja lastnika hišne živali.
3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi z zahtevami, ki dopolnjujejo pravila iz odstavka 2 tega člena glede naslednjega:
 - (a) dokumentacije netrgovskega premika hišne živali, ki ga opravi pooblaščen oseb;
 - (b) odobritve odstopanj od obdobja iz odstavka 2 tega člena.
4. Komisija lahko z izvedbenimi akti določi zahteve glede oblike, jezikov in veljavnosti izjave, s katero se pooblaščen oseb pisno pooblasti, da opravi netrgovski premik hišne živali v imenu lastnika hišne živali. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).

Člen 246

Največje število hišnih živali

1. Število hišnih živali vrst s seznama v delu A Priloge I, ki se jih lahko premakne v okviru enega netrgovskega premika, ni večje od pet.
2. Z odstopanjem od odstavka 1 je lahko število hišnih živali vrst s seznama v delu A Priloge I večje od pet, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) namen zadevnega netrgovskega premika je udeležba na tekmovanju, razstavi ali športni prireditvi ali pri pripravah na takšno prireditev;
 - (b) zadevni lastnik hišnih živali ali pooblaščen oseb predloži pisni dokaz, da so hišne živali prijavljene za sodelovanje na prireditvi iz točke (a) ali pri združenju, ki takšne prireditve organizira;
 - (c) hišne živali so stare več kot šest mesecev.
3. Za preprečitev, da bi se trgovski premiki hišnih živali vrst s seznama v delu B Priloge I goljufivo prikazovali kot netrgovski premiki, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi s pravili za določitev največjega števila hišnih živali teh vrst, ki se jih lahko premakne v okviru enega netrgovskega premika.

POGLAVJE 2

Pogoji, ki se uporabljajo za netrgovske premike hišnih živali v državo članico iz druge države članice

Člen 247

Pogoji, ki se uporabljajo za netrgovske premike hišnih živali vrst s seznama v delu A Priloge I

Hišnih živali iz vrst s seznama v delu A Priloge I se ne premakne v državo članico iz druge države članice, če:

- (a) niso posamično identificirane s fizičnim sredstvom za identifikacijo v skladu s pravili, sprejetimi na podlagi točke (a) člena 252(1);
- (b) ne izpolnjujejo ustreznih ukrepov za preprečevanje in zmanjšanje tveganja glede bolezni s seznama iz točke (d) člena 9(1), sprejeti na podlagi točke (b) člena 252(1);
- (c) jih ne spremlja ustrezno izpolnjen identifikacijski dokument, izdan v skladu s pravili, sprejetimi na podlagi točke (d) člena 254.

Člen 248

Pogoji, ki se uporabljajo za netrgovske premike hišnih živali vrst s seznama v delu B Priloge I

1. Če Komisija sprejme delegirani akt na podlagi točke (b) člena 252(1) glede hišnih živali ene od vrst s seznama v delu B Priloge I, morajo netrgovski premiki hišnih živali te vrste v državo članico iz druge države članice izpolnjevati pogoje, določene v odstavku 2 tega člena.
2. Hišne živali vrst iz odstavka 1 se premakne v državo članico iz druge države članice le, če:
 - (a) so hišne živali identificirane ali opisane bodisi posamično bodisi v skupini v skladu s pravili, sprejetimi na podlagi točke (a) člena 252(1);
 - (b) hišne živali izpolnjujejo ustrezne ukrepe za preprečevanje in zmanjšanje tveganja glede bolezni s seznama iz točke (d) člena 9(1), sprejete na podlagi točke (b) člena 252(1);
 - (c) hišne živali spremlja ustrezno izpolnjen identifikacijski dokument, izdan v skladu s pravili, sprejetimi na podlagi točke (d) člena 254.
3. Do sprejetja ustreznih delegiranih aktov iz odstavka 1 lahko države članice za netrgovske premike hišnih živali vrst s seznama v delu B Priloge I na njihovo ozemlje iz druge države članice uporabljajo nacionalna pravila, če:
 - (a) se takšna pravila uporabljajo sorazmerno s tveganjem za javno zdravje ali zdravje živali, povezanim z netrgovskimi premiki hišnih živali zadevnih vrst, ter
 - (b) takšna pravila niso strožja od tistih, ki se uporabljajo za premike živali zadevnih vrst v skladu z delom IV.

POGLAVJE 3

Pogoji, ki se uporabljajo za netrgovske premike hišnih živali v državo članico iz tretje države ali ozemlja

Člen 249

Pogoji, ki se uporabljajo za netrgovske premike hišnih živali vrst s seznama v delu A Priloge I

1. Hišnih živali vrst s seznama v delu A Priloge I se ne premakne v državo članico iz tretje države ali ozemlja, če:
 - (a) niso posamično identificirane s fizičnim sredstvom za identifikacijo v skladu s pravili, sprejetimi na podlagi točke (a) člena 252(1);
 - (b) ne izpolnjujejo ustreznih ukrepov za preprečevanje in zmanjšanje tveganja glede bolezni s seznama iz točke (d) člena 9(1), sprejetih na podlagi točke (b) člena 252(1);
 - (c) jih ne spremlja ustrezno izpolnjen identifikacijski dokument, izdan v skladu s pravili, sprejetimi na podlagi točke (d) člena 254.
2. Iz tretjih držav ali ozemelj, ki niso navedeni na seznamu na podlagi točke (d) člena 253(1), se lahko premik hišnih živali vrst s seznama v delu A Priloge I v državo članico opravi le skozi vstopno točko, ki je v ta namen vključena na seznam. Vsaka država članica pripravi seznam teh vstopnih točk na svojem ozemlju in ta seznam objavi.
3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi s pogoji za odobritev odstopanj od odstavka 2 tega člena.

Člen 250

Pogoji, ki se uporabljajo za netrgovske premike hišnih živali vrst s seznama v delu B Priloge I

1. Če Komisija sprejme delegirani akt na podlagi točke (b) člena 252(1) glede hišnih živali ene od vrst s seznama v delu B Priloge I, morajo netrgovski premiki hišnih živali te vrste v državo članico iz tretje države ali ozemlja izpolnjevati pogoje, določene v odstavku 2 tega člena.
2. Hišne živali vrst iz odstavka 1 se lahko premakne v državo članico iz tretje države ali ozemlja le, če:
 - (a) so identificirane ali opisane bodisi posamično ali v skupini v skladu s pravili, sprejetimi na podlagi točke (a) člena 252(1);
 - (b) izpolnjujejo ustrezne ukrepe za preprečevanje in zmanjšanje tveganja glede bolezni s seznama iz točke (d) člena 9(1), sprejete na podlagi točke (b) člena 252(1);
 - (c) jih spremlja ustrezno izpolnjen identifikacijski dokument, izdan v skladu s pravili, sprejetimi na podlagi točke (d) člena 254;
 - (d) kadar prihajajo iz tretje države ali ozemlja, ki niso navedeni na seznamu na podlagi točke (d) člena 253(1), vstopijo skozi vstopno točko, ki je v ta namen vključena na seznam. Vsaka država članica pripravi seznam teh vstopnih točk na svojem ozemlju in ta seznam objavi.
3. Do sprejetja ustreznih delegiranih aktov iz odstavka 1 lahko države članice za netrgovske premike hišnih živali vrst s seznama v delu B Priloge I na njihovo ozemlje iz tretje države ali ozemlja uporabljajo nacionalna pravila, če:
 - (a) se takšna pravila uporabljajo sorazmerno s tveganjem za javno zdravje ali zdravje živali, povezanim z netrgovskimi premiki hišnih živali zadevnih vrst, ter
 - (b) takšna pravila niso strožja od tistih, ki se uporabljajo za vstop živali zadevnih vrst v Unijo v skladu z delom V.

Člen 251

Odstopanje od pogojev, ki se uporabljajo za netrgovske premike hišnih živali med določenimi državami in ozemlji

Z odstopanjem od členov 249 in 250 se lahko netrgovski premiki hišnih živali med naslednjimi državami in ozemlji še naprej opravljajo pod pogoji, določenimi v nacionalnih pravilih teh držav in ozemelj:

- (a) San Marino in Italija;
- (b) Vatikan in Italija;
- (c) Monako in Francija;
- (d) Andora in Francija;
- (e) Andora in Španija;
- (f) Norveška in Švedska;
- (g) Ferski otoki in Danska;
- (h) Grenlandija in Danska.

POGLAVJE 4

Identifikacija ter ukrepi za preprečevanje in zmanjšanje tveganja

Člen 252

Prenos pooblastil v zvezi z identifikacijo hišnih živali ter ukrepi za preprečevanje in zmanjšanje tveganja

1. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi s:
 - (a) podrobnimi zahtevami za posamezne vrste glede:
 - (i) sredstev za identifikacijo hišnih živali vrst s seznama v Prilogi I iz točke (a) člena 247, točke (a) člena 248(2), točke (a) člena 249(1) in točke (a) člena 250(2);
 - (ii) uvedbe in uporabe teh sredstev za identifikacijo;
 - (b) podrobnimi zahtevami za posamezne vrste glede ukrepov za preprečevanje in zmanjšanje tveganja, da se zagotovi, da hišne živali ne predstavljajo znatnega tveganja za širjenje bolezni s seznama iz točke (d) člena 9(1) zaradi premikov hišnih živali vrst s seznama iz Priloge I iz točke (b) člena 247, točke (b) člena 248(2), točke (b) člena 249(1) in točke (b) člena 250(2).
2. Kadar se pojavijo tveganja, se za pravila, sprejeta v skladu s točko (b) odstavka 1 tega člena, v izredno nujnih primerih uporabi postopek iz člena 265.
3. Ukrepi za preprečevanje in zmanjšanje tveganja za posamezne vrste, odobreni z delegiranim aktom, sprejetim na podlagi točke (b) odstavka 1 tega člena, temeljijo na zadostnih, zanesljivih in preverjenih znanstvenih podatkih ter se uporabljajo sorazmerno s tveganjem za javno zdravje ali zdravje živali, povezanim z netrgovskimi premiki hišnih živali, za katere obstaja verjetnost, da zbolijo za boleznimi s seznama iz točke (d) člena 9(1).
4. Delegirani akti iz točke (b) odstavka 1 lahko vključujejo tudi naslednje:
 - (a) pravila za kategorizacijo držav članic ali njihovih delov glede na zdravstveni status živali v njih ter njihove sisteme nadzora in poročanja v zvezi z določenimi boleznimi, za katere obstaja verjetnost, da se širijo s premiki hišnih živali vrst s seznama iz Priloge I;
 - (b) pogoje, ki jih morajo države članice izpolniti, da bi bile še naprej upravičene do uporabe ukrepov za preprečevanje in zmanjšanje tveganja iz točke (b) odstavka 1;
 - (c) pogoje za uporabo in dokumentiranje ukrepov za preprečevanje in zmanjšanje tveganja iz točke (b) odstavka 1;
 - (d) merila za odobritev in, kadar je ustrezno, dokumentiranje odstopanj od uporabe ukrepov za preprečevanje in zmanjšanje tveganja iz točke (b) odstavka 1 v določenih specifičnih okoliščinah;
 - (e) merila za odobritev in dokumentiranje odstopanj od pogojev iz členov 247 do 250 v določenih specifičnih okoliščinah.

Člen 253

Izvedbeni akti v zvezi z ukrepi za preprečevanje in zmanjšanje tveganja

1. Komisija z izvedbenimi akti v zvezi s hišnimi živalmi vrst s seznama v delu A Priloge I:
 - (a) določi pravila o formatu, obliki in jezikih katerih koli dokumentov, ki se zahtevajo na podlagi točk (c) in (d) člena 252(4);

- (b) sprejme seznam držav članic, ki izpolnjujejo pogoje iz točke (d) člena 252(4), ter države članice umakne s tega seznama, če pride do kakršne koli spremembe v zvezi s temi pogoji;
 - (c) sprejme seznam držav članic, ki izpolnjujejo pravila za kategorizacijo držav članic ali njihovih delov iz točke (a) člena 252(4), ter države članice umakne s tega seznama, če pride do kakršne koli spremembe v zvezi s temi pravili;
 - (d) sprejme seznam tretjih držav in ozemelj, ki izpolnjujejo pogoje iz točke (d) člena 252(4), ter tretje države ali ozemlja umakne s tega seznama, če pride do kakršne koli spremembe v zvezi s temi pogoji.
2. Komisija lahko z izvedbenimi akti v zvezi s hišnimi živalmi vrst s seznama v delu B Priloge I sprejme seznam tretjih držav in ozemelj, ki izpolnjujejo pogoje iz točke (d) člena 252(4), ter tretje države ali ozemlja umakne s tega seznama, če pride do kakršne koli spremembe v zvezi s temi pogoji.
3. Izvedbeni akti iz odstavkov 1 in 2 tega člena se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).
4. V izredno nujnih ustrezno utemeljenih nujnih primerih, ki se nanašajo na resna tveganja, sprejme Komisija v skladu s postopkom iz člena 266(3) izvedbene akte za posodobitev seznamov iz točk (b) in (d) odstavka 1 tega člena, ki se začnejo uporabljati takoj.

POGLAVJE 5

Identifikacijski dokumenti

Člen 254

Prenos pooblastila glede identifikacijskih dokumentov

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi s/z:

- (a) vnosi za vpis informacij, ki se vključijo v identifikacijske dokumente iz točke (c) člena 247, točke (c) člena 248(2), točke (c) člena 249(1) in točke (c) člena 250(2);
- (b) distribucijo neizpolnjenih identifikacijskih dokumentov iz točke (c) člena 247;
- (c) pogoji za odobritev odstopanj v zvezi s formatom identifikacijskih dokumentov iz točke (c) člena 247 in točke (c) člena 249(1);
- (d) izdajo, izpolnitvijo in, kjer je ustrezno, odobritvijo identifikacijskih dokumentov iz točke (c) člena 247, točke (c) člena 248(2), točke (c) člena 249(1) in točke (c) člena 250(2).

Člen 255

Izvedbeni akti v zvezi z identifikacijskimi dokumenti

1. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi vzorec identifikacijskih dokumentov iz točke (c) člena 247 in točke (c) člena 249(1). Ta vzorec vsebuje zadevne vnose iz točke (a) člena 254, kot tudi zahteve glede jezikov, oblike, veljavnosti ali varnostnih lastnosti teh identifikacijskih dokumentov.
2. Komisija lahko z izvedbenimi akti sprejme:
- (a) vzorec identifikacijskih dokumentov iz točke (c) člena 248(2) in točke (c) člena 250(2), ki morajo vsebovati zadevne vnose iz točke (a) člena 254, kot tudi zahteve glede jezikov, oblike, veljavnosti ali varnostnih lastnosti teh identifikacijskih dokumentov;
 - (b) potrebna pravila za prehod na vzorec identifikacijskega dokumenta iz točke (c) člena 247.

3. Izvedbeni akti iz odstavkov 1 in 2 tega člena se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).

POGLAVJE 6

Obveznosti obveščanja

Člen 256

Obveznosti obveščanja

1. Države članice javnosti zagotovijo jasne in lahko dostopne informacije o zahtevah za zdravstveno varstvo živali, ki se uporabljajo za netrgovske premike hišnih živali, vključno s/z:

- (a) pogoji za odobritev določenih odstopanj iz točke (d) člena 252(4);
- (b) pogoji za odobritev odstopanj iz točke (e) člena 252(4);
- (c) zahtevami za uporabo sredstev za identifikacijo iz točke (a)(ii) člena 252(1);
- (d) pogoji, ki se uporabljajo za netrgovske premike hišnih živali vrst iz dela B Priloge I na ozemlja držav članic in so določeni v njihovih nacionalnih pravilih, kot je določeno v členih 248(3) in 250(3);
- (e) pogoji, ki se uporabljajo za netrgovske premike hišnih živali iz določenih držav ali ozemelj na ozemlja držav članic in so določeni v njihovih nacionalnih pravilih, kot je določeno v členu 251;
- (f) katerimi koli zadevnimi informacijami glede določenih ukrepov za preprečevanje in zmanjšanje tveganja iz točke (b) člena 252(1).

2. Države članice vzpostavijo spletne informativne strani z informacijami iz odstavka 1 in Komisiji sporočijo spletni naslov teh strani.

3. Komisija pomaga državam članicam pri zagotavljanju dostopa javnosti do teh informacij in v ta namen na svoji spletni strani zagotovi:

- (a) povezave do spletnih informativnih strani držav članic;
- (b) informacije iz točk (a) in (d) odstavka 1 ter informacije, ki so dane na voljo javnosti v skladu s točko (b) člena 244(2) v dodatnih jezikih, kot je ustrezno.

DEL VII

UKREPI V NUJNIH PRIMERIH

Oddelek 1

Ukrepi v nujnih primerih v zvezi s premiki živali in proizvodov po uniji ter prevoznimi sredstvi in drugim materialom, ki so morda prišli v stik s takšnimi živalmi in proizvodi

Člen 257

Ukrepi v nujnih primerih, ki jih sprejme pristojni organ države članice, na ozemlju katere je prišlo do izbruha bolezni s seznama ali porajajoče se bolezni ali do nevarnosti

1. Ob izbruhu bolezni s seznama ali porajajoče se bolezni ali pojavu nevarnosti, ki bi lahko predstavljala resno tveganje za zdravje živali ali javno zdravje, pristojni organ države članice, kjer je do tega prišlo, glede na resnost položaja in zadevne bolezni ali nevarnosti nemudoma sprejme enega ali več od naslednjih ukrepov v nujnih primerih za preprečevanje širjenja bolezni ali nevarnosti:

- (a) pri boleznih s seznama:
 - (i) iz točke (a) člena 9(1) ukrepe za obvladovanje bolezni iz poglavja 1 naslova II dela III (členi 53 do 71);

- (ii) iz točke (b) člena 9(1) ukrepe za obvladovanje bolezni iz členov 72 do 75 in členov 77 do 81 v poglavju 2 naslova II dela III;
 - (iii) iz točke (c) člena 9(1) ukrepe za obvladovanje bolezni iz členov 76 do 78 in členov 80 in 82 v poglavju 2 naslova II dela III;
- (b) pri porajajočih se boleznih in nevarnostih:
- (i) omejitve premikov živali in proizvodov, ki izvirajo iz obratov, ali kadar je to ustrezno, območij z omejitvami ali kompartmentov, kjer je prišlo do izbruha bolezni ali pojava nevarnosti, ter prevoznih sredstev in drugega materiala, ki so morda prišli v stik z navedenimi živalmi ali proizvodi;
 - (ii) karanteno živali in osamitev proizvodov;
 - (iii) ukrepe spremljanja in sledljivosti;
 - (iv) vse ukrepe v nujnih primerih za obvladovanje bolezni iz poglavja 1 naslova II dela III (členi 53 do 71), ki so ustrezni;
- (c) vse druge ukrepe v nujnih primerih, za katere meni, da so primerni za učinkovito in uspešno obvladovanje in preprečevanje širjenja bolezni ali nevarnosti.
2. Pristojni organ iz odstavka 1 Komisijo in druge države članice:
- (a) takoj obvesti o izbruhu bolezni ali pojavu nevarnosti iz odstavka 1;
 - (b) brez odlašanja obvesti o ukrepih v nujnih primerih, sprejetih v skladu z odstavkom 1.

Člen 258

Ukrepi v nujnih primerih, ki jih sprejme država članica, ki ni država članica, v kateri je prišlo do izbruha bolezni ali pojava nevarnosti

1. Pristojni organ države članice, ki ni država članica, v kateri je prišlo do izbruha bolezni ali do nevarnosti iz člena 257(1), glede na resnost položaja in zadevno bolezen ali nevarnost sprejme enega ali več ukrepov v nujnih primerih iz člena 257(1), kadar na svojem ozemlju odkrije živali ali proizvode iz države članice iz člena 257(1) ali prevozna sredstva ali kateri koli drug material, ki so morda prišli v stik s takšnimi živalmi in proizvodi.
2. Dokler Komisija ne sprejme ukrepov v nujnih primerih v skladu s členom 259, lahko pristojni organ iz odstavka 1 tega člena, kadar obstaja resno tveganje, sprejme glede na resnost položaja začasne ukrepe v nujnih primerih iz člena 257(1) v zvezi z živalmi ali proizvodi, ki izvirajo iz obratov ali drugih lokacij ali, če je to ustrezno, območij z omejitvami v državi članici, kjer je prišlo do izbruha bolezni ali do nevarnosti iz člena 257(1), ali prevoznimi sredstvi ali drugim materialom, ki so morda prišli v stik s takšnimi živalmi.
3. Država članica lahko sprejme ukrepe iz člena 257(1) v primeru izbruha bolezni iz točke (a) člena 9(1) ali porajajoče se bolezni v tretji državi ali na ozemlju, ki meji na Unijo, če so ti ukrepi potrebni za preprečitev širjenja bolezni na ozemlje Unije.
4. Pristojni organ iz odstavka 1 in pristojni organ države članice iz odstavka 3 Komisijo in druge države članice:
 - (a) takoj obvestita o izbruhu bolezni ali pojavu nevarnosti iz odstavka 1;
 - (b) brez odlašanja obvestita o ukrepih v nujnih primerih, sprejetih v skladu z odstavkoma 1 in 2.

Člen 259

Ukrepi v nujnih primerih, ki jih sprejme Komisija

1. V primeru izbruha bolezni ali pojava nevarnosti, kot je navedeno v členu 257(1), in kadar pristojni organi držav članic v skladu s členom 257(1) ter členom 258(1), (2) in (3) sprejmejo ukrepe v nujnih primerih, Komisija preuči položaj in sprejete ukrepe v nujnih primerih ter z izvedbenim aktom sprejme enega ali več nujnih ukrepov iz člena 257(1) v zvezi z zadevnimi živalmi in proizvodi ter prevoznimi sredstvi in drugim materialom, ki so morda prišli v stik z navedenimi živalmi ali proizvodi, kadar:

- (a) Komisija ni bila obveščena o ukrepih, sprejetih na podlagi člena 257(1) ter člena 258(1), (2) in (3);
- (b) Komisija meni, da ukrepi, sprejeti v skladu s členom 257(1) ter členom 258(1), (2) in (3), niso zadostni;
- (c) Komisija meni, da je treba ukrepe, ki so jih pristojni organi držav članic sprejeli v skladu s členom 257(1) ter členom 258(1), (2) in (3), odobriti ali nadomestiti, da se preprečijo neupravičene prekinitve premikov živali in proizvodov.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).

2. V izredno nujnih ustrezno utemeljenih primerih, ki se nanašajo na resna tveganja za širjenje bolezni ali nevarnost, lahko sprejme Komisija v skladu s členom 266(3) izvedbene akte, ki se začnejo uporabljati takoj.

Oddelek 2

Ukrepi v nujnih primerih v zvezi s pošiljkami živali in proizvodov, ki izvirajo iz tretjih držav ali ozemelj, ter prevoznimi sredstvi in drugim materialom, ki so morda prišli v stik s takšnimi pošiljkami

Člen 260

Ukrepi v nujnih primerih, ki jih sprejme pristojni organ

Kadar pristojni organ države članice ugotovi, da živali ali proizvodi, ki izvirajo iz tretje države ali ozemlja, ali prevozna sredstva ali materiali, ki so morda prišli v stik s takšnimi živalmi in proizvodi, zaradi morebitne okužbe ali kontaminacije z boleznimi s seznama ali porajajočimi se boleznimi ali nevarnostmi verjetno predstavljajo resno tveganje za Unijo:

- (a) nemudoma sprejme enega ali več naslednjih ukrepov v nujnih primerih, ki so potrebni za zmanjšanje tega tveganja glede na resnost položaja:
 - (i) uničenje zadevnih živali in proizvodov;
 - (ii) karantena živali in osamitev proizvodov;
 - (iii) ukrepi spremljanja in sledljivosti;
 - (iv) vsi ustrezni ukrepi za obvladovanje bolezni iz poglavja 1 naslova II dela III (členi 53 do 71);
 - (v) vsi drugi ukrepi v nujnih primerih, za katere meni, da bi bili primerni za preprečevanje širjenja bolezni ali nevarnosti v Uniji;

- (b) prek sistema TRACES nemudoma obvesti Komisijo in druge države članice o tveganjih, povezanih z zadevnimi živalmi in proizvodi, ter o izvoru teh živali in proizvodov, brez odlašanja pa tudi o ukrepih v nujnih primerih, sprejetih na podlagi točke (a).

Člen 261

Ukrepi v nujnih primerih, ki jih sprejme Komisija

1. Če se v tretji državi ali ozemlju pojavi ali širi bolezen s seznama, porajajoča se bolezen ali nevarnost, ki verjetno predstavlja resno tveganje, ali če je to potrebno zaradi kakršnega koli drugega resnega razloga v zvezi z zdravjem živali ali javnim zdravjem, lahko Komisija z izvedbenim aktom na lastno pobudo ali na zahtevo države članice sprejme enega ali več naslednjih ukrepov v nujnih primerih glede na resnost položaja:

- (a) začasno ustavi vstop v Unijo pošiljk živali in proizvodov ter prevoznih sredstev ali drugega materiala, ki so morda prišli v stik s takšnimi pošiljkami in bi lahko razširili to bolezen ali nevarnost v Unijo;
- (b) določi posebne zahteve za vstop v Unijo živali in proizvodov ter prevoznih sredstev in drugega materiala, ki so morda prišli v stik s takšnimi živalmi in proizvodi in bi lahko razširili to bolezen ali nevarnost v Unijo;
- (c) sprejme katere koli druge ustrezne ukrepe v nujnih primerih za obvladovanje bolezni za preprečitev širjenja take bolezni ali nevarnosti v Unijo.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).

2. V izredno nujnih ustrezno utemeljenih primerih v zvezi z resnimi tveganji sprejme Komisija, po posvetovanju z zadevnimi državami članicami, v skladu s postopkom iz člena 266(3) izvedbene akte, ki se začnejo uporabljati takoj.

Člen 262

Ukrepi v nujnih primerih, ki jih sprejmejo države članice, če Komisija ne ukrepa

1. Kadar država članica od Komisije zahteva, da v skladu s členom 261 sprejme ukrepe v nujnih primerih, Komisija pa tega ne stori, ta država članica:

- (a) dokler Komisija v skladu z odstavkom 2 člena 260 ne sprejme ukrepov v nujnih primerih, lahko glede na resnost položaja sprejme enega ali več začasnih ukrepov v nujnih primerih iz točke (a) člena 260 v zvezi z živalmi in proizvodi ter vsemi prevoznimi sredstvi in drugim materialom, ki so morda prišli v stik s takšnimi živalmi in proizvodi, ki izvirajo iz tretje države ali ozemlja iz člena 261(1).
- (b) brez odlašanja obvesti Komisijo in pristojne organe drugih držav članic o takšnih ukrepih v nujnih primerih ter navede razloge za njihovo sprejetje.

2. Komisija preuči položaj in nujne ukrepe, ki jih je zadevna država članica sprejela v skladu z odstavkom 1 tega člena, in po potrebi z izvedbenim aktom sprejme enega ali več ukrepov v nujnih primerih iz člena 261.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 266(2).

3. V izredno nujnih ustrezno utemeljenih primerih sprejme Komisija v skladu s postopkom iz člena 266(3) izvedbene akte, ki se začnejo uporabljati takoj.

DEL VIII

SKUPNE DOLOČBE

NASLOV I

POSTOPKOVNE DOLOČBE

Člen 263

Spremembe Priloge III

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi s spremembami Priloge III izključno zaradi upoštevanja sprememb taksonomije.

Člen 264

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Zlasti je pomembno, da se Komisija pred sprejetjem teh delegiranih aktov posvetuje s strokovnjaki, tudi strokovnjaki držav članic.
3. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 3(5), 5(2), 5(4), 14(3), 16(2), 18(3), 20(3), 29, 31(5), 32(2), 37(5), 39, 41(3), 42(6), 47, 48(3), 53(2), 54(3), 55(2), 58(2), 63, 64(4), 67, 68(2), 68(3), 70(3), 72(2), 73(3), 74(4), 76(5), 77(2), 87(3), 94(3), 97(2), 101(3), 106(1), 109(2), 118, 119, 122(1), 122(2), 125(2), 131(1), 132(2), 135, 136(2), 137(2), 138(3), 139(4), 140, 144(1), 146(1), 147, 149(4), 151(3), 154(1), 156(1), 160(1), 160(2), 161(6), 162(4), 163(5), 164(2), 165(3), 166(3), 167(5), 168(3), 169(5), 176(4), 181(2), 185(5), 189(1), 192(2), 197(3), 200(3), 201(3), 202(3), 203(2), 204(3), 205(2), 211(1), 213(1), 214, 216(4), 218(3), 221(1), 222(3), 223(6), 224(3), 228(1), 230(3), 234(2), 237(4), 239(2), 240(2), 241(2), 242(2), 245(3), 246(3), 249(3), 252(1), 254, 263, 271(2), 272(2), 279(2) in 280(4) se prenese na Komisijo se za obdobje petih let od 20. aprila 2016.

Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enaka obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

4. Pooblastilo iz odstavka 3 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati pooblastilo iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njem naveden. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
6. Delegirani akt, sprejet na podlagi določb iz odstavka 3, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

7. Komisija omogoči najmanj šestmesečni rok od sprejetja ustreznih začetnih delegiranih aktov iz členov 3(5), 14(3), 16(2), 20(3), 122(2), 164(2) in 228(1) do datuma, ko se začnejo uporabljati.

Člen 265

Postopek v nujnih primerih

1. Delegirani akti, sprejeti na podlagi tega člena, začnejo veljati nemudoma in se uporabljajo, dokler se jim ne nasprotuje v skladu z odstavkom 2. V uradnem obvestilu Evropskemu parlamentu in Svetu o delegiranem aktu se navedejo razlogi za uporabo postopka v nujnih primerih.

2. Evropski parlament ali Svet lahko nasprotuje delegiranemu aktu v skladu s postopkom iz člena 264(6). V tem primeru Komisija nemudoma po tem, ko jo Evropski parlament ali Svet uradno obvesti o sklepu o nasprotovanju aktu, ta akt razveljavi.

Člen 266

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Stalni odbor za rastline, živali, hrano in krmo, ustanovljen s členom 58(1) Uredbe (ES) št. 178/2002. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 8 Uredbe (EU) št. 182/2011 v povezavi s členom 5 navedene uredbe.

4. Komisija omogoči najmanj šestmesečni rok od sprejetja ustreznih začetnih izvedbenih aktov iz členov 25(3), 120 in 228(2), če se ti izvedbeni akti nanašajo na izvajanje člena 117, do datuma, ko se začnejo uporabljati.

Člen 267

Varstvo podatkov

1. Države članice pri obdelavi osebnih podatkov v državah članicah v skladu s to uredbo uporabljajo Direktivo 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.

2. Komisija pri obdelavi osebnih podatkov v skladu s to uredbo uporablja Uredbo (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾.

NASLOV II

KAZNI

Člen 268

Kazni

Države članice določijo pravila za kazni, ki se uporabljajo za kršitve določb te uredbe, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotavljanje izvajanja navedenih pravil. Določene kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Države članice o navedenih določbah obvestijo Komisijo najpozneje do 22. aprila 2022 in ji nemudoma sporočijo kakršne koli poznejše spremembe navedenih določb.

⁽¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 281, 23.11.1995, str. 31).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

NASLOV III

UKREPI DRŽAV ČLANIC

Člen 269

Dodatni ali strožji ukrepi držav članic

1. Poleg tega, kar izhaja iz drugih določb te uredbe, v skladu s katerimi lahko države članice sprejmejo nacionalne ukrepe, lahko države članice na svojih ozemljih uporabljajo dodatne ali strožje ukrepe, kakor so ukrepi, določeni v tej uredbi, v zvezi z:

- (a) odgovornostmi za zdravstveno varstvo živali, kot je določeno v poglavju 3 dela I (členi 10 do 17);
- (b) uradnim obveščanjem v državah članicah, kot je določeno v členu 18;
- (c) spremljanjem, kot je določeno v poglavju 2 dela II (členi 24 do 30);
- (d) registracijo, odobritvijo, vodenjem evidenc in registri, kot je določeno v poglavju 1 naslova I (členi 84 do 107) in poglavju 1 naslova II dela IV (členi 172 do 190);
- (e) zahtevami glede sledljivosti gojenih kopenskih živali in zarodnega materiala, kot je določeno v poglavju 2 naslova I dela IV (členi 108 do 123).

2. Nacionalni ukrepi iz odstavka 1 upoštevajo pravila iz te uredbe in:

- (a) ne ovirajo premikov živali in proizvodov med državami članicami;
- (b) so v skladu s pravili iz odstavka 1.

DEL IX

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 270

Razveljavitve

1. Sklepi 78/642/EGS, 89/455/EGS in 90/678/EGS ter Direktive 79/110/EGS, 81/6/EGS, 90/423/EGS, 92/36/EGS in 98/99/ES se razveljavijo.

2. Naslednji akti se razveljavijo z 21. aprilom 2021:

- Direktiva 64/432/EGS,
- Direktiva 77/391/EGS,
- Direktiva 78/52/EGS,
- Direktiva 80/1095/EGS,
- Direktiva 82/894/EGS,
- Direktiva 88/407/EGS,
- Direktiva 89/556/EGS,
- Direktiva 90/429/EGS,
- Direktiva 91/68/EGS,
- Odločba 91/666/EGS,

- Direktiva 92/35/EGS,
- Direktiva 92/65/EGS,
- Direktiva 92/66/EGS,
- Direktiva 92/118/EGS,
- Direktiva 92/119/EGS,
- Odločba 95/410/ES,
- Direktiva 2000/75/ES,
- Odločba 2000/258/ES,
- Direktiva 2001/89/ES,
- Direktiva 2002/60/ES,
- Direktiva 2002/99/ES,
- Direktiva 2003/85/ES,
- Uredba (ES) št. 21/2004,
- Direktiva 2004/68/ES,
- Direktiva 2005/94/ES,
- Direktiva 2006/88/ES,
- Direktiva 2008/71/ES,
- Direktiva 2009/156/ES,
- Direktiva 2009/158/ES,
- Uredba (EU) št. 576/2013.

Sklicevanja na navedene razveljavljene akte se štejejo za sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge V k tej uredbi.

Člen 271

Prehodni ukrepi, povezani s spremembo Uredbe (ES) št. 1760/2000 ter razveljavitvijo Uredbe (ES) št. 21/2004 in Direktive 2008/71/ES

1. Ne glede na člen 270(2) in člen 278 te uredbe se členi 1 do 10 Uredbe (ES) št. 1760/2000, Uredba (ES) št. 21/2004 in Direktiva 2008/71/ES ter akti, sprejeti na njihovi podlagi, še naprej uporabljajo namesto ustreznih členov te uredbe, in sicer do treh let po datumu začetka uporabe te uredbe ali do zgodnejšega datuma, ki je določen v delegiranem aktu, sprejetem v skladu z odstavkom 2 tega člena.
2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi z zgodnejšim datumom iz odstavka 1 tega člena.

Ta datum je datum začetka uporabe ustreznih pravil, ki se sprejmejo na podlagi delegiranih aktov, določenih v členu 109(2) in členu 119, ter izvedbenih aktov iz člena 118 te uredbe.

Člen 272

Prehodni ukrepi, povezani z razveljavitvijo direktiv 92/66/EGS, 2000/75/ES, 2001/89/ES, 2002/60/ES, 2003/85/ES in 2005/94/ES

1. Ne glede na člen 270(2) te uredbe se direktive 92/66/EGS, 2000/75/ES, 2001/89/ES, 2002/60/ES, 2003/85/ES in 2005/94/ES ter akti, sprejeti na njihovi podlagi, še naprej uporabljajo namesto ustreznih členov te uredbe, in sicer do treh let po datumu začetka uporabe te uredbe ali do zgodnejšega datuma, ki je določen v delegiranem aktu, sprejetem v skladu z odstavkom 2 tega člena.

2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 v zvezi z zgodnejšim datumom iz odstavka 1 tega člena.

Ta datum je datum začetka uporabe ustreznih pravil, ki se sprejmejo na podlagi delegiranih aktov, določenih v členu 47, členih 48(3), 53(2), 54(3), 55(2) in 58(2), členu 63, členu 64(4), členu 67 ter členih 68(2) in 70(3) te uredbe.

Člen 273

Sprememba Uredbe (ES) št. 2160/2003

V členu 9(3) Uredbe (ES) št. 2160/2003 se doda naslednje besedilo:

„Ti posebni ukrepi vključujejo ukrepe, ki temeljijo na določbah iz zadnje različice Odločbe 95/410/ES pred njeno razveljavitvijo ter iz različic odločb Komisije 2003/644/ES (*) in 2004/235/ES (**) v trenutku razveljavitve Direktive 90/539/EGS.

(*) Odločba Komisije 2003/644/ES z dne 8. septembra 2003 o dodatnih jamstvih v zvezi s salmonelo za pošiljke matične perutnine in enodnevnih piščancev, za vnos v jate matične perutnine ali jate perutnine za proizvodnjo, na Finsko in Švedsko (UL L 228, 12.9.2003, str. 29).

(**) Odločba Komisije 2004/235/ES z dne 1. marca 2004 o dodatnih jamstvih glede salmonele za pošiljke nesnic na Finsko in Švedsko (UL L 72, 11.3.2004, str. 86).“

Člen 274

Prehodni ukrepi v zvezi z datumom sprejetja določenih delegiranih in izvedbenih aktov

Komisija brez poseganja v datum začetka uporabe iz člena 283 sprejme delegirane akte iz prvega pododstavka člena 31(5), členov 32(2), 39, 41(3), 54(3), 55(2), 58(2), 64(4), 67, 68(2), 74(4), 77(2) in 97(2), člena 122(2), in členov 131(1), 132(2), 135, 137(2), 146(1), 149(4), 154(1), 162(3), 163(5), 166(3), 169(5), 181(2), 185(5), 213(1), 216(4), 221(1), 222(3), 224(3), 234(2), 239(1), kot tudi izvedbene akte iz členov 8 in 9 najpozneje 20. aprila 2019. V skladu s členom 283 se ti delegirani in izvedbeni akti uporabljajo od datuma začetka uporabe, določenega v navedenem členu.

Člen 275

Predhodni pregled in spremembe Priloge II

Komisija najpozneje do 20. aprila 2019 pregleda seznam bolezni iz Priloge II. Če bi se med tem pregledom izkazalo, da je zaradi uporabe pravil, določenih v tej uredbi, potrebna sprememba Priloge II z dodajanjem ali črtanjem vnosov na seznamu v njej, Komisija te spremembe sprejme najpozneje do roka iz prvega stavka tega člena.

Člen 276

Pregled

Komisija najpozneje do 20. aprila 2019 pregleda veljavno zakonodajo o identifikaciji in registraciji gojenih živali iz vrst enoprstih kopitarjev.

Komisija upošteva rezultate tega pregleda v okviru uporabe členov 118, 119 in 120.

Člen 277

Prehodni ukrepi, povezani z razveljavitvijo Uredbe (EU) št. 576/2013 o netrgovskih premikih hišnih živali

Ne glede na člen 270(2) te uredbe se Uredba (EU) št. 576/2013 še naprej uporablja do 21. aprila 2026 v zvezi z netrgovskimi premiki hišnih živali namesto dela VI te uredbe.

Člen 278

Spremembe Uredbe (ES) št. 1760/2000

Uredba (ES) št. 1760/2000 se spremeni:

- (1) členi 1 do 10 se črtajo;
- (2) člen 22 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 22

- 1. Države članice sprejmejo vse ukrepe, potrebne za zagotovitev skladnosti z določbami te uredbe.

Predvideni pregledi ne posegajo v nobenega od pregledov, ki jih lahko Komisija izvaja v skladu s členom 9 Uredbe (ES, Euratom) št. 2988/95.

Vse kazni, ki jih država članica naloži izvajalcu dejavnosti ali organizaciji, ki trži goveje meso, so učinkovite, odvračilne in sorazmerne.

- 2. Če izvajalci dejavnosti in organizacije, ki tržijo goveje meso, označijo to meso, ne da bi pri tem izpolnili svoje obveznosti iz naslova II, države članice ne glede na odstavek 1 v skladu z načelom sorazmernosti po potrebi zahtevajo, da se goveje meso umakne s trga. Poleg kazni iz odstavka 1 lahko države članice:

- (a) če je zadevno meso v skladu z ustreznimi veterinarskimi in higienskimi pravili, dovolijo, da se takšno meso:

- (i) da na trg, potem ko je bilo ustrezno označeno v skladu z zahtevami Unije, ali
- (ii) pošlje v takojšnjo predelavo v mesne izdelke razen v izdelke, navedene v točki 1 člena 12;

- (b) ukažejo začasni preključ ali odvzem odobritve zadevnim izvajalcem dejavnosti ali organizacijam.

- 3. Strokovnjaki Komisije v povezavi s pristojnimi organi:

- (a) preverijo, ali države članice izpolnjujejo zahteve iz te uredbe;
- (b) izvedejo preglede na kraju samem, da zagotovijo izvajanje pregledov v skladu s to uredbo.

4. Država članica, na ozemlju katere se izvaja pregled na kraju samem, nudi strokovnjakom Komisije vso potrebno pomoč pri izvajanju njihovih nalog. Preden se pripravi zaključno poročilo in se posreduje naprej, se je treba s pristojnim organom zadevne države članice pogovoriti o rezultatih pregledov. To poročilo po potrebi vsebuje priporočila za države članice glede izboljšanja skladnosti s to uredbo.“;

(3) člen 22b se nadomesti z naslednjim:

„Člen 22b

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji iz tega člena.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 13(6) in 14(4) ter člena 15a se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 20. aprila 2016. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enaka obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje takšnemu podalžanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.
3. Pooblastilo iz členov 13(6) in 14(4) ter člena 15a lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati pooblastilo iz navedenega sklepa. Sklep začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
5. Delegirani akt, sprejet na podlagi členov 13(6) in 14(4) ter člena 15a, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.“;

(4) člen 23 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 23

Postopek v odboru

1. Komisiji pri izvedbenih aktih, sprejetih na podlagi člena 13(6) te uredbe, pomaga Stalni odbor za rastline, živali, hrano in krmo, ustanovljen s členom 58(1) Uredbe (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta (*).

Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta (**).

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Kadar je treba pridobiti mnenje odbora na podlagi pisnega postopka, se ta postopek zaključi brez izida, če se v roku za izdajo mnenja za to odloči predsednik odbora ali če to zahteva navadna večina članov odbora.

(*) Uredba (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane (UL L 31, 1.2.2002, str. 1).

(**) Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).“

Člen 279

Obstoječi izvajalci dejavnosti in obrati

1. Za obrate in izvajalce dejavnosti, ki so registrirani ali odobreni v skladu z Direktivo 64/432/EGS, Direktivo 88/407/EGS, Direktivo 89/556/EGS, Direktivo 90/429/EGS, Direktivo 91/68/EGS, Direktivo 92/65/EGS, Uredbo (ES) št. 1760/2000, Uredbo (ES) št. 21/2004, Direktivo 2006/88/ES, Direktivo 2008/71/ES, Direktivo 2009/156/ES ali Direktivo 2009/158/ES pred datumom začetka uporabe te uredbe, se šteje, da so registrirani ali odobreni, kot se to zahteva, v skladu s to uredbo, zato zanje veljajo zadevne obveznosti iz te uredbe.
2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 264 glede pravil, potrebnih za zagotovitev nemotenega prehoda s pravil, ki so obstajala pred to uredbo, iz odstavka 1 tega člena, zlasti da se zaščitijo pridobljene pravice in legitima pričakovanja zadevnih fizičnih in pravnih oseb.

Člen 280

Obstoječe države članice, območja in kompartmenti prosti boleznim ter obstoječi programi izkoreninjenja in spremljanja v državah članicah

1. Za države članice in območja, ki imajo odobreni status prost boleznim za eno ali več boleznim s seznama iz točk (b) in (c) člena 9(1) za eno ali več zadevnih živalskih vrst v skladu z Direktivo 64/432/EGS, Direktivo 91/68/EGS, Direktivo 92/65/EGS, Direktivo 2006/88/ES, Direktivo 2009/156/ES ali Direktivo 2009/158/ES, se šteje, da imajo odobreni status prost boleznim v skladu s to uredbo, in tako zanje veljajo zadevne obveznosti na podlagi te uredbe.
2. Za države članice in območja, ki imajo odobreni program izkoreninjenja ali program spremljanja za eno ali več boleznim s seznama iz točk (b) in (c) člena 9(1) za eno ali več zadevnih živalskih vrst v skladu z Direktivo 64/432/EGS, Direktivo 91/68/EGS, Direktivo 92/65/EGS, Direktivo 2006/88/ES, Direktivo 2009/156/ES ali Direktivo 2009/158/ES, se šteje, da imajo odobreni program izkoreninjenja v skladu s to uredbo, in tako zanje veljajo zadevne obveznosti na podlagi te uredbe.
3. Za odobrene kompartmente, ki imajo odobreni status prost boleznim za eno ali več boleznim s seznama iz točk (a), (b) ali (c) člena 9(1), v skladu z direktivama 2005/94/ES in 2006/88/ES, se šteje, da imajo priznani status prost boleznim v skladu s členom 37 te uredbe, in tako zanje veljajo zadevne obveznosti na podlagi te uredbe.
4. Komisiji se v skladu s členom 264 podeli pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov glede pravil, potrebnih za zagotovitev nemotenega prehoda s pravil iz odstavkov 1, 2 in 3, ki so veljala pred to uredbo.

Člen 281

Razmerje do aktov o uradnem nadzoru

V primeru nasprotja med določbami te uredbe in določbami Uredbe (ES) št. 882/2004, direktiv Sveta 89/608/EGS⁽¹⁾, 89/662/EGS, 90/425/EGS, 91/496/EGS, 96/93/ES⁽²⁾ in 97/78/ES ter Odločbe 92/438/EGS prevladajo določbe te uredbe.

Člen 282

Ocena

Komisija oceni to uredbo skupaj z delegiranimi akti iz člena 264 in rezultate ocene predloži v poročilu Evropskemu parlamentu in Svetu najpozneje 22. aprila 2026.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 89/608/EGS z dne 21. novembra 1989 o medsebojnem sodelovanju med upravnimi organi držav članic in sodelovanju med njimi in Komisijo, za zagotavljanje pravilnega izvajanja veterinarske in zootehniške zakonodaje (UL L 351, 2.12.1989, str. 34).

⁽²⁾ Direktiva Sveta 96/93/ES z dne 17. decembra 1996 o certificiranju živali in živalskih proizvodov (UL L 13, 16.1.1997, str. 28).

Člen 283

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 21. aprila 2021, razen členov 270(1) in 274, ki se uporabljata od dneva začetka veljavnosti te uredbe.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 9. marca 2016

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednica

J.A. HENNIS-PLASSCHAERT

PRILOGA I

VRSTE HIŠNIH ŽIVALI

DEL A

Psi (*Canis lupus familiaris*)

Mačke (*Felis silvestris catus*)

Beli dihurji (*Mustela putorius furo*)

DEL B

Nevretenčarji (razen čebel, mehkužcev iz debla *Mollusca* in rakov iz poddebla *Crustacea*)

Okrasne vodne živali

Dvoživke

Plazilci

Ptice: primerki iz vrst ptic razen kokoši, puranov, pegatk, rac, gosi, prepelic, golobov, fazanov, jerebic in ratitov (*Ratitae*)

Sesalci: glodavci in kunci, razen tistih, ki so namenjeni za proizvodnjo hrane.

PRILOGA II

SEZNAM BOLEZNI

- Goveja kuga
- Kuga drobnice
- Vezikularna bolezen prašičev
- Bolezen modrikastega jezika
- Nalezljiva ohromelost prašičev
- Osepnice ovac ali koz
- Mrzlica doline Rift
- Vozličasti dermatitis
- Vezikularni stomatitis
- Venezuelski encefalomyelitis kopitarjev
- Hemoragična bolezen jelenjadi
- Nalezljiva pljučna kuga govedi
- Atipična kokošja kuga
- Goveja tuberkuloza
- Goveja bruceloza (*B. abortus*)
- Ovčja in kozja bruceloza (*B. melitensis*)
- Vranični prisad
- Steklina
- Ehinokokoza
- Transmisivne spongiformne encefalopatije (TSE)
- Kampilobakterioza
- Listerioza
- Salmoneloza (zoonotska salmonela)
- Trihineloz
- Verotoksična *E. coli*
- Virusna hemoragična septikemija (VHS)
- Infekciозна hematopoetska nekroza (IHN)
- Epizootska hematopoetska nekroza rib (EHN)
- Epizootski ulcerativni sindrom rib (EUS)
- Okužba z *Bonamia exitiosa*
- Okužba s *Perkinsus marinus*
- Okužba z *Microcytos mackini*
- Sindrom Taura pri rakih

- Bolezen rumene glave pri rakih
 - Koi herpes viroza (KHV)
 - Infekciозна anemija lososov (ISA)
 - Okužba z *Marteilia refringens*
 - Okužba z *Bonamia ostreae*
 - Bolezen belih pik pri rakih
-

PRILOGA III

VRSTE KOPITARJEV

Taksonomija		
Red	Družina	Rodovi/Vrste
Perissodactyla	Equidae	<i>Equus</i> spp.
	Tapiridae	<i>Tapirus</i> spp.
	Rhinocerotidae	<i>Ceratotherium</i> spp., <i>Dicerorhinus</i> spp., <i>Diceros</i> spp., <i>Rhinoceros</i> spp.
Artiodactyla	Antilocapridae	<i>Antilocapra</i> ssp.
	Bovidae	<i>Addax</i> ssp., <i>Aepyceros</i> ssp., <i>Alcelaphus</i> ssp., <i>Ammelaphus</i> ssp., <i>Ammodorcas</i> ssp., <i>Ammotragus</i> ssp., <i>Antidorcas</i> ssp., <i>Antilope</i> ssp., <i>Arbitragus</i> ssp., <i>Beatragus</i> ssp., <i>Bison</i> ssp., <i>Bos</i> ssp. (vključno z <i>Bibos</i> , <i>Novibos</i> , <i>Poephagus</i>), <i>Boselaphus</i> ssp., <i>Bubalus</i> ssp. (vključno z <i>Anoa</i>), <i>Budorcas</i> ssp., <i>Capra</i> ssp., <i>Cephalophus</i> ssp., <i>Connochaetes</i> ssp., <i>Damaliscus</i> ssp. (vključno z <i>Beatragus</i>), <i>Dorcatragus</i> ssp., <i>Eudorcas</i> ssp., <i>Gazella</i> ssp., <i>Hemitragus</i> ssp., <i>Hippotragus</i> ssp., <i>Kobus</i> ssp., <i>Litocranius</i> ssp., <i>Madoqua</i> ssp., <i>Naemorhedus</i> ssp. (vključno z <i>Nemorhaedus</i> in <i>Capricornis</i>), <i>Nanger</i> ssp., <i>Neotragus</i> ssp., <i>Nilgiritragus</i> ssp., <i>Oreamnos</i> ssp., <i>Oreotragus</i> ssp., <i>Oryx</i> ssp., <i>Ourebia</i> ssp., <i>Ovibos</i> ssp., <i>Ovis</i> ssp., <i>Pantholops</i> ssp., <i>Philantomba</i> ssp., <i>Pelea</i> ssp., <i>Procapra</i> ssp., <i>Pseudois</i> ssp., <i>Pseudoryx</i> ssp., <i>Raphicerus</i> ssp., <i>Redunca</i> ssp., <i>Rupicapra</i> ssp., <i>Saiga</i> ssp., <i>Sigmoceros-Alecelaphus</i> ssp., <i>Strepticerus</i> ssp., <i>Sylvicapra</i> ssp., <i>Syncerus</i> ssp., <i>Taurotragus</i> ssp., <i>Tetracerus</i> ssp., <i>Tragelaphus</i> ssp. (vključno z <i>Boocerus</i>).
	Camelidae	<i>Camelus</i> ssp., <i>Lama</i> ssp., <i>Vicugna</i> ssp.
	Cervidae	<i>Alces</i> ssp., <i>Axis-Hyelaphus</i> ssp., <i>Blastocerus</i> ssp., <i>Capreolus</i> ssp., <i>Cervus</i> ssp., <i>Dama</i> ssp., <i>Elaphodus</i> ssp., <i>Elaphurus</i> ssp., <i>Hippocamelus</i> ssp., <i>Hydropotes</i> ssp., <i>Mazama</i> ssp., <i>Megamuntiacus</i> ssp., <i>Muntiacus</i> ssp., <i>Odocoileus</i> ssp., <i>Ozotoceros</i> ssp., <i>Przewalskium</i> ssp., <i>Pudu</i> ssp., <i>Rangifer</i> ssp., <i>Rucervus</i> ssp., <i>Rusa</i> ssp.
	Giraffidae	<i>Giraffa</i> ssp., <i>Okapia</i> ssp.
	Hippopotamidae	<i>Hexaprotodon-Choeropsis</i> ssp., <i>Hippopotamus</i> ssp.
	Moschidae	<i>Moschus</i> ssp.
	Suidae	<i>Babyrousa</i> ssp., <i>Hylochoerus</i> ssp., <i>Phacochoerus</i> ssp., <i>Porcula</i> ssp., <i>Potamochoerus</i> ssp., <i>Sus</i> ssp.,
	Tayassuidae	<i>Catagonus</i> ssp., <i>Pecari-Tayassu</i> ssp.
	Tragulidae	<i>Hyemoschus</i> ssp., <i>Tragulus-Moschiola</i> ssp.
Proboscidea	Elephantidae	<i>Elephas</i> ssp., <i>Loxodonta</i> ssp.

PRILOGA IV

MERILA ZA UPORABO PRAVIL ZA PREPREČEVANJE IN OBVLADOVANJE BOLEZNI IZ ČLENA 9(1) ZA BOLEZNI, UVRŠČENE NA SEZNAM V SKLADU S ČLENOM 5

Namen te priloge je natančno opredeliti merila, ki jih Komisija upošteva pri določanju pravil za preprečevanje in obvladovanje bolezni, ki se uporabljajo za različne kategorije bolezni, navedene v skladu s členom 5.

Pri postopku kategorizacije se upošteva profil zadevne bolezni, stopnja učinka te bolezni na zdravje živali in javno zdravje, dobrobit živali in gospodarstvo ter razpoložljivost, izvedljivost in učinkovitost diagnostičnih orodij in različnih sklopov ukrepov za preprečevanje in obvladovanje bolezni iz te uredbe, ki se nanašajo na bolezen.

Oddelek 1

Merila za uporabo pravil za preprečevanje in obvladovanje bolezni iz točke (a) člena 9(1)

Za bolezni, za katere se uporabljajo pravila za preprečevanje in obvladovanje bolezni iz točke (a) člena 9(1), se šteje, da imajo najhujše posledice za zdravje živali, javno zdravje, gospodarstvo, družbo ali okolje v Uniji. Te bolezni morajo izpolnjevati naslednja merila:

(a) zadevna bolezen:

- (i) ni prisotna na ozemlju Unije;
- (ii) je prisotna le v izjemnih primerih (nezakoniti vnosi); ali
- (iii) je prisotna le na zelo omejenem delu ozemlja Unije;

in

(b) zadevna bolezen je zelo prenosljiva; poleg posrednega in neposrednega prenosa obstajajo tudi možnosti širjenja po zraku, z vodo ali vektorsko. Bolezen lahko prizadene več vrst gojenih in divjih živali ali posamezne vrste gojenih živali gospodarskega pomena in lahko povzroči visoke stopnje obolevnosti in umrljivosti.

Poleg meril iz točk (a) in (b) morajo te bolezni izpolnjevati eno ali več od naslednjih meril:

- (c) zadevna bolezen ima zoonotski potencial z znatnimi posledicami za javno zdravje in lahko povzroči epidemijo ali pandemijo ali lahko pomeni resno grožnjo za varnost hrane;
- (d) zadevna bolezen pomembno vpliva na gospodarstvo Unije in povzroča znatne stroške, ki so večinoma povezani z njenim neposrednim vplivom na zdravje in produktivnost živali;
- (e) zadevna bolezen pomembno vpliva na eno ali več od naslednjih področij:
 - (i) družbo, zlasti na trge dela;
 - (ii) dobrobit živali, s tem da povzroča trpljenje pri velikem številu živali;
 - (iii) okolje, zaradi neposrednega učinka bolezni ali zaradi ukrepov, sprejetih za njeno obvladovanje;
 - (iv) dolgoročno, biotsko raznovrstnost ali zaščito ogroženih vrst ali pasem, vključno z morebitnim izginotjem ali dolgoročno škodo za te vrste ali pasme.

Oddelek 2

Merila za uporabo pravil za preprečevanje in obvladovanje bolezni iz točke (b) člena 9(1)

Bolezni, za katere se uporabljajo pravila za preprečevanje in obvladovanje bolezni iz točke (b) člena 9(1), se nadzirajo v vseh državah članicah s ciljem njihovega izkoreninjenja v celotni Uniji.

Te bolezni morajo izpolnjevati naslednja merila:

- (a) zadevna bolezen ima endemični značaj in je prisotna na celotnem ozemlju ali na delu ozemlja Unije. Vendar je več držav članic ali območij Unije prostih bolezni; in
- (b) bolezen je zmerno do zelo prenosljiva; poleg posrednega in neposrednega prenosa obstajajo tudi možnosti širjenja po zraku, z vodo ali vektorsko. Bolezen lahko prizadene eno ali več živalskih vrst in lahko povzroči visoko obolevnost, pri čemer je umrljivost na splošno nizka.

Poleg meril iz točk (a) in (b) morajo te bolezni izpolnjevati eno ali več od naslednjih meril:

- (c) zadevna bolezen ima zoonotski potencial s pomembnimi posledicami za javno zdravje in lahko povzroči epidemijo ali pandemijo ali lahko pomeni resno grožnjo za varnost hrane;
- (d) zadevna bolezen pomembno vpliva na gospodarstvo Unije in povzroča znatne stroške, ki so večinoma povezani z njenim neposrednim vplivom na zdravje in produktivnost živali;
- (e) bolezen pomembno vpliva na eno ali več od naslednjih področij:
 - (i) družbo, zlasti na trge dela;
 - (ii) dobrobit živali, s tem da povzroča trpljenje pri velikem številu živali;
 - (iii) okolje, zaradi neposrednega učinka bolezni ali zaradi ukrepov, sprejetih za njeno obvladovanje;
 - (iv) dolgoročno, na biotsko raznovrstnost ali zaščito ogroženih vrst ali pasem, vključno z morebitnim izginotjem ali dolgoročno škodo za te vrste ali pasme.

Za bolezen, za katero se uporabljajo ukrepi iz točke (a) člena 9(1) in ki v delu Unije ni bila uspešno in hitro izkoreninjena ter je v tem delu Unije pridobila endemični značaj, lahko v tem delu Unije veljajo ukrepi za preprečevanje in obvladovanje bolezni v skladu s točko (b) člena 9(1).

Oddelek 3

Merila za uporabo pravil za preprečevanje in obvladovanje bolezni iz točke (c) člena 9(1)

Bolezni, za katere se uporabljajo pravila za preprečevanje in obvladovanje bolezni iz točke (c) člena 9(1), ki zadevajo nekatere države članice, ter za katere so potrebni ukrepi za preprečevanje njihovega širjenja v dele Unije, ki so uradno prosti bolezni ali kjer se za zadevno bolezen s seznama izvajajo programi izkoreninjenja.

Te bolezni morajo izpolnjevati naslednja merila:

- (a) pri kopenskih živalih ima zadevna bolezen endemični značaj in je prisotna na celotnem ozemlju ali na delu ozemlja Unije, pri vodnih živalih pa je več držav članic Unije ali območij Unije prostih bolezni, ter
- (b) (i) pri kopenskih živalih je zadevna bolezen zmerno do zelo prenosljiva, predvsem prek neposrednega in posrednega prenosa. Bolezen prizadene predvsem eno ali več živalskih vrst, običajno ne povzroči visoke obolevnosti, stopnja umrljivost pa je zanemarljiva ali pa je ni. Pogosto je najbolj opazen učinek izguba produktivnosti;
- (ii) pri vodnih živalih je bolezen zmerno do zelo prenosljiva, predvsem prek neposrednega in posrednega prenosa. Bolezen prizadene eno ali več živalskih vrst in lahko povzroči visoko obolevnost in običajno nizko umrljivost. Pogosto je najbolj opazen učinek izguba produktivnosti.

Poleg meril iz točk (a) in (b) morajo te bolezni izpolnjevati eno ali več od naslednjih meril:

- (c) zadevna bolezen ima zoonotski potencial s pomembnimi posledicami za javno zdravje ali lahko pomeni grožnjo za varnost hrane;
- (d) zadevna bolezen močno vpliva na gospodarstvo v delih Unije, kar je povezano predvsem z njenim neposrednim vplivom na določene vrste živinorejskih sistemov.

- (e) zadevna bolezen pomembno vpliva na eno ali več od naslednjih področij:
 - (i) družbo, zlasti na trge dela;
 - (ii) dobrobit živali, s tem da povzroča trpljenje pri velikem številu živali;
 - (iii) okolje, zaradi neposrednega učinka bolezni ali ukrepov, sprejetih za njeno obvladovanje;
 - (iv) dolgoročno, na biotsko raznovrstnost ali zaščito ogroženih vrst ali pasem, vključno z morebitnim izginotjem ali dolgoročno škodo za te vrste ali pasme.

Oddelek 4

Merila za uporabo pravil za preprečevanje in obvladovanje bolezni iz točke (d) člena 9(1)

Pravila za preprečevanje in obvladovanje bolezni iz točke (d) člena 9(1) se uporabljajo za bolezni, ki izpolnjujejo merila iz oddelka 1, 2 ali 3, in za druge bolezni, ki izpolnjujejo merila iz oddelka 5, kjer se tveganje, ki ga predstavlja zadevna bolezen, lahko učinkovito in sorazmerno ublaži z ukrepi glede premikov živali in proizvodov, da se prepreči ali omeji njen pojav in širjenje.

Oddelek 5

Merila za uporabo pravil za preprečevanje in obvladovanje bolezni iz točke (e) člena 9(1)

Pravila za preprečevanje in obvladovanje bolezni iz točke (e) člena 9(1) se uporabljajo za bolezni, ki izpolnjujejo merila iz oddelkov 1, 2 in 3, in za druge bolezni, pri katerih je potrebno spremljanje bolezni iz razlogov, povezanih z zdravjem in dobrobitjo živali, zdravjem ljudi, gospodarstvom, družbo ali okoljem.

PRILOGA V

KORELACIJSKA TABELA IZ ČLENA 270 (2)

1. Direktiva 64/432/EGS

Direktiva 64/432/EGS	Ta uredba
Člen 1	—
Člen 2	Členi 4 (delno), 21, 153(3) in 220(3)
Člen 3(1)	Člena 124 in 126
Člen 3(2)	Členi 124 (2), 126(1) in 149(3) ter (4)
Člen 4(1)	Člen 126(1)(c)
Člen 4(2) in (3)	Člen 125(1) in (2)
Člen 5(1)	Člen 143(1), 145 in 146,
Člen 5(2)	Člen 149(3) in (4),
Člen 5(2)(a)	Člen 147(a)
Člen 5(2)(b)	Člen 144(1)(b),
Člen 5(3)	—
Člen 5(4)	Člen 153(1) in (2),
Člen 5(5)	Členi 147(a)
Člen 6	Členi 130, 131, 132
Člen 6a	—
Člen 7	Členi 126(1)(c), 132, 134(a) in 135
Člen 8	Členi 18, 19, 20 in 23(a)
Člen 9	Členi 31(1), 32, 33 in člen 31(3)(a) ter (5), 32(2) in 36
Člen 10	Členi 31(2), 31(3)(b), 32, 33, 36
Člen 11(1)	Člen 94(1)(a), 97, 98
Člen 11(2)	Členi 102, 106 in 107
Člen 11(3)	Člen 98, 99
Člen 11(4)	Člen 100
Člen 11(5)–(6)	Člen 97(1)(d) in (2)(d)
Člen 12(1)	Člen 125,
Člen 12(2)	Člen 104 in člen 106
Člen 12(3)	Člen 125(1)(a) in (b)
Člen 12(4)	Člen 143
Člen 12(5) in (6)	—
Člen 13(1) in (2)	Členi 90, 92, 93(c), 94, 97, 98, 99, 102, 106 in 107
Člen 13(3)	Člen 100
Člen 13(4)	—

Direktiva 64/432/EGS	Ta uredba
Člen 13(5) in (6)	Člen 101
Člen 14(1) in (2)	—
Člen 14(3)A in B	—
Člen 14(3) C	Člen 109(1)(a) in (c)
Člen 14(4) do (6)	—
Člen 15(1)	Člen 268
Člen 15(2) do (4)	—
Člen 16	—
Člen 17	—
Člen 17a	—
Člen 18	Člen 109(1)(a) in (c)
Člen 19	—
Člen 20	—

2. Direktiva 77/391/EGS

Direktiva 77/391/EGS	Ta uredba
Člen 1	—
Člen 2(1)	Člen 31(1)
Člen 2(2)	Členi 32, 33, 36(1)
Člen 2(3)	Člen 34
Člen 2(4)	Člena 36 in 41
Člen 3(1)	Člen 31(1)
Člen 3(2)	Členi 32, 33, 36(1)
Člen 3(3)	Člen 34
Člen 3(4)	Člena 36 in 41
Člen 4	Členi 31(1), 32, 33, 34, 36 in 41
Člen 5	—
Člen 6	—
Člen 7	—
Člen 8	—
Člen 9	—
Člen 10	—
Člen 11	—
Člen 12	—
Člen 13	—
Člen 14	—
Člen 15	—

3. Direktiva 78/52/EGS

Direktiva 78/52/EGS	Ta uredba
Člen 1	—
Člen 2	Člen 4 (delno)
Člen 3(1)	Členi 31(1) in 32
Člen 3(2)	—
Člen 3(3)	—
Člen 3(4)	Člena 31(1) in 32
Člen 4	Členi 32, 35, 102(2) in (4) in 112
Člen 5	Členi 18, 46 in 47
Člen 6(1)	Členi 72 do 76
Člen 6(2)	Člena 77 in 78
Člen 6(3)	Člena 79 in 80
Člen 7	Člena 79 in 80
Člen 8	Člena 79 in 80
Člen 9	Člena 79 in 80
Člen 10	Člena 79 in 80
Člen 11	Člena 79 in 80
Člen 12	Člena 79 in 80
Člen 13	Členi 18, 46 in 47
Člen 14(1)	Členi 72 do 76
Člen 14(2)	Člena 77 in 78
Člen 14(3)	Člena 79 in 80
Člen 15	Člena 79 in 80
Člen 16	Člena 79 in 80
Člen 17	Člena 79 in 80
Člen 18	Člena 79 in 80
Člen 19	Člena 79 in 80
Člen 20	Člena 79 in 80
Člen 21	—
Člen 22	Členi 18, 19, 20, 46 in 47
Člen 23	Členi 79 in 80
Člen 24	Člena 79 in 80
Člen 25	Člena 79 in 80
Člen 26	Člena 79 in 80
Člen 27	Člena 124(1) in 126(1)(c)
Člen 28	—
Člen 29	—
Člen 30	—

4. Direktiva 80/1095/EGS

Direktiva 80/1095/EGS	Ta uredba
Člen 1	Člena 31(1) in 36
Člen 2	Člen 4 (delno)
Člen 3	Člena 31(1) in 35
Člen 3a	Člena 31(1) in 35
Člen 4	Členi 32, 33 in 35
Člen 4a	Členi 32, 33 in 35
Člen 5	—
Člen 6	Člen 31(1)(b), 31(3) in člen 32
Člen 7	Členi 36, 39 in 40
Člen 8	Člena 41 in 42
Člen 9	—
Člen 11	—
Člen 12	—
Člen 12a	—
Člen 13	—

5. Direktiva 82/894/EGS

Direktiva 82/894/EGS	Ta uredba
Člen 1	—
Člen 2	Člen 4 (delno)
Člen 3	Členi 19, 21, 22 in 23
Člen 4	Členi 19, 20, 21, 22 in 23
Člen 5	Člen 23
Člen 6	—
Člen 7	—
Člen 8	—

6. Direktiva 88/407/EGS

Direktiva 88/407/EGS	Ta uredba
Člen 1	—
Člen 2	Člen 4 (delno)
Člen 3	Člena 159 in 160
Člen 4	Člen 160
Člen 5	Člen 94, 97, 100 in 101
Člen 6(1)	Člena 161 in 162
Člen 6(2), (3) in (4)	Člen 258
Člen 8	Člena 229(1)(a) in 230
Člen 9	Členi 229(1)(b) in 233

Direktiva 88/407/EGS	Ta uredba
Člen 10	Členi 229(1)(c), 234 in 236
Člen 11	Členi 229(1)(d), 237 in 238
Člen 12	Členi 260 do 262
Člen 15	Členi 257 do 259
Člen 16	—
Člen 17	—
Člen 18	—
Člen 20	—
Člen 21	—
Člen 22	—

7. Direktiva 89/556/EGS

Direktiva 89/556/EGS	Ta uredba
Člen 1	—
Člen 2	Člen 4 (delno)
Člen 3	Člen 159, 160, 161
Člen 5(1)	Člena 94 in 97
Člen 5(2)	Člen 101
Člen 5(2a) in (3)	Členi 97, 98 in 100
Člen 6	Člena 161 in 162
Člen 7	Člena 229(1)(a) in 230
Člen 8	Člena 229(1)(b) in 233
Člen 9	Členi 229(1)(c), 234 in 236
Člen 10	Členi 229(1)(d), 237, 238
Člen 11	Členi 260 do 262
Člen 14	Člena 257 do 259
Člen 15	—
Člen 16	—
Člen 17	—
Člen 18	—
Člen 19	—
Člen 20	—
Člen 21	—

8. Direktiva 90/429/EGS

Direktiva 90/429/EGS	Ta uredba
Člen 1	—
Člen 2	Člen 4 (delno)
Člen 3	Člena 159 in 160
Člen 4	—

Direktiva 90/429/EGS	Ta uredba
Člen 5(1)	Členi 94, 97, 98 in 100
Člen 5(2)	Člen 101
Člen 6(1)	Člena 161 in 162
Člen 6(2)	Člen 258
Člen 7	Člena 229(1)(a) in 230
Člen 8	Člena 229(1)(b) in 233
Člen 9	Členi 229(1)(c), 234 in 236
Člen 10	Členi 229(1)(d), 237, 238
Člen 11(1)	Člen 229
Člen 11(2) in (3)	Člen 260
Člen 12	Člen 237
Člen 13	—
Člen 14	—
Člen 15	Členi 257 do 262
Člen 16	—
Člen 17	—
Člen 18	—
Člen 19	—
Člen 20	—
Člen 21	—
Člen 22	—

9. Direktiva 91/68/EGS

Direktiva 91/68/EGS	Ta uredba
Člen 1	—
Člen 2	Členi 4 (delno), 21, 153(3) in 220(3)
Člen 3(1),(2),(3) in (5)	Členi 126(1)(b), 130 in 131
Člen 3(4)	Člen 139
Člen 4(1)	Členi 124(2)(b), 126(1), 130, 131 in 149(3) in (4)(a) in (b)
Člen 4(2)	Člen 128
Člen 4(3)	Člen 131
Člen 4a	Člena 130 in 131
Člen 4b(1) in (2)	Člena 130 in 131
Člen 4b(3)	Člen 126(2)
Člen 4b(4)	Člen 133
Člen 4b(5)	Člen 132
Člen 4b(6)	Členi 124(1), 125 in 126(1)(b)
Člen 4c(1) in (2)	Člena 130 in 131

Direktiva 91/68/EGS	Ta uredba
Člen 4c(3)	Člena 133 in 135
Člen 5	Člen 131
Člen 6	Člena 131 in 145(1)(e)
Člen 7(1) do (3)	Členi 31, 32, 33 in 35
Člen 7(4)	—
Člen 8(1) do (3)	Členi 36, 39 in 40
Člen 8(4)	—
Člen 8a(1)	Členi 94(1)(a), 97, 98 in 134
Člen 8a(2)	Člena 102, 106
Člen 8a(3)	Členi 98, 99 in 101
Člen 8a(4)	Člen 100
Člen 8a(5)	Člen 97(1)(d) in (2)(d)
Člen 8b(1)	Členi 84, 90, 92, 93(c), 94(1)(a), 97, 98, 102, 105 in 134
Člen 8b(2)	Členi 94(1)(a), 97, 98
Člen 8b(3)	Člen 100
Člen 8b(4)	—
Člen 8c(1)	Člena 87 in 125
Člen 8c(2)	Člen 104
Člen 8c(3)	Člena 125(1)(a) in 126(1)(b)
Člen 8c(4) in (5)	—
Člen 9(1) do (4)	Členi, 143, 145, 146, 147, 148, 149 in 153
Člen 9(7)	Člen 153
Člen 10	—
Člen 11	—
Člen 12	Člen 144(b)
Člen 14	—
Člen 15	—
Člen 17	—
Člen 18	—

10. Odločba 91/666/EGS

Odločba 91/666/EGS	Ta uredba
Člen 1	Člen 48(1) in (3)
Člen 2	—
Člen 3	Člen 48
Člen 4	Členi 48, 49 in 50
Člen 5	Člena 48(3) in 50

Odločba 91/666/EGS	Ta uredba
Člen 6	Členi 16, 48(2)(c) in (3)(b)
Člen 7	Člena 48(3) in 50
Člen 8	—
Člen 9	—
Člen 10	—
Člen 11	—
Člen 12	—

11. Direktiva 92/35/EGS

Direktiva 92/35/EGS	Ta uredba
Člen 1	—
Člen 2	Člen 4 (delno)
Člen 3	Člen 18
Člen 4	Členi 53 do 57 in 59
Člen 5	Člena 46 in 47
Člen 6	Členi 60 do 68
Člen 7(1)	Člen 57
Člen 7(2)	Člen 43(2)(d)
Člen 8	Člen 64
Člen 9	Členi 65, 66 in 67
Člen 10	Členi 65, 66 in 67
Člen 11	Člena 67 in 68
Člen 12	Člen 71(1)
Člen 13	Člen 65(2)
Člen 14	—
Člen 15	—
Člen 16	—
Člen 17	Členi 43 in 44
Člen 18	—
Člen 19	—
Člen 20	—
Člen 21	—
Člen 22	—

12. Direktiva 92/65/EGS

Direktiva 92/65/EGS	Ta uredba
Člen 1	—
Člen 2	Člen 4 (delno)
Člen 3	Členi 170, 171 in 269
Člen 4	Členi 124, 126, 18, 31, do 84, 93(a) in 151
Člen 5	Členi 95, 97, 136, 137, 143, 144 in 149
Člen 6(A)	Členi 124, 126, 130, 131, 137, 140, 143 do 146
Člen 6(B)	—
Člen 7(A)	Členi 124, 126, 130, 131, 137, 140 in 143 do 146
Člen 7(B)	—
Člen 8	Členi 124, 126, 136 in 143 do 146
Člen 9	Členi 124, 126, 136 in 143 do 146
Člen 10(1) do (4)	Členi 124, 126, 136 in 143 do 146
Člen 10(5) do (7)	—
Člen 10a	—
Člen 11(1)	Člen 157
Člen 11(2) in (3)	Členi 157, 159 in 160 in 143 do 146
Člen 11(4)	Člena 97 in 101
Člen 11(5)	Člen 164
Člen 12(1)	—
Člen 12(2)	Členi 257 do 259
Člen 12(3)	Členi 84, 90, 92, 93(c), 102 in 106
Člen 12(4)	Členi 143 do 149 in 152 do 154
Člen 12(5)	—
Člen 12(6)	Člen 268
Člen 13(1)	Členi 136, 143 do 149 in 151
Člen 13(2)	Členi 95, 97 in 98 do 101
Člen 14	Členi 31, 32 in 33
Člen 15	Členi 36, 39, 40 in 41
Člen 16	Člena 229(1) in 234(1)
Člen 17(1)	Člen 229(1)
Člen 17(2)	Členi 229(1)(a), 230 in 233
Člen 17(3)	Členi 230, 233 in 234
Člen 17(4)	Člen 230
Člen 17(5) in (6)	—
Člen 18(1) prva vrstica	Člen 237
Člen 18(1) 2. do 4. vrstica	—
Člen 18(2)	Člen 234(3)
Člen 19	Člena 234 in 239

Direktiva 92/65/EGS	Ta uredba
Člen 20	Členi 229(2), 260 do 262
Člen 21	Členi 144, 146, 162(4) in (5), 209, 211 in 213
Člen 22	—
Člen 23	Člena 140 in 205
Člen 24	Členi 229(1)(d), 237 in 239(2)
Člen 25	—
Člen 26	—
Člen 27	—
Člen 28	—
Člen 29	—
Člen 30	—

13. Direktiva 92/66/EGS

Direktiva 92/66/EGS	Ta uredba
Člen 1	—
Člen 2	Člen 4 (delno)
Člen 3	Člen 18
Člen 4	Členi 53 do 56 in 59
Člen 5	Členi 60 do 63
Člen 6	Člen 63
Člen 7	Členi 57, 43(2)(d)
Člen 8	Člena 55 in 56
Člen 9(1)	Člen 64
Člen 9(2) do (7)	Členi 65 do 68
Člen 10	Členi 65, 66 in 67
Člen 11	Členi 67(b), 68(1)(b) in (2)(a)
Člen 12	Členi 54, 61(1)(h) in 63(c)
Člen 13	Člen 65(2)
Člen 14	—
Člen 15	—
Člen 16	Členi 46, 47 in 69
Člen 17	Člen 47
Člen 18	Členi 65(1)(e), 67(a) in 69
Člen 19(1) do (3)	Členi 53 do 56 in 59
Člen 19(4)	Členi 57 in 60 do 63
Člen 19(5)	Člen 71(2)

Direktiva 92/66/EGS	Ta uredba
Člen 20	—
Člen 21	Člena 43 in 44
Člen 22	—
Člen 23	—
Člen 24	—
Člen 25	—
Člen 26	—
Člen 27	—

14. Direktiva 92/118/EGS

Direktiva 92/118/EGS	Ta uredba
Člen 1	—
Člen 2	Člen 4 (delno)
Člen 3	Členi 166, 222, 227(c)(iv) in 228
Člen 4(1)	Členi 166, 222, 227(c)(iv) in 228
Člen 4(2)	—
Člen 5	Člena 166 in 222
Člen 6	Člen 16(1)(b) in (2)(b)
Člen 7(1)	—
Člen 7(2)	Členi 257 do 259
Člen 7(3) in (4)	—
Člen 7(5)	Člen 268
Člen 8	—
Člen 9	Člena 229 in 234
Člen 10(1) do (4) in (6)	Členi 229, 234, 237 in 239
Člen 10(5)	—
Člen 11	Člen 239(2)(c)(ii)
Člen 12	—
Člen 13	Člen 239(2)(c)(i)
Člen 14	—
Člen 15	—
Člen 16	Člen 239(2)(c)(v)
Člen 17	—
Člen 18	—
Člen 19	—
Člen 20	—

15. Direktiva 92/119/EGS

Direktiva 92/119/EGS	Ta uredba
Člen 1	—
Člen 2	Člen 4 (delno)
Člen 3	Člen 18
Člen 4	Členi 53 do 57 in 59
Člen 5	Členi 60 do 63
Člen 6	Člena 70 in 71(2)
Člen 7	Člen 63
Člen 8	Člena 57 in 43(2)(d)
Člen 9	Člena 55 in 57
Člen 10	Člena 64 in 71(3)
Člen 11	Členi 65 do 68 in 71(2)
Člen 12	Členi 65 do 68 in 71(2)
Člen 13	Člen 67(a)
Člen 14	Členi 65(2) in 71(1) in (3)
Člen 15	—
Člen 16	Členi 63(b), 67(b), 68(1)(b) in (2)(a)
Člen 17	—
Člen 18	—
Člen 19	Členi 46, 47 in 69
Člen 20	Člena 43 in 44
Člen 21	—
Člen 22	—
Člen 23	—
Člen 24	—
Člen 25	—
Člen 26	—
Člen 27	—
Člen 28	—

16. Odločba 95/410/ES

Odločba 95/410/ES	Ta uredba
Člen 1	Členi 130 do 132 in 273
Člen 2	Člen 131(1)(c)
Člen 3	Členi 143, 145 in 146
Člen 4	—
Člen 5	—
Člen 6	—

17. Direktiva 2000/75/ES

Direktiva 2000/75/ES	Ta uredba
Člen 1	—
Člen 2	Člen 4 (delno)
Člen 3	Člen 18
Člen 4(1) in (2)	Člena 54 in 55
Člen 4(3)	Člen 53
Člen 4(4)	Člen 56
Člen 4(5)	Člen 70
Člen 4(6)	Člen 59
Člen 5	Člena 46 in 47
Člen 6	Členi 60 do 64, 71(2) in 69
Člen 7	Člen 57
Člen 8	Členi 64, 68 in 71(3)
Člen 9	Členi 65, 67, 69 in 71(3)
Člen 10(1)	Člena 65 in 67
Člen 10(2)	Člena 46 in 47
Člen 11	—
Člen 12	Člen 71(3)
Člen 13	Člen 71(1)
Člen 14	Člen 65(2)
Člen 15	—
Člen 16	—
Člen 17	—
Člen 18	Člena 43 in 44
Člen 19	—
Člen 20	—
Člen 21	—
Člen 22	—
Člen 23	—

18. Uredba (ES) št. 1760/2000

Uredba (ES) št. 1760/2000	Ta uredba
Člen 1	Člen 108
Člen 2	Člen 4 (delno)
Člen 3	Člena 108(3) in 111
Člen 4	Členi 112(a), 118, 119 in 120
Člen 4a	Člena 118(1)(a) in (2)(a)
Člen 4b	Člen 118(2)(e)

Uredba (ES) št. 1760/2000	Ta uredba
Člen 4c	Člena 118(1)(a) in (2)(a)
Člen 4d	Člen 118(1)(a)
Člen 5	Člena 109(1)(a) in 118(1)(b)
Člen 6	Členi 110(1)(b), 112(b) in 118(1)(c) in
Člen 6a	Člen 110(2)
Člen 7(1)	Členi 102, 106, 107 in 112(d)
Člen 7(2)	Člen 118(2)(a)
Člen 7(3) in (4)	Člen 102(3)
Člen 7(5)	Člen 102(4)
Člen 7(6)	Člen 106
Člen 9a	Člena 11 in 13(2)
Člen 10(a) do (c)	Členi 118, 119 in 120
Člen 10(d) in (e)	—
Člen 10(f)	Člen 270
Člen 11	—
Člen 12	—
Člen 13	—
Člen 14	—
Člen 15	—
Člen 15a	—
Člen 22	—
Člen 22a	—
Člen 22b	—
Člen 23	—
Člen 23a	—
Člen 23b	—
Člen 24	—
Člen 25	—

19. Direktiva 2001/89/ES

Direktiva 2001/89/ES	Ta uredba
Člen 1	—
Člen 2	Člen 4 (delno)
Člen 3	Členi 18, 19, 20 in 23
Člen 4	Členi 54 do 56 in 59
Člen 5	Členi 60 do 63 in 71(2) in (3)
Člen 6	Člena 63 in 71
Člen 7	Členi 62, 63, 65(1)(b) in 67
Člen 8	Člen 57

Direktiva 2001/89/ES	Ta uredba
Člen 9	Člen 64
Člen 10	Členi 65 do 68
Člen 11	Členi 65 do 68
Člen 12	Členi 61(1)(f), 63(b), 65(1)(f), 67(b) in 68(1)(b) in (2)(a)
Člen 13	Členi 61(3), 63(d) in 68(2)(a) in (c)
Člen 14	Člena 62 in 63
Člen 15	Člen 70
Člen 16	Člen 70 in členi 31 do 35
Člen 17	Členi 16, 17(2), 54(2) in (3), 58(2), 61(1)(g) in (h), 63(c), 65(1)(b) in 67(c)
Člen 18	Členi 16, 46, 47, 48 in 52
Člen 19	Členi 65(1)(e), 67 in 69
Člen 20	Člen 70
Člen 21	—
Člen 22	Člena 43 in 44
Člen 23	Člena 43(2)(d) in 44
Člen 24	—
Člen 25	—
Člen 26	—
Člen 27	—
Člen 28	—
Člen 29	—
Člen 30	—
Člen 31	—
Člen 32	—

20. Direktiva 2002/60/ES

Direktiva 2002/60/ES	Ta uredba
Člen 1	—
Člen 2	Člen 4 (delno)
Člen 3	Členi 18, 19, 20 in 23
Člen 4	Členi 54 do 56 in 59
Člen 5	Členi 60 do 63 in 71(2) in (3)
Člen 6	Člena 63 in 71
Člen 7	Člena 62 in 63
Člen 8	Člen 57
Člen 9	Člen 64

Direktiva 2002/60/ES	Ta uredba
Člen 10	Členi 65 do 68
Člen 11	Členi 65 do 68
Člen 12	Člen 61(1)(f), 63(b), 65(1)(f), 67(b) in 68(1)(b)
Člen 13	Členi 61(3), 63(d) in 68(2)(a) in (c)
Člen 14	Člena 62 in 63
Člen 15	Člen 70
Člen 16	Člen 70 in členi 31 do 35
Člen 17(1)	Členi 61(1)(f), 63, 65(1)(f) in (i), in 67(a) in (d)
Člen 17(2) in (3)	Člen 71(2) in (3)
Člen 18	Členi 16, 17(2), 54(2) in (3), 58(2), 61(1)(g) in (h), 63(c), 65(1)(b) in 67(c)
Člen 19	Členi 16, 46 in 47
Člen 20	—
Člen 21	Člena 43 in 44
Člen 22	Člena 43(2)(d) in 44
Člen 23	—
Člen 24	—
Člen 25	—
Člen 26	—
Člen 27	—
Člen 28	—
Člen 29	—
Člen 30	—

21. Direktiva 2002/99/ES

Direktiva 2002/99/ES	Ta uredba
Člen 1	—
Člen 2	Člen 4 (delno)
Člen 3	Členi 166, 222 in 227(c)(iv)
Člen 4	Členi 65(1)(c), (d), (g), (h), (i), 67, 166, 222 in 227(c)(iv) in 228(1)
Člen 5	Členi 167, 168, 223, in 224 in 227(d)(iii)
Člen 6	—
Člen 7	Členi 234(1) in (2)
Člen 8	Členi 230, 231 in 232
Člen 9	Člena 237 in 238
Člen 10	—

Direktiva 2002/99/ES	Ta uredba
Člen 11	—
Člen 12	—
Člen 13	—
Člen 14	—
Člen 15	—
Člen 16	—

22. Direktiva 2003/85/ES

Direktiva 2003/85/ES	Ta uredba
Člen 1	—
Člen 2	Člen 4 (delno)
Člen 3	Členi 18, 19, 20 in 23
Člen 4	Členi 54 do 56
Člen 5	Člen 55(1)(d), (e) in (2)
Člen 6	Člena 55(1)(f)(i) in (2) in 56(b)
Člen 7	Člen 55(1)(f)(ii)
Člen 8	Člen 55(1)(f) in (2)
Člen 9	Člen 59
Člen 10	Členi 60, 61, 63
Člen 11	Členi 61(1)(f), 63(b), 65(1)(f) in 67(b) in 68(1)(b)
Člen 12	Člen 65(1)(d), (h),(i) in člen 67
Člen 13	Člen 57
Člen 14	Členi 61 do 63
Člen 15	Členi 61 do 63, 70 in 71(2)
Člen 16	Členi 61, 62 in 63
Člen 17	Člen 71
Člen 18	Člena 61 in 63
Člen 19	Člena 62 in 63
Člen 20	Člen 71
Člen 21	Členi 43(2)(d), 64, 65(1)(d), (h), (i), 65(2) in 67
Člen 22	Členi 65 do 67
Člen 23	Členi 65 do 67
Člen 24	Člena 67 in 71(1)
Člen 25	Člen 65(1)(c),(d)(i),(g), (h), (i) in člen 67
Člen 26	Členi 65(1)(c),(d)(i),(g),(h),(i), 67 in 166
Člen 27	Členi 65(1)(c),(d)(i),(g), (h), (i), 67 in 166

Direktiva 2003/85/ES	Ta uredba
Člen 28	Člena 65(1)(c),(d)(iii) in člen 67
Člen 29	Člena 65(1)(c),(d)(ii) in 67
Člen 30	Člena 65(1)(c),(d)(ii),(iii) in 67
Člen 31	Člena 65(1)(c),(d)(ii) in 67
Člen 32	Člena 65(1)(c),(d) in 67
Člen 33	Člena 65(1)(c)(d)(ii) in 67
Člen 34	Členi 67, 143(2), 161(2), 167(1)(b)
Člen 35	Člen 71(1) in (2)
Člen 36	Člen 68
Člen 37	Členi 65 do 67
Člen 38	Členi 65 do 67
Člen 39	Členi 65(1)(c), (d)(i), (g), (h), (i), 67 in 166
Člen 40	Členi 65(1)(c), (d)(i), (g), (h), (i), 67 in 166
Člen 41	Člen 65(1)(c), (d)(ii) in 67
Člen 42	Členi 65(1)(c), (d) in 67
Člen 43	Člen 71(1)
Člen 44	Člen 68
Člen 45	Členi 64, 67 in 71
Člen 46	Člena 65 in 67
Člen 47	Člena 65(1)(h) in 67
Člen 48	Člen 66
Člen 49	Členi 16, 46 in 47
Člen 50	Členi 46, 47 in 69
Člen 51	Člena 47 in 69
Člen 52	Člena 46 in 47
Člen 53	Člena 46 in 47
Člen 54	Členi 47, 65, 67 in 69(2) in (3)
Člen 55	Členi 47, 65, 67, in 69(2) in (3)
Člen 56	Členi 47, 67(c), 68(1)(c) in 69(2) in (3)
Člen 57	Členi 47, 67(c), 68(1)(c) in 69(2) in (3)
Člen 58	Člen 68
Člen 59	Členi 36, 38, 39, 40 in 68
Člen 60	Členi 36, 38, 39, 40 in 68
Člen 61	Členi 36, 38, 39, 40 in 68
Člen 62	Člen 68
Člen 63	Členi 143(2), 161(2) in 167(1)(b)
Člen 64	Členi 65(1)(c), 67, 69(3) in 131

Direktiva 2003/85/ES	Ta uredba
Člen 65	Člen 16
Člen 66	—
Člen 67	—
Člen 68	—
Člen 69	—
Člen 70	Člen 16
Člen 71	Členi 54(2) in (3), 58(2), 61(1)(g),(h), 63(c) in 65(1)(b), 67(c), 68(1)(c) in 2(b)
Člen 72	Člen 43
Člen 73	Člen 45
Člen 74	Člen 43(2)(d)
Člen 75	Člen 44
Člen 76	Člena 43(2)(d) in 44
Člen 77	Člen 44
Člen 78	Člen 43(2)(d)
Člen 79	Člen 52
Člen 80	Člena 48 in 51
Člen 81	Člena 48(3) in 50
Člen 82	Člena 48(3) in 50
Člen 83	Člen 49
Člen 84	Člena 48(3) in 50
Člen 85	Člena 70 in 71
Člen 86	Člen 268
Člen 87	—
Člen 88	Člen 71(3)
Člen 89	—
Člen 90	—
Člen 91	—
Člen 92	—
Člen 93	—
Člen 94	—
Člen 95	—

23. Uredba (ES) št. 21/2004

Uredba (ES) št. 21/2004	Ta uredba
Člen 1	Člen 108
Člen 2	Člen 4 (delno)
Člen 3(1)	Člen 108(3)
Člen 3(2)	Člen 111
Člen 4(1) in (2)	Členi 113(a), 118, 119 in 120
Člen 4(3)	Člen 118(2)(a)
Člen 4(4)	Člen 118(2)(e)
Člen 4(5) do (7)	Člen 118(1) (a) in 2(a)
Člen 4(8)	Člen 111
Člen 4(9)	Člen 118(1)(a) in 2(a)
Člen 5	Členi 102, 106, 107 in 111
Člen 6	Členi 111(b), 113(1)(b), 113(2), 118(1)(b)(ii), 119 in 120(2)(d)
Člen 7	Člen 101
Člen 8(1)	Člena 109(1)(b) in 118(1)(b)
Člen 8(2)	Člen 113(1)(c),
Člen 8(3) do (5)	Člen 109 in 118(1)(b)
Člen 9	Člen 118(1)(a) in 2(a)
Člen 10(1)	—
Člen 10(2)	Člen 120(2)(c)
Člen 11	Člena 11 in 13(2)
Člen 12(1)	—
Člen 12(2)	Člen 268
Člen 12(4) do (7)	—
Člen 13	—
Člen 14	—
Člen 15	—
Člen 16	—
Člen 17	—

24. Direktiva 2004/68/ES

Direktiva 2004/68/ES	Ta uredba
Člen 1	—
Člen 2	Člen 4 (delno)
Člen 3(1)	Člena 229(1)(a) in 231
Člen 3(2)	Člen 232(1)
Člen 4	Člen 230(1)

Direktiva 2004/68/ES	Ta uredba
Člen 5	Člena 230(1),(3) in 231
Člen 6	Člena 234 in 235
Člen 7	Členi 229(2), 234(2)(a), 235 in 238(1)(e)
Člen 8	Členi 234, 237(4)(a) in 239(2)(a)
Člen 9	Členi 234(2), 235 in 237 (4)(a)
Člen 10	Člen 234(2), 235 in 237(4)(a)
Člen 11	Členi 229(1)(d), 237 in 238
Člen 12	—
Člen 13	—
Člen 14	—
Člen 16	—
Člen 17	—
Člen 18	—
Člen 19	—
Člen 20	—
Člen 21	—

25. Direktiva 2005/94/ES

Direktiva 2005/94/ES	Ta uredba
Člen 1	—
Člen 2	Člen 4 (delno)
Člen 3	Člen 10
Člen 4	Členi 26, 28 in 29
Člen 5	Člen 18, 19, 20 in 23
Člen 6	Člen 57
Člen 7	Členi 54 do 56
Člen 8	Člen 55(2)
Člen 9	Člen 59
Člen 10	Členi 55(1)(e),(f) in 56
Člen 11	Člena 61 in 63
Člen 12	Člena 63 in 71
Člen 13	Člena 61 in 63
Člen 14	Člen 63(a)
Člen 15	Člena 62 in 63(e)
Člen 16	Člen 64
Člen 17	Členi 65 do 67
Člen 18	Člena 65(1)(a) in (b) in 67
Člen 19	Členi 65 do 67

Direktiva 2005/94/ES	Ta uredba
Člen 20	Člena 65(1)(d)(ii) in 67
Člen 21	Člena 65(1)(c) in (i) in 67
Člen 22	Člena 65(1)(c) in (i) in 67
Člen 23	Člena 65(1)(c) in 67
Člen 24	Člena 65(1)(c) in 67
Člen 25	Člena 65(1)(c) in 67
Člen 26	Člena 65(1)(c) in 67
Člen 27	Člena 65(1)(d)(ii) in 67
Člen 28	Člena 65(1)(f) in 67(b)
Člen 29	Člen 68
Člen 30	Členi 65 do 67
Člen 31	Člen 68
Člen 32	Členi 65, 67 in 71(2) in (3)
Člen 33	Člena 67 in 71(3)
Člen 34	Členi 71
Člen 35	Člena 54 in 61
Člen 36	Členi 61 do 63
Člen 37	Členi 61 do 63
Člen 38	Členi 61, 63, 65 in 67
Člen 39	Členi 61, 63 in 71(2)
Člen 40	Členi 61,63 in 71
Člen 41	Členi 61,63 in 71(2) in (3)
Člen 42	Člena 62 in 63(e)
Člen 43	Člen 64
Člen 44	Člena 65 in 67
Člen 45	Člen 68
Člen 46	Člen 64(4), 67 in 71(2) in (3)
Člen 47	Člen 54, 55, 61, 63 in 71
Člen 48	Člen 68(1)(b) in 2(a)
Člen 49	Člena 61(3) in 68
Člen 50	Členi 16, 54(2)(b), (c) in (3), 58(2), 61(1)(g), (h), 63(c), 65(1)(b), 67(c), 68(1)(c) in 2(b)
Člen 51	—
Člen 52	Člena 46 in 47
Člen 53	Člen 69
Člen 54	Členi 47, 65(1)(e), 67, 69 in 71(3)
Člen 55	Členi 47, 65(1)(e), 67, 69 in 71(3)
Člen 56	Člena 46 in 47
Člen 57	Člen 47

Direktiva 2005/94/ES	Ta uredba
Člen 58	Členi 48 do 50
Člen 59	Člen 52
Člen 60	—
Člen 61	Člen 268
Člen 62	Člena 43 in 44
Člen 63	—
Člen 64	—
Člen 65	—
Člen 66	—
Člen 67	—
Člen 68	—
Člen 69	—

26. Direktiva 2006/88/ES

Direktiva 2006/88/ES	Ta uredba
Člen 1	—
Člen 2	Člena 2 in 3(2)
Člen 3	Člen 4 (delno)
Člen 4(1)	Členi 172, 173, 176 in 177
Člen 4(2)	Člen 179
Člen 4(3)	Člen 185(2)
Člen 4(4)	Členi 172, 173, 174 in 175
Člen 4(5)	—
Člen 5	Člen 181
Člen 6	Člen 185
Člen 7	—
Člen 8	Členi 186, 187, 188 in 189
Člen 9	Člen 181(1)(a)(i), (2) in (3)
Člen 10	Členi 181 (1)(a)(ii), (2) in (3)
Člen 11	Člena 191 in 204
Člen 12	Člen 191
Člen 13	Členi 192
Člen 14(1) in (2)	Člena 208 in 211
Člen 14(3) in (4)	Člena 219 in 220
Člen 15(1) in (2)	Člena 196 in 197
Člen 15(3)	Člen 193
Člen 15(4)	Členi 196, 197 in 199
Člen 16	Člen 197
Člen 17	Člen 197

Direktiva 2006/88/ES	Ta uredba
Člen 18	Člena 201 in 202
Člen 19	Člena 201 in 202
Člen 20	Člen 200
Člen 21	Členi 200, 203, 205 in 226
Člen 22	Člen 229(1)(a)
Člen 23	Člena 230 in 231
Člen 24	Členi 229(1)(d) in 237
Člen 25	Členi 234, 237 in 238
Člen 26	Člen 18
Člen 27	Člena 19 in 20
Člen 28	Členi 53 do 55 in 72 do 74
Člen 29	Člena 57 in 77(1)(b)
Člen 30	Člena 59 in 78
Člen 31	—
Člen 32	Členi 60, 61, 62 in 64
Člen 33	Členi 65 do 67
Člen 34	Člen 61(1)(b) in (c) in člen 63
Člen 35	Člena 61(3) in 63
Člen 36	—
Člen 37	Člen 68
Člen 38	Členi 77, 79 in 80(3)
Člen 39	Člena 79 in 80
Člen 40	Člen 81
Člen 41	Člen 257(1)(b) in (c)
Člen 42	Člen 71(3)
Člen 43	Člen 226
Člen 44	Členi 27, 28, 31 in 32
Člen 45	Člen 33
Člen 46	Člen 31(2)
Člen 47	Člena 43 in 44
Člen 48	Člena 46 in 47
Člen 49	Člen 36
Člen 50	Člena 36 in 37
Člen 51	Člen 38
Člen 52	Člen 41
Člen 53	Člen 42
Člen 54	—

Direktiva 2006/88/ES	Ta uredba
Člen 55	—
Člen 56	—
Člen 57(a)	—
Člen 57(b)	Členi 54(2)(c) in (3), 58, 61(1)(g) in (h), 63(c), 65(1)(b) in 67(c)
Člen 57(c)	—
Člen 58	—
Člen 59	Člen 38, 185 (delno)
Člen 60	Člen 268
Člen 61	—
Člen 62	—
Člen 63	—
Člen 64	—
Člen 65	—
Člen 66	—
Člen 67	—

27. Direktiva 2008/71/ES

Direktiva 2008/71/ES	Ta uredba
Člen 1	—
Člen 2	Člen 4 (delno)
Člen 3(1)	Člena 101 in 111
Člen 3(2)	Člena 118(2) in 119
Člen 4(1)	Členi 102, 107 in 119
Člen 4(2)	Člen 102(3)
Člen 5(1)	Člen 115(a), 118(1)(a) in (2)(a) in 120
Člen 5(2)	Člen 118(1)(a) in (2)(a)
Člen 6(1)	Člen 115(a), 118(1)(a) in (2)(a) in 120
Člen 6(2)	—
Člen 7	Člen 109(1)(c) in (2)
Člen 8	Člen 118(2)(e)
Člen 9	Člen 268
Člen 10	—
Člen 11	—
Člen 12	—
Člen 13	—

28. Direktiva 2009/156/ES

Direktiva 2009/156/ES	Ta uredba
Člen 1	—
Člen 2	Člen 4 (delno)
Člen 3	Člena 126 in 139
Člen 4(1)	Člena 130 in 149(3)
Člen 4(2)	Člena 130 in 131
Člen 4(3)	Člen 128
Člen 4(4)	Členi 114, 118 in 120
Člen 4(5)	Členi 126(1)(b), 130 in 131
Člen 4(6)	Členi 31 do 35
Člen 5	Člena 130 in 131
Člen 6	Členi 130, 131 in 144(1)(b)
Člen 7(1)	Člena 126(2) in 133
Člen 7(2)	Člena 131 in 132
Člen 7(3)	Člen 130, 131 in 132
Člen 8	Členi 114(1)(c), 118, 120 in členi 143 do 146
Člen 9	Členi 257 do 259 (delno)
Člen 10	—
Člen 11	—
Člen 12(1), (2) in (3)	Členi 229(1)(a), 230 in 231
Člen 12(4)	Člen 234
Člen 12(5)	—
Člen 13	Člena 234 in 235
Člen 14	Člen 234
Člen 15	Člen 234
Člen 16	Členi 234, 235 in 237
Člen 17	Člen 234
Člen 18	—
Člen 19(a) do (c)	Člena 234 in 239
Člen 19(d)	—
Člen 20	—
Člen 21	—
Člen 22	—
Člen 23	—
Člen 24	—

29. Direktiva 2009/158/ES

Direktiva 2009/158/ES	Ta uredba
Člen 1	—
Člen 2	Člen 4 (delno)
Člen 3	—
Člen 4	—
Člen 5	Členi 126, 130, 131, 159 in 160
Člen 6	Členi 124, 126 in 159
Člen 7	Člen 101
Člen 8	Člena 159 in 160
Člen 9	Člena 130 in 131
Člen 10	Členi 130, 131 in 149(3) in (4)
Člen 11	Členi 130, 131 in 149(3) in (4)
Člen 12	Člena 130 in 131
Člen 13	Člena 131 in 273
Člen 14	Člen 131
Člen 15(1)(a)	Člena 159 in 160
Člen 15(1)(b) do (d)	Člena 130 in 131
Člen 15(2)	Členi 31 do 35 in 36(3)
Člen 15(3)	Člen 42
Člen 16	Členi 31 do 35
Člen 17	Členi 36, 39 in 40
Člen 18	Členi 117, 118(2)(e), 122(2), 124, 125, 126(1)(a) in (2), 132 in 157(3)
Člen 19	Člena 130 in 131
Člen 20	Členi 143(1)(a), 144, 145, 149 in členi 161 in 162
Člen 21	Členi 139, 144(1)(a) in (b)
Člen 22	—
Člen 23	Členi 229(1)(a), 230 in 231
Člen 24	Člen 234
Člen 25	Člen 234
Člen 26	Člen 237
Člen 27	—
Člen 28	Členi 234, 235 in 236
Člen 29	Členi 234, 235 in 239
Člen 30	Člen 234
Člen 31	Členi 257 do 259

Direktiva 2009/158/ES	Ta uredba
Člen 32	—
Člen 33	—
Člen 34	—
Člen 35	—
Člen 36	—
Člen 37	—
Člen 38	—

30. Uredba (ES) št. 576/2013

Uredba (ES) št. 576/2013	Ta uredba
Člen 1	—
Člen 2	Členi 3(5) in (6) in 244
Člen 3	Člen 4 (delno)
Člen 4	Členi 245(1)
Člen 5(1) in (2)	Člen 246(1) in (2)
Člen 5(3)	—
Člen 5(4)	Člen 3(4) do (6)
Člen 5(5)	Člen 246(3)
Člen 5(6)	—
Člen 6	Členi 247 in 252(1) (a) in (b)
Člen 7	Člen 252(1)(b) in (4)(d)
Člen 8(1) in (3)	Člen 252(1)(b) in (d)
Člen 8(2)	Člen 253(1)(b)
Člen 9	Člena 248 in 252(1)(a) in (b)
Člen 10	Člena 249 in 252(1)(a) in (b)
Člen 11	Člen 252(1)(b) in (4)(d)
Člen 12	Člen 252(1)(b) in (4)(d)
Člen 13	Člena 252(4)(d) in 253(1)(d)
Člen 14	Člena 250 in 252(1)(a) in (b)
Člen 15	Člena 252(4) in 253(1)(d)
Člen 16	Člen 251
Člen 17	Člena 247(a) in 252(1)(a)
Člen 18	Členi 252(1)(a)(ii) in 14(1)(c)(iv) in (2)
Člen 19	Člen 252(1)(a), (2), (3) in (4)(a),(b) in(c)
Člen 20	Člen 253(1)(c)
Člen 21	Členi 254(a) in 255(1) in (2)(b)
Člen 22	Člen 254(d)

Uredba (ES) št. 576/2013	Ta uredba
Člen 23	Člen 254(b)
Člen 24	Člen 254(c)
Člen 25	Člena 254(a) in 255(1)
Člen 26	Člen 254(d)
Člen 27	Člen 254(c)
Člen 28	Člena 254(a) in 255(2)(a)
Člen 29	Člen 254(d)
Člen 30	Člena 254(a) in 255(2)(a)
Člen 31	Člen 254(d)
Člen 32	Člen 252(4)(e)
Člen 33	—
Člen 34	—
Člen 35	—
Člen 36	Členi 257 do 262
Člen 37	Člen 256
Člen 38	—
Člen 39	—
Člen 40	—
Člen 41	—
Člen 42	Člen 268
Člen 43	—
Člen 44	—
Člen 45	—